

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **47** Ljubljana, petek **22. 6. 2012**

ISSN **1318-0576** Leto **XXII**

DRŽAVNI ZBOR

1958. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu (ZDT-1A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu (ZDT-1A)

Razglasam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu (ZDT-1A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 12. junija 2012.

Št. 003-02-5/2012-4

Ljubljana, dne 20. junija 2012

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DRŽAVNEM TOŽILSTVU (ZDT-1A)

1. člen

V Zakonu o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 58/11 in 21/12 – ZDU-1F) se v prvem odstavku 31. člena črta besedilo »po predhodnem posvetovanju s kolegijem državnega tožilstva«.

2. člen

V prvem odstavku 46. člena se besedilo »imenovan za ministra ali državnega sekretarja ministrstva« nadomesti z besedilom »imenovan na ministrsko funkcijo ali funkcijo državnega sekretarja«.

3. člen

V drugem odstavku 59. člena se doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Podrobnejši postopek in pogoje za podeljevanje štipendij državnim tožilcem predpiše minister.«.

V tretjem odstavku se za besedilom »Centra za izobraževanje v pravosodju« doda besedilo »pri ministrstvu, pristojnem za pravosodje (v nadaljnjem besedilu: Center za izobraževanje v pravosodju), ministrstva«.

4. člen

V prvem odstavku 62. člena se za besedama »Državnotožilskega sveta« doda vejica, besedilo »ali v ministrstvu«

pa se nadomesti z besedilom »v ministrstvo ali v ministrstvo, pristojno za pravosodje«.

5. člen

V prvem odstavku 72. člena se 6. točka spremeni tako, da se glasi:

»6. če državni tožilec sprejme funkcijo, razen če gre za primere, ko mu državnotožilska funkcija ter vse pravice in dolžnosti iz državnotožilske službe mirujejo v skladu s 46. členom tega zakona;«.

Za 6. točko se doda nova 6.a točka, ki se glasi:

»6.a če državni tožilec začne opravljati dejavnost ali sklene delovno razmerje oziroma kljub prepovedi opravlja dejavnost ali delo, ki ni združljivo s funkcijo državnega tožilca;«.

V tretjem odstavku se druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– 6. točki prvega odstavka tega člena preneha z dnem nastopa funkcije;«.

Doda se nova tretja alineja, ki se glasi:

»– 6.a točki prvega odstavka tega člena preneha z dnem nastopa dela, ki ni združljivo z državnotožilsko funkcijo.«.

6. člen

V drugem odstavku 122. člena se prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »Vodja okrožnega državnega tožilstva mora najpozneje v šestih mesecih od imenovanja opraviti program usposabljanja za vodstveno funkcijo v okviru Centra za izobraževanje v pravosodju, ki mora v zvezi s tem glede izvedbe organizacije in določitve vsebine programa usposabljanja za vodstveno funkcijo predhodno pridobiti soglasje ministra.«.

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka funkcija vodje okrožnega državnega tožilstva ne preneha, če vodja, ki iz opravičenih razlogov ni mogel opraviti programa usposabljanja do izteka zakonskega roka, pred iztekom tega roka vloži prošnjo za njegovo podaljšanje. O prošnji vodje okrožnega državnega tožilstva odloči generalni državni tožilec. Če prošnji ni ugodeno, se vodja lahko pritoži v osmih dneh od vročitve odločitve o prošnji. O pritožbi odloči državnotožilski svet. Z dnem pravnomočnosti odločbe o zavrženju ali zavrnitvi prošnje za podaljšanje roka iz prejšnjega odstavka funkcija vodje okrožnega državnega tožilstva preneha.«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

7. člen

V drugem odstavku 132. člena se črta prva alineja.

8. člen

V 158. členu se za četrtem odstavkom dodata novi peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Izobraževanje in strokovno usposabljanje državnih tožilcev izvaja Center za izobraževanje v pravosodju.

(6) Posamezna izobraževanja in strokovna usposabljanja državnih tožilcev se lahko izvedejo v okviru ministrstva.«.

9. člen

166. člen se spremeni tako, da se glasi:

»166. člen

(podeljevanje priznanj)

(1) Minister lahko javnim uslužbencem državnih tožilcev in ministrstva, generalni državni tožilec pa državnim tožilcem podeljuje priznanja za posebne delovne uspehe ali prizadevanja ter za uspešno končane zahtevne projekte iz njihove pristojnosti oziroma opravljanje nalog ali pooblastil.

(2) Za potrebe izvajanja nalog iz prejšnjega odstavka ministrstvo oziroma Vrhovno državno tožilstvo obdeluje naslednje osebne podatke o državnih tožilih in javnih uslužbencih državnih tožilcev in ministrstva, ki jim je podeljeno priznanje: osebno ime, strokovni naslov, znanstveni naslov, datum in kraj rojstva, naslov prebivališča, funkcijo, naziv ali delovno mesto, razlog podelitve in vrsto priznanja. Zaradi zagotavljanja obveščanja javnosti, podelitve javnih priznanj državnim tožilcem in javnim uslužbencem državnih tožilcev in ministrstva ter preglednega delovanja in spoštovanja ugleda državnega tožilstva in ministrstva, so osebno ime, strokovni naslov, znanstveni naslov, funkcija, naziv ali delovno mesto, razlog podelitve in vrsta priznanja javni.

(3) Vrste priznanj, podrobnejše pogoje in postopek podeljevanja priznanj ter oblike priznanj državnim tožilcem in javnim uslužbencem državnih tožilcev in ministrstva predpiše minister.«.

10. člen

Šesti odstavek 192. člena se črta.

11. člen

Za 198. členom se doda nov 198.a člen, ki se glasi:

»198.a člen

(uporaba predpisov)

Če s tem ali drugim zakonom ni določeno drugače, se za SDT uporabljajo določbe tega zakona ter podzakonskih predpisov in drugih aktov izdanih na podlagi določb tega zakona, ki veljajo za okrožno državno tožilstvo.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

12. člen

Minister, pristojen za notranje zadeve v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona izda predpisa iz dopolnjenega drugega odstavka 59. člena in spremenjenega 166. člena zakona.

13. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

– Pravilnik o štipendiranju sodnikov, državnih tožilcev in državnih pravobranilcev (Uradni list RS, št. 74/04 in 58/11 – ZDT-1) v delu, ki se nanaša na državne tožilce,

– Pravilnik o priznanjih na področju pravosodja (Uradni list RS, št. 90/07, 61/08 in 58/11 – ZDT-1) v delu, ki se nanaša na državne tožilce in javne uslužbence državnih tožilcev,

– Pravilnik o službeni izkaznici pooblaščenega uradnika za pravosodni nadzor (Uradni list RS, št. 44/07) v delu, ki se nanaša na službeno izkaznico uslužbencev, pooblaščenih za pravosodni nadzor nad državnimi tožilstvi.

Predpisa iz prvih dveh alinej prejšnjega odstavka se v obsegu iz prejšnjega odstavka uporabljata do uveljavitve predpisov iz prejšnjega člena.

14. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 700-07/12-2/9

Ljubljana, dne 12. junija 2012

EPA 259-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant l.r.
Predsednik

1959. Zakon o spremembah Zakona o hipotekarni in komunalni obveznici (ZHKO-1A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi Zakona o spremembah Zakona o hipotekarni in komunalni obveznici (ZHKO-1A)**

Razglašam Zakon o spremembah Zakona o hipotekarni in komunalni obveznici (ZHKO-1A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 12. junija 2012.

Št. 003-02-5/2012-3

Ljubljana, dne 20. junija 2012

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N**O SPREMENBAH ZAKONA O HIPOTEKARNI IN KOMUNALNI OBVEZNICI (ZHKO-1A)**

1. člen

V Zakonu o hipotekarni in komunalni obveznici (Uradni list RS, št. 10/12) se šesti odstavek 5. člena spremeni tako, da se glasi:

»(6) Jamstvo iz tretjega odstavka tega člena mora biti nepreklicno in neomejeno ter mora zagotavljati izplačilo takoj ali najpozneje v desetih delovnih dneh po prejemu poziva za plačilo dolžnikove obveznosti. Uveljavljanje izpolnitve dolžnikove obveznosti od osebe, ki je jamstvo dala, ne sme biti pogojeno s predhodno uvedbo sodnih ali drugih postopkov zoper dolžnika.«.

2. člen

Drugi odstavek 32. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Če je na nepremičnini iz prejšnjega odstavka zgrajena stavba, mora biti ta zavarovana pri zavarovalnici za ves čas trajanja kreditne pogodbe proti običajnim tveganjem, ki obstajajo glede na lokacijo in vrsto stavbe kot predmeta zavarovanja, vsaj v višini nadomestitvene vrednosti te stavbe, pravica do prejema zavarovalnine pa veljavno prenesena na kreditodajalca.«.

3. člen

34. člen se spremeni tako, da se glasi:

»34. člen

(predčasno poplačilo kredita)

Vpis terjatev iz naslova hipotekarnega kredita v kritni register ne vpliva na pravico kreditojemalca do predčasnega poplačila hipotekarnega kredita.«.

4. člen

Šesti odstavek 37. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Dolžnik ali porok terjatve, vpisane v kritni register, ki se je izrecno odpovedal pravici do enostranskega pobota, svoje obveznosti iz naslova takšne terjatve ne more pobotati s terjatvami do izdajatelja. Če je izdajatelj obvestil dolžnika o vpisu terjatve iz naslova hipotekarnega kredita v kritni register, lahko dolžnik ali porok po prejemu obvestila uveljavlja pobot izdajateljeve terjatve le z naslednjimi terjatvami do izdajatelja:

1. s terjatvami iz naslova hipotekarnih obveznic in finančnih instrumentov iz 24. člena tega zakona;
2. s terjatvami, ki bi jih lahko pobotal, preden je bil obveščen o vpisu izdajateljeve terjatve v kritni register; in

3. s terjatvami, ki jih je pridobil, preden je bil obveščen o vpisu izdajateljve terjatve v kritni register in rok za njihovo izpolnitev do prejema obvestila o vpisu izdajateljve terjatve v kritni register še ni zapadel, vendar le, če zapade ta rok pred rokom za izpolnitev izdajateljve terjatve, vpisane v kritni register, ali hkrati z njim.«.

KONČNA DOLOČBA

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 450-12/12-2/8
Ljubljana, dne 12. junija 2012
EPA 280-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant l.r.
Predsednik

1960. Zakon o spremembah Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka (ZUKD-1A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka (ZUKD-1A)

Razlašam Zakon o spremembah Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka (ZUKD-1A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 12. junija 2012.

Št. 003-02-5/2012-2
Ljubljana, dne 20. junija 2012

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMENBAH ZAKONA O UGOTAVLJANJU KATASTRSKEGA DOHODKA (ZUKD-1A)

1. člen

V Zakonu o ugotavljanju katastrskega dohodka (Uradni list RS, št. 9/11) se v 14. členu besedilo »do 30. junija 2012« nadomesti z besedilom »do 30. junija 2013«.

2. člen

15. člen se spremeni tako, da se glasi:

»15. člen

(prehodno obdobje ugotavljanja katastrskega dohodka)

Ne glede na 6. člen tega zakona se do 30. junija 2014 katastrski dohodek za kmetijska zemljišča, ki niso evidentirana v zemljiškem katastru kot kmetijska zemljišča s podrobnejšo dejansko rabo hmeljišče, trajne rastline na njivskih površinah, vinograd, matičnjak, intenzivni sadovnjak, oljčnik, ostali trajni nasadi in plantaža gozdnega drevja, ugotovi z upoštevanjem možne rabe, ki se določi na podlagi bonitete zemljišča, in sicer se za zemljišča z boniteto 50 in več šteje, da so kmetijska zemljišča za obdelavo, za zemljišča z boniteto pod 50 pa se šteje, da so kmetijska zemljišča pod travinjem.«.

PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

3. člen

Kot podatek o katastrskem dohodku na dan 30. junija 2012 se upošteva katastrski dohodek, kot je bil pripisan parcelam kmetijskih in gozdnih zemljišč v zemljiškem katastru glede na njihovo površino, katastrsko kulturo, katastrski razred in pripadajoči katastrski okraj na dan 30. junija 2011.

4. člen

Ne glede na enajsti odstavek 160. člena Zakona o evidentiranju nepremičnin (Uradni list RS, št. 47/06, 65/07 – odločba US in 106/10 – ZDoh-2H; v nadaljnjem besedilu: ZEN) Geodetska uprava Republike Slovenije v zemljiškem katastru do 29. junija 2013 izkazuje podatke iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 160. člena ZEN, kot so evidentirani na dan 30. junija 2012.

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 435-05/12-1/13
Ljubljana, dne 12. junija 2012
EPA 249-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant l.r.
Predsednik

1961. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o digitalni radiodifuziji (ZDRad-B)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o digitalni radiodifuziji (ZDRad-B)

Razlašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o digitalni radiodifuziji (ZDRad-B), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 12. junija 2012.

Št. 003-02-5/2012-6
Ljubljana, dne 20. junija 2012

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DIGITALNI RADIODIFUZIJ (ZDRad-B)

1. člen

V Zakonu o digitalni radiodifuziji (Uradni list RS, št. 102/07 in 85/10) se 1. člen spremeni tako, da se glasi:

»1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon ureja digitalno radiodifuzijo v Republiki Sloveniji, pogoje za izvajanje digitalne radiodifuzije, pravice in obveznosti izvajalcev, spremembe pri upravljanju radiofrekvenčnega spektra, postopen prehod z analogne na digitalno radiodifuzijo, vključevanje in uvajanje komplementarnih in inovativnih storitev ter postopni izklop analogne radiodifuzije in spodbujevalne

ukrepe, namenjene za pospešitev prehoda na digitalno radiodifuzijo v skladu z Direktivo 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 21), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2009/140/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembi direktiv 2002/21/ES o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve, 2002/19/ES o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju in 2002/20/ES o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (UL L št. 337 z dne 18. 12. 2009, str. 37), Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 33), zadnjič spremenjeno z Uredbo (ES) št. 544/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 717/2007 o gostovanju v javnih mobilnih telefonskih omrežjih znotraj Skupnosti in Direktive 2002/21/ES o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL L št. 167 z dne 29. 6. 2009, str. 12) in Direktivo Komisije 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL L št. 249 z dne 17. 9. 2002, str. 21).«.

2. člen

V prvem odstavku 15. člena se črta beseda »predvsem«, na koncu stavka pa se pred piko dodata vejica in besedilo »za potrebe izvajanja javne službe in prenosu drugih programov posebnega pomena za Republiko Slovenijo v skladu z zakonom, ki ureja medije«.

V drugem odstavku se za besedama »prosto razpolaga« doda besedilo »za namen iz prejšnjega odstavka«.

Četrty odstavek se črta.

3. člen

V prvem odstavku 38. člena se za 5. točko doda nova 5.a točka, ki se glasi:

»5.a razpolaga s prostimi zmogljivostmi multipleksa, namenjenega javni radioteleviziji, v nasprotju z drugim odstavkom 15. člena tega zakona;«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

4. člen

Agencija v 30 dneh od dneva uveljavitve tega zakona uskladi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za multipleks iz 15. člena zakona z določbami tega zakona.

5. člen

Ta zakon začne veljati šestdeseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 326-09/12-1/19

Ljubljana, dne 12. junija 2012

EPA 182-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant i.r.
Predsednik

1962. Zakon o spremembi Zakona o medijih (ZMed-B)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembi Zakona o medijih (ZMed-B)

Razlašam Zakon o spremembi Zakona o medijih (ZMed-B), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 12. junija 2012.

Št. 003-02-5/2012-5

Ljubljana, dne 20. junija 2012

dr. Danilo Türk i.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMENBI ZAKONA O MEDIJH (ZMed-B)

1. člen

V Zakonu o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 69/06 – ZOIPub, 36/08 – ZPOmK-1, 77/10 – ZSFCJA in 87/11 – ZAVMS) se 114.a člen spremeni tako, da se glasi:

»114.a člen

(1) Za operaterja prizemeljskega digitalnega omrežja se ne uporabljajo določbe 112. člena tega zakona.

(2) Radiotelevizija Slovenija kot operater multipleksa, namenjenega javni radioteleviziji, omogoča neodplačno razširjanje radijskih in televizijskih programov iz 77., 79., 80. in 81. člena tega zakona, če obstajajo proste zmogljivosti multipleksa po njegovi zasedbi s programi Radiotelevizije Slovenija, na največ desetih odstotkih zmogljivosti multipleksa v vsaki regiji (razumna obveznost prenosa). Izdajatelji teh radijskih in televizijskih programov Radioteleviziji Slovenija kot operaterju multipleksa v zameno za razširjanje programov mesečno plačujejo sorazmeren delež amortizacijskih in vzdrževalnih stroškov (ustrezno plačilo za ukrepe).

(3) Radiotelevizija Slovenija omogoča neodplačno razširjanje radijskih in televizijskih programov tistim izdajateljem, ki so na podlagi zakona, ki ureja digitalno radiodifuzijo, imetniki odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za lastni multipleks, in ki na oddajnih točkah Radiotelevizije Slovenija z lastno opremo razširjajo radijske in televizijske programe iz 77., 79., 80. in 81. člena tega zakona. V primeru, da izdajatelji teh programov v svoj multipleks vključijo tudi druge programe, Radiotelevizija Slovenija za programe, ki nimajo statusa programa posebnega pomena v skladu s tem zakonom, omogoča odplačno razširjanje.

(4) Operater prizemeljskega digitalnega omrežja na posameznem območju Republike Slovenije mora pod enakimi pogoji razširjati radijske in televizijske programe, ki imajo dovoljenje iz 104.a člena tega zakona za isto območje, razen ko gre za razširjanje programov na podlagi drugega in tretjega odstavka tega člena.

(5) V določbah drugega in tretjega odstavka tega člena uporabljena izraza »multipleks« in »operater multipleksa« imata enak pomen, kot je določen v zakonu, ki ureja digitalno radiodifuzijo.«.

KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 010-02/12-6/21

Ljubljana, dne 12. junija 2012

EPA 178-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant i.r.
Predsednik

1963. Resolucija o Nacionalnem programu varstva potrošnikov 2012–2017 (ReNPVP12-17)

Na podlagi 109. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10) in na podlagi 67. člena Zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 46/06 – odločba US, 126/07, 86/09, 78/11) je Državni zbor na seji dne 14. junija 2012 sprejel

R E S O L U C I J O**o Nacionalnem programu varstva potrošnikov 2012–2017 (ReNPVP12-17)****1. Uvod**

Politika varstva potrošnikov je zbir različnih ukrepov, s katerimi želijo država ter preostali nosilci gospodarske in drugih politik izboljšati potrošnikov položaj. Potrošnik še vedno velja za najšibkejšega udeleženca na trgu, saj mu velikokrat primanjkuje znanja in informacij. Z gospodarskim razvojem države narašča ponudba blaga in storitev, s čimer se zmanjšuje preglednost trga. Hkrati se potrošniška zakonodaja po vstopu Slovenije v Evropsko unijo pogosto spreminja in dopolnjuje, potrošnik pa zaradi hitrega spreminjanja ni vedno zadosti seznanjen s svojimi pravicami in jih zato ne more vselej učinkovito uveljavljati. Treba je upoštevati, da je poleg gospodarskih subjektov slovenski potrošnik postal del enotnega trga Evropske unije in je tako tudi del 500.000-milijonskega trga za milijonsko število podjetij. Tako se je znašel v še bolj podrejenem položaju nasproti večjim gospodarskim subjektom, ki obvladujejo trg.

Za nadaljnji razvoj politike varstva potrošnikov v Sloveniji je treba najprej oceniti stanje na tem področju s pregledom njenega dosedanjega izvajanja, s pregledom domačega trga in primerjavo z evropskim (učinkovitost trga, varnost proizvodov, zaupanje potrošnikov) ter s pregledom zakonodaje. Na podlagi celovite ocene stanja je treba opredeliti ključne probleme ter določiti cilje in prednostne naloge, da se odpravijo oziroma omilijo ugotovljene težave.

2. Temelji varstva potrošnikov**2.1. Strateški dokumenti in cilji varstva potrošnikov**

Temelji politike varstva potrošnikov v Sloveniji so bili postavljeni z Nacionalnim programom varstva potrošnikov za obdobje 2001–2005¹, prvim političnim dokumentom na tem področju, katerega sprejetje je predvidel Zakon o varstvu potrošnikov iz leta 1998 (ZVPot)². Slovenija se je med takratnim približevanjem Evropski uniji zavezala, da bo politiko in sistem varstva potrošnikov prilagodila evropskemu pravnemu redu. Prilagajanje domačih struktur slednjemu je pospešilo razvoj varstva potrošnikov v Sloveniji v tem obdobju. Nadaljnji razvoj tega področja je spodbudil vstop Slovenije v Evropsko unijo leta 2004, saj mora polnopravna članica ne več zgolj prilagajati svojo zakonodajo evropski ter slediti razvojnim programom in ciljem Evropske unije, temveč vse te tudi sooblikovati. Nacionalni program varstva potrošnikov, ki je bil sprejet za obdobje 2006–2010³, je nastajal v evropskem okviru in je upošteval usmeritve evropske strategije varstva potrošnikov 2002–2006, hkrati pa dopolnil nacionalni program 2001–2005, pri čemer je postavil na prvo mesto vključitev politike varstva potrošnikov v vse politike, ki vplivajo na njihov položaj, pravice in interese. Pri tem je opredelil tudi dolgoročne in trajnejše cilje potrošniških politik, kakršni so učinkovitost izvajanja in nadzora nad zakonodajo, učinkovite in dostopne javne službe, učinkovito reševanje potrošniških sporov in krepitev sodelovanja z nevladnimi organizacijami.

Politika varstva potrošnikov se uvršča med horizontalne politike Evropske unije. V skladu s tem si tudi Evropska komisija prizadeva za vključitev potrošniških interesov v vse politike Evropske unije, pri čemer naj bi varstvo potrošnikov imelo pomembnejšo vlogo pri razvoju politik, povezanih z notranjim trgom. Na ravni Evropske unije je namreč vidik varstva potrošnikov močno prepleten z vidikom delovanja notranjega trga kot enotnega maloprodajnega trga. Strateški dokumenti na teh dveh področjih imajo zato številne skupne cilje, med katerimi je najpomembnejši zagotavljanje nemotenega delovanja notranjega trga ob hkratnem doseganju visoke in enotne ravni varstva potrošnikov, predvsem z ukrepi za povečanje njihovega zaupanja v maloprodajno stran tega trga. Potrošniki naj bi na podlagi enotne, visoke ravni (pravnega) varstva uživali visoko raven zaupanja v nakupovanje po vseh državah članicah Evropske unije, podjetjem pa bi se omogočalo enostavnejše poslovanje s potrošniki.

Z Resolucijo o uresničitvi enotnega trga za potrošnike in državljane z dne 20. maja 2010 je Evropski parlament postavil potrošnika v ospredje.⁴ Resolucija med drugim poudarja potrebo po ustreznem odzivu politike notranjega trga na potrebe državljanov potrošnikov ter malih in srednje velikih podjetij, ki jim mora notranji trg dati oprijemljive rezultate. Sporočilo Evropske komisije Evropa 2020: strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast (v nadaljnjem besedilu: Strategija 2020)⁵ pa ugotavlja, da je kljub pravnemu obstoju notranjega trga zaznati pomanjkljivosti, ki ovirajo sprostitve možnosti notranjega trga. Kot objektivne ovire Strategija 2020 opozarja na več dejavnikov, med katerimi so v ospredju razdrobljenost pravil na notranjem trgu, jezikovne razlike in prevladujoče nezaupanje potrošnikov v čezmejno nakupovanje zaradi omejenih možnosti uveljavljanja zahtevkov proti ponudnikom pri morebitnem sporu. Navedene pomanjkljivosti so razlog za neizkoriščene prednosti, ki izhajajo iz same velikosti trga EU, glede na konkurentki, kakršni sta Kitajska ali ZDA. Največje neizkoriščene možnosti so v čezmejni trgovini, predvsem spletni prodaji blaga in storitev, k čemur prispeva tudi, da je bil notranji trg zasnovan pred pojavom interneta, preden so informacijske in komunikacijske tehnologije postale glavno gonilo rasti ter pred (s tem povezanim) pojavom novih storitev.

Akt za enotni trg, strateški dokument za ponovni zagon notranjega trga, ki ga je sprejela Evropska komisija aprila 2011, med dvanajstimi pobudami, ki so jih tudi države članice in Evropski parlament ocenili kot pomembne za povečanje rasti in zaupanja potrošnikov, napoveduje krepitev slednjega pri uveljavljanju pravic potrošnikov in predlaga nadaljnje ukrepe na tem področju za čezmejno (elektronsko) trgovino.

¹ Uradni list RS, št. 61/00.

² Uradni list RS, št. 20/98.

³ Uradni list RS, št. 114/05.

⁴ Uradni list EU C 161E, 31. 5. 2011,

⁵ COM(2010) 2020 konč. z dne 3. 3. 2010

Evropska strategija potrošniške politike za obdobje 2007–2013 se osredotoča na krepitev položaja državljanov potrošnikov in poudarja tri cilje: krepitev moči potrošnikov kot akterjev na trgu, njihovo večjo blaginjo in učinkovito varstvo. Vzpostavlja se nov model varstva potrošnikov, ki po eni strani temelji na višji stopnji njihove odgovornosti, po drugi strani pa na podmeni, da potrošniške politike ni mogoče graditi na pretiranih pričakovanjih do potrošnika, saj empirične raziskave kažejo, da je ta pogosto preobremenjen z nepreglednimi informacijami o proizvodih in storitvah, ki jih zaradi časovne stiske ter pomanjkanja potrebnega znanja in veščin ni sposoben vselej objektivno oceniti in razumeti. Tudi predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o programu varstva potrošnikov za prihajajoče obdobje 2014–2020 (Program 2014–2020), ki ga je Evropska komisija 14. novembra 2011 predložila Svetu v obravnavo, vključuje podobne cilje. Dodana vrednost tega programa je predvsem v postavljanju alternativnega (zunajsodnega) reševanja sporov v ospredje, s čimer naj bi se zagotavljalo hitrejše in učinkovitejše uveljavljanje pravic potrošnikov (dostop do pravnega varstva) v sporih s ponudniki, še posebno pri spletnih čezmejnih nakupih. Program 2014–2020 namreč predvideva vzpostavitev spletne platforme na ravni EU, ki bo omogočala hitro reševanje potrošniških sporov izključno po spletu. Opozarja zlasti na varnost, informiranje in izobraževanje potrošnikov. Za zagotavljanje močne in koherentne zastopanosti potrošniškega gibanja, za katero se pričakuje kompetentno sodelovanje in dialog pri oblikovanju potrošniške politike na ravni EU, dokument poudarja tudi potrebo po krepitvi pristojnosti in podpori potrošniškim organizacijam. Za doseg ciljev iz Programa 2014–2020 si bo Slovenija prizadevala poiskati možnosti črpanja evropskih sredstev iz strukturnih skladov in kohezijskega sklada.

Naraščajoči pomen potrošniških politik na ravni Evropske unije, prevlada evropske zakonodaje – kar 85 odstotkov potrošniške zakonodaje je sprejete na ravni Evropske unije – in s tem povečevanje pristojnosti Evropske unije na tem področju narekujejo vsebino in postavljajo okvir tudi strategijam in programom varstva potrošnikov držav članic. Izhajajoč iz evropskih dokumentov, predlagani slovenski program vključuje vse bistvene evropske cilje. Teži k nadaljnjemu razvoju in krepitvi politike varstva potrošnikov, pri tem pa določa splošne in prednostne naloge, upoštevajoč gospodarske in socialne razmere ter posebnosti našega trga. Temeljni poudarki programa so še naprej na zagotavljanju potrošnikovih pravic in varnosti ter krepitvi njegovega položaja na trgu z namenom, da se ga z različnimi ukrepi usposobi za samostojno, svobodno in razumno izbiro na trgu ter okrepi njegovo zavest o pravicah, ki mu pripadajo.

2.2. Načela varstva potrošnikov

Ta načela so zasnovana na uveljavljenih, temeljnih in splošnih potrošnikovih pravicah, ki so se izoblikovale na podlagi izkušenj, da je potrošnik na trgu v podrejenem položaju glede na ponudnike blaga in storitev, to dejstvo pa ima dolgoročno lahko pogubne posledice za razvoj trga in raven konkurenčnosti.

Temeljne pravice potrošnikov, ki se pogosto enačijo z državljanskimi pravicami, je kot smernice sprejela že Generalna skupščina Združenih narodov leta 1985 in tako pripomogla, da so potrošniki v svetovnem merilu pridobili več pozornosti v politikah posameznih držav. Na ravni Evropske unije so temeljna načela zajeta v 12. členu Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ki določa, da se pri opredeljevanju in izvajanju drugih politik in dejavnosti unije upoštevajo zahteve varstva potrošnikov.⁶ 169. člen PDEU kot temeljno načelo politike varstva potrošnikov določa visoko raven tega varstva, katerega cilj je prispevati k varovanju zdravja, varnosti in varstvu ekonomskih interesov potrošnikov ter krepiti pravico do obveščenosti, izobraževanja in samoorganiziranja za zaščito njihovih interesov. Poleg tega določa pristop minimalnega usklajevanja, ki državam članicam pri prenosu evropske zakonodaje dopušča ohranitev oziroma uvedbo strožjih ukrepov za zaščito potrošnika.

Temeljna načela pri oblikovanju politike varstva potrošnikov so hkrati temeljne pravice potrošnikov. Za njihovo uresničevanje je ključna vloga države. Osrednje mesto zavzema pravica do varnosti, ki obsega pravico potrošnika do varnih proizvodov in storitev. Proizvod, ki se uporablja v skladu s predpisanimi nameni, ne sme povzročiti škode ali poškodovati uporabnika. V skladu s tem se oblikujejo standardi delovanja, zahtevajo testiranja proizvodov ter ustrezno označevanje in opozorila na proizvodih, tudi takojšnje obveščanje določenih organov o neustreznih proizvodih in po potrebi odpoklic le-teh. Pravica do obveščenosti obsega pravico do popolnih in objektivnih informacij o izdelkih in storitvah, na podlagi katerih lahko potrošnik sprejema ustrezne nakupne odločitve. Pravica do izbire mu zagotavlja možnost izbire med raznovrstnimi izdelki in storitvami po konkurenčnih cenah ter zaščito pred monopoli in nepoštenimi pogodbenimi pogoji. V sektorjih, v katerih se načela konkurenčnosti ne morejo v celoti udejanjiti in ki jih zato ureja država, mora biti zagotovljena ustrezna kakovost in storitve po sprejemljivih cenah. Pravica do zastopanosti je pravica do »glasu«, na podlagi katere mora država zagotoviti potrošnikom možnost za izražanje njihovih interesov, enakovredno obravnavo ter upoštevanje teh interesov pri oblikovanju vladnih politik in sprejemanju vseh odločitev, ki vplivajo na položaj potrošnikov na trgu. Ti so v podrejenem položaju, kar se tiče poznavanja trga, poleg tega se posamezne potrošniške skupine močno razlikujejo po starosti, spolu, interesih, izkušnjah in znanju, zaradi česar imajo razpršene in raznovrstne interese ter majhno vplivno moč. Ta primanjkljaj odpravljajo nevladne potrošniške organizacije, ki se osredotočajo na splošne potrebe potrošnikov in jih zastopajo pri oblikovanju politik, tako pa učinkoviteje uveljavljajo njihovo temeljno pravico do »glasu«. S pravico do pritožbe in odškodnine imajo potrošniki možnost izraziti nezadovoljstvo in zahtevati zadoščenje s pravnimi sredstvi. S pravico do zdravega okolja se jim zagotavlja pravica do življenja in dela v okolju, ki ne škoduje in ne ogroža zdravja in življenja, na drugi strani pa jim tudi nalaga odgovornost, da sami, s svojim ravnanjem in odločitvami, prispevajo k bolj zdravemu okolju. Različne študije o okoljskih problemih namreč kažejo, da je najmanj tretjina slednjih posredno ali neposredno povezana s potrošnjo. Pravica do osnovnih dobrin je pravica do hrane, obleke, stanovanja in zdravstvene oskrbe. S pravico do izobraževanja so potrošniki upravičeni do pridobitve ustreznega znanja in spretnosti, na podlagi katerih lahko sprejemajo razumne odločitve o izdelkih in storitvah, o ravnanju in obnašanju. Pri tem so jim v oporo šole, nevladne potrošniške organizacije, mediji in javne institucije.

V Sloveniji je večina potrošnikovih pravic organiziranih že v Ustavi Republike Slovenije.⁷ Pravica potrošnika do pravnega varstva je zagotovljena z ustavno pravico do sodnega varstva (23. člen) in pravico do pritožbe ali drugega pravnega sredstva (25. člen). Tudi pravica do zastopanosti oziroma združevanja potrošnikov v interesne skupine ima ustavno podlago (42. člen) ter predstavlja eno temeljnih političnih pravic in svoboščin. Prav tako je z ustavo zagotovljena pravica potrošnikov do zdravega življenjskega okolja.

2.3. Položaj potrošnika na trgu ter opredelitev in značilnosti potrošniških politik

Potrošnik na trgu nima vedno možnosti, da bi pridobil široko strokovno znanje, na podlagi katerega bi lahko vsakokrat sprejemal razumne nakupne odločitve, niti nima časa, da bi se celovito seznanil s tržno ponudbo. Bolj običajno je, da manjši odstotek

⁶ Uradni list EU C 83, 30. 3. 2010.

⁷ Uradni list RS, št. 331/91, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04 in 68/06.

bolje seznanjenih potrošnikov »povzdigne glas« in doseže, da postanejo tržni mehanizmi učinkovitejši. Odmevni dogodki v zvezi s hrano in zdravili, ki smo jim bili v preteklosti že priča, navadno vplivajo na strožjo zakonodajo in več političnega pritiska ter pospešijo spremembe v politikah, saj taki dogodki lahko povzročijo izgubo zaupanja potrošnikov.

Vendar posamične občasne izboljšave ne morejo nadomestiti sistematičnega urejanja, s katerim se lahko preprečijo ali odpravijo nepravilnosti na trgu. Potreba po varstvu potrošnikov narašča zaradi številnih dejavnikov: celovitost in zapletenost trgov in tržnih odnosov, deregulacijski trendi, odprte trgov, globalizacija ponudbe in povpraševanja, naraščanje čezmejnega nakupovanja blaga in storitev, tehnološki napredek (možnost kupovanja na daljavo, še zlasti spletnega nakupovanja, brezgotovinsko poslovanje, krajša življenjska doba proizvodov), vse večji delež proizvodov in storitev, katerih kakovost je skoraj nemogoče oceniti ob nakupu (na primer elektrika, zdravstvene storitve, zavarovanje, naložbe, spletne storitve itd.), zaradi česar so nakupne odločitve odvisne predvsem od zaupanja v blagovno znamko in ponudnika, narašča pa tudi pomen storitvenega sektorja (finančne, svetovalne in druge storitve). Ob vseh naštetih dejavnikih potrošnik ni dovolj seznanjen s svojimi pravicami in jih zato tudi ne more učinkovito uveljavljati.

Vse to postavlja nove zahteve potrošniški politiki, ki naj bi pripomogla k enakopravnejšemu položaju potrošnika na trgu. Ta politika stoji pred izzivi, s katerimi se na splošno srečujejo državljani, gospodarstvo in družba: izbira med različnimi vrstami proizvodov in storitev, pa tudi med novimi načini nakupovanja (na primer po svetovnem spletu) prinašajo potrošniku velike koristi, hkrati pa so zanj novo tveganje. Podobno so tudi podjetja postavljena pred izzive, ki so posledica globalne finančne krize: zmanjšalo se je povpraševanje, poleg tega so ponudniki, ki poslušajo po klasičnih poteh, zaradi novih potrošniških navad dobili tekmece, ki poslušajo po svetovnem spletu.

Potrošniška politika je del gospodarske politike, zato sta razvoj in raven varstva potrošnikov odvisna od razvitosti družbe oziroma njenega gospodarstva. V prizadevanju za izboljšanje položaja potrošnikov na trgu ter iskanju ravnotežja med interesi gospodarskih subjektov in interesi potrošnikov se tako sledi trem glavnim ciljem: varstvo ekonomskih interesov in zdravja potrošnikov ter splošno varstvo potrošnikov pred nevarnimi proizvodi in storitvami.

Značilno za potrošniško politiko je njen odnos s drugimi sektorji, predvsem s politiko varstva konkurence. Do 60. let prejšnjega stoletja je prevladovalo prepričanje, da je slednja edina in najučinkovitejša potrošniška politika, s čimer se je zanikala potreba po neodvisni vladni potrošniški politiki. Vendar se je izkazalo, da politika varstva konkurence potrošnikom ne daje vedno najboljšega. Nasprotno, obstajajo vsaj tri pomanjkljivosti njenega delovanja, ki neugodno vplivajo na preglednost trga: naraščajoča raznovrstnost proizvodov povprečnemu potrošniku onemogoča, da bi pridobil popolno informacijo o tržni ponudbi, vse več tehnološko kompleksnega potrošniškega blaga, katerega kakovost lahko oceni le strokovnjak, ter nepopolno, enostransko in pogosto zavajajoče informacije ponudnikov. Čeprav se predvideva, da sta svoboda tekmovanja in svoboda potrošnje dve plati istega kovanca, morata biti med seboj uravnoteženi.

Medsektorska oziroma interdisciplinarna narava potrošniške politike onemogoča njeno popolno ločenost od politik na drugih področjih. Tako je na primer, kadar cilji potrošniške politike niso osredotočeni na neposredne in takojšnje koristi potrošnika, temveč enakovredno upoštevajo cilje dolgoročnega ohranjanja družbene blaginje, ki presega trenutne, posamične potrošnikove interese (na primer pravična trgovina, spodbujanje etičnega in ekološkega vlaganja ...) in pri katerih gre za zastopanje interesov in pravic prihodnjih rodov. Še težje je razlikovanje, ko poskušamo odgovoriti, ali gre pri ukrepih za trajnostno potrošnjo za okoljske ukrepe ali tiste, ki so vezani na javno blaginjo (na primer uporaba ekološkega gradbenega materiala).

Potrošniško politiko lahko opredelimo različno. Kot neposredno oziroma potrošniško politiko v ožjem smislu lahko razumemo politiko, ki se ukvarja s pravnimi, ekonomskimi in varnostnimi vprašanji, vezanimi na potrošnjo blaga in storitev, vključno z zdravjem in prehrano. Vključuje tudi potrošniške raziskave, informiranje in izobraževanje potrošnikov ter krepitev potrošniških organizacij in podporo skupnim akcijam. S slednjim se nadomešča strukturna šibkost na strani potrošnikov, ki se nanaša na njihovo možnost pridobivanja informacij, možnost organiziranja in zastopanja njihovih interesov – in hkrati ohranja ravnotežje v razmerju do ponudnikov na trgu. Posredne potrošniške politike ali potrošniške politike v širšem smislu pa obsegajo vprašanja interesov potrošnikov na drugih področjih: skrb in varovanje javnih in skupnih, globalnih dobrin (podnebne spremembe, ekosistemi in ohranjanje biotske raznovrstnosti, javne storitve v splošnem interesu). Potrošniška politika, ki je vezana na pravilno delovanje trga, vključuje oblikovanje pravne varnosti, preglednost ter jasno delitev odgovornosti pri zagotavljanju tržnih potrošniških dobrin in storitev – ne glede na to, ali jih zagotavljajo javni ali zasebni dobavitelji – v zadostni količini, želeni kakovosti in po sprejemljivih cenah. V javnem sektorju se potrošniška politika ukvarja z razvojem in nadzorom nad preskrbo z blagom in storitvami na področjih, na katerih obstajajo naravni (ali javni) monopoli.

Varstvo potrošnikov je zajeto v številnih predpisih in je v pristojnosti različnih resorjev, usklajevanje številnih vidikov potrošniških politik in vključevanje potrošniških interesov v te politike pa ostajata eden največjih izzivov za države, ki si prizadevajo razviti vseobsegajočo strategijo potrošniške politike.

3. Institucionalna ureditev

3.1. Institucionalna ureditev varstva potrošnikov na ravni Evropske unije

Varstvo potrošnikov je nepogrešljivi del ekonomske politike na notranjem trgu, ki jo načrtuje Evropska komisija. Temelji na podmeni, da asimetrija informacij – dejstvo, da ima trgovec o izdelku, ki ga prodaja, več znanja in informacij kakor potrošnik, ki ga kupuje – odpira vrata zlorabam na trgu. Evropska potrošniška zakonodaja je zato pri razvoju tega trga ključna za premoščanje ovir, pripravljajo pa jo različne službe Evropske komisije, med katerimi je najpomembnejši Generalni direktorat za zdravje in varstvo potrošnikov (DG SANCO). Ta daje pobude in predloge za večino zakonskih ukrepov, strategij in programov varstva potrošnikov na ravni Evropske unije. Na drugem mestu je Generalni direktorat za pravosodje (DG Justice), ki se osredotoča na potrošniško pogodbeno pravo in se ne ukvarja s potrošniško politiko. Akcijski program za zdravje potrošnikov je bil sprejet s Sklepom 1350/2007/ES o uvedbi drugega programa ukrepov Skupnosti na področju zdravja (2008–2013)⁸, akcijski program za varstvo potrošnikov pa s Sklepom 1926/2006/ES o uvedbi programa ukrepov Skupnosti na področju potrošniške politike (2007–2013)⁹. Oba programa sta glavna ukrepa Skupnosti za izvajanje zdravstvene in potrošniške politike na ravni Evropske unije. Finančni okvir akcijskega

⁸ Sklep št. 1350/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o uvedbi drugega programa ukrepov Skupnosti na področju zdravja (2008–2013), Uradni list EU L 301, 20.11.2007.

⁹ Sklep št. 1926/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o uvedbi programa ukrepov Skupnosti na področju potrošniške politike (2007–2013), Uradni list EU L 404, 30. 12. 2006.

programa za varstvo potrošnikov 2007–2013 znaša 156,8 milijona evrov. Na podlagi sedemletnega akcijskega programa se po posvetovanju z Odborom Evropske komisije za finančni program varstva potrošnikov, v katerem imajo svoje predstavnike vse države članice, sprejemajo letni programi. Med pomembnejše dolgoročne programske ukrepe spada sofinanciranje vseevropske mreže evropskih potrošniških centrov¹⁰, ki povezuje evropske potrošniške centre držav članic ter Islandije in Norveške. Evropska komisija zagotavlja večji del sredstev za delovanje teh centrov, preostali del pa morajo zagotavljati države članice iz državnih ali lokalnih proračunov. Glavna naloga evropskih potrošniških centrov, ki nimajo enotne institucionalne oblike v vseh državah članicah, je seznanjanje potrošnikov o njihovih pravicah na notranjem trgu in pomoč pri uveljavljanju teh pravic pri reševanju čezmejnih sporov s ponudniki.

Drug pomembnejši ukrep, ki je bil prav tako sprejet za pospeševanje čezmejnne trgovine, je vzpostavitev mreže nacionalnih upravnih organov, pristojnih za izvajanje potrošniške zakonodaje. Ta mreža je bila ustanovljena v skladu z Uredbo 2006/2004/ES o sodelovanju med nacionalnimi organi, pristojnimi za varstvo potrošnikov, in predstavlja pravno podlago za upravno sodelovanje izvršilnih organov za varstvo potrošnikov držav članic pri ukrepanju, kadar gre za čezmejno kršitve potrošniške zakonodaje.¹¹

Na ravni Evropske unije delujeta še dve evropski potrošniški organizaciji, ki jih v velikem deležu financira Evropska komisija. To sta krovna evropska potrošniška organizacija BEUC¹², ki združuje potrošniške organizacije držav članic, njena glavna naloga pa je lobiranje pri Evropski komisiji za zakonodajo, ki krepi položaj potrošnika na notranjem trgu. Posebno podporo uživa tudi Evropska zveza za usklajevanje zastopanja potrošnikov v standardizaciji ANEC¹³, saj je pospeševanje njihove zastopanosti v standardizacijskem procesu na vseh ravneh ena od prednostnih nalog Evropske komisije v zvezi s politiko varstva potrošnikov. Obe organizaciji sta zastopani tudi v Posvetovalni skupini za varstvo potrošnikov pri Evropski komisiji, ki v številnih dokumentih poudarja pomen neodvisnega potrošniškega gibanja, potrošniki pa jim praviloma bolj zaupajo kakor vladnim organizacijam.

3.2. Varstvo potrošnikov v okviru Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD)

Tudi OECD, v katero je Republika Slovenija vstopila s podpisom Sporazuma o članstvu v OECD z dne 1. junija 2010, pripisuje varstvu potrošnikov velik pomen. Osnovna podmena politike varstva potrošnikov, ki jo zasleduje ta organizacija, je da morajo ponudniki v odnosih s potrošniki poslovati v skladu s prakso poštenega poslovanja, trženja in oglaševanja ter izvajati razumne ukrepe za varnost in kakovost blaga in storitev, ki jih tržijo. V okviru OECD delujejo številni odbori, ki se dotikajo specifičnih sektorskih interesov potrošnikov, medtem ko Odbor za potrošniško politiko horizontalno pokriva različna področja varstva potrošnikov. Zato je vključevanje v delo tega odbora za razvoj varstva potrošnikov v prihodnjem obdobju v Republiki Sloveniji prednostne narave. Ta odbor je sprejel tudi vrsto priporočil, ki so bila v pristopnem procesu ključni element ocene pripravljenosti in zmožnosti Republike Slovenije za članstvo v OECD na področju varstva potrošnikov. Ta priporočila, h katerim se je Slovenija tudi zavezala, so:

- Priporočila Sveta C(99)184 o smernicah za varstvo potrošnikov pri elektronskem poslovanju;
- Priporočila Sveta C(2003)116 o smernicah za varstvo potrošnikov pred nepoštenimi in zavajajočimi čezmejnimi tržnimi praksami;
- Priporočila Sveta C(2007)74 o reševanju potrošniških sporov in pravnem varstvu potrošnikov;
- Priporočila Sveta C(2006)57 o čezmejnem sodelovanju pri izvrševanju zakonodaje na področju neželene elektronske pošte;
- Priporočila Sveta C(77)39 o varstvu potrošnikov na področju potrošniških kreditov;
- Priporočilo Sveta C(79)202 o varnosti potrošniških proizvodov;
- Priporočilo Sveta C(83)129 o ukrepih za varnost otrok;
- Priporočilo Sveta C(82)122 o analizi upravljanja in analizi stroškov in koristi na področju varnosti proizvodov;
- Priporočilo Sveta C(89)106 o sistemu notifikacije o ukrepih za varnost potrošnikov;
- Priporočilo Sveta C(81)7 o postopkih odpoklica nevarnih proizvodov;
- Priporočilo Sveta C(77)139 o vzpostavitvi sistema zbiranja podatkov v zvezi s poškodbami, ki so povezane s potrošniškimi proizvodi.

3.3. Institucionalna ureditev varstva potrošnikov v Sloveniji

3.3.1. Ministrstva

Varstvo potrošnikov se je v Sloveniji institucionaliziralo znotraj in zunaj državne uprave že pred pristopom Slovenije Evropski uniji. V državni upravi je bila institucionalna osnova vzpostavljena z ustanovitvijo Urada RS za varstvo potrošnikov, ki je začel delovati leta 1996 kot organ v sestavi tedanjega Ministrstva za ekonomske odnose in razvoj. Vzrok za ustanovitev so bile potrebe po institucionalnem prilagajanju Slovenije Evropski uniji v zvezi z varstvom potrošnikov. Slovenija za to področje v državni upravi ni imela organa, ki bi bil primerljiv s strukturami, kakršne so tedanje države članice Evropske unije za varstvo potrošnikov vzpostavile že v šestdesetih in sedemdesetih letih prejšnjega stoletja. Po reorganizaciji državne uprave leta 2001 je urad postal organ v sestavi Ministrstva za gospodarstvo. Leta 2003 je potekala obsežna reorganizacija organov v sestavi ministrstev. Sprejeta je bila Uredba o organih v sestavi ministrstev¹⁴, na podlagi katere so bili številni tovrstni organi zaradi potrebe po večji učinkovitosti državne uprave ukinjeni. Glede urada so se za povečanje učinkovitosti upravne strukture za varstvo potrošnikov takrat preučevale različne možnosti – od preoblikovanja v samostojno agencijo, njegovega združevanja z drugimi sorodnimi organi, umestitve urada kot organa v sestavi v drugo ministrstvo do ukinitve statusa organa v sestavi in prenosa njegovih nalog na Ministrstvo za gospodarstvo. Kljub številnim predlogom za statusno preoblikovanje je prevladala odločitev, da se urad ohrani v nespremenjeni obliki. V letih, ki so sledila, se je pri opravljanju nalog povečevala njegova odvisnost od resornega ministrstva, ki je opravljal vedno več nalog varstva potrošnikov, zato se je združevanje človeških in finančnih virov urada in ožjega ministrstva, še posebno z

¹⁰ European Consumer Centers Network (ECC-NET).

¹¹ Uredba 2006/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 2007 o sodelovanju med nacionalnimi organi, pristojnimi za varstvo potrošnikov, Uradni list EU L 364, 9. 12. 2004. V slovenski pravni red je bila prenesena z Uredbo o izvajanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje na področju varstva potrošnikov (Uradni list RS, št. 118/05).

¹² Bureau Européen des Unions de Consommateurs.

¹³ European Association for the Coordination of Consumer Representatives in Standardisation.

¹⁴ Uradni list RS, št. 58/03.

gospodarsko krizo, pokazalo kot priložnost za vzpostavitev nove, enotne in učinkovite strukture za varstvo potrošnikov. Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov¹⁵ (ZVPot-E) je bil urad ukinjen, njegove naloge pa so se v skladu z navedenim zakonom in z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o potrošniških kreditih¹⁶ (ZPotK-1A) v celoti prenesle na Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo.

Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, kot nosilni organ za varstvo potrošnikov opravlja v državni upravi in na mednarodni ravni vse ključne naloge na tem področju, in sicer:

- načrtuje, organizira, izvaja, spremlja in vrednoti politike varstva potrošnikov ter skupaj z drugimi državami članicami v Svetu EU oblikuje zakonodajo in politiko, ki se po predpisanih postopkih uveljavlja v državah članicah in tako tudi v Sloveniji,
- opravlja strokovne in upravne naloge, ki se nanašajo na pripravo in izvajanje politike in programov varstva potrošnikov,
- zagotavlja javno službo svetovanja potrošnikom,
- skrbi za zagotavljanje pravic in interesov potrošnikov na področju poštnih storitev, ki veljajo za storitve splošnega pomena, in za zagotavljanje univerzalne storitve, ki vključuje najmanjši nabor storitev določene kakovosti, ki je dostopen vsem potrošnikom in drugim končnim uporabnikom po dostopni ceni na celotnem ozemlju Republike Slovenije ne glede na njihovo geografsko lego,
- opravlja naloge na normativnem področju, ki se nanašajo na prenos večine evropskih potrošniških direktiv in uredb v pravni red Slovenije,
- zagotavlja spremljanje in usklajevanje predpisov, ki jih pripravljajo druga ministrstva na področjih, povezanih z varstvom potrošnikov,
- spodbuja razvoj in delovanje nevladnih potrošniških organizacij,
- s koncesijami ali javnimi razpisi zagotavlja sofinanciranje javnih služb, ki jih izvajajo nevladne potrošniške organizacije, za svetovanje, obveščanje in izobraževanje potrošnikov ter primerjalno testiranje blaga in storitev,
- dodeljuje dovoljenja za opravljanje storitev potrošniškega kreditiranja podjetjem nebančnega sektorja,
- sodeluje v stalni medresorski delovni skupini za podporo skrbniku osrednje spletne strani Republike Slovenije za finančno izobraževanje in drugih nalogah uresničevanja Nacionalnega programa finančnega izobraževanja (NPF1),
- zagotavlja strokovno in upravno sodelovanje v delovnih telesih Sveta Evropske unije pri sprejemanju evropske potrošniške zakonodaje,
- sodeluje v odborih Evropske komisije za izvajanje potrošniške evropske zakonodaje,
- sodeluje v Odboru Evropske komisije za oblikovanje politik varstva potrošnikov,
- ima vlogo povezovalnega organa na ravni države za izvajanje Uredbe 2006/2004/ES o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov,
- sodeluje v Odboru za politiko varstva potrošnikov pri Organizaciji za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD).

V sestavi ministrstva, pristojnega za gospodarstvo, deluje tudi Tržni inšpektorat RS, ki je pooblaščen za splošni nadzor nad izvajanjem predpisov o varstvu potrošnikov.

Glede na izrazito prepletenost in interdisciplinarnost varstva potrošnikov so razen redkih izjem vključena v pripravo in izvajanje politik, ki krepijo pravice in interese potrošnikov, tudi druga ministrstva. Sodelovanje z ministrstvom, pristojnim za gospodarski razvoj in tehnologijo, obsega posvetovanje in usklajevanje pri pripravi področnih zakonov in podzakonskih predpisov, pa tudi pri načrtovanju področnih in državnih razvojnih strategij in programov.

Ministrstvo za finance je na normativnem področju pristojno za oblikovanje številnih zakonov in podzakonskih predpisov, ki urejajo finančne storitve in vplivajo na položaj in interese potrošnikov pri nakupu različnih finančnih produktov (potrošniški krediti, zavarovanja, vrednostni papirji, naložbe itd.) na trgu, je pa tudi predlagatelj Nacionalnega programa za finančno izobraževanje (NPF1), katerega ciljna skupina niso izključno potrošniki in skrbnik osrednje spletne strani za finančno izobraževanje. Ministrstvo, pristojno za finance v sodelovanju z drugimi ministrstvi enkrat letno poroča Vladi Republike Slovenije o izvedenih ukrepih za uresničevanje ciljev iz NPF1.

Ministrstvo za izobraževanje, znanost, kulturo in šport ima ključno vlogo pri razvijanju funkcionalne sposobnosti in potrošniške pismenosti vseh skupin prebivalstva. Tako je pristojno za vključevanje potrošniških vsebin v osnovnem izobraževanju v zadnji triadi (vzgoja za medije, državljanska in okoljska vzgoja, podjetništvo itd.), v srednjem izobraževanju pri obveznih izbirnih vsebinah (vpliv sodobnega porabništva in oglaševanja na družbo in okolje, ekonomske vsebine), pa tudi za izobraževanje odraslih (programi vseživljenjskega učenja in izobraževanja učiteljev). Ministrstvo ima tudi ključno vlogo pri zagotavljanju pravic in varstvu interesov potrošnikov na področju elektronskih komunikacij. Zaradi pospešene liberalizacije trgov elektronskih komunikacij je v ospredju njegova skrb za zagotavljanje univerzalne storitve, ki vključuje najmanjši nabor storitev določene kakovosti, ki je dostopen vsem potrošnikom in drugim končnim uporabnikom po dostopni ceni na celotnem ozemlju Republike Slovenije ne glede na njihovo geografsko lego.

Ministrstvo za kmetijstvo in okolje je z uveljavitvijo Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi (ZDU-1E)¹⁷ prevzelo odgovornost za varnost hrane (razen prehranskih dopolnil, živil za posebne prehranske oziroma zdravstvene namene, materialov, ki prihajajo v stik z živali in varnosti živil oziroma hrane v gostinski dejavnosti, institucionalnih obratih prehrane in obratih za prehrano na delu) in kakovost hrane. S tem v zvezi opravlja ključne naloge na normativnem področju, ima pa tudi nadzorno funkcijo, saj v njegovem okviru delujejo inšpekcijske službe, pristojne za nadzor nad živali ne-živalskega in živalskega izvora (Inšpektorat RS za kmetijstvo, gozdarstvo, hrano in okolje ter Veterinarska uprava RS). Ministrstvo za kmetijstvo in okolje je tudi glavni nosilec razvojnih strategij in programov, katerih cilj je zagotavljanje pravic potrošnikov do varne hrane, do obveščeniosti o tveganju in izbire na trgu (krepitev ocenjevanja tveganja za zdravje potrošnikov, obvladovanje dejavnikov tveganja v živilski verigi, pravočasno in pravilno obveščanje o tveganju ter upravljanje s tveganji, oblikovanje shem kakovosti živil itd.). Na področju okolja ima Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo in okolje ključno vlogo pri oblikovanju predpisov, strategij in programov, katerih cilj je razvijanje trajnostno naravnane družbe (spodbujanje trajnostne potrošnje, varčna raba energije, podeljevanje certifikatov za znake za okolje in sisteme ravnanja z okoljem, zmanjševanje porabe in bolj učinkovito rabo naravnih virov itd.).

Ministrstvo za zdravje ima krovno vlogo pri zagotavljanju varovanja javnega zdravja. Z vidika potrošnikove varnosti je v ospredju zlasti skrb za zagotavljanje zdravstvene ustreznosti pitne vode in kopalnih voda, kemikalij, kozmetičnih in biocidnih proizvodov in igrač ter prehranskih dopolnil, živil za posebne prehranske oziroma zdravstvene namene, materialov, ki prihajajo v stik z živali, in varnosti in prehranske vrednosti živil oziroma hrane v gostinski dejavnosti, institucionalnih obratih prehrane in

¹⁵ Uradni list RS, št. 78/11.

¹⁶ Uradni list RS, št. 77/11.

¹⁷ Uradni list RS, št. 48/09.

obratih za prehrano na delu. Opravlja pa tudi naloge zdravstvenega varstva, zdravstvenega zavarovanja, zdravstvene dejavnosti, varnosti zdravil in medicinskih pripomočkov ter varstva pred sevanjem. Na naštetih področjih opravlja vse normativne naloge, ima pa tudi nadzorno funkcijo (izvajata jo Urad RS za kemikalije in Zdravstveni inšpektorat RS), razen nadzora nad varnostjo zdravil, ki ga zagotavlja neodvisna Agencija RS za zdravila. Z vidika varstva pravic in ekonomskih interesov potrošnikov je ključna vloga Ministrstva za zdravje pri zagotavljanju pacientovih pravic.

Ministrstvo za infrastrukturo in prostor, je odgovorno za zagotavljanje standardov in pravic potrošnikov, ki nastopajo v vlogi potnikov v prometu, pri čemer potniški prevoz velja za storitev splošnega interesa. Pristojno je tudi za pripravo predpisov, ki urejajo pravice potnikov v cestnem (avtobusni notranji in mednarodni promet ter mestni avtobusni promet), železniškem, letalskem in pomorskem prometu, pri čemer gre za pravice, ki skladno s predpisi (uredbami), sprejetimi na ravni Evropske unije, in z mednarodnimi pogodбами veljajo enotno po vseh državah članicah. Pri pripravi predpisov na področju pomorskega prometa in plovbe po celinskih vodah v okviru svojih pristojnosti sodeluje tudi Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo. V pristojnost Ministrstva za infrastrukturo in prostor sodi tudi varstvo potrošnikov na stanovanjskem področju (stanovanjsko upravljanje, pravna razmerja med prodajalcem – investitorjem in potrošnikom – kupcem stanovanja ter nepremičninsko posredovanje).

3.3.2. Inšpekcijske službe in druge nadzorne institucije

Temeljni pogoj učinkovitega varstva potrošnikov je pravilno in hitro izvajanje ukrepov, ki so določeni v zakonskih in podzakonskih predpisih, z inšpekcijskimi službami in drugimi nadzornimi organi, saj mora biti potrošnikom omogočeno, da svoje pravice dejansko uveljavijo. Razvoj notranjega trga zahteva za pravilno delovanje tudi institucionalno sodelovanje državnih organov za varstvo potrošnikov pri prisilnih ukrepih, kadar gre za čezmejne kršitve potrošniške zakonodaje, ne glede na to, ali predpisi urejajo pravice in ekonomske interese potrošnikov ali varnost izdelkov.

V Sloveniji nadzorujejo izvajanje zakonov in podzakonskih predpisov, ki urejajo varstvo potrošnikov in varnost proizvodov, naslednji inšpektorati, neodvisne agencije in druge institucije:

- Tržni inšpektorat RS – TIRS (generalni nadzor nad uresničevanjem določb, ki vključujejo pravice in ekonomske interese potrošnikov, zaobsežene v vrsti zakonov in drugih predpisov, pa tudi nad skladnostjo neživilskih proizvodov z varnostnimi zahtevami, točka za stike na ravni države za sistem hitre izmenjave podatkov o izvedenih in nameravanih ukrepih pristojnih organov v zvezi z nevarnimi proizvodi v Evropski uniji – RAPEX)¹⁸,

- Zdravstveni inšpektorat RS – ZIRS (nadzor zdravstvene ustreznosti pitne vode, kopalnih voda, živil (prehranska dopolnila, živila za posebne prehranske namene, varnost in prehranska vrednost živil v gostinski dejavnosti, institucionalnih obratih prehrane in obratih za prehrano na delu), izdelkov in snovi, ki prihajajo v stik z živili, kozmetičnih proizvodov in igrač, splošne varnosti proizvodov, minimalnih sanitarno zdravstvenih pogojev v določenih objektih, kontaktna točka za sistem hitre izmenjave podatkov o izvedenih in nameravanih ukrepih pristojnih organov v zvezi z nevarnimi proizvodi v Evropski uniji – RAPEX, in kontaktna točka za sistem hitrega obveščanja za živila in krmo – RASFF),

- Veterinarska uprava RS – VURS (priprava predpisov, upravljanje tveganja in uradni nadzor nad živili živalskega izvora, krmo, zdravjem in dobrim počutjem živali, koordinator za pripravo in poročanje v okviru večletnega nacionalnega načrta uradnega nadzora (MANCP), koordinator organov na področju varne hrane za izvedbo notranjih presoj, kontaktna točka za sodelovanje s Komisijo na področju spremljanja zoonoz in kontaktna točka za sistem hitre izmenjave podatkov o ne varnih živilih in krmi (RASFF)),

- Inšpektorat RS za kmetijstvo, gozdarstvo, hrano in okolje – IRSKGHO (splošen nadzor varnosti in kakovosti vse hrane, razen živil živalskega izvora ter varnosti živil v pristojnosti ZIRS), nacionalna kontaktna točka za sistem hitre izmenjave podatkov o nevarnih živilih in krmi, in za obveščanje o nameravanih ukrepih pristojnih organov v zvezi s hrano in krmo – RASFF)¹⁹,

- Inšpektorat RS za promet, energetiko in prostor (izvaja med drugim naloge nadzora nad stanovanjskimi zadevami, graditvijo objektov, železniškim in cestnim prometom ter na področju žičniških naprav in varnosti na smučiščih),

- Inšpektorat RS za elektronske komunikacije in elektronsko podpisovanje (delno zagotavlja tudi nadzor nad izvrševanjem zakonov in podzakonskih predpisov s področja elektronskih komunikacij, elektronskega poslovanja in elektronskega podpisovanja),

- Urad RS za kemikalije – URSK (nadzor nad varnostjo kemikalij in biocidnih proizvodov),

- Agencija za zavarovalni nadzor (nadzor nad zavarovalnicami, zavarovalno zastopniškimi in zavarovalno posredniškimi družbami, zavarovalnimi zastopniki in zavarovalnimi posredniki ter nadzor nad pravnimi osebami, povezanimi z zavarovalnicami),

- Agencija za trg vrednostnih papirjev (nadzor nad trgom vrednostnih papirjev),

- Banka Slovenije,

- Agencija RS za zdravila in medicinske pripomočke,

- Agencija za pošto in elektronske komunikacije RS,

- Javna agencija RS za energijo.

3.3.3. Slovenski inštitut za standardizacijo (SIST)

Globalno trgovanje s proizvodi in storitvami je povečalo potrebo po zastopnosti potrošnikov pri standardizaciji na vseh ravneh, državni, evropski in svetovni. Na državni ravni so slovenski potrošniki zastopani v Slovenskem inštitutu za standardizacijo, na katerega je Slovenija kot njegova ustanoviteljica prenesla pravico do zastopanja svojih interesov v evropskih in drugih mednarodnih organizacijah za standardizacijo. V SIST je bil ustanovljen Odbor za vključevanje potrošnikov pri pripravi standardov in redna udeleženka je Zveza potrošnikov Slovenije. Ključne naloge odbora so priprava državnih stališč za posamezne standarde z vidika varstva potrošnikov in vpliv na glasovanje, prenos teh stališč na mednarodno (ISO/COPOLCO) oziroma raven Evropske unije (ANEC) in obratno ter usposabljanje potrošnikov za sodelovanje pri pripravi državnih, evropskih in mednarodnih standardov (seminarje organizira SIST). Tudi na ravni Evropske unije slovenske potrošnike v Evropski zvezi za usklajevanje zastopanja potrošnikov v standardizaciji (ANEC) predstavlja Zveza potrošnikov Slovenije.

Sodelovanje potrošnikov v SIST se osredotoča na teme, ki se nanašajo na njihove interese. Med njimi prednjačijo varnost hrane, storitve (finančne, turizem, zdravstvena informatika, varnost pitne vode), varnost neživilskih potrošniških proizvodov (otroška oprema, gospodinjski aparati, kozmetika, električna vozila), pametna omrežja, proizvodi in storitve za starejše osebe in osebe z invalidnostjo, inovativna področja (nanotehnologija), promet (varni sistemi vodenja cestnega prometa), varnost pred ognjem, grafični simboli (ISO 7001, ISO 7010) in družbena odgovornost.

¹⁸ Rapid alert exchange system for non-food products.

¹⁹ Rapid Alert System for Food and Feed.

3.3.4. Nevladne potrošniške organizacije

Nevladni sektor varstva potrošnikov se je v Sloveniji razvil že v zgodnjih devetdesetih letih prejšnjega stoletja, še preden se je to varstvo institucionaliziralo v državni upravi. Že leta 1990 je bilo ustanovljeno društvo Zveza potrošnikov Slovenije (ZPS), leta 1993 pa Mednarodni inštitut za potrošniške raziskave. Država je nevladnim potrošniškim organizacijam priznala poseben pomen s prvimi nacionalnimi programi varstva potrošnikov in ZVPot iz leta 1998, v katerem je opredelila pojem nevladne potrošniške organizacije ter jih jasno razmejila od drugih nevladnih in neprofitnih organizacij, od katerih se razlikujejo predvsem po zavezujoči neodvisnosti od ponudnikov blaga in storitev. Prepoved pridobivanja sredstev od ponudnikov blaga in storitev, pa tudi političnih strank utemeljuje njihovo upravičenost do državne materialne podpore, kar velja zlasti za organizacije, ki so dejavne v evropskih in drugih mednarodnih institucijah ter se dejavno vključujejo v oblikovanje potrošniške politike in zakonodaje. Zdaj je registriranih sedem potrošniških organizacij, med katerimi je v javnosti najvidnejša in najbolj profilirana ZPS, ki je povezana z Mednarodnim inštitutom za potrošniške raziskave (MIPOR), izdajateljem potrošniške revije VIP. ZPS je edina nevladna potrošniška organizacija, ki deluje na državni ravni, zastopa pa tudi interese slovenskih potrošnikov na ravni Evropske unije. Hkrati je gostiteljica Evropskega potrošniškega centra, ki je bil ustanovljen leta 2006.

V skladu z ZVPot nevladne potrošniške organizacije lahko opravljajo tudi javne službe svetovanja in obveščanja potrošnikov ter primerjalnega testiranja proizvodov in storitev na podlagi koncesije ali javnih razpisov. Izjemoma opravljajo te javne službe tudi druge nevladne organizacije, če izpolnjujejo pogoja neodvisnosti in neprofitnosti.

4. Pregled stanja varstva potrošnikov v Sloveniji

4.1. Pregled zakonodaje

V Sloveniji je varstvo potrošnikov zajeto v številnih predpisih. Temeljni predpis s tega področja je Zakon o varstvu potrošnikov (ZVPot; Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 46/06 – odl. US, 126/07, 86/09 in 78/11), od drugih predpisov pa so najpomembnejši v nadaljevanju naštet.

Neposredno se na varstvo potrošnikov nanašajo:

- Obligacijski zakonik (OZ; Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo)
  - Zakon o varstvu potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami (ZVPNPP; Uradni list RS, št. 53/07)
  - Zakon o potrošniških kreditih (ZPotK-1; Uradni list RS, št. 59/10 in 77/11)
  - Zakon o splošni varnosti proizvodov (ZSVP-1; Uradni list RS, št. 101/03)
  - Stvarnopravni zakonik (SPZ; Uradni list RS, št. 87/02)
  - Stanovanjski zakon (SZ-1; Uradni list RS, št. 69/03, 18/04 – ZVKSES, 47/06 – ZEN, 9/07 – odl. US, 18/07 – skl. US, 45/08 – ZVEtL, 57/08, 90/09 – odl. US, 62/10 – ZUPJS, 56/11 – odl. US in 87/11)
  - Zakon o varstvu kupcev stanovanj in enostanovanjskih stavb (ZVKSES; Uradni list RS, št. 18/04)
  - Zakon o nepremičninskem posredovanju (ZNPposr; Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo in 49/11)
  - Zakon o elektronskem poslovanju na trgu (ZEPT; Uradni list RS, št. 96/09 – uradno prečiščeno besedilo)
  - Zakon o pacientovih pravicah (ZPac; Uradni list RS, št. 15/08)
  - Zakon o kmetijstvu (ZKme-1; Uradni list RS, št. 45/08)
  - Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primeru zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (Uradni list EU L 046, 17. 2. 2004)
  - Uredba (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (ES) z dne 27. oktobra 2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (Uradni list EU L 364, 9. 12. 2004)
  - Uredba (ES) št. 1371/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o pravicah in obveznostih potnikov v železniškem prometu (Uradni list EU L 315, 3. 12. 2007)
  - Uredba o izvajanju Uredbe (ES) o pravicah in obveznostih potnikov v železniškem prometu (Uradni list RS, št. 67/11)
  - Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (Uradni list EU L 31, 1. 2. 2002)
  - Uredba o varnosti igrač (Uradni list RS, št. 34/11)
- Posredno se na varstvo potrošnikov nanašajo ti predpisi:
- Zakon o elektronskih komunikacijah (ZEKom; Uradni list RS, št. 13/07 – uradno prečiščeno besedilo, 102/07 – ZDRad, 110/09 in 33/11)
  - Zakon o poštinih storitvah (Uradni list RS, št. 51/09 in 77/10)
  - Zakon o bančništvu (ZBan-1; Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo (52/11 – popr.), 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11 in 59/11)
  - Zakon o plačilnih storitvah in sistemih (ZPlaSS; Uradni list RS, št. 58/09, 34/10 in 9/11)
  - Zakon o zavarovalništvu (ZZavar; Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo)
  - Zakon o spodbujanju razvoja turizma (ZSRT; Uradni list RS, št. 2/04)
  - Zakon o zdravstveni ustreznosti živil in izdelkov ter snovi, ki prihajajo v stik z živili (ZZUZIS; Uradni list RS, št. 52/00, 42/02 in 47/04)
  - Energetski zakon (EZ; Uradni list RS, št. 27/07 – uradno prečiščeno besedilo, 70/08, 22/10 in 37/11 – odl. US in 10/12)
  - Zakon o varstvu okolja (ZVO-1; Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 70/08 in 108/09)
  - Zakon o gospodarskih javnih službah (ZGJS; Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO, 127/06 – ZJZP, 38/10 – ZUKN, in 57/07)
  - Zakon o cestah (ZCes-1; Uradni list RS, št. 109/10).

4.2. Analiza Resolucije o nacionalnem programu varstva potrošnikov 2006–2010

Od 2006 do 2010 je bil temeljni strateški dokument o varstvu potrošnikov v Sloveniji Resolucija o nacionalnem programu varstva potrošnikov 2006–2010. Opredelila je načela in cilje politike varstva potrošnikov ter prednostne naloge in okvirni obseg sredstev zanje. O uresničevanju nalog je Vlada RS tekoče seznanjala Državni zbor RS.

V nadaljevanju so predstavljeni ukrepi, izvedeni na posameznih področjih:

– Vključitev politike varstva potrošnikov v vse politike, ki vplivajo na položaj, pravice in interese potrošnikov

Na podlagi resolucije se je politika varstva potrošnikov pri sprejemanju predpisov in izvajanju ukrepov vključevala na različna področja (varnost proizvodov, javne infrastrukturne storitve, zdravstveno in finančno področje, pravosodje, stanovanjsko področje). Pristojni organi (SURS, TIRS, UVP, APEK) so redno spremljali stanje potrošniških trgov (nadzor nad izvajanjem zakonodaje, varnostjo proizvodov, rastjo cen, poštnimi in telekomunikacijskimi storitvami).

– Zagotavljanje varstva potrošnikov na vzgojno-izobraževalnem, okoljskem in stanovanjskem področju ter področju finančnih storitev

Na vzgojno-izobraževalnem področju so bili sprejeti nekateri ukrepi, katerih cilj je bil vzgajati mlade v informirane, ozaveščene in odgovorne potrošnike (npr. postopno vključevanje vsebin varstva potrošnikov v učne načrte). Na okoljskem področju so bili izvedeni ukrepi, katerih cilj je bil trajnostna potrošnja, na primer podpora delovanja Okoljskega centra, spodbujalo se je delovanje sistema EMAS. Pripravljen je bil celovit projekt o načinu delitve in obračuna stroškov za toploto v večstanovanjskih hišah. Na stanovanjskem področju so bile sprejete nove zakonodajne rešitve, ki so okrepile varstvo potrošnikov (stanovanjsko upravljanje, delitev stroškov ter položaj najemnikov in podnajemnikov, nepremičninsko posredovanje). V zvezi s sprejetimi ukrepi je bilo izvedenih več seminarjev. Redno se je spremljala kakovost izvajanja javnih služb v zvezi z varstvom okolja in dimnikarskimi storitvami. Na finančnem področju je bil sprejet ZPotK-1.

– Zagotavljanje ekonomskih interesov potrošnikov pri infrastrukturnih storitvah

Pri teh storitvah je bilo sprejetih veliko ukrepov za zaščito ekonomskih interesov potrošnika. Z regulacijo trga se teži k pospeševanju konkurence in zagotovitvi enakopravnega delovanja telekomunikacijskih operaterjev ter okrepljenega položaja potrošnika. Za slednje je bilo uvedeno svetovanje in različno izobraževanje. Pri poštnih storitvah je bilo izvedenih več raziskav in analiz, na podlagi katerih je bilo sprejetih več priporočil v korist potrošnikov. Za zagotovitev kakovostne in zanesljive oskrbe z energijo in zemeljskim plinom po dostopnih in preglednih cenah je Javna agencija za energijo (AGEN-RS) postavila spletno stran s primerjavo ponudb dobaviteljev električne energije in zemeljskega plina. Na prometnem področju so bili prav tako sprejeti številni ukrepi, ki so okrepili položaj potrošnika (uvedba javne službe za linijski prevoz potnikov, izvedba različnih dejavnosti za dvig kakovosti storitev, opredelitev delovnih procesov, uvedba črne liste letalskih prevoznikov, izobraževanje potrošnikov).

– Varnost proizvodov in storitev na trgu

Na tem področju je bilo sprejetih več ukrepov, katerih cilj je bil zagotoviti večjo varnost potrošnikov. Sprejeti so bili standardi, priporočila in pravila za proizvode (vžigalnike, igrala na igrišču, varno hrano itd). Opredeljeni in nato izvajani so bili načini izmenjave informacij med inšpekcijskimi službami (ICSMS). Prav tako so potekala izobraževanja potrošnikov in drugih deležnikov (proizvajalci, uvozniki, prodajalci) o varnosti proizvodov in storitev.

– Zagotavljanje učinkovitega tržnega nadzora varnosti proizvodov in storitev

Pristojni organi (TIRS, ZIRS, URSK, VURS, IRSKGHO) so opravljali nadzor nad varnostjo živilskih in neživilskih proizvodov. Izvajali so se redni inšpekcijski pregledi, opravljale analize vzorcev proizvodov glede varnosti in kakovosti, potekalo je sodelovanje v sistemih hitrega obveščanja o neposrednem in posrednem tveganju za zdravje ljudi (RAPEX in RASFF), na spletnih straneh pa je bila javnost sproti obveščena o umikih in odpoklicih proizvodov. Na podlagi Uredbe 2006/2004/ES o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, je bil vzpostavljen sistem sodelovanja med pristojnimi nadzornimi organi držav članic Evropske unije.

– Učinkovite in dostopne javne službe za varstvo potrošnikov

Slovenija si je prizadevala za večjo učinkovitost javnih služb ter krepitev znanja in potrošniške zavesti. V ta namen sta bili dvema nevladnima organizacijama, in sicer Pravnemu informacijskemu centru nevladnih organizacij (PIC) iz Ljubljane in Zavodu PIP iz Maribora, za štiri leta podeljeni koncesiji za izvajanje javne službe svetovanja potrošnikov, pri čemer je PIC vrnil koncesijo. Na podlagi koncesije je Slovenija sofinancirala potrošniško revijo VIP, ki jo izdaja MIPOR. Ta revija je kot vir nepristranskih in strokovno podprtih informacij med potrošniki in strokovno javnostjo dobro sprejeta. Država je z javno službo izobraževanja sofinancirala več projektov, npr. projekt EVRO, Precenimo cene, projekt svetovanja glede finančnih storitev, mednarodna konferenca Potrošniki in finančna kriza.

– Spodbujanje razvoja in delovanja potrošniških organizacij

Na podlagi javnih razpisov je Slovenija sofinancirala razvoj in delovanje potrošniških organizacij. Pri Slovenskem inštitutu za standardizacijo (SIST) je bil ustanovljen Odbor za vključevanje potrošnikov v standardizacijske procese. V organizaciji SIST je potekalo usposabljanje predstavnikov potrošnikov za sodelovanje pri pripravi državnih, mednarodnih in evropskih standardov.

– Uvedba učinkovitega reševanja potrošniških sporov in vzpostavitve Evropskega potrošniškega centra

Pripravljen je bilo delovno gradivo Zakona o alternativnem reševanju potrošniških sporov (ZARPS), a zakon ni bil sprejet. Postopek uveljavljanja pacientovih pravic je bil vzpostavljen s sprejetjem ZPac. V letu 2006 je bil vzpostavljen Evropski potrošniški center, ki deluje kot neodvisna organizacijska enota v Zvezi potrošnikov Slovenije. Iz vrednotenja evropskih organizacij izhaja, da Evropski potrošniški center v Sloveniji v primerjavi z drugimi državami članicami EU dosega dobre rezultate.²⁰

4.2.1. Glavni zaključki analize resolucije 2006–2010

Novi program mora temeljiti oziroma izhajati iz prednostnih nalog pretekle resolucije. Številne od njih, na primer izobraževanje in ozaveščanje ter zagotavljanje učinkovitega dostopa do pravnega varstva, so po svoji naravi take, da jih je treba opravljati stalno. Zato jih je treba nadaljevati in izvesti še neizvedene naloge iz resolucije.

Iz analize resolucije izhaja, da je bila večina predvidenih ukrepov sprejetih, iz česar je mogoče sklepati, da je bila raven varstva potrošnikov v Sloveniji izboljšana. Da pa bi lahko vrednostno ocenili učinek izvedenih ukrepov in napredek na tem področju, bi potrebovali vnaprej določene kazalnike, po katerih bi lahko objektivno spremljali stanje varstva potrošnikov. V predlaganem Nacionalnem programu varstva potrošnikov za obdobje 2012–2017 so kazalniki vnaprej pripravljeni v načrtu predvidenih ukrepov, treba pa jih bo tudi natančno opredeliti v dvoletnih programih.

Politika varstva potrošnikov se postopno vključuje v druge državne politike, ni pa bila vzpostavljena formalna mreža koordinatorjev, ki bi omogočila stalno medresorsko obliko sodelovanja. Zato je treba z izvajanjem nove resolucije to mrežo še vzpostaviti. Ugotavljamo, da tudi niso bili izvedeni vsi predvideni ukrepi za spremljanje izvajanja potrošniških politik (npr. raziskave o vzorcih

²⁰ Evalvacija EAHC za EPC Slovenija, 2009, Evalvacija EAHC za EPC Slovenija, 2010, Evalvacija mreže EPC v EU (Evaluation of the European Consumer Centres Network, Final Report, 14. februar 2011).

in gibanjih potrošnje, raziskave potrošniških trgov). Za učinkovito načrtovanje razvoja potrošniške politike so take raziskave ter druge oblike spremljanja stanja (z javno službo svetovanja, Evropskim potrošniškim centrom, poročili TIRS itd.) in izvajanja te politike nujne.

Sprejetih je bilo veliko ukrepov na stanovanjskem področju s pozitivnim učinkom. V praksi pa so se pokazale težave predvsem v zvezi z upravitelji, čemur bo treba posvetiti dodatno pozornost. Poleg tega bo treba nameniti pozornost izvajanju javne dimnikarske službe. Na okoljskem področju so bili izvedeni pomembni izobraževalni ukrepi, za njihovo večjo učinkovitost pa bi bilo treba preučiti vključitev potrošniških organizacij v izobraževalne projekte. Na finančnem področju se je treba bolj osredotočiti na izobraževanje potrošnikov ter zagotoviti ustrezno regulacijo področja.

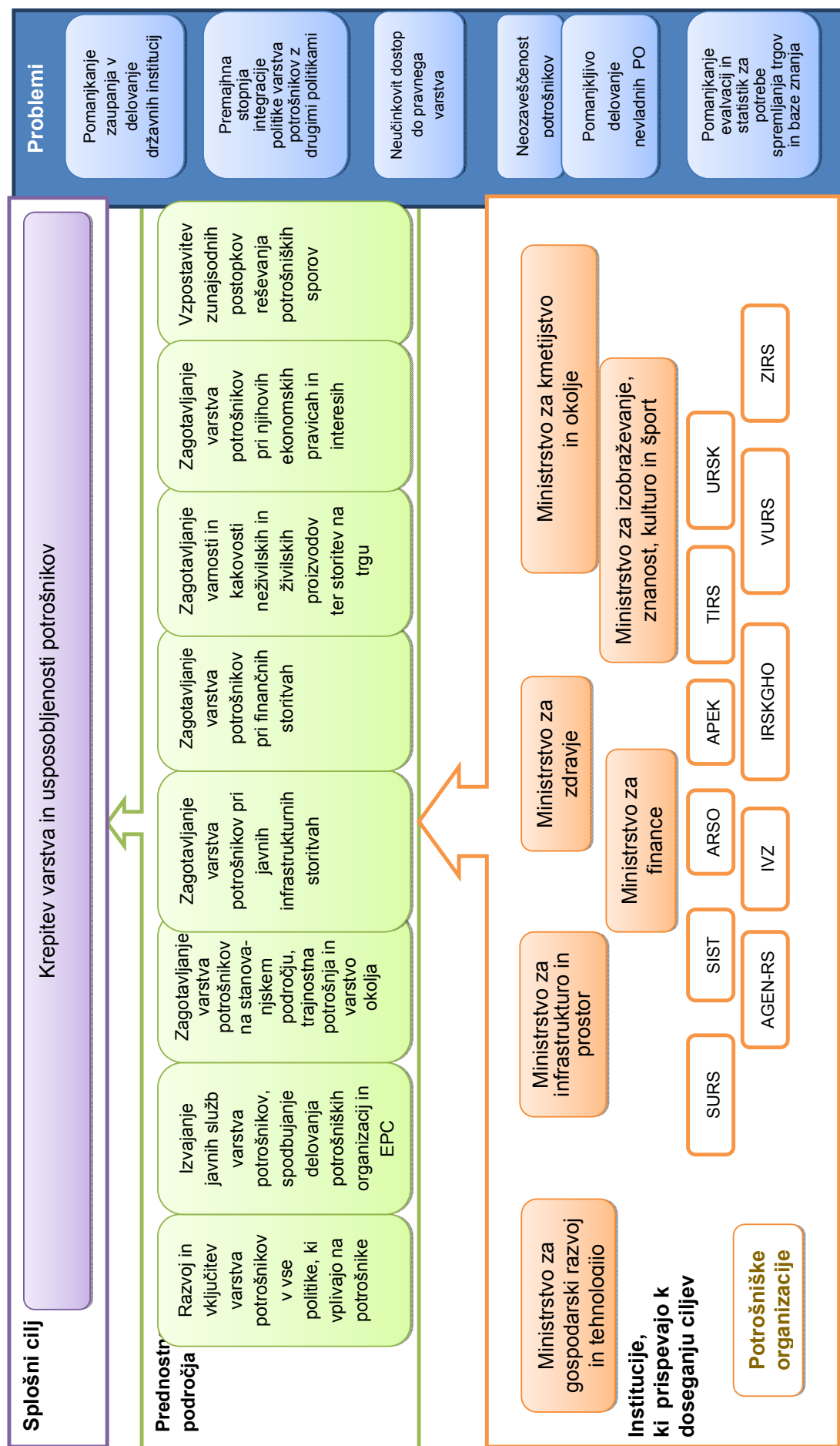
Na področju infrastrukturnih storitev so bili sprejeti različni ukrepi, ki so ugodno vplivali na varstvo potrošnikov. S temi ukrepi (spremljanje stanja pri izvajalcih, ankete in raziskave o zadovoljstvu potrošnikov, izobraževanje in ozaveščanje potrošnikov, izboljšanje kakovosti storitev) je treba nadaljevati. Treba je tudi okrepiti sodelovanje z regulatornimi organi glede izmenjave izkušenj o problemih potrošnikov.

Na področju varnosti proizvodov in storitev na trgu mora država še naprej skrbeti za sprejemanje ustreznih standardov ter redno obveščanje in ozaveščanje potrošnikov. Pomembno je tudi, da se gospodarstvo spodbudi k samoregulaciji (načelo previdnosti, sledljivosti in celovitega označevanja proizvodov). Država mora še naprej zagotavljati učinkovit tržni nadzor varnosti in kakovosti proizvodov in storitev. Prav tako je treba okrepiti sodelovanje z nadzornimi organi.

Javne službe varstva potrošnikov so bile uspešne, zato je treba zagotoviti njihovo nadaljnje delovanje. Izkazalo se je, da delitev javne službe na nacionalno in regionalno raven ni potrebna. Prav tako je treba zagotoviti nadaljnje delovanje Evropskega potrošniškega centra.

Izboljšati bo treba dostop do pravnega varstva z vzpostavitvijo ustreznih teles za zunaj sodno reševanje potrošniških sporov, tako v domačih kot čezmejnih primerih. Evropska komisija je z namenom reševanja čezmejnih sporov leta 2000 vzpostavila mrežo evropskih potrošniških centrov, v katero je vključena tudi Slovenija. Slovenija bo morala zagotoviti ustanovitev ustreznih teles za zunajsodno reševanje domačih sporov.

5. Opredelitev problemov in ciljev ter okvirnih sredstev za opravljanje nalog na prednostnih področjih

Prednostna področja in pričakovani učinki

<p>Republika Slovenija si je za obdobje 2012–2017 zadala cilj krepitev varstva in usposobljenost potrošnikov v državi.</p> <p>V ta namen bo izvedla ukrepe na naslednjih področjih:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Razvoj in vključitev varstva potrošnikov v vse politike, ki vplivajo na potrošnike • Izvajanje javnih služb varstva potrošnikov, spodbujanje delovanja potrošniških organizacij in EPC • Varstvo potrošnikov na stanovanjskem področju, trajnostna potrošnja in varstvo okolja • Varstvo potrošnikov pri javnih infrastrukturnih storitvah • Varstvo potrošnikov pri finančnih storitvah • Varnost in kakovost neživilskih in živilskih proizvodov in storitev na trgu • Varstvo ekonomskih pravic in interesov potrošnikov ter krepitev državnih in nevladnih organizacij s tega področja • Učinkovite oblike zunajsodnih postopkov reševanja potrošniških sporov <p>Prednostni cilji</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zagotavljanje varstva potrošnikov pri finančnih storitvah • Zagotavljanje varnosti in kakovosti neživilskih in živilskih proizvodov in storitev na trgu • Oblikovanje zunajsodnih postopkov reševanja potrošniških sporov • Zagotavljanje javnih služb s področja varstva potrošnikov
--

I Z V E D E N I U K R E P I

<p>Pričakovani učinek je enakopravnejši potrošnikov položaj na trgu, ki se bo ugotavljal po petih merilih:</p>	
<p>Blaginja potrošnikov</p> <p>Večja blaginja se kaže v cenah proizvodov in storitev, večji možnosti izbire, kakovosti, dostopnosti in varnosti blaca in storitev.</p>	<p>Obveščenost in ozaveščenost potrošnikov</p> <p>Obveščenost in ozaveščenost se bo izboljševala z izvajanjem projektov za seznanjanje potrošnikov z aktualnimi temami s področja varstva potrošnikov, s spodbujanjem njihove usposobljenosti (npr. funkcionalne pismenosti) in z zagotavljanjem preglednosti trga. Obveščeni in ozaveščeni potrošniki bodo lažje uveljavljali svoje pravice - tudi s pomočjo pritožbe.</p>
<p>Učinkovito načrtovanje in izvajanje potrošniških politik</p>	<p>Učinkovito načrtovanje se bo zagotavljalo z upoštevanjem interesov potrošnikov in s sodelovanjem strokovne javnosti pri oblikovanju politik na posameznih področjih, oblikovanjem in delovanjem posvetovalnih teles, spremljanjem potrošniških trgov, nadzorom izvajanja zakonodaje in poročanjem, izvajanjem anket, statističnimi in drugimi potrošniškimi raziskavami itd.</p>
<p>Dostopnost in učinkovitost pravnih sredstev</p>	<p>Dostop in učinkovitost pravnih sredstev se bosta zagotovila predvsem z vzpostavitvijo postopkov zunajsodnega reševanja sporov oz. izboljšanjem že obstoječih. Z možnostjo hitrega in ekonomsko ugodnejšega reševanja sporov se bo izboljšala pravna varnost za potrošnike.</p>
<p>Krepitev vloge državnih institucij in nevladnih organizacij glede varstva potrošnikov</p>	<p>Zaupanje v državne institucije se bo izboljšalo s krepitev pristojnosti in usposobljenosti nadzornih organov ter s krepitevjo varstva potrošnikov v okviru delovanja nadzornih in regulatornih organov, predvsem pri izdajanju priporočil, kodeksov in s spremljanjem učinkovitosti reševanja potrošniških sporov. Na večje zaupanje potrošnikov pomembno vpliva tudi nevladno potrošniško gibanje in organizacije, ki skrbijo za boljše zastopanje interesov potrošnikov v državnih politikah.</p>

Korelacijska preglednica – prednostna področja v povezavi s pričakovanimi učinki

	Večja blaginja potrošnikov	Obveščенost in ozaveščenost potrošnikov	Učinkovito načrtovanje in izvajanje potrošniških politik	Povečanje dostopnosti in učinkovitosti pravnih sredstev	Krepitev vloge državnih institucij in nevladnih organizacij za varstvo potrošnikov
<ul style="list-style-type: none"> Vključitev in razvoj varstva potrošnikov v vse politike, ki vplivajo na potrošnike 			X		X
<ul style="list-style-type: none"> Učinkovito izvajanje javnih služb varstva potrošnikov in spodbujanje delovanja nevladnih potrošniških organizacij 		X			X
<ul style="list-style-type: none"> Zagotavljanje varstva potrošnikov na stanovanjskem področju, trajnostna potrošnja in varstvo okolja 	X	X	X	X	X
<ul style="list-style-type: none"> Zagotavljanje varstva potrošnikov pri infrastrukturnih storitvah 	X	X	X		

• Zagotavljanje varstva potrošnikov pri finančnih storitvah	X	X	X				
• Zagotavljanje varnosti in kakovosti neživilskih in živilskih proizvodov in storitev na trgu	X	X	X				
• Varstvo ekonomskih pravic in interesov potrošnikov ter krepitev državnih in nevladnih potrošniških organizacij na tem področju	X	X	X				
• Vzpostavitev učinkovitih postopkov zunajsodnega reševanja potrošniških sporov						X	

Pregled stanja, ki vključuje oceno dosedanjega izvajanja zastavljenih ciljev varstva potrošnikov in upošteva analize Evropske komisije²¹ kaže, da so ključni problemi slovenskih potrošnikov v premajhni dostopnosti do pravnega varstva, šibkem zaupanju v delovanje državnih inštitucij, v šibkem izvajanju, spremljanju in vrednotenju sprejetih potrošniških politik, na nekaterih področjih (npr. finančne storitve) pa tudi manjši usposobljenosti in ozaveščenosti. Na podlagi navedenih problemov so v nadaljevanju opredeljeni ključni cilji, prednostne naloge in ukrepi za obdobje 2012–2017. Opredeljeni cilji upoštevajo tudi evropske cilje glede notranjega trga in varstva potrošnikov, ki jih bo treba uresničevati z ukrepi na evropski in državni ravni. Prednostne naloge, predvidene v Nacionalnem programu varstva potrošnikov 2012–2017, v večjem delu sledijo Resoluciji nacionalnega programa 2006–2010, saj so številne med njimi, npr. izobraževanje in ozaveščanje ali zagotavljanje učinkovitega dostopa do pravnega varstva, sistemske narave in jih je treba stalno nadgrajevati, lotiti pa se je treba preteklih neizvedenih prednostnih nalog.

Osnovni cilj politik varstva potrošnikov do leta 2017 je krepitev varstva in usposobljenosti potrošnikov. Ta splošni cilj bo usmerjen na naslednja prednostna področja:

- finančne storitve,
- javne infrastrukturne storitve,
- stanovanjsko in okoljevarstveno področje,
- varnosti in kakovost živilskih in neživilskih proizvodov ter storitev na trgu.

Ker so identificirani ključni problemi slovenskih potrošnikov sistemske narave, jih je treba nasloviti s sistemskimi oziroma horizontalnimi ukrepi. Prednostni sistemski ukrepi politik varstva potrošnikov v obdobju 2012–2017 obsegajo:

- vključevanje varstva potrošnikov v vse politike, ki vplivajo na interese potrošnikov na trgu,
- učinkovito izvajanje javnih služb varstva potrošnikov,
- krepitev vloge nadzornih organov in regulatorjev za zaščito ekonomskih interesov potrošnika,
- vzpostavitev učinkovitih postopkov zunajsodnega reševanja potrošniških sporov,
- spodbujanje delovanja nevladnih potrošniških organizacij.

S predlaganimi ukrepi se pričakujejo pozitivni učinki na enakopravnejši položaj potrošnika na trgu in posledično dvig ravni varstva na opredeljenih prednostnih področjih.

Pričakovani učinki se bodo na posameznih področjih ugotavljali po petih merilih: blaginja potrošnikov (varnost, izbira, dostopnost, kakovost proizvodov in storitev), obveščenost in ozaveščenost potrošnikov (izobraževanje, seznanjanje, funkcionalno opismenjevanje), učinkovito načrtovanje in izvajanje potrošniških politik (vključevanje interesov potrošnikov, strokovne javnosti, usklajevalna telesa, spremljanje potrošniških trgov, nadzor izvajanja zakonodaje in priprava poročil, ankete, statistične in druge raziskave itd.), dostop in učinkovitost pravnih sredstev (zagotavljanje dostopa do učinkovitih pravnih sredstev, zunajsodno reševanje potrošniških sporov itd.) ter zaupanje v delovanje državnih inštitucij in nevladnih organizacij varstva potrošnikov (krepitev vloge nadzornih in regulatornih organov, učinkovit nadzor ter usposobljenosti nevladnih potrošniških organizacij).

Program vključuje okvirni obseg sredstev, ki bodo potrebna za te naloge na opredeljenih prednostnih področjih in izvedbeni načrt, v katerem so za naloge na posameznih prednostnih področjih natančneje določeni ukrepi in nosilci le-teh.

Na podlagi nacionalnega programa in potreb na posameznih področjih varstva potrošnikov se pripravijo dvoletni programi, v katerih se opredelijo ukrepi, nosilci ukrepov, pričakovani učinki, merljivi kazalniki za spremljanje učinkov izvedenih ukrepov in finančna sredstva, potrebna za izvedbo ukrepa.

6. Prednostni sistemski ukrepi

6.1. Vključevanje varstva potrošnikov v vse politike, ki vplivajo na potrošnikove interese na trgu

6.1.1. Vključevanje varstva potrošnikov

Na varstvo potrošnikov se neposredno in posredno nanaša vrsta predpisov. Gre za področja obilgacijskih razmerij, splošne varnosti proizvodov, finančnih storitev, telekomunikacije, varstva konkurence, varne in kakovostne hrane in drugo. Zaradi prepletenosti potrošniške politike je treba zagotavljati sistemsko vključevanje varstva potrošnikov v vsa pomembna življenjska področja. V ta namen so bila ustanovljena različna posvetovalna telesa, v katera so vključena strokovna javnost, nevladne (potrošniške) organizacije in resorna ministrstva. Na primer na Ministrstvu za kmetijstvo in okolje deluje medresorska skupina, ki obravnava vprašanja v zvezi z varnostjo živilskih proizvodov.²² Vlada RS je ustanovila tudi stalno medresorsko delovno skupino za podporo skrbniku osrednje spletne strani Republike Slovenije za finančno izobraževanje. Na Statističnem uradu RS deluje Svet za statistiko cen. Ta posvetovalna telesa je treba krepiti in omogočiti, da potrošniki učinkovito branijo in uveljavijo svoje interese.

Zaradi ukinitve Strokovnega sveta za varstvo potrošnikov z ZVPot-E²³ se je pokazala potreba po novem horizontalnem posvetovalnem telesu, ki bi obravnaval temeljna vprašanja varstva potrošnikov in ne samo po posameznih področjih, kakor jih obravnavajo prej navedena telesa. Zato se preuči potreba po novem horizontalnem strokovno-posvetovalnem telesu.

Iz prakse izhaja, da je za zagotovitev sistemskega vključevanja politike varstva potrošnikov v druga področja in za spremljanje razvoja te politike, treba vzpostaviti formalno mrežo koordinatorjev, ki bodo po posameznih ministrstvih in drugih državnih organih, katerih delo vpliva na varstvo potrošnikov, skrbeli za vključevanje varstva potrošnikov v vse bistvene politike. Pri izvajanju nalog bodo koordinatorji sodelovali z Ministrstvom za gospodarski razvoj in tehnologijo kot glavno povezovalno točko. Tako bo zagotovljena stalna oblika sodelovanja, kar bo prispevalo k boljšemu oblikovanju politik varstva potrošnikov.

Za zagotovitev vključevanja varstva potrošnikov bo treba okrepiti sodelovanje med državnimi organi zaradi izmenjave izkušenj o problemih s tega področja, saj za varstvo potrošnikov poleg Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo skrbijo različni regulatorni in nadzorni organi (TIRS, APEK, AGEN-RS), pa tudi sodelovanje z nevladnim sektorjem.

²¹ http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/

²² Medresorsko skupino sestavljajo predstavniki Ministrstva za zdravje, Inštituta za varovanje zdravja, Inšpektorata RS za kmetijstvo, gozdarstvo, hrano in okolje, Veterinarske uprave RS, Zdravstvenega inšpektorata, Obrtne zbornice Slovenije, Zveze potrošnikov Slovenije, Ministrstva za kmetijstvo in okolje in Inštituta za nutricionistiko.

²³ Uradni list RS, št. 78/11.

6.1.2. Raziskave in analize s področja varstva potrošnikov

V Sloveniji posvečamo premalo pozornosti pridobivanju zanesljivih podatkov in analiz o stanju na potrošniških trgih (podatki o dejanskih kršitvah pravic potrošnikov na trgu, analize tržnih razmer, analize zaupanja potrošnikov, raziskave o vedenju potrošnikov in podobno)²⁴. Na podlagi zanesljivih podatkov bi lahko učinkovito nadzirali spoštovanje zakonskih določil in ugotavljali potrebe potrošnikov in učinkovito načrtovali potrošniško politiko.

Ministrstvo za gospodarstvo je leta 2006 vzpostavilo »Enotno spletno informacijsko platformo za klasifikacijo pritožb potrošnikov«, ki omogoča spremljanje in razvrstitev pritožb po vrsti svetovanja, sektorju, prodajni metodi, pravni podlagi in vrednosti spora. Zbrane podatke je treba redno uporabljati za pripravo pregleda stanja varstva potrošnikov. Poleg tega je treba redno spremljati vzorce potrošnje, potrošniške trende, vpliv oglaševanja, mišljenja, vrednotenja in odnosa potrošnikov do vprašanj, kakršna so varnost proizvodov in storitev na trgu.

Prednostni nalogi:

- krepitev sodelovanja s strokovno javnostjo, nevladnimi organizacijami in resornimi ministri
- potrošniške raziskave in razvijanje zbirk podatkov

Pričakovana (merljiva) učinka:

- učinkovito načrtovanje in izvajanje potrošniške politike
- krepitev vloge državnih inštitucij in nevladnih potrošniških organizacij

Okvirni obseg sredstev iz državnega proračuna: 57.000 EUR

6.2. Javne službe varstva potrošnikov, Evropski potrošniški center in spodbujanje delovanja nevladnih potrošniških organizacij

6.2.1. Javne službe varstva potrošnikov

Prvi odstavek 66. člena ZVPot določa, da se dejavnosti varstva potrošnikov opravljajo kot javna služba, torej svetovanje potrošnikom, izobraževanje in obveščanje potrošnikov ter primerjalno testiranje proizvodov in storitev. Javne službe lahko na podlagi 68. člena ZVPot izvajajo državni organi, lahko pa jih država prenese na nevladni sektor. Izvajajo jih lahko nevladne organizacije, ki so vpisane v register potrošniških organizacij pri ministrstvu, ali druge nevladne organizacije, ki so ustanovljene za varstvo pravic potrošnikov ter izvajajo posamezne strokovne in raziskovalne naloge varstva potrošnikov ter izkažejo nepridobitnost, nevtralnost in neodvisnost od interesov ponudnikov blaga in storitev.

Javne službe, opredeljene z Nacionalnim programom, bo država prenesla v izvajanje nevladnemu sektorju. Za razvoj varstva potrošnikov je pomemben dejavnik nevladno potrošniško gibanje. Sodelovanje javnosti pri oblikovanju potrošniške politike prispeva k boljšemu izvajanju le-te in k boljši pravni ureditvi, hkrati pa krepi občutek zaupanja v državne institucije in sprejete ukrepe. Nevladne potrošniške organizacije so se v Sloveniji razvile in uveljavile. Tudi evropska politika varstva potrošnikov za obdobje 2007–2013 in 2014–2020 ter politika OECD predvidevata dejavno vključevanje nevladnih potrošniških organizacij v oblikovanje te politike. Nevladne potrošniške organizacije Slovenija podpira z dodeljevanjem javnih sredstev za delovanje in sofinanciranjem projektov varstva potrošnikov. Zavedajoč se pomena sodelovanja, bo tudi v prihodnje treba krepiti partnerske odnose in strokovno povezovanje z nevladnimi potrošniškimi organizacijami.

Ključnega pomena je, da se pri tem določi strokovne, kadrovske in druge kriterije za pridobitev javnih sredstev in zagotavlja spremljanje kakovosti izvajanja javne službe ter transparentna in smotrna poraba javnih sredstev.

Slovenija bo zagotavljala delovanje javne službe svetovanja. Z brezplačnim svetovanjem želi država krepiti položaj potrošnika in ga ozaveščati o njegovih pravicah in mu tako omogočiti lažje in uspešnejše uveljavljanje pravic. Javna služba svetovanja bo prenesena na izbranega izvajalca na podlagi koncesije, ki omogoča, da ponudnik izvaja dejavnost svetovanja daljše obdobje in z ustrezno stopnjo strokovnosti.

Podelila se bo ena koncesija. Med izvajanjem NPVP 2006–2010 sta bili namreč v letu 2007 podeljeni dve koncesiji za svetovanje potrošnikom, in sicer na državni (splošno svetovanje) in regionalni ravni (za javne storitve, kakršne so zagotavljanje energije, komunalne storitve, oskrba z vodo itd.). Izkušnje so pokazale, da razmejitve svetovanja na državno in regionalno raven ni prinesla zadovoljivih rezultatov v učinkovitosti, kakovosti in gospodarnosti, zato bo odslej ta javna služba organizirana tako, da se bo na podlagi javnega razpisa podelila ena koncesija nevladni organizaciji za svetovanje potrošnikom.

Svetovanje potrošnikom bo obsegalo predvsem svetovanje pri reševanju konkretnih primerov ter pojasnjevanje predpisov in postopkov za uveljavljanje njihovih pravic. Ne bo pa obsegalo zastopanja in zagovarjanja potrošnikov pred sodišči in drugimi državnimi organi in tudi ne sestavljanja listin.

Podatki, zbrani iz vprašanj in dopisov potrošnikov, bodo vknjiženi v »Enotno spletno informacijsko platformo za klasifikacijo pritožb potrošnikov«. Ta omogoča spremljanje in razvrstitev pritožb po vrsti svetovanja, sektorju, prodajni metodi, pravni podlagi in vrednosti spora.

Javne službe obveščanja, izobraževanja in primerjalnega testiranja bo Slovenija med drugim zagotavljala s sofinanciranjem revije za potrošnike. Take revije spadajo med klasične oblike obveščanja in izobraževanja potrošnikov ter imajo po svetu splošno vzgojno-izobraževalno vlogo, vsebujejo pa teme, ki so za potrošnike pomembne predvsem glede varovanja njihovih pravic in ekonomskih interesov na različnih področjih. Njihova posebnost je v objavljanju izsledkov domačih in tujih primerjalnih testiranj proizvodov in storitev. Za zagotavljanje neodvisnosti izsledkov primerjalnih testiranj mora biti izdajatelj tovrstne revije neodvisen od ponudnikov blaga in storitev. V njej se ne smejo objavljati tržni oglasi, zato številne države po svetu finančno podpirajo take revije, najpogosteje v deležu, ki je posledica dohodkovnega izpada zaradi neoglaševanja. V državah EU se praviloma odločajo za podporo eni reviji za potrošnike, in sicer tisti, ki ima poleg drugega dostop do sodelovanja v sistemu mednarodnega primerjalnega testiranja, saj se vse več izdelkov, ki se ponujajo na domačih trgih, prodaja tudi na trgu EU in svetovnem trgu. Poleg klasičnih kanalov svetovanja in informiranja potrošnikov bomo spodbujali tudi uporabo sodobnih informacijsko komunikacijskih tehnologij, vključno s svetovnim spletom in mobilno telefonijo.

Poleg izdajanja revije za potrošnike so pomembne še druge oblike obveščanja in izobraževanja potrošnikov, med katere spadajo izdajanje informativno-izobraževalnega gradiva, kampanje, seminarji, delavnice, okrogle mize in druge dejavnosti, katerih cilj

²⁴ Stanje potrošniških trgov na evropski ravni se spremlja po informacijskem sistemu »Consumer Market Scoreboard«; http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/cms_en.htm.

je vzgoja in ozaveščanje, obveščanje in izobraževanje potrošnikov ter seveda sodelovanje z javnostjo kot najmočnejšim medijem. Tovrstne projektne dejavnosti bo Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo razpisalo na področjih, ki bodo, glede na čas in potrebe, za potrošnike najbolj aktualna.

6.2.2. Evropski potrošniški center

Za zagotavljanje brezplačnih informacij in pomoči potrošnikom pri čezmejnih nakupih in s tem povezanim uveljavljanjem pravic se je s sredstvi Evropske komisije v letu 2006 ustanovila mreža Evropskih potrošniških centrov (mreža EPC), v kateri delujejo centri 27 držav članic, pridružila pa sta se jim tudi islandski in norveški center.

Glavna naloga mreže EPC je podpora in pomoč potrošnikom pri reševanju čezmejnih sporov s ponudniki. Pomoč obsega posredovanje pri ponudniku blaga ali storitev, seznanjanje z možnimi oblikami alternativnega (zunajsodnega) reševanja potrošniških sporov, pomoč pri oblikovanju pritožbe in pri oblikovanju zahtevkov v zunajsodnem postopku. Poleg navedene naloge mreža EPC zagotavlja potrošnikom informacije v zvezi z nakupovanjem blaga in storitev na notranjem trgu (veljavni predpisi posameznih držav članic glede tržnih praks, primerjava cen blaga in storitev, pripravljanje in izdajanje informativnih brošur, zloženek itd.), spodbuja mehanizme za zunajsodno reševanje sporov in izvaja druge projektne dejavnosti za približevanje notranjega trga potrošnikom. Vse storitve EPC so za potrošnike brezplačne.

Slovenija je vzpostavila EPC novembra 2006, ki vse od ustanovitve deluje kot neodvisna organizacijska enota v Zvezi potrošnikov Slovenije. Leta 2009 je bil EPC določen tudi kot točka za zagotavljanje informacij prejemnikom storitev v smislu 21. člena Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu.

Slovenija bo nadaljevala s sofinanciranjem delovanja Evropskega potrošniškega centra v skladu s priporočili in usmeritvami Evropske komisije. Pristojnosti EPC bo izvajala nevladna potrošniška organizacija, ki bo izbrana na podlagi javnega razpisa za v njem določeno večletno obdobje.

6.2.3. Krepitev delovanja nevladnih potrošniških organizacij

Slovenija bo spodbujala razvoj in delovanje potrošniških organizacij z dodelitvijo sredstev prek javnega razpisa, zlasti s pokrivanjem stroškov v zvezi z njihovim delovanjem.

Nevladno potrošniško gibanje je element civilne družbe in pomembno vpliva na razvoj varstva potrošnikov. V številnih državah zastopajo njihove interese močne nevladne potrošniške organizacije. V posvetovalni skupini za varstvo potrošnikov pri Evropski komisiji je pet evropskih potrošniških organizacij, ki zastopajo interese potrošnikov na evropski ravni, pri čemer sta krovni organizaciji BEUC in ANEC. V obeh organizacijah je članica tudi Zveza potrošnikov Slovenije.

V državah članicah EU so razmerja med vlogo državnih institucij in nevladnimi potrošniškimi organizacijami različna. Vsekakor sta za razvoj varstva potrošnikov pomembna oba sektorja, vladni in nevladni. Vladni sektor oblikuje politiko varstva potrošnikov kot politiko z lastnimi cilji in lastnimi vladnimi instrumenti. Neodvisne nevladne potrošniške organizacije imajo enkratno vlogo pri prepoznavanju in koherentnem izražanju problemov, s katerimi se srečujejo potrošniki, ter pri zastopanju interesov potrošnikov. So manj hierarhično organizirane in se hitreje odzivajo na potrebe potrošnikov kakor državne institucije. S svetovanjem ali reševanjem posebnih pritožb so sposobne pridobiti zaupanje potrošnikov ter predstavljajo pomemben vir informacij o pritožbah potrošnikov. Da je vloga civilne družbe nepogrešljiva, je poudarjeno tudi v različnih mednarodnih dokumentih, npr. v uredbi 178/2992/ES, Strategiji Evropske komisije varstva potrošnikov 2007–2013 in v predlogu uredbe Sveta EU in Parlamenta o strategiji varstva potrošnikov 2014–2020. Tudi Generalni direktorat za varno hrano in zdravje ter varstvo potrošnikov (DG SANCO) poudarja vlogo nevladnih potrošniških organizacij v živilski verigi.

V Sloveniji pojem nevladne potrošniške organizacije opredeljuje ZVPot, po katerem so potrošniške organizacije tiste, ki so registrirane kot društva ali zavodi, ki ne opravljajo pridobitne dejavnosti, ki jih ustanovijo potrošniki zaradi varstva svojih pravic in ki so vpisane v register potrošniških organizacij. Register vodi Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo in je vanj vpisanih osem organizacij. Temeljna značilnost, po kateri se nevladne potrošniške organizacije razlikujejo od drugih nevladnih organizacij, je v zavezujoči neodvisnosti od ponudnikov blaga in storitev (prepoved pridobivanja sredstev iz komercialnih virov – gospodarskih družb, podjetij), pa tudi od političnih strank. Zato je treba materialno podpirati zlasti tiste nevladne potrošniške organizacije, ki so dejavne v mednarodnih institucijah za varstvo potrošnikov in pri oblikovanju potrošniške politike, kar je skladno z usmeritvami EU.

Slovenija bo podpirala delovanje in razvoj potrošniških organizacij, zlasti s pokrivanjem stroškov, ki nastanejo z njihovim osnovnim delovanjem:

- stroški članarin v nevladnih potrošniških organizacijah, ki delujejo na ravni EU in svetovni ravni (BEUC, ANEC, Consumers International),
- stroški sodelovanja v posvetovalni skupini za potrošnike pri Evropski komisiji (European Consumer Consultative Group) oziroma drugih odborih in delovnih skupinah, ki jih ustanovijo organi EU, če teh sredstev ne zagotovi Evropska komisija oziroma drugi organi EU,
- stroški sodelovanja pri pripravi za potrošnike pomembne zakonodaje na državni ravni in stališč Slovenije k osnutkom pravnih aktov EU (študije in raziskave),
- stroški za dejavno sodelovanje v stalnih posvetovalnih telesih na državni ravni.

6.2.4. Sodelovanje potrošnikov v procesu standardizacije

Standardizacija je vzpostavljanje usklajenih pravil za ponavljajočo se uporabo, da se doseže kar najvišja stopnja urejenosti na danem področju. Standardi so zapisani sporazumi, ki temeljijo na priznanih izsledkih znanosti in tehnike ter izkušnjah. Z njihovo uporabo je mogoče odpraviti marsikatero nepotrebno oviro v trgovini, racionalizirati proizvodnjo in storitve ter omogočiti večjo združljivost izdelkov in storitev. Pomembne koristi standardizacije so izboljševanje primernosti proizvodov, procesov in storitev (da ustrezajo svojemu namenu, da so varni itd.), preprečevanje ovir v trgovanju in podpora tehničnemu sodelovanju. Potrošnik pa na podlagi enotnih standardov lahko na primer lažje in učinkoviteje primerja dva istovrstna izdelka.

Pomembno je, da pri standardizaciji sodelujejo vsi, na katere bo standard pozneje vplival, torej tudi predstavniki potrošnikov. V zadnjih letih so ti predstavniki na evropski ravni sodelovali v potrošniških organizacijah ANEC pri pripravi standardov za izdelke, ki se nanašajo na interese potrošnikov (npr. gospodinjske naprave, izdelke za otroke). Slovenski potrošniki prek potrošniških organizacij sodelujejo v Slovenskem inštitutu za standardizacijo (SIST). Slovenija bo spodbujala vključevanje interesov potrošnikov

v standardizacijo z vključitvijo potrošniških organizacij v odbore SIST. Ta bo obveščal potrošniške organizacije o novih predlogih standardov.

Prednostni nalogi:

- zagotavljanje svetovanja, izobraževanja in obveščanja potrošnikov
- zagotavljanje pogojev za delovanje nevladnih potrošniških organizacij ter neposrednega sodelovanja potrošnikov

Pričakovana učinka:

- obveščenost in ozaveščenost potrošnikov
- krepitev vloge državnih inštitucij in nevladnih organizacij pri varstvu potrošnikov

Okvirni obseg sredstev iz državnega proračuna: 2.677.000 EUR

6.3. Zagotavljanje varstva potrošnikov na stanovanjskem področju, trajnostna potrošnja in varstvo okolja

6.3.1. Stanovanjsko področje

Slovenija se je v 78. členu Ustave RS zavezala k ustvarjanju možnosti, da si državljani Slovenije pridobijo primerno stanovanje, kar uresničuje z ustreznim izvajanjem stanovanjske politike. Stanovanjska politika zadeva široko in prepleteno stanovanjsko problematiko, od najemnih razmerij, stanovanjske gradnje, davčnih in socialnih ukrepov do nepremičninskega trga. Z njo se želi izboljšati dostopnost do vseh vrst stanovanj. Država si z njo prizadeva tudi izboljšati pogoje za upravljanje stanovanjskih stavb ter spodbujati boljšo kakovost stanovanj in bivalnega okolja. Pomemben cilj stanovanjske politike je doseči ravnovesje med ponudbo in povpraševanjem po stanovanjih ter spodbujati stanovanjski trg in njegove koristne razvojne učinke. Prve smernice stanovanjske politike so bile oblikovane leta 2000 s prvim nacionalnim stanovanjskim programom.²⁵

Z vidika varstva potrošnikov je treba zagotoviti, da država v stanovanjski politiki ustrezno udejanja načela varstva potrošnikov in njihove temeljne pravice, še zlasti kot pravico do osnovnih dobrin.

Na stanovanjskem področju je bilo sprejetih več zakonskih in podzakonskih aktov, ki se nanašajo na varstvo potrošnikov, pri čemer so najpomembnejši SZ-1, ZVKSES, ZNPosr, Pravilnik o upravljanju večstanovanjskih stavb²⁶ in Zakon o množičnem vrednotenju nepremičnin (ZMVN). Navedeni akti natančno urejajo pravice in obveznosti potrošnikov glede na druge pogodbene stranke, pri čemer se primarno varuje potrošnik. To je razvidno iz ZNPosr, ki določa najvišje dovoljeno plačilo za posredovanje, tako pa onemogoča, da bi nepremičninska družba silila potrošnika k plačilu višjih zneskov provizije za opravljeni posredniški posel. ZVKSES pa določa, v katerih primerih kupec lahko zadrži del plačila kupnine (če se ob prevzemu nepremičnine ugotovijo napake, če prodajalec ob izročitvi nepremičnine kupcu ne izroči oziroma ne deponira bančne garancije za odpravo skritih napak, če niso zagotovljeni vsi pogoji za vknjižbo lastninske pravice na nepremičnini v korist kupca).

Kljub napredku in doseženi ravni varstva potrošnikov na stanovanjskem področju mora država pri načrtovanju stanovanjske politike še krepiti njihovo varstvo.

Tako mora biti varstvo potrošnikov upoštevano pri pripravi novega nacionalnega stanovanjskega programa, ki ga pripravlja Ministrstvo za infrastrukturo in prostor. Temeljna usmeritev prihodnje stanovanjske politike bo zagotoviti dovolj najemnih stanovanj z na novo določeno najemninsko politiko. V zvezi s pripravo slednje se je treba posvetiti temu, da pogodbena najemna razmerja v praksi pogosto niso urejena, zaradi česar je najemnik kot potrošnik v bistveno slabšem položaju, ko želi uveljaviti zakonske pravice. Poleg tega se bodo izdelale strokovne podlage ter izvedle ustrezne študije za spremembo in dopolnitev Zakona o nacionalni stanovanjski varčevalni shemi (ZNSVS).

Posebno skrb je treba nameniti razmerjem med upravniki in lastniki stanovanj v večstanovanjskih stavbah, saj na stanovanjskem področju povzročajo največ težav. Po sprejetju Pravilnika o upravljanju večstanovanjskih stavb v letu 2009, ki natančneje določa upravljanje in pooblastila upravnikov ter merila delitve obratovalnih stroškov v večstanovanjski stavbi, je opazen porast pritožb lastnikov večstanovanjskih stavb. Spremljanje izvajanja določb pravilnika je stalna naloga ministrstva, ki ga dopolnjuje ob zaznavanju morebitnih pomanjkljivosti ali anomalij. Pri noveli SZ-1 bo treba preučiti možnosti o dodatnih pooblastilih inšpekcijskega organa pri nadzoru dela upravnikov. Ministrstvo za infrastrukturo in prostor bo z objavami na spletnih straneh potrošnike, torej lastnike ali najemnike stanovanj v večstanovanjskih stavbah, seznanjalo z njihovimi pravicami in obveznostmi v zvezi z upravljanjem teh stavb.

Prav tako se v praksi kaže veliko kršitev ZVKSES. Zakon ustrezno varuje potrošnika, treba pa je povečati obseg pristojnosti inšpekcijskih organov glede sankcioniranja kršitev, pa tudi odločanja o zahtevkih potrošnikov pri uveljavljanju napak. Pogosto so slednji pri nakupu nepremičnine prikrajšani, ker ne poznajo pravic, ki jim jih daje zakon. Zato jih bo Ministrstvo za infrastrukturo in prostor obveščalo o teh pravicah s pojasnili v medijih in objavami na spletnih straneh.

Treba je poskrbeti tudi za celovito urejanje evidentiranja stanovanj v povezavi z obstoječimi nepremičninskimi evidencami, za kar je pristojna geodetska uprava RS. Nujna je natančnejša razdelitev pristojnosti za to področje med občino in državo ter doslednejše izvajanje nadzora nad spoštovanjem že sprejetih zakonskih obveznosti, na primer evidence najemnih pogodb v skladu z zakonom, ki ureja množično vrednotenje nepremičnin, in podobno.

Prednostne naloge:

- spremljanje izvajanja predpisov in izobraževanje glede upravljanja večstanovanjskih stavb
- spremljanje izvajanja predpisov ter izobraževanje in informiranje s področja ZVKSES

Pričakovani učinki:

- obveščenost in ozaveščenost potrošnikov
- večja blaginja potrošnikov
- učinkovito načrtovanje in izvajanje potrošniških politik

Okvirni obseg sredstev iz državnega proračuna: 0 EUR

6.3.2 Trajnostna potrošnja in varstvo okolja

Eden pomembnih ciljev delovanja na okoljevarstvenem področju je trajnostni razvoj in trajnostna potrošnja. Evropska komisija je v eni izmed študij (EIPRO (IPTS/JRC) – Environmental impacts, 2006) ugotovila, kateri izdelki in storitve najbolj vplivajo na

²⁵ Uradni list RS, št. 43/00.

²⁶ Uradni list RS, št. 60/09.

okolje, če upoštevamo njihov celoten življenjski krog. Te kategorije potrošnje so: živila in pijača; osebni prevoz; stavbe/stanovanja. Skupaj predstavljajo od 70 % do 80 % vplivov na okolje in 60 % izdatkov gospodinjstev. Največji vpliv ima ogrevanje prostorov, ki predstavlja okrog 70 % porabe energije v gospodinjstvih (samo segrevanje vode pa 13 %). To pomeni, da potrošniki s trenutnim življenjskim slogom, z obstoječimi vrednotami, razmišljanjem, obnašanjem in ravnanjem v veliki meri vplivajo na okolje. Način, kako in kaj kupujemo in kako trošimo, prispeva k mnogim okoljskim problemom kot so ogrevanje ozračja, onesnaževanje okolja, zmanjševanje naravnih virov (npr. pitna voda) in izguba biotske raznovrstnosti. Vendar vpliv na okolje lahko znižamo z okolju prijaznejšo potrošnjo in proizvodnjo.

Potrošniki za trajnostno ravnanje potrebujejo ustrezne informacije, ki jih ozaveščajo in poučujejo, kako izdelki, ki jih kupijo, vplivajo na zdravje in okolje in kako ravnati, da se bo ta vpliv zmanjšal. Prav zato je pomembno, da prevzamejo odgovornost za trajnostno potrošnjo dobrin in storitev, zato jih je treba stalno izobraževati, da si bodo pridobili potrebno znanje in veščine, in jih ozaveščati, predvsem da postanejo pozornejši na okolje, zato da bodo pogubni vplivi nanj zaradi ravnanja oziroma odločitev potrošnikov čim manjši. Uveljavljanje trajnostne potrošnje zahteva celovit in horizontalen pristop, ki zajema različne sektorske politike.

Okoljska politika vključuje mehanizme, s katerimi se zmanjšujejo okoljski vplivi izdelkov. EU spodbuja proizvodnjo okolju prijaznih izdelkov, primernejše ravnanje podjetij z okoljem, zeleno javno naročanje, obveščanje javnosti o vplivu njihovih dejavnosti na okolje ter dvigovanje okoljske zavesti potrošnikov in gospodarskih subjektov.

Za spodbujanje trajnostne potrošnje se v Okoljskem centru izvajajo različne dejavnosti varstva okolja. Potrošnike izobražujejo tudi o znakih za okolje, s katerimi so opremljeni nekateri okolju prijaznejši izdelki in storitve in so lahko vseevropski (npr. EU eko marjetica) ali veljajo le v posamezni državi (npr. nemški modri angel in švedski beli labod). Vsi izdelki, ki so označeni z znakom EU marjetice, so preverjeni s strani neodvisnega organa in potrjujejo, da izpolnjujejo stroga okoljska merila in merila delovanja v celotnem življenjskem krogu »od zibelke do groba«.

K trajnostni potrošnji prispeva tudi pravilna uporaba kurilnih in prezračevalnih naprav. Izvajanje dimnikarske službe pomembno prispeva k dejavnemu varstvu okolja in higieni prostora oziroma zdravim bivalnim razmeram. Ministrstvo za kmetijstvo in okolje beleži pogoste pritožbe nad izvajalci dimnikarskih storitev, zato namenja več pozornosti izvajanju strokovnih nadzorov dimnikarskih storitev, s čimer bo nadaljevalo tudi v prihodnem obdobju.

<p>Prednostne naloge:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ukrepi za zagotavljanje zdravega bivalnega okolja ozaveščanje in spodbujanje trajnostne potrošnje in trajnostnega obnašanja in ravnanja <p>Pričakovani učinki:</p> <ul style="list-style-type: none"> – obveščenost in ozaveščenost potrošnikov – večja blaginja potrošnikov – učinkovito načrtovanje in izvajanje potrošniških politik <p>Okvirni obseg sredstev iz državnega proračuna: 432.600 EUR</p>
--

6.4 Javne infrastrukturne storitve

Javne infrastrukturne storitve vključujejo zagotavljanje energije (električna energija in zemeljski plin), pitne vode, elektronskih komunikacij, poštinih in transportnih storitev. Dokumenti EU jih opredeljujejo kot dobrine, ki se jim pripisuje splošni interes, torej morajo države članice s svojimi predpisi poskrbeti, da se izvajajo v smislu zagotavljanja javnih koristi, hkrati pa mora biti njihov pravni okvir tak, da ne zavira, ampak pospešuje učinkovito gospodarjenje. Zato za tovrstne storitve veljajo posebne obveznosti javnih služb, ne glede na to, ali jih izvajajo javna ali zasebna podjetja. S tega vidika so pomembne določbe ZGJS, po katerih je pridobivanje dobička pri zagotavljanju javnih dobrin podrejeno zadovoljevanju javnih potreb, javne dobrine pa morajo biti dostopne vsakomur pod enakimi pogoji. Osnovni cilji glede javnih storitev so zagotavljanje vsesplošnega dostopa, kakovosti, zanesljive oskrbe, dostopnih in preglednih cen ter učinkovitih mehanizmov za reševanje pritožb.

6.4.1 Elektronske komunikacije in poštne storitve

Najpomembnejši cilji na tem področju so zagotavljanje pogojev za kakovostne storitve po primerni ceni, zagotavljanje dostopnosti univerzalnih storitev vsem prebivalcem Slovenije po dostopnih cenah in neodvisno od geografske lege, varovanje interesov potrošnikov, vključno z zaščito tajnosti in zasebnosti, zagotavljanje učinkovite konkurence na trgu, spodbujanje razvoja in uvajanje novih storitev in tehnologij za višjo kakovost življenja ter razvoj gospodarstva.

Elektronske komunikacije zajemajo tehnično visoko razvite in zahtevne tehnologije, potrošnik pa nima potrebnih informacij in znanja, da bi lahko samostojno presojal varnost in kakovost teh storitev, zato je odvisen od nadzora in pravočasnega ukrepanja pristojnih državnih institucij. Področje elektronskih komunikacij ureja ZEKom. Najosnovnejša pravica potrošnika glede elektronskih storitev je pravica do univerzalne storitve. Ta pojem je določen z ZEKom in obsega uporabo minimalnega izbora storitev določene kakovosti, ki so po dostopni ceni na voljo vsem končnim uporabnikom v Sloveniji, vključno s potrošniki.

Na podlagi novega regulativnega okvirja na področju elektronskih komunikacij, ki je bil sprejet na ravni Evropske unije leta 2009, Slovenija pripravlja nov zakon o elektronskih komunikacijah, ki bo nadomestil veljavni ZEKom.²⁷ Spremembe regulativnega okvirja na področju varstva potrošnikov prinašajo predvsem izboljšanje informiranosti končnih uporabnikov in zagotovitev čim višje ravni varstva osebnih podatkov in zasebnosti. Novi zakon o elektronskih komunikacijah bo tako v duhu spremenjenih direktiv na področju varstva potrošnikov in drugih končnih uporabnikov (zlasti določbe v poglavju o pravicah uporabnikov) med drugim prinesel obširneje določen minimalni nabor sestavin, ki jih mora vsebovati naročniška pogodba, ki jo z operaterjem sklepa potrošnik, določeno maksimalno začetno obdobje vezave pri sklepanju naročniških pogodb, izpolnjeno določbo o prenosljivosti

²⁷ Gre za dve direktivi, ki sta bili sprejeti leta 2009, in spreminjata paket direktiv zakonodajnega paketa iz leta 2002 (Direktiva 2009/136/ES EP in Sveta o spremembah Direktive 2002/22/ES o univerzalnih storitvah in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Uradni list EU UL L 337, 18.12.2009), Direktive 2002/58/ES o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij in Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju med nacionalnimi regulativnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov in Direktiva 2009/140/ES EP in Sveta o spremembi direktiv 2002/21/ES o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve, 2002/19/ES o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju in 2002/20/ES o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev ((Uradni list EU UL L 337, 18.12.2009).

številke k drugemu operaterju, ki bo morala biti omogočena v enem dnevu od podpisa pogodbe, izboljšano preglednost in dostop do informacij ter nenazadnje tudi dodatne ukrepe za uporabnike invalide.

Poštarne storitve so ključna infrastrukturna podlaga za komercialne, državne, intelektualne in socialne dejavnosti. To področje se razvija zelo hitro, na eni zaradi pritiska v samem sektorju poštnih storitev, na drugi pa zaradi novih tehnologij in komunikacijskih oblik, kakršne so elektronske komunikacije, trženje in logistika, ki so že lahko vzrok za konkurenčno obnašanje na trgu. Poštarne storitve ureja Zakon o poštnih storitvah (ZPSto-2)²⁸, ki določa pogoje in postopek za njihovo izvajanje, ureja zagotavljanje, izvajanje in financiranje univerzalne poštarne storitve, uvaja pogoje za dostopnost do poštarne omrežja in izdajanje poštnih vrednotnic, določa pravice in obveznosti izvajalcev in uporabnikov poštnih storitev ter ureja druga vprašanja, povezana s poštarne dejavnostjo. Področje poštnih storitev se je liberaliziralo 1. januarja 2011, ko se je v skoraj vseh državah članicah Evropske unije skladno z zahtevami spremenjene Poštarne direktive, tako v nekaterih državah članicah Evropske unije (nekateri države članice EU so v postopku sprejemanja direktive zaprosile za derogacijo in posledično dvoletni odlog liberalizacije trga poštnih storitev) kot tudi v Sloveniji, popolnoma sprostil trg poštnih storitev. Z odpravo ekskluzivne pravice izvajanja rezerviranih poštnih storitev, ki jih je kot izvajalec univerzalne storitve lahko izvajala le Pošta Slovenije, se je na tem segmentu poštnih storitev omogočilo delovanje tudi drugim izvajalcem poštnih storitev.

Pri izvajanju univerzalne poštarne storitve gre za izvajanje storitve v javnem interesu, ki jo v skladu z ZPSto-2 zagotavlja Slovenija in na podlagi odločbe o imenovanju izvajalca univerzalne storitve, izdane s strani APEK, trenutno izvaja Pošta Slovenije. Pojem univerzalne storitve je določen z ZPSto-2 in predstavlja trajno, redno in nemoteno izvajanje ene ali več z zakonom določenih poštnih storitev s predpisano kakovostjo na celotnem ozemlju Slovenije ali na njenem delu po cenah, dostopnih za vse uporabnike poštnih storitev.

Nadzor nad področjem elektronskih komunikacij in pošte v večjem delu izvaja APEK, deloma pa tudi inšpektorat, pristojen za elektronske komunikacije in elektronski podpis ter, na področju elektronskih komunikacij, tudi Informacijski pooblaščenec.

Za reševanje sporov na področju elektronskih komunikacij in poštnih storitev je Slovenija pri APEK-u vzpostavila mehanizem izvensodnega reševanja sporov, ki v skladu z zahtevami Evropske unije nudi brezplačno in hitro rešitev sporov.

6.4.2 Energetika

V Evropski uniji se je s sprejetjem prvega in drugega zakonodajnega svežnja s tega področja začelo usklajevanje energetskega trga. V letu 2009 je bil sprejet tretji sveženj te zakonodaje, katere cilj je oblikovati enotna pravila notranjega energetskega trga, povečati ponudbo potrošnikom v Evropski uniji, ločiti proizvodnjo in dobavo od prenosnih omrežij, doseči večjo učinkovitost regulatornih organov v državah članicah, pa tudi konkurenčne cene in boljše standardne storitve ter zagotoviti varno oskrbo z električno energijo in zemeljskim plinom. Na podlagi sprejetih aktov so bile na energetskem področju tudi v Sloveniji uvedene bistvene spremembe. Tako se je sprostil maloprodajni trg z električno energijo in zemeljskim plinom: potrošniki lahko izbirajo med različnimi dobavitelji energije in izberejo najugodnejšega. Del, ki se nanaša na prenos oziroma distribucijo energije, pa zaradi same narave storitev ne more biti liberaliziran.

Od 1. julija 2007 lahko gospodinjstvi odjemalci prosto izbirajo med dobavitelji električne energije, tako pa so postali deležni prednosti in tveganj odprtega trga (manjša preglednost trga). Pri storitvah, ki so odvisne od naravno-monopolnih dejavnosti, kamor spada prenos ali distribucija električne energije in zemeljskega plina (regulirane dejavnosti), mora regulatorni organ preprečiti neupravičeno finančno obremenjevanje potrošnikov. Prenos oziroma distribucija se izvaja z gospodarsko javno službo, nadzira pa ga/jo državni regulatorni organ – AGEN-RS. Ta ima na podlagi veljavnega Energetskega zakona javno pooblastilo za izdajanje splošnih aktov o določitvi upravičenih stroškov sistemskih operaterjev ter določitvi in obračunu omrežnine, ki predstavlja prihodek izvajalcev reguliranih dejavnosti. Po svojih pristojnostih si bo prizadevala vplivati na ceno za uporabo omrežja. V ta namen bo pripravljala in sprejemala vse bistvene odločitve reguliranih dejavnosti.

S sprostitvijo trga električne energije je bila dana možnost izbire med ponudniki. Toda potrošnikom je treba zagotoviti preglednost maloprodajnega trga z električno energijo, saj le tako lahko izberejo najugodnejšega ponudnika in izkoristijo prednosti odprtega trga. V ta namen je treba zbirati celovite podatke o obsegu in lastnostih ponudb na trgu. Predvsem pa je za potrošnike pomembno, da se jim zagotovi pregled nad podatki pri menjavi dobavitelja in nad gibanjem cen električne energije, ki so zapisane v mesečnih poročilih. Zbrane podatke AGEN-RS objavlja na svojih spletnih straneh.

Zaradi slabše kakovosti oskrbe z električno energijo uporabniki le-te lahko utrpijo škodo (npr. okvara električnih aparatov, druga posredna škoda). Zato je treba zagotoviti čim boljše oskrbo. Med posameznimi regijami je glede tega opazna razlika, ki je med drugim odvisna od kakovosti izvajanja regulirane dejavnosti sistemskih operaterjev. Zagotoviti je treba ciljno izboljšanje kakovosti oskrbe, da se te sistemske razlike kar najbolj zmanjšajo, prav tako je treba zaščititi najslabše oskrbovane odjemalce. V ta namen AGEN-RS spodbuja sistemske operaterje z uveljavljanjem meril v obliki minimalnih standardov kakovosti (predpisana raven kakovosti njihovih storitev distribucije in prenosa električne energije, komercialnih storitev in kakovosti napetosti) in stalnega spremljanja dosežene kakovostne ravni na tem področju. Razlike med zahtevano in doseženo ravni, ki jih pri reguliranju ugotavlja AGEN-RS, vplivajo na omrežninske tarife in izplačila kompenzacij (finančno nadomestilo) sistemskih operaterjev nekaterim uporabnikom storitev.

Potrošnikom morajo biti na voljo jasne in razumljive informacije o njihovih pravicah, povezanih z energetskim sektorjem. Skladno z določbami Direktive o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo²⁹ bo treba vzpostaviti skupno točko za stike, pri kateri jim bodo te informacije na voljo, poleg tega bo treba zagotoviti postopek za zunaj sodno reševanje sporov. S temi informacijami bodo imeli tudi boljši pregled nad trgom električne energije, kar jim bo omogočilo izbiro najugodnejšega ponudnika.

6.4.3 Promet

Na prometnem področju so za varstvo potrošnikov pomembne predvsem storitve javnega potniškega prometa. Gre za prevoz, pod enakimi pogoji dostopen vsem potrošnikom in izvajan kot javna storitev, ki jo zagotavljajo država in lokalne skupnosti ne glede

²⁸ Uradni list RS, št. 51/09 in 77/10.

²⁹ Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES, Uradni list EU L 211, 14. 8. 2009.

na pravni status ali lastništvo izvajalca prevoznih storitev oziroma lastništvo le-teh. Javni prevoz v Sloveniji je lahko avtobusen in železniški (zračni in pomorski promet se pri nas izvajata izključno kot komercialna dejavnost). Glavni cilji politike varstva potrošnikov na tem področju so izboljšanje kakovosti storitev javnega potniškega prevoza, večja dostopnost in zagotavljanje čim večje varnosti za potrošnike.

Glede enotnega javnega prometnega sistema je pomemben poudarek na izboljšani povezanosti med posameznimi vrstami prevoza, predvsem pri prestopnih točkah, na oblikovanju skupnega voznega reda in informacijskega sistema ter na uveljavitvi enotne vozovnice za celotno prevozno storitev.

Pravice potrošnikov v zračnem prometu ureja Uredba (ES) št. 261/2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov. Funkcijo pritožbenega oziroma nadzornega organa ima Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije. Pravice potrošnikov v železniškem prometu ureja Uredba (ES) št. 1371/2007 o pravicah in obveznostih potnikov v železniškem prometu. V letu 2011 je bila sprejeta Uredba o izvajanju Uredbe (ES) o pravicah in obveznostih potnikov v železniškem prometu.³⁰ S to uredbo se določata pristojna organa in kazenske določbe v zvezi z izvajanjem Uredbe (ES) o pravicah in obveznostih potnikov v železniškem prometu.³¹ V letu 2010 je bila sprejeta Uredba (EU) št. 1177/2010 o pravicah potnikov med potovanjem po morju in celinskih plovniških poteh³². Potniki bodo imeli na podlagi sprejete uredbe, ki se bo začela uporabljati 18. decembra 2012, pravico do ustrezne pomoči pri morebitni zamudi (oskrba s hrano in pijačo, nastanitev prek noči). Določena so tudi minimalna pravila o informacijah za potnike pred in med potovanjem. Varstvo pravic potnikov v avtobusnem prometu je bilo dolgo zapostavljeno v primerjavi z letalskim in železniškim prometom. Zato je bila sprejeta nova Uredba (EU) št. 181/2011 o pravicah potnikov v avtobusnem prevozu³³. Določa pravice pri morebitnih zamudah, nesrečah, poškodbah ali izgubi prtljage ter pravice oseb z invalidnostjo, ki veljajo za prevoz na dolge razdalje (nad 250 kilometrov). Slovenija mora skladno z določili teh uredb imenovati organe, ki bodo pristojni za njihovo izvajanje, in uvesti neodvisne mehanizme za obravnavo pritožb potnikov. Z učinkovitim nadzorom nad izvajanjem uredb in reševanjem prejetih pritožb bo dosežena višja raven zaščite pravic potrošnikov in izboljšana kakovost potniškega prometa.

Prednostne naloge:

- zagotavljanje kakovostnih in dostopnih storitev, konkurenčnega okolja ter možnosti za razvoj elektronskih komunikacij in poštnih storitev
  - zagotavljanje konkurenčnega okolja, varne oskrbe in izboljševanje standardov glede električne energije in zemeljskega plina
  - izboljševanje varnosti in zagotavljanje varstva interesov potrošnikov na prometnem področju
  - izboljševanje varnosti in varstva interesov potrošnikov – potnikov med potovanjem po morju in celinskih plovniških poteh
- Pričakovani učinki:
- obveščenost in ozaveščenost potrošnikov
  - učinkovito načrtovanje in izvajanje potrošniških politik
  - blaginja potrošnikov
  - povečanje dostopa do pravnih sredstev
- Okvirni obseg sredstev iz državnega proračuna: 35.468.400 EUR

6.5 Finančne storitve

Za ohranjanje in povečevanje blaginje mora potrošnik dobro upravljati svoje premoženje. Da se lahko šteje za finančno sposobnega, mora znati upravljati svoj osebni/družinski proračun, vnaprej načrtovati, sprejemati odločitve, povezane s finančnimi produkti/storitvami, razumeti oziroma poznati finančne pojme, produkte/storitve, tveganje in posledice svojih odločitev. Prav tako mora glede na svoje potrebe spremljati novosti na finančnem trgu. Pri tem se zaradi naraščanja kompleksnosti in nepreglednosti ponudbe finančnih produktov/storitev, ki je posledica različnih dejavnikov – od tehnološkega napredka, novih elektronskih tržnih poti, povezovanja finančnih trgov (zaradi česar je na trgih vse več hibridnih produktov/storitev, na primer zavarovanje z naložbenim elementom), zapletenosti pogodbenih in splošnih pogojev – srečuje predvsem s težavami izbire ustreznega finančnega produkta. Raziskave Evropske komisije opozarjajo na pomanjkljivosti svetovanja s strani ponudnikov finančnih storitev, ki je posledica plačilnih spodbud, ki so pogosta praksa ponudnikov in finančne svetovalce in posrednike finančnih storitev nagrajujejo za prodajo čim bolj dobičkonosnih finančnih storitev za ponudnika, ne glede na dejanske potrebe in koristi potrošnika.

Finančna kriza je potrdila, da se mora ponudba finančnih storitev bolj prilagajati potrebam potrošnikov, prakse ponudnikov pa potrošnike bolj varovati pred tveganji. V tej luči je kriza pokazala na potrebo po večji regulaciji in učinkovitejšem nadzoru nad finančnimi trgi. Kriza je potrdila, da je po eni strani treba okrepiti varstvo pravic potrošnikov vključno z mehanizmi hitrega in učinkovitega zunajsodnega reševanja potrošniških sporov, po drugi strani pa tudi finančno izobraževanje potrošnikov, ki sicer ne odpravlja samodejno vseh težav pri nakupnih odločitvah potrošnikov in ni nadomestilo za njihovo varstvo, ga pa pomembno dopolnjuje.

S Sporazumom o pogojih pristopa Republike Slovenije h konvenciji o Organizaciji za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD), ki ga je potrdil Državni zbor RS, se je Slovenija zavezala, da ob upoštevanju priporočil OECD za finančno izobraževanje na državni ravni sprejme splošen program finančnega izobraževanja, namenjen posameznikom različnih starostnih skupin. Zavezo je izpolnila s sprejetjem Nacionalnega programa finančnega izobraževanja (NPF), ki ga je Vlada RS potrdila 16. 12. 2010. NPF kot dolgoročen projekt predvideva tudi vzpostavitev interaktivne osrednje spletne strani (informacijske točke na državni ravni), ki bo namenjena finančnemu izobraževanju različnih ciljnih skupin prebivalstva.

Finančne storitve so eno od prednostnih področij, na katero se bodo osredotočali ukrepi Slovenije v skladu z Nacionalnim programom 2012–2017.

³⁰ Uradni list RS, št. 67/11

³¹ Uredba (ES) št. 1371/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o pravicah in obveznostih potnikov v železniškem prometu, Uradni list EU L št. 315 z dne 3. 12. 2007

³² Uredba (ES) št. 1177/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o pravicah potnikov med potovanjem po morju in celinskih plovniških poteh ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004, Uradni list EU L št. 334/1, z dne 17. 12. 2010.

³³ Uredba (ES) št. 181/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februar 2011 o pravicah potnikov v avtobusnem prevozu in spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004, Uradni list EU L št. 55/1, z dne 28. 2. 2011.

<p>Prednostni nalogi:</p> <ul style="list-style-type: none">
– finančno izobraževanje potrošnikov kot del izvajanja javne službe obveščanja in izobraževanja s potrošniško revijo, brošurami, po internetu in s prispevki v medijih
– finančno izobraževanje potrošnikov prek interaktivne osrednje spletne strani v skladu z izvajanjem NPFI <p>Pričakovana učinka:</p> <ul style="list-style-type: none">
– obveščenost in ozaveščenost potrošnikov
– večja blaginja potrošnikov <p>Okvirni obseg sredstev iz državnega proračuna: 180.000 EUR</p>
--

6.6 Zagotavljanje varnosti živilskih in neživilskih proizvodov in storitev na trgu

6.6.1 Neživilski proizvodi

Kar zadeva varnost neživilskih proizvodov, je prednostna naloga zagotavljanje varnih proizvodov na trgu, namenjenih potrošniku. Področje ureja horizontalni predpis ZSVP-1, ki daje pravni okvir za splošno varnost vseh proizvodov na trgu, tudi tistih, ki niso predmet posebnih predpisov.

ZSVP-1 med drugim ureja zahtevo za pošiljanje informacij Evropski uniji po postopku hitre izmenjave podatkov o nevarnih proizvodih med državami članicami Evropske unije (sistem RAPEX) in o izvedenih oziroma nameravanih prisilnih ukrepih, pa tudi obveznosti proizvajalcev in distributerjev v zvezi s spremljanjem in zagotavljanjem varnosti dobavljenih proizvodov ter obveščanjem potrošnikov. Poleg sistema RAPEX je drugo pomembno orodje za preprečevanje nevarnih proizvodov na trgu, tako za zmanjšanje tveganja za zdravje in varnost potrošnika, možnost ukrepanja Evropske komisije z izdajo odločbe³⁴, s katero se od držav članic zahteva, da sočasno sprejmejo enotne ukrepe.

Za varnost proizvodov na evropski in državni ravni se stalno postavljajo, dopolnjujejo in izboljšujejo varnostne zahteve, kar med drugim vodi v pripravljane, izdajane in uporabo standardov (standardizacija). Pri tem Evropska komisija, v sodelovanju z državami članicami, določa varnostne zahteve, ki so podlaga za nastanek standardov, in pooblasti evropsko organizacijo za standardizacijo (CEN), da standard pripravi. Tako naj bi se izboljševala primernost proizvodov, procesov in storitev za njihov predvideni namen, preprečevale ovire v trgovanju in podprlo tehnično sodelovanje.

Opozoriti je treba zlasti na pogoste kemikalije v predmetih široke porabe. Z doslednim izvajanjem Uredbe o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi (CLP)³⁵ ter Uredbe o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH)³⁶ se stanje lahko bistveno izboljša. Po letu 2015 bo na tem področju v uporabi nov, poenoten sistem označevanja na svetovni ravni, tako imenovani GHS. V vmesnem obdobju pa bo bistveno ustrezno seznaniti potrošnike s spremembami in zagotoviti ustrezen inšpekcijski nadzor.

Zakon o kemikalijah (ZKEM)³⁷ poleg prej navedene zakonodaje EU uvaja nekatere dodatne mehanizme za zaščito potrošnikov, predvsem s posebnimi zahtevami za dajanje nevarnih kemikalij v promet, medtem ko promet in uporabo sredstev za uničevanje, preprečevanje ali odvracanje škodljivih organizmov na kemični ali biološki način ureja Zakon o biocidnih proizvodih (ZBioP)³⁸.

Nadzor nad varnostjo neživilskih proizvodov na trgu izvajajo TIRS, ZIRS in URSK. Nadzor nad proizvajalci oziroma drugimi odgovornimi v verigi sestoji iz administrativnega nadzora (nadzor nad oznakami CE, listinami o skladnosti in drugimi spremnimi listinami, navodili za uporabo, celostnim označevanjem proizvoda in ustreznostjo varnostnih opozoril na proizvodih) in vzorčenja posameznih proizvodov.

TIRS na podlagi ZSVP-1 izvaja nadzor predvsem nad otroško opremo, opremo otroških igrišč, vžigalniki, pohištvo in športno opremo. Na podlagi posebnih zakonskih ali podzakonskih predpisov nadzira tudi tekstilne izdelke in obutev, varnost električne opreme, radijsko in telekomunikacijsko terminalsko opremo, osebno varovalno opremo, stroje, plinske naprave, rekreacijska plovila itd. Pri tem sodeluje z drugimi inšpekcijami in pristojnimi nadzornimi organi drugih držav članic, bodisi administrativno bodisi v skupnih nadzornih projektih.

ZIRS opravlja inšpekcijski nadzor nad izvajanjem zakonov in drugih predpisov v zvezi s splošno varnostjo proizvodov v pristojnosti Ministrstva za zdravje. Inšpekcijski pregledi glede splošne varnosti proizvodov se opravljajo pri gospodarskih subjektih z dejavnostjo proizvodnje, uvoza, distribucije in maloprodaje, pa tudi v objektih, kjer se ti proizvodi uporabljajo (otroško varstvo, objekti higienske nege). Zdravstvena ustreznost proizvodov se ugotavlja z laboratorijskimi analizami vzorcev. ZIRS opravlja tudi nadzor nad kozmetičnimi proizvodi in igračami. Nadzor nad varnostjo igrač se bo moral, zaradi tehnološkega in znanstvenega razvoja ter globalizacije svetovnega trga in s tem povezanih novih tveganj, izpopolniti. Z nedavno uveljavitvijo Uredbe o varnosti igrač³⁹ bo zdajšnji nadzor nad izdelkom vse bolj prehajal v nadzor nad obvladovanjem sistema zagotavljanja kakovosti proizvodnje in spremljanje njihove varnosti na trgu vse do potrošnika. Tak način naj bi omogočil učinkovitejše delovanje organov za nadzor trga. Kozmetične proizvode pa nadzoruje ZIRS na podlagi Zakona o kozmetičnih proizvodih (ZKozP)⁴⁰, ki ureja, kako se ti proizvodi smejo dajati v promet. Uredba o kozmetičnih izdelkih⁴¹ z letom 2013 uvaja dodatne zahteve, predvsem glede ocenjevanja in označevanja teh proizvodov, ki vsebujejo nanodelce, za varstvo potrošnikov pa je zelo pomembno tudi obveščanje o resnih neželenih učinkih.

³⁴ 13. člen Direktive 2001/95/ES o splošni varnosti proizvodov.

³⁵ Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006, Uradni list EU L 353, 31. 12. 2008.

³⁶ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES, Uradni list EU L 396, 30. 12. 2006.

³⁷ Uradni list RS, št. 110/03 – prečiščeno besedilo, 11/01 – ZFFS, 47/04 – ZdZPZ, 61/06 – ZBioP, 16/08 in 9/11.

³⁸ Uradni list RS, št. 61/06 in 77/11.

³⁹ Uradni list RS, št. 34/11;

⁴⁰ Uradni list RS, št. 110/2003-UPB1, 47/2004-ZdZPZ;

⁴¹ Uredba št. 1223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30.11.2009 o kozmetičnih izdelkih; Uradni list EU, št. L 342, 22.12.2009;

URSK kot organ v sestavi Ministrstva za zdravje na podlagi ZSVP-1 skrbi za varnost proizvodov na trgu glede njihove kemijske sestave ter opravlja inšpekcijski nadzor nad izvajanjem zakonov in drugih predpisov, ki urejajo področja nevarnih kemikalij, biocidnih proizvodov, predhodnih sestavin za prepovedane droge, strateškega blaga posebnega pomena za varnost in zdravje, detergentov, obstojnih organskih onesnaževal in fitofarmaceutskih sredstev (FFS), ter na podlagi številnih uredb EU. V skladu s svojimi pristojnostmi predlaga usmeritve in ukrepe za izboljšanje kemijske varnosti kot javnega interesa varovanja zdravja ljudi in okolja ob hkratnem omogočanju razvoja in uporabe dosežkov uporabne kemije v vsakdanjem življenju. URSK opravlja tudi strokovne in upravne naloge na podlagi Zakona o kozmetičnih proizvodih (ZKozP).

6.6.2 Živilski proizvodi in prehrana

Zagotavljanje varne in kakovostne hrane Slovenija uvršča visoko med svoje prednostne naloge. Vzporedno s tem je treba poskrbeti za zadostno količino hrane, zato si prizadeva tudi za krepitev lastne proizvodnje hrane in za ekonomsko učinkovito preskrbo z njo, s čimer prispeva k lastni prehranski varnosti.

Oskrba z varno hrano, ki ne ogroža zdravja potrošnikov s kemičnimi, biološkimi ali drugimi vrstami onesnaževal, je temelj zdrave prehrane in pomemben dejavnik varovanja zdravja kot javnega interesa. Preprečevanje bolezni, povezanih z živilo oziroma hrano, in varstvo interesov potrošnikov sta zato dva bistvena elementa živilske zakonodaje⁴². Slednja opredeljuje splošne zahteve, biološko in kemijsko varnost živil ter nosilcem živilske dejavnosti postavlja zahteve glede označevanja, predstavljanja in oglaševanja živil, vključno z zdravstvenimi in prehranskimi trditvami na živilih.

Večji del odgovornosti in pristojnosti glede varne in kakovostne hrane nosi Ministrstvo za kmetijstvo in okolje z organi v sestavi. Za zagotavljanje visoke ravni varovanja interesov potrošnikov je njegova prednostna naloga posodobiti obstoječo zakonodajo za označevanje živil in naložiti nosilcem živilske dejavnosti odgovornost za navedbo ključnih informacij v zvezi z izdelki, tako pa okrepi pravico potrošnikov do obveščeniosti, varnosti in izbire. Prizadeva si tudi za izboljšanje dogovarjanja med kmeti, predelovalci, distributerji, trgovci in potrošniki o kakovosti kmetijskih izdelkov, za povečanje usklajenosti instrumentov Evropske unije glede politike kakovosti kmetijskih proizvodov ter lažje razumevanje različnih shem kakovosti in označevanja. V slednjem primeru gre za podporo skupinam proizvajalcev pri obveščanju o proizvodih, ki so vključeni v sheme kakovosti hrane (pogoji za vključitev v to shemo so oblikovani na evropski ravni), s čimer naj bi bila potrošniku, poleg varnosti, zagotovljena stalna kakovost izdelka.

Z vidika zagotavljanja pravic potrošnikov do varnosti, obveščeniosti in izbire so cilji Ministrstva za kmetijstvo in okolje spodbujati odgovornost nosilcev živilskih dejavnosti za varnost in kakovost živil, ki jih proizvajajo oziroma izročajo v promet.

Za preprečevanje zavajanja potrošnikov z neresničnimi in neutemeljenimi navedbami je za označevanje na evropski ravni, v skladu z določbami Uredbe (ES) št. 1924/2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih, sprejet skupni seznam dovoljenih zdravstvenih trditv na živilih. Ministrstvo tudi sodeluje pri oblikovanju mnenj Evropske agencije za varnost hrane (EFSA) glede zdravstvenih trditv o zmanjševanju dejavnikov tveganja za bolezen ter razvoja in rasti otrok. Pri oblikovanju skupnega stališča upošteva mnenja in interese potrošnikov, nosilcev živilske dejavnosti, inšpekcijskih organov in stroke.

Politike Ministrstva za zdravje v zvezi s hrano oziroma prehrano so usmerjene v vzpostavljanje, ohranjanje in krepitev zdravih prehranjevalnih navad prebivalcev, kar se na sistemski ravni kaže npr. v oblikovanju akcijskih načrtov, prehranskih tabel in smernic, skratka v ustvarjanju možnosti za razvoj teh navad. Naloge ministrstva za zdravje na živilskem področju so usmerjene v zagotavljanje varne hrane v celotni živilski verigi, nanašajo pa se na živila za posebne prehranske namene, prehranska dopolnila in materiale, namenjene za stik z živilo, na zagotavljanje varnosti živil oziroma hrane v gostinskih lokalih ter institucionaliziranih obratih javne prehrane, kakršni so šole, vrtci, dijaški domovi, bolnišnice, domovi za starejše občane in obrati za prehrano na delu.

Nadzor nad varnostjo hrane, ki je namenjena končnemu potrošniku, se opravlja v vseh fazah živilske verige, od primarne pridelave, proizvodnje in predelave do prodaje končnemu potrošniku. Nosilci živilske dejavnosti morajo izpolnjevati zahteve živilske zakonodaje v vseh fazah verige in so primarno pravno odgovorni za zagotavljanje varnosti živil. Pri tem sodelujejo s pristojnimi organi in zagotavljajo, da so vsi obrati, ki jih imajo pod nadzorom, registrirani ali odobreni. Uradni nadzor nad varnostjo živil izvajajo IRSKGHO, ZIRS in VURS.

ZIRS opravlja uradni nadzor nad prehranskimi dopolnili, živilo za posebne prehranske namene⁴³ ter varnostjo in prehransko vrednostjo živil oziroma hrane, in sicer v gostinski dejavnosti, institucionalnih obratih prehrane in obratih za prehrano na delu. Opravlja tudi uradni nadzor nad materiali in izdelki, namenjenimi za stik z živilo in uradni nadzor zdravstvene ustreznosti pitne vode ter objektov in naprav za javno oskrbo z njo.

IRSKGHO z uradnim nadzorom skrbi za varnost živil neživalskega izvora (razen tistih, ki so v pristojnosti ZIRS) v vseh členih živilske verige, od primarne pridelave, proizvodnje in predelave do distribucije in uvoza, ter za kakovost vseh živil živalskega in neživalskega izvora. Nadzor obsega še varnost krme rastlinskega izvora v primarni proizvodnji, kakovost krme, varnost in kakovost gensko spremenjene krme med njeno celotno proizvodnjo, predelavo, distribucijo in uporabo, krmne dodatke in označevanje krme. Pri nadzoru se preverja skladnost z zakonodajo o živilih glede označevanja, predstavljanja in oglaševanja ter zdravstvenih in prehranskih trditv na živilih, biološka (higiena živil in obsevana živila) in kemijska varnost živil, pri čemer se preverjajo aditivi, arome, nova živila, onesnaževala in ostanki pesticidov v živilih, na biotehnološkem področju pa se nadzirajo gensko spremenjeni organizmi (GSO) v živilih oziroma gensko spremenjena živila (GS-živila).

VURS pri uradnem nadzoru skrbi za varnost živil živalskega izvora, krme, zdravja in dobrega počutja živali. Uradni nadzor zajema vse vidike, ki so pomembni za zaščito javnega zdravja in zdravja živali. Program nalog uradnega nadzora zajema nadzor nad pridelavo, predelavo in distribucijo živil živalskega izvora (primarna pridelava, odobreni in registrirani obrati za proizvodnjo živil, obrati prodaje na drobno), nad zdravstvenim varstvom in zaščito živali, nadzor na področju krme, identifikacije in registracije živali, nad živalskimi stranskimi proizvodi, reprodukcijo živali ter nadzor nad prometom in uporabo zdravil v veterinarski medicini.

S ciljem varovanja zdravja ljudi in interesov potrošnikov VURS v celotni živilski verigi, od primarne proizvodnje do končnega potrošnika, opravlja številne upravne in nadzorne naloge za zmanjšanje, odpravo in preprečitev tveganja, ki ga lahko predstavljajo živila za zdravje ljudi. Uradni nadzor živil živalskega izvora vključuje ugotavljanje skladnosti s predpisi glede higiene živil, zoonoz in

⁴² Živilska zakonodaja vključuje zakonske in podzakonske akte na državni in evropski ravni (uredbe) v pristojnosti različnih ministrstev. Med krovne zakone štejemo Zakon o zdravstveni ustreznosti živil in izdelkov ter snovi, ki prihajajo v stik z živilo, Zakon o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi, Zakon o kmetijstvu, Zakon o veterinarskih merilih skladnosti, in evropske uredbe s področja živil vključujoč vladne uredbe RS o izvajanju le- teh.

⁴³ Formule za dojenčke, žitne kašice in živila za dojenčke in majhne otroke, živila za uporabo pri energijsko omejenih dietah za zmanjšanje telesne teže, živila za posebne zdravstvene namene, živila za športnike, živila brez glutena, živila z zmanjšano vsebnostjo natrija ali soli.

bolezni živali, varnost krme, TSE (oznaka za skupino bolezni, za katere je značilna spužvasta degeneracija možganskega tkiva), ugotavljanje škodljivih ostankov v živalih, živilih in krmi, ostankov pesticidov in onesnaževal, preverjanje novih živil, GSO v živilih in GS-živil, prehranskih in zdravstvenih trditev, vsebnosti aditivov in alergenov ter mikrobiološke varnosti živil.

IRSKGHO in VURS izvajata uradni nadzor na podlagi letnega programa dela, pri čemer sta vrsta in intenzivnost tega nadzora odvisni od ocene tveganja za javno zdravje. Dodatno se opravlja izredni uradni nadzor zaradi suma neskladnosti, npr. na podlagi prijave oziroma pritožbe potrošnikov, suma okužbe oziroma zastrupitve s hrano, obvestila iz sistema hitrega obveščanja EU (RASFF), informacije iz medijev, obvestila nosilcev živilskih dejavnosti itd.

Za poenotenje dela organov, pristojnih za nadzor nad varnostjo živil, potekajo številna interna in eksterna usposabljanja nadzornega osebja. Usposabljanje v zvezi z varno hrano organizira tudi Evropska komisija v okviru BTSF (Better Training for Safer Food). Glavni cilj tega izobraževanja je poenoteno, nepristransko in ustrezno opravljanje uradnega nadzora nad spoštovanjem in izvajanjem evropskih predpisov s tega področja v Evropski uniji.

Z namenom, da se zagotovi učinkovito izvajanje pravil o zdravstvenem varstvu živali, zaščiti živali in izvajanje živilske zakonodaje ter zakonodaje o krmi, da se spremlja in preveri, da nosilci živilske dejavnosti in dejavnosti proizvodnje krme v vseh fazah pridelave, predelave in distribucije izpolnjujejo ustrezne zahteve živilske zakonodaje ima Slovenija, v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004, pripravljen enoten večletni nacionalni načrt nadzora (MANCP). Za koordinacijo organov na področju varne hrane v zvezi s pripravo in spremljanjem izvajanja enotnega skupnega večletnega nacionalnega načrta nadzora je pristojen VURS.

Za uspešno izvajanje načrtovanega nadzora in doseganje večje učinkovitosti različnih inšpektoratov pri zagotavljanju varnosti hrane/živil se njihovi delovni programi med seboj povezujejo in usklajujejo – pri tem je pomembna vloga inšpekcijskega sveta, ki je stalno medresorsko delovno telo za medsebojno usklajevanje dela.

Usklajeno delovanje ministrstev in njihovih organov v sestavi s pristojnostmi na področjih varnosti živil in krme, zdravstvenega varstva živali in zaščite živali ter zdravstvenega varstva rastlin določa tudi uredba⁴⁴. Informacije o živilih in krmi, ki predstavljajo tveganje, se izmenjujejo po slovenskem sistemu hitrega obveščanja za živila in krmo (SLO RASFF), ki je del inšpekcijskega nadzora in povezuje posamezne pristojne organe s točkami za stike.

6.6.3 Storitve

Posebne storitve predstavljajo tudi posebno tveganje za zdravje in telesno varnost potrošnika. Vzroki in vrste poškodb pri izvajanju storitev so različni in odvisni od narave le-teh, največkrat pa je vzrok pomanjkanje informacij, pomanjkljiv nadzor, nestrokovno vodenje in podobno.

Poleg tega so potrošnikom pri ponujanju storitev (rekreativne, turistične in druge prostočasne storitve) na voljo najrazličnejši proizvodi, ki so lahko vir poškodb ob neprimerni uporabi ali nezadostni ravni varnosti. Primeri tovrstnih storitev so centri za fitnes, ki ponujajo različne vrste opreme za vadbo, solariji z umetnim sončenjem v kozmetične namene, otroška igrala v okviru izvajanja drugih poslovnih dejavnosti, razne adrenalinske dejavnosti, kakršne so bungee jumping, raftanje, soteskanje, poletno sankanje, dričanje s tubami, vlečenje tube na vodi ipd.

Za zdaj je večina pravil glede varnosti storitev zajeta v zakonodaji posameznih držav. Za prevozne storitve obstaja veliko pravil tudi na evropski ravni, medtem ko za druga področja na tej ravni ni ustreznih podatkov oziroma informacij o varnostnih vidikih storitev in z njimi povezanega tveganja, zato tudi ni jasno, kakšna je potreba po uveljavitvi in uskladitvi teh pravil v EU. Evropska komisija načrtuje proučitev delovanja zakonodajnega okvira Skupnosti, ki se uporablja na nekaterih storitvenih področjih, npr. poslovnem, gradbenem ali turističnem, vendar predvsem glede lažjega pretoka storitev in možnosti standardizacije, kar bi pospešilo povezovanje v enoten trg storitev. Tako je Evropska komisija z Aktom za enotni trg (april 2011) med ukrepi na 12 prednostnih področjih sprejela ukrep, da se razvije standardizacija storitev na evropski ravni.

V Sloveniji se že več let srečujemo s problematiko nadzora izvajanja turističnih športnih storitev (npr. spuščanje po divjih vodah in drugi adrenalinski športi) in omejenimi možnostmi ukrepanja TIRS na tem področju. Tempo razvoja teh dejavnosti je v resnici tako hiter, da prehitava zakonsko ureditev, po drugi strani pa pogoji za izvajanje teh storitev niso zadovoljivo določeni. Zaradi povečanega obsega turizma, povezanega s ponudbo adrenalinskih športov, je potrebna posebna obravnava njihovih ponudnikov.

Slovenija si bo prizadevala izboljšati podlage za ukrepanje TIRS pri nadzoru športnih dejavnosti, ki so kot take opredeljene v zakonih in za izvajanje katerih obstajajo standardi oziroma so potrebna dovoljenja (licence panožnih zvez). Hkrati bo treba urediti položaj in odgovornost izvajalcev usposabljanj, ki izvajalcem storitev zagotavljajo možnost za izpolnjevanje pogojev. Glede na območje, na katerem se tovrstne storitve izvajajo, bi se lahko sprejeli posebni predpisi ali uvedla posebna ureditev (npr. predlog zakona o Soči, koncesije za izvajanje dejavnosti na tej reki) ali pa bi se pooblastila za urejanje problematike prenesla na lokalne oblasti. V tem pogledu bo vsekakor potrebno delovanje lokalnih oblasti, da po svojih pristojnostih in možnostih uvedejo, predlagajo ali zahtevajo ustrezno ureditev, ki bo z vidika varovanja okolja, varnosti potrošnikov-turistov in splošne urejenosti območja ustrezno zaščitila interese lokalne skupnosti in izboljšala stanje na tem področju.

ZIRS je pristojen za uradni nadzor nad izpolnjevanjem minimalnih sanitarno-zdravstvenih pogojev v zdravstvenih zavodih, pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, v kopališčih, v dejavnostih otroškega varstva, vzgoje, izobraževanja, gostinstva, turizma, higienske nege (frizerska, kozmetična in druga podobna dejavnost), socialnega varstva ter zdravstveno-higienskega stanja začasnih prebivališč ob naravnih nesrečah in evakuacijah.

Prednostne naloge:

- zagotavljanje varnosti neživilskih proizvodov (splošna varnost proizvodov, nadzor nad kemikalijami, biocidnimi proizvodi in kozmetiko), namenjenih potrošnikom
  - zagotavljanje varnosti živilskih proizvodov, namenjenih potrošnikom in zdravo prehranjevanje
  - zagotavljanje varnosti storitev
- Pričakovani učinki:
- blaginja potrošnikov
  - učinkovito načrtovanje in izvajanje potrošniških politik
  - krepitev vloge državnih inštitucij in nevladnih organizacij
  - obveščenost in ozaveščenost potrošnikov
- Okvirni obseg sredstev iz državnega proračuna: 146.984.000 EUR

⁴⁴ Uredba o koordinaciji delovanja ministrstev in njihovih organov v sestavi s pristojnostmi na področju varnosti živil in krme, zdravstvenega varstva živali in zaščite živali ter zdravstvenega varstva rastlin; Uradni list RS, št. 82/2010.

6.7 Ekonomske pravice in interesi potrošnikov

Ekonomske pravice in interesi potrošnikov so pomembno varstveno področje. Gre za pravice in obveznosti, ki jih določajo ZVPot, ZPotK-1, ZVPNPP in posamezni področni zakoni, kakršna sta ZEKom in EZ. Nadzor nad izvajanjem teh zakonov zagotavljajo TIRS, APEK in AGEN-RS, ki pri ugotovljenih kršitvah lahko določijo z zakonom prepisane ukrepe. Delovanje nadzornih in regulatornih organov, ki skrbijo za varovanje ekonomskih interesov potrošnika, je treba okrepiti, tako pa doseči večje zaupanje potrošnikov v delovanje državnih inštitucij.

Prednostni nalogi:

- spremljanje izvajanja določb ZVPot, ZPotK-1, ZVPNPP in drugih področnih zakonov
- krepitev vloge nadzornih in regulatornih organov

Pričakovani učinki:

- učinkovito načrtovanje in izvajanje potrošniških politik
- blaginja potrošnikov
- krepitev vloge državnih inštitucij in nevladnih organizacij pri varstvu potrošnikov

6.8 Zunajsodno reševanje potrošniških sporov

Dostop do pravnega varstva je temeljna pravica, ki jo določa 6. člen Evropske konvencije o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah ter 23. člen Ustave RS. Tak dostop se zagotavlja s sodnimi postopki in postopki alternativnega reševanja sporov.

Pri varstvu potrošnikov ima uveljavitev alternativnega reševanja potrošniških sporov poseben pomen. Klasični sodni pravdni postopek namreč ni primerna oblika glede na ekonomsko sorazmerno majhno vrednost spora ter glede na razliko v ekonomski moči strank, pravnem znanju in izkušnjah med potrošnikom in podjetjem.

Slovenija še ni vzpostavila splošnega javnega sistema zunajsodnega reševanja sporov, obstajata pa dva sistema za reševanje ozko omejenih vrst potrošniških sporov v zasebnem sektorju. V Združenju bank Slovenije deluje Poravnalni svet, v Zavarovalnem združenju pa obstajajo mediacijski postopki. Nobeden od navedenih sistemov v celoti ne izpolnjuje meril, določenih z nezavezujočima aktoma, ki ju je na države članice naslovila Evropska komisija in vsebujeta pričakovanja, da bodo države članice oblikovale postopke za alternativno reševanje potrošniških sporov na področju varstva potrošnikov. To sta Priporočilo Komisije 98/257/ES o načelih, ki veljajo za odgovorne organe v zunajsodnih poravnah potrošniških sporov, in Priporočilo Komisije 2001/310/ES o načelih, ki veljajo za zunajsodne organe, odgovorne za sporazumno reševanje potrošniških sporov⁴⁵.

Vzpostavitev sistema zunajsodnega reševanja potrošniških sporov bo ena izmed prednostnih nalog Slovenije v Nacionalnem programu 2012–2017. Alternativni načini bodo omogočili pravične in hitre rešitve potrošniških sporov, s tem bodo zagotovljeni časovni in finančni prihranki obema strankama (potrošniku in podjetju), tovrstni postopki pa razbremenjujejo tudi sodišča oziroma ugodno vplivajo na sodne zaostanke. Vzpostavitev alternativnih načinov reševanja potrošniških sporov nam narekuje tudi sveženj nove zakonodaje, ki je v postopku sprejemanja na ravni EU. Evropska komisija je 29. novembra 2011 predložila Svetu v obravnavo dve zakonodajni pobudi: Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o alternativnem reševanju potrošniških sporov ter Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spletnem reševanju potrošniških sporov.

Prednostni nalogi:

- vzpostavitev sistema zunajsodnega reševanja potrošniških sporov
- zagotavljanje učinkovitosti uveljavljanja pacientovih pravic na podlagi ZPac

Pričakovani učinek:

- dostop in učinkovitost pravnih sredstev.

Okvirni obseg sredstev iz državnega proračuna: 1.505.000 EUR

⁴⁵ UL L 115, 17. 4. 1998, str. 31, in UL L 109, 19. 4. 2001, str. 56.

Načrt za doseg ciljev

<ul style="list-style-type: none"> Povezovanje in razvoj varstva potrošnikov v vseh politikah, ki vplivajo na potrošnikove interese na trgu 			
	PREDNOSTNA NALOGA	NOSILEC	UKREP
1.	Krepitev sodelovanja s strokovno javnostjo, nevladnimi organizacijami in resornimi ministrstvi	MGRT MZIP, MZ MKO, MPJ, MF MIZKŠ	<ul style="list-style-type: none"> Krepitev posvetovalnih teles Vzpostavitev mreže koordinatorjev
2.	Potrošniške raziskave in razvijanje zbirk podatkov	MGRT	<ul style="list-style-type: none"> Potrošniške raziskave Spremljanje ter razvrstitev zahtevkov in pritožb v enotni spletni informacijski platformi
Okvirna sredstva: 57.000 EUR			

Javne službe varstva potrošnikov in delovanje potrošniških organizacij			
	PREDNOSTNA NALOGA	NOSILEC	UKREP
1.	Zagotavljanje javnih služb varstva potrošnikov	MGRT	<ul style="list-style-type: none"> Podelitev koncesije za izvajanje javne službe splošnega svetovanja Podelitev koncesije za revijo za potrošnike Izvajanje projektnih aktivnosti s ciljem izobraževanja, obveščanja in primerjalnega testiranja
2.	Zagotavljanje delovanja in razvoja nevladnih potrošniških organizacij ter neposrednega sodelovanja potrošnikov	MGRT	<ul style="list-style-type: none"> Zagotavljanje delovanja EPC sofinanciranje razvoja in delovanja potrošniških organizacij izvajanje projektov za pospeševanje vključitve potrošnikov v standardizacijske procese in izvedba izobraževanja
Okvirna sredstva: 2.677.000 EUR			

•

Zagotavljanje varstva potrošnikov na stanovanjskem področju, trajnostna potrošnja in varstvo okolja			
	PREDNOSTNA NALOGA	NOSILEC	UKREP
1.	Spremljanje izvajanja predpisov in izobraževanje o upravljanju večstanovanjskih stavb	MZIP	<ul style="list-style-type: none"> Nadzor izvajanja pravilnika o upravljanju večstanovanjskih stavb Izobraževanje o izvajanju pravilnika
2.	Spremljanje izvajanja predpisov ter izobraževanje in informiranje na področju ZVKSES	MZIP	<ul style="list-style-type: none"> Izobraževanje o izvajanju ZVKSES Pregled stanja na podlagi inšpekcijskega nadzora nad izvajanjem ZVKSES Evidentiranje stanovanj
Okvirna sredstva: 0 EUR			

	PREDNOSTNA NALOGA	NOSILEC	UKREP
2.	Zagotavljanje zdravega bivalnega okolja	MKO	<ul style="list-style-type: none"> Nadzor izvajanja dimnikarskih storitev
3.	Ozaveščanje in spodbujanje trajnostne potrošnje in trajnostnega obnašanja in ravnanja	MKO	<ul style="list-style-type: none"> Izobraževanje v okoljskem centru Priprava publikacij, ozaveščevalnih akcij in dogodkov
Okvirna sredstva: 432.600 EUR			

Javne infrastrukturne storitve			
	PREDNOSTNA NALOGA	NOSILEC	UKREP
1.	Zagotavljanje pogojev za kakovostne in dostopne storitve, konkurenčnega okolja ter pogojev za razvoj elektronskih in poštnih storitev	MIZKŠ MGRT APEK IP	<ul style="list-style-type: none"> Nadzor dostopnosti in zagotavljanja univerzalne (elektronske in poštno) storitve ter stroškovne naravnosti cen Nadzor operaterjev glede pogodbenih pogojev, obveščanja, prenosljivosti števil, preglednosti informacij ter zagotavljanja tajnosti in zaupnosti Izdajanje priporočil operaterjem in spremljanje uresničevanja priporočil Izvajanje raziskav o zadovoljstvu potrošnikov (elektronske in poštno storitve) in uporabi storitev elektronskih komunikacij Zagotavljanje delovanja klicnega centra Izvedba projekta Medijska učilnica
2.	Zagotavljanje konkurenčnega okolja in varne oskrbe ter izboljševanje standardov glede električne energije in zemeljskega plina	AGEN-RS	<ul style="list-style-type: none"> Izdaja aktov v zvezi z reguliranimi dejavnostmi Zagotavljanje preglednosti ponudbe na maloprodajnem trgu in delovanja spletnega primerjalnika ponudb Izdajanje certifikatov RECS in potrdil o izvoru Izboljševanje kakovosti oskrbe Vzpostavitev točke za stike za potrošnike
3.	Izboljševanje varnosti in zagotavljanje varstva interesov potrošnikov na prometnem področju	MZIP	<ul style="list-style-type: none"> Priprava enotnega voznega reda za vso državo in povezovanje vseh vrst prevozov, sistem prestopnih točk Poenotenje tarif in uvedba enotne vozovnice Vzpostavitev neodvisnih mehanizmov obravnavanja pritožb potrošnikov na podlagi evropskih uredb o pravicah potnikov v letalskem, železniškem in avtobusnem prometu Izobraževanje potrošnikov - potnikov

4.	Izboljševanje varnosti in varstva interesov potrošnikov – potnikov med potovanjem po morju in celinskih plovnih poteh	MZIP v sodelovanju z MGRT	<ul style="list-style-type: none"> Vzpostavitev neodvisnih mehanizmov obravnavanja pritožb potrošnikov na podlagi evropskih uredb o pravicah potnikov med potovanjem po morju in celinskih plovnih poteh
Okvirna sredstva: 35.468.400 EUR			

•

Finančne storitve			
	PREDNOSTNA NALOGA	NOSILEC	UKREP
1.	Finančno izobraževanje potrošnikov – izvajanje nacionalnega programa finančnega izobraževanja)	MF in MGRT v sodelovanju z MDDSZ MIZKŠ	<ul style="list-style-type: none"> Sofinanciranje projektov za obveščanje in izobraževanje potrošnikov v okviru izvajanja javne službe obveščanja in izobraževanja potrošnikov (potrošniška revija, brošure, internet, in prispevki v medijih) Vzpostavitev interaktivne osrednje spletne strani (informacijske točke na državni ravni) za finančno izobraževanje
Okvirna sredstva: 180.000 EUR			

•

Zagotavljanje varnosti in kakovosti neživilskih in živilskih proizvodov in storitev na trgu			
	PREDNOSTNA NALOGA	NOSILEC	UKREP
1.	Zagotavljanje varnosti in kakovosti neživilskih proizvodov (splošna varnost, nadzor nad kemikalijami, biocidnimi proizvodi in kozmetiko), namenjenih potrošnikom	MGRT TIRS ZIRS URSK	<ul style="list-style-type: none"> Sooblikovanje varnostnih zahtev za proizvode na ravni EU in skrb za uveljavitev v domači zakonodaji Sodelovanje pri skupnih nadzornih projektih na ravni EU in izmenjavi uradnikov Izvajanje nadzora glede označevanja kozmetičnih proizvodov (podatki o sestavi in dokazila o učinkih delovanja) in njihovega oglaševanja Izobraževanje in ozaveščanje potrošnikov o razumni uporabi kozmetičnih proizvodov in o neželenih (nevarnih) učinkih Ocenjevanje tveganja in predlaganje ukrepov za obvladovanje tveganja v zvezi z nevarnimi kemikalijami in biocidnimi proizvodi Izobraževanje in ozaveščanje potrošnikov o varni in razumni uporabi nevarnih kemikalij in biocidnih proizvodov
2.	Zagotavljanje varnosti in kakovosti živilskih proizvodov, namenjenih potrošnikom in zdravo prehranjevanje	MKO MZ IRSKGHO VURS ZIRS	<ul style="list-style-type: none"> Ozaveščanje in obveščanje potrošnikov glede varnosti in kakovosti hrane Spremljanje skladnosti obrokov s smernicami zdravega prehranjevanja, svetovanje pri izvajanju smernic

			<ul style="list-style-type: none"> • Izvajanje akcijskega načrta za zmanjševanje uživanja soli • Nadzor nad varnostjo in kakovostjo hrane in krme • Prepoznavanje tveganj za varnost in kakovost hrane in krme ter ukrepanje za omejevanje tveganj
3.	Zagotavljanje varnosti storitev	ZIRS MGRT TIRS	<ul style="list-style-type: none"> • Priprava priporočil o zagotavljanju varnosti storitev • Izvajanje nadzora minimalnih sanitarno-zdravstvenih storitev
Okvirna sredstva: 146.984.000 EUR			

•

Varstvo ekonomskih pravic in interesov potrošnikov			
	PREDNOSTNA NALOGA	NOSILEC	UKREP
1.	Spremljanje izvajanja določb ZVPot, ZPotK-1, ZVPNPP in drugih področnih zakonov	TIRS	<ul style="list-style-type: none"> • Nadzor izvajanja zakonov, obravnava prijav in kršitev, ukrepanje in priprava poročil o ugotovitvah

•

Zunajsodno reševanje potrošniških sporov			
	PREDNOSTNA NALOGA	NOSILEC	UKREP
1.	Vzpostavitev neodvisnih mehanizmov zunajsodnega reševanja potrošniških sporov	MGRT	<ul style="list-style-type: none"> • Priprava in sprejetje zakonodaje, ki bo urejala zunajsodno reševanje potrošniških sporov • sooblikovanje predloga direktive in predloga uredbe, ki bosta urejali to področje na ravni EU
2.	Zagotavljanje učinkovitosti uveljavljanja pacientovih pravic na podlagi ZPac	MZ	<ul style="list-style-type: none"> • Delovanje zastopnikov pacientovih pravic in obravnava zahtev za drugo obravnavo teh pravic (Komisija RS za varstvo pacientovih pravic)
Okvirna sredstva: 1.505.000 EUR			

Splošni cilj, specifični cilj, rezultati in kazalci

POLITIKA										
01										
Splošni cilj										
C1360 Zagotavljanje konkurenčno poslovno okolje ter hitrejšo rast in razvoj podjetij										
Kazalec										
PROGRAM										
0101										
Specifični cilj										
C1364 Stopnja varstva potrošnikov doma in v tujini										
Kazalci C1364	za	Identifikacija	Naziv kazalca	IZH. Leto	IZH. vrednost	ME	Vir podatka	Cilj Leto	Ciljna vrednost	
			Kazalec zadovoljstva potrošnikov (Consumer Conditions Index - ScoreBoard)	2009	51	števila	http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/	2017	58	
			Nov	2009	39	%	http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/	2017	45	
PODPROGRAMI										
CN001										
Kazalci CN001	za	Identifikacija	Blaginja potrošnikov	IZH. Leto	IZH. vrednost	ME	Vir podatka	Cilj Leto	Ciljna vrednost	
			Naziv kazalca	2009	5	%	http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/	2017	7	
			Nov	2009	5	%	http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/	2017	7	
			Nov	2009	4	%	http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/	2017	15	
			Nov	2009	6	%	http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/	2017	9	
Nov	2009	22	%	http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/	2017	48				

Nov	Delež izvedenih načrtovanih ukrepov in projektov, ki vplivajo na blaginjo potrošnikov	2012	NP ⁴⁶	%	Podatki Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo	2017	100
Obveščenost in ozaveščenost potrošnikov							
Identifikacija	Naziv kazalca	IZH. Leto	IZH. vrednost	ME	Vir podatka	Cilj Leto	Ciljna vrednost
Nov	Delež potrošnikov, ki so spremenili svoje ravnanje na podlagi medijskih sporočil	2009	35	%	http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/	2017	39
Nov	Delež potrošnikov, ki so zamenjali ponudnika storitev (11 storitev)	2009	11	%	http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/	2017	15
Nov	Mnenje potrošnikov o primerljivosti ponudb (11 storitev) na lestvici od 0 do 10.	2009	NP	številka	http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/	2017	7
Nov	Delež potrošnikov, ki so se pritožili	2009	10	%	http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/	2017	13
Nov	Delež potrošnikov, ki so menili, da imajo razlog za pritožbo, vendar se niso pritožili	2009	28	%	http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/	2017	23
Nov	Delež izvedenih načrtovanih ukrepov in projektov, ki vplivajo na obveščenost in ozaveščenost	2012	NP	%	Podatki Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo	2017	100
Učinkovito načrtovanje in izvajanje potrošniških politik							
CN003							

⁴⁶ NP: ni podatka.

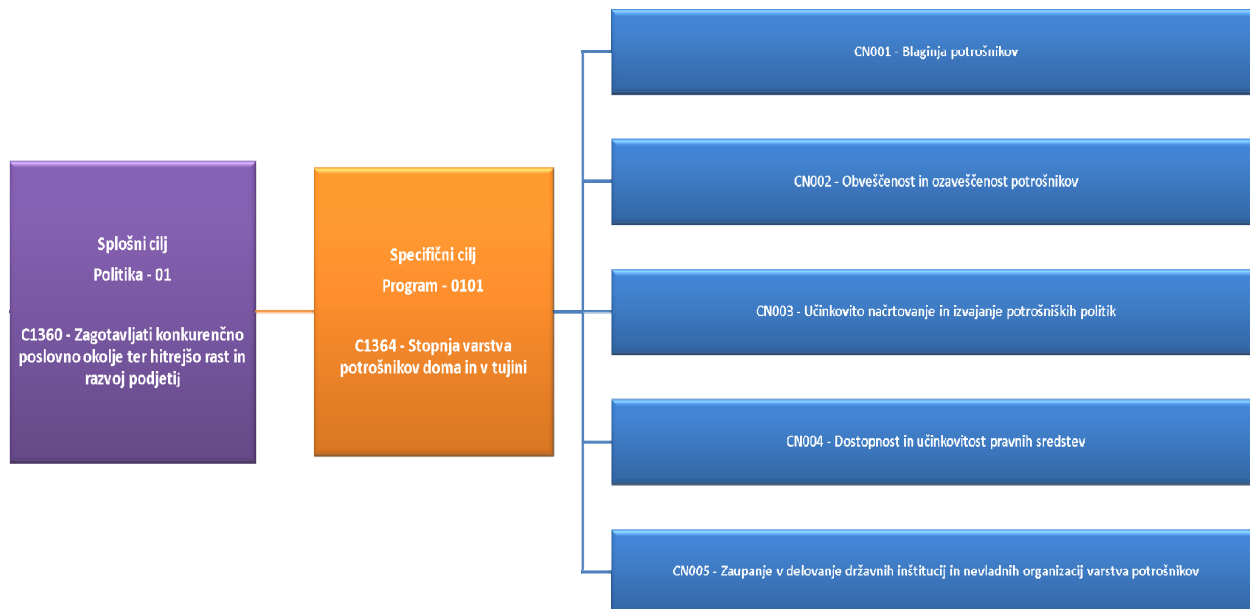
Kazalci CN003	Identifikacija	Naziv kazalca	IZH. Leto	IZH. vrednost	ME	Vir podatka	Cilj Leto	Ciljna vrednost								
									Nov	2009	65	%	http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/	2017	68	
	Nov	Delež izvedenih načrtovanih ukrepov in projektov, ki vplivajo na načrtovanje in izvajanje potrošniških politik	2012	NP	%	Podatki Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo	2017	100								
	CN004	Dostopnost in učinkovitost pravnih sredstev														
Kazalci CN004	Identifikacija	Naziv kazalca	IZH. Leto	IZH. vrednost	ME	Vir podatka	Cilj Leto	Ciljna vrednost								
									Nov	2009	44	%	http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/	2017	50	
									Nov	Delež potrošnikov, ki zaupajo javnim organom, da ščitijo njihove potrošniške pravice	2009	38	%	http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/	2017	38
									Nov	Delež potrošnikov, ki menijo, da lahko bolj enostavno rešijo spore s ponudniki s pomočjo ARS	2009	64	%	http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/	2017	56
									Nov	Delež trgovcev, ki so seznanjeni z postopki ARS	2012	NP	%	Podatki Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo	2017	100
	CN005	Zaupanje v delovanje državnih inštitucij in nevladnih organizacij varstva potrošnikov														
Kazalci CN005	Identifikacija	Naziv kazalca	IZH. Leto	IZH. vrednost	ME	Vir podatka	Cilj Leto	Ciljna vrednost								
									Nov	2009	44	%	http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/	2017	50	
	Nov	Delež potrošnikov, ki zaupajo javnim organom, da ščitijo njihove potrošniške pravice	2009	44	%	http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/	2017	50								

Nov	Delež potrošnikov, ki zaupajo nevladnim potrošniškim organizacijam, da ščitijo njihove pravice	2009	58	2009	http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/	2017	60
Nov	Delež izvedenih načrtovanih ukrepov in projektov, ki vplivajo na zaupanje potrošniških in državnih organizacij	2012	NP	2012	Podatki Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo	2017	100

Neposredni učinki in kazalci neposrednih učinkov se bodo določili ob uvrstitvi ukrepov in projektov v proračun RS.

Diagram ciljev: Splošni cilji → Specifični cilji → Kazalci

CNxxx – Novi cilji, ki se uvedejo z resolucijo

Št. 311-06/12-2/13
Ljubljana, dne 14. junija 2012
EPA 262-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant l.r.
Predsednik

1964. Odlok o upravljanju s kapitalno naložbo Republike Slovenije v NLB, d.d. (OduKNNLB)

Na podlagi prvega odstavka 7. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o upravljanju kapitalnih naložb Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 22/12) in tretjega odstavka 108. člena ter prvega odstavka 171. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10) je Državni zbor na seji dne 15. junija 2012 sprejel

ODLOK**o upravljanju s kapitalno naložbo Republike Slovenije v NLB, d.d. (OduKNNLB)****1. člen**

S tem odlokom se določijo cilji in način upravljanja s kapitalno naložbo Republike Slovenije v NLB, d.d.

2. člen

Obrazložitev nujnosti in ekonomske utemeljenosti tega odloka ter načini in cilji upravljanja s kapitalno naložbo so določeni v Prilogi, ki je sestavni del tega odloka.

3. člen

Za razpolaganje s kapitalno naložbo, za izvrševanje pravic Republike Slovenije kot delničarja v zvezi z odločitvami, povezanimi s spremembami statuta in povečanjem osnovnega kapitala, ter za povečanje naložbe v skladu s Prilogo tega odloka je pristojna Vlada Republike Slovenije.

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 450-01/12-13/12
Ljubljana, dne 15. junija 2012
EPA 397-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant l.r.
Predsednik

PRILOGA

Prvi odstavek 7. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o upravljanju kapitalnih naložb Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 22/12; v nadaljevanju: ZUKN-C) določa, da lahko do sprejema strategije in letnega načrta upravljanja Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru Republike Slovenije sprejem odločitev o določenih aktih upravljanja v zvezi s posamezno naložbo, katere knjigovodska vrednost je najmanj 5 milijonov eurov, če je to nujno za zagotavljanje gospodarske, finančne ali fiskalne stabilnosti Republike Slovenije. Če državni zbor tako odločitev sprejme, je po tretjem odstavku 7. člena ZUKN-C za izvedbo teh dejanj upravljanja pristojna vlada v skladu z Zakonom o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo).

NLB Skupina je največja slovenska bančno in finančna skupina in sistemsko pomembna banka, kar pomeni, da bi njene resne finančne težave ali celo insolventnost sprožila finančno in gospodarsko krizo v državi. NLB, d.d. je opredeljena kot sistemska banka s strani Evropske bančne agencije (European Banking Authority). Zaradi tega je bila vključena v stresne teste na evropski ravni v zadnjih dveh letih. Zaradi tega je tudi podvržena strogim pravilom glede doseganja kapitalne ustreznosti, ki zahtevajo od novembra 2011, da ima banka vsaj 9% temeljnega kapitala prvega reda (core Tier 1 capital). Zaradi navedenega je nujno neposredno delovanje vlade, ker se

le tako lahko zagotovi zadostna kredibilnost v pogovorih z zunanjimi partnerji in posledično tudi hitro in usklajeno delovanje.

Državni zbor ugotavlja, da je uspešna izvedba dokapitalizacije NLB, d.d. v letu 2012 ključna za program finančne konsolidacije v Republiki Sloveniji, za še nedokončani postopek presoje Evropske komisije o dovoljeni državni pomoči pri dokapitalizaciji NLB in posledično za javnofinančni položaj ter mednarodno boniteto Republike Slovenije.

Da bi se na trgu kapitala našli primerni dolgoročni partnerji, ki bi zagotovili tako potrebna sredstva za dokapitalizacijo, je primernejše, da bo država v NLB dolgoročno obdržala svoj delež v višini vsaj 25% + 1 delnico. Ostalim lastnikom se ne omejuje velikosti njihovih deležev z dopolnitvijo, da je delež lastništva države enak večkratniku lastniškega deleža prvega naslednjega lastnika. Republika Slovenija tako želi dolgoročno ohraniti v NLB le 25% + 1 delnico in je pripravljena, da se, če za to obstaja interes za vstop potencialnih investitorjev na kapitalnih trgih, že z dokapitalizacijo v letu 2012 njen delež zmanjša na 25% + 1 delnico.

Lastniški kapital NLB sestavlja 11.061.125 delnic, katerih knjigovodska vrednost je na dan 31. 12. 2011 znašala 86,8 EUR na delnico. Delnice NLB ne kotirajo na borzi. NLB je v večinski državni lasti. Največji lastnik NLB je Republika Slovenija, ki ima v lasti 45,62% delnic NLB. Drugi največji lastnik NLB je belgijska bančno-zavarovalniška skupina KBC, ki predstavlja 25% lastniški delež. RS, KAD, SOD in KBC so leta 2002 sklenile delničarski sporazum, s katerim so dogovorile ključna pravila glede skupnega upravljanja naložbe v NLB. Delničarski sporazum je še vedno veljaven in se še vedno izvaja. V skladu s tem delničarskim sporazumom KBC pripadajo tri mesta od enajstih v nadzornem svetu banke in eno mesto od šestih v upravi banke.

Republika Slovenija bo navedene cilje dosegla na te načine:

1. dokapitalizacija: kot največji delničar bo Republika Slovenija predlagala in podprla skupščinske sklepe, na podlagi katerih se bo izvedlo povečanje osnovnega kapitala, vključno z morebitnim povečanjem naložbe. V poštev lahko pridejo vsi možni načini dokapitalizacije po zakonih, ki urejajo gospodarske družbe in bančništvo, prednostno pa tisti, ki vključujejo zasebni kapital;

2. razpolaganje: Republika Slovenija bo razpolagala s svojo naložbo tako, da bo dosegla cilje, navedene zgoraj;

3. če bo to zahtevalo doseganje navedenih ciljev, bo Republika Slovenija kot največji delničar predlagala oziroma podprla skupščinske sklepe o spremembah statuta NLB, d.d.

V skladu s tretjim odstavkom 7. člena ZUKN-C bo za izvedbo navedenih aktov upravljanja pristojna vlada.

1965. Odlok o upravljanju s kapitalno naložbo Republike Slovenije v NKBM, d.d. (OduKNNKBM)

Na podlagi prvega odstavka 7. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o upravljanju kapitalnih naložb Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 22/12) in tretjega odstavka 108. člena ter prvega odstavka 171. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10) je Državni zbor na seji dne 15. junija 2012 sprejel

ODLOK**o upravljanju s kapitalno naložbo Republike Slovenije v NKBM, d.d. (OduKNNKBM)****1. člen**

S tem odlokom se določijo cilji in način upravljanja s kapitalno naložbo Republike Slovenije v NKBM, d.d.

2. člen

Obrazložitev nujnosti in ekonomske utemeljenosti tega odloka ter načini in cilji upravljanja s kapitalsko naložbo so določeni v Prilogi, ki je sestavni del tega odloka.

3. člen

Za razpolaganje s kapitalsko naložbo, za izvrševanje pravic Republike Slovenije kot delničarja v zvezi z odločitvami, povezanimi s spremembami statuta in povečanjem osnovnega kapitala, ter za povečanje naložbe v skladu s Prilogo tega odloka je pristojna Vlada Republike Slovenije.

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 450-01/12-12/13

Ljubljana, dne 15. junija 2012

EPA 398-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant l.r.
Predsednik

PRILOGA

Prvi odstavek 7. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o upravljanju kapitalskih naložb Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 22/12; v nadaljevanju: ZUKN-C) določa, da lahko do sprejema strategije in letnega načrta upravljanja Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru Republike Slovenije sprejem odločitev o določenih aktih upravljanja v zvezi s posamezno naložbo, katere knjigovodska vrednost je najmanj 5 milijonov eurov, če je to nujno za zagotavljanje gospodarske, finančne ali fiskalne stabilnosti Republike Slovenije. Če državni zbor tako odločitev sprejme, je po tretjem odstavku 7. člena ZUKN-C za izvedbo teh dejanj upravljanja pristojna vlada v skladu z zakonom, ki ureja javne finance.

Skupina NKBM je druga največja slovenska bančno in finančna skupina, NKBM pa sistemsko pomembna banka, kar pomeni, da bi njene resne finančne težave ali celo insolventnost sprožila finančno in gospodarsko krizo v državi. NKBM, d.d. je opredeljena kot sistemska banka s strani Evropske bančne agencije (European Banking Authority). Zaradi tega je bila vključena v stresne teste na evropski ravni v zadnjem letu. Zaradi tega je tudi podvržena strogim pravilom glede doseganja kapitalske ustreznosti, ki zahtevajo od novembra 2011, da ima banka vsaj 9% temeljnega kapitala prvega reda (core Tier 1 capital). Zaradi navedenega je nujno neposredno delovanje vlade, ker se le tako lahko zagotovi zadostna kredibilnost v pogovorih z zunanji partnerji in posledično tudi hitro in usklajeno delovanje.

Državni zbor ugotavlja, da je uspešna izvedba dokapitalizacije NKBM, d.d. v letu 2012 ključna za program finančne konsolidacije v Republiki Sloveniji in posledično za javnofinančni položaj ter mednarodno boniteto Republike Slovenije.

Da bi se na trgu kapitala našli primerni dolgoročni partnerji, ki bi zagotovili tako potrebna sredstva za dokapitalizacijo, je primerneje, da bo država v NKBM dolgoročno obdržala svoj delež v višini vsaj 25% + 1 delnico. Ostalim lastnikom se ne omejuje velikosti njihovih deležev z dopolnitvijo, da je delež lastništva države enak večkratniku lastniškega deleža prvega naslednjega lastnika. Republika Slovenija tako želi dolgoročno ohraniti v NKBM le 25% + 1 delnico in je pripravljena, da se, če za to obstaja interes za vstop potencialnih investitorjev na kapitalskih trgih, že z dokapitalizacijo v letu 2012 njen delež zmanjša na 25% + 1 delnico.

Lastniški kapital NKBM sestavlja 39.122.968 delnic, katerih tržna vrednost je na dan 4. 6. 2012 znašala 2,39 EUR na delnico. NKBM je po številu delničarjev največja delniška družba v Sloveniji in prva slovenska družba, s katere delnico se bo vzporedno z Ljubljansko borzo trgovalo tudi na tuji borzi

vrednostnih papirjev. Največji lastnik NKBM je Republika Slovenija, ki ima v lasti 27,66% delnic NKBM.

Trgovanje z delnicami poteka na obeh borzah hkrati, na Ljubljanski borzi delnice kotirajo v evrih, na Varšavski borzi pa v poljskih zlotih. Na Varšavski borzi se trguje s tistimi delnicami, ki so bile dodeljene na poljski Nacionalni depotni družbi za vrednostne papirje (KDPW). Delnice se lahko med obema državama tudi prenašajo, in sicer tako, da prodajalec izda nalog za preknjižbo na račun novega imetnika, ki lahko ima odprt trgovalni račun na Poljskem ali v Sloveniji. Prenos delnic iz računa poljskega KDPW v Centralni register KDD v Sloveniji in obratno se praviloma izvede isti dan.

Da bi se na trgu kapitala našli primerni dolgoročni partnerji, ki bi zagotovili tako potrebna sredstva za dokapitalizacijo, je primerneje, da bo država v NKBM, d.d. dolgoročno obdržala svoj delež v višini zgolj 25% + 1 delnico.

Republika Slovenija bo navedene cilje dosegla na te načine:

1. dokapitalizacija: kot največji delničar bo Republika Slovenija predlagala in podprla skupščinske sklepe, na podlagi katerih se bo izvedlo povečanje osnovnega kapitala, vključno z morebitnim povečanjem naložbe. V poštev lahko pridejo vsi možni načini dokapitalizacije po zakonih, ki urejajo gospodarske družbe in bančništvo, prednostno pa tisti, ki vključujejo zasebni kapital;

2. razpolaganje: Republika Slovenija bo razpolagala s svojo naložbo tako, da bo dosegla cilje, navedene zgoraj;

3. če bo to zahtevalo doseganje navedenih ciljev, bo Republika Slovenija kot največji delničar predlagala oziroma podprla skupščinske sklepe o spremembah statuta NKBM, d.d.

V skladu s tretjim odstavkom 7. člena ZUKN-C bo za izvedbo navedenih aktov upravljanja pristojna Vlada.

1966. Sklep o izvolitvi članov Sodnega sveta, ki jih voli Državni zbor

Na podlagi 131. člena Ustave Republike Slovenije, 21. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS in 33/11) in 112. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10) je Državni zbor na seji dne 14. junija 2012 sprejel

S K L E P
o izvolitvi članov Sodnega sveta,
ki jih voli Državni zbor

Za člane Sodnega sveta so izvoljeni:
Marjan Feguš,
prof. dr. Marko Novak,
Bojan Podgoršek.

Št. 700-04/12-1/12

Ljubljana, dne 14. junija 2012

EPA 337-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant l.r.
Predsednik

1967. Sklep o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena Ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS in 33/11) in 112. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10) je Državni zbor na seji dne 14. junija 2012 sprejel

S K L E P
o izvolitvi v sodniško funkcijo

V sodniško funkcijo se izvoli:
Andrej BREZNIK, na sodniško mesto okrajnega sodnika
na Okrajnem sodišču v Ljubljani.

Št. 700-05/12-3/14
Ljubljana, dne 14. junija 2012
EPA 377-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant l.r.
Predsednik

1968. Sklep o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena Ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS in 33/11) in 112. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10) je Državni zbor na seji dne 14. junija 2012 sprejel

S K L E P
o izvolitvi v sodniško funkcijo

V sodniško funkcijo se izvoli:
Ana KOPRIVC OSOLNIK, na sodniško mesto okrajne
sodnice na Okrajnem sodišču v Ljubljani.

Št. 700-05/12-3/15
Ljubljana, dne 14. junija 2012
EPA 377-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant l.r.
Predsednik

1969. Sklep o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena Ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS in 33/11) in 112. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10) je Državni zbor na seji dne 14. junija 2012 sprejel

S K L E P
o izvolitvi v sodniško funkcijo

V sodniško funkcijo se izvoli:
Vesna DRVARIČ, na sodniško mesto okrajne sodnice na
Okrajnem sodišču v Ljubljani.

Št. 700-05/12-3/16
Ljubljana, dne 14. junija 2012
EPA 377-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant l.r.
Predsednik

1970. Sklep o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena Ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS in 33/11) in 112. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10) je Državni zbor na seji dne 14. junija 2012 sprejel

S K L E P
o izvolitvi v sodniško funkcijo

V sodniško funkcijo se izvoli:
Staša DOLENC LAZAR, na sodniško mesto okrajne so-
dnice na Okrajnem sodišču v Ljubljani.

Št. 700-05/12-3/17
Ljubljana, dne 14. junija 2012
EPA 377-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant l.r.
Predsednik

**1971. Sklep o razrešitvi člana in imenovanju članice
Sveta za sistem plač v javnem sektorju**

Na podlagi drugega odstavka 34. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 94/10, 107/10, 35/11 – ORZSPJ49a, 110/11 – ZDIU12 in 27/12 – odločba), prve alineje drugega odstavka 2. člena Odloka o ustanovitvi Sveta za sistem plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 92/02 in 110/02) ter 112. in 201. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10) je Državni zbor na seji dne 14. junija 2012 sprejel

S K L E P
**o razrešitvi člana in imenovanju članice Sveta
za sistem plač v javnem sektorju**

V Svetu za sistem plač v javnem sektorju se kot predstavnik Državnega zbora Republike Slovenije razreši član:
Bojan KONTIČ
ter se imenuje:
za članico:
Sonja RAMŠAK.

Št. 110-06/12-6/12
Ljubljana, dne 14. junija 2012
EPA 393-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant l.r.
Predsednik

**1972. Sklep o razrešitvi predsednice Državne
revizijske komisije**

Na podlagi tretjega odstavka in prve alineje sedmega odstavka 61. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11 in 60/11 – ZTP-D) ter 112. in 201. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10) je Državni zbor na seji dne 14. junija 2012 sprejel

S K L E P
o razrešitvi predsednice
Državne revizijske komisije

Razreši se:
 Miriam RAVNIKAR ŠURK dolžnosti predsednice Državne
 revizijske komisije z 31. 7. 2012.

Št. 450-02/12-18/7
 Ljubljana, dne 14. junija 2012
 EPA 394-VI

Državni zbor
 Republike Slovenije
dr. Gregor Virant l.r.
 Predsednik

1973. Sklep o spremembi Sklepa o višini sredstev,
ki pripadajo posamezni politični stranki iz
sredstev državnega proračuna v letu 2012

V skladu s tretjim in četrtem odstavkom 23. člena Zakona o političnih strankah (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo in 103/07) in na podlagi 112. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10) je Državni zbor na seji dne 14. junija 2012 sprejel naslednji

S K L E P
o spremembi Sklepa o višini sredstev,
ki pripadajo posamezni politični stranki
iz sredstev državnega proračuna v letu 2012

V Sklepu o višini sredstev, ki pripadajo posamezni politični stranki iz sredstev državnega proračuna v letu 2012 (Uradni list RS, št. 106/11) se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi: »V skladu s pogoji, določenimi v 23. členu Zakona o političnih strankah, pripadajo posameznim političnim strankam, za mesece od januarja do vključno junija 2012, mesečno sredstva iz državnega proračuna v naslednji višini:«

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»V skladu s pogoji, določenimi v 23. členu Zakona o političnih strankah, pripadajo posameznim političnim strankam, za mesece od julija do vključno decembra 2012, sredstva iz državnega proračuna v naslednji višini:

VOLITVE 2011 ZA PRORAČUN 2012
 Mesečni zneski za leto 2012

Zap. št.	Politična stranka	Mesečni znesek (sklep DZ, Uradni list RS, št. 106/11)	Mesečni znesek po rebalansu proračuna za leto 2012 (izplačila julij–december)
1	LZJ - PS	61.641,38	55.023,31
2	SDS	56.811,38	50.711,88
3	SD	24.156,43	21.562,90
4	DLGV	19.682,52	17.569,32
5	DeSUS	16.766,26	14.966,17
6	SLS	16.474,81	14.706,01
7	NSi	12.401,04	11.069,61
8	SNS	5.979,94	5.337,91
9	LDS	5.315,00	4.744,36
10	TRS	4.787,47	4.273,47
	SKUPAJ	224.016,23	199.964,94

Št. 411-01/12-17/6
 Ljubljana, dne 14. junija 2012
 EPA 373-VI

Državni zbor
 Republike Slovenije
dr. Gregor Virant l.r.
 Predsednik

PRESEDNIK REPUBLIKE**1974. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Estoniji**

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04 in 68/06) in četrtega odstavka 17.a člena ter v povezavi s 14. členom Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 – ZUTD) izdajam

U K A Z**o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Estoniji****Toneta Kajzerja, spec.,**

izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Estoniji s sedežem v Helsinkih, odpoklicujem s 15. septembrom 2012.

Št. 501-04-2/2012-2
Ljubljana, dne 18. junija 2012

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

1975. Ukaz o odpoklicu izredne in pooblaščenega veleposlanice Republike Slovenije na Irskem

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04 in 68/06) in četrtega odstavka 17.a člena ter v povezavi s 14. členom Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 – ZUTD) izdajam

U K A Z**o odpoklicu izredne in pooblaščenega veleposlanice Republike Slovenije na Irskem****Jasno Geršak,**

izredno in pooblaščenega veleposlanice Republike Slovenije na Irskem, odpoklicujem s 15. septembrom 2012.

Št. 501-04-3/2012-2
Ljubljana, dne 18. junija 2012

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

1976. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Finski

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03,

69/04 in 68/06) in četrtega odstavka 17.a člena ter v povezavi s 14. členom Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 – ZUTD) izdajam

U K A Z**o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Finski****Toneta Kajzerja, spec.,**

izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Finski, odpoklicujem s 15. septembrom 2012.

Št. 501-04-4/2012-2
Ljubljana, dne 18. junija 2012

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

1977. Ukaz o odpoklicu izredne in pooblaščenega veleposlanice Republike Slovenije v Kraljevini Maroko

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04 in 68/06) in četrtega odstavka 17.a člena ter v povezavi s 14. členom Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 – ZUTD) izdajam

U K A Z**o odpoklicu izredne in pooblaščenega veleposlanice Republike Slovenije v Kraljevini Maroko****Bernardo Gradišnik,**

izredno in pooblaščenega veleposlanice Republike Slovenije v Kraljevini Maroko s sedežem v Lizboni, odpoklicujem s 15. septembrom 2012.

Št. 501-04-5/2012-2
Ljubljana, dne 18. junija 2012

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

1978. Ukaz o odpoklicu izredne in pooblaščenega veleposlanice Republike Slovenije v Portugalski republiki

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04 in 68/06) in četrtega odstavka 17.a člena ter v povezavi s 14. členom Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 – ZUTD) izdajam

U K A Z
o odpoklicu izredne in pooblaščne
veleposlanice Republike Slovenije
v Portugalski republiki

Bernardo Gradišnik,

izredno in pooblaščno veleposlanico Republike Slovenije
v Portugalski republiki, odpoklicujem s 15. septembrom 2012.

Št. 501-04-6/2012-2
Ljubljana, dne 18. junija 2012

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

1979. Ukaz o podelitvi odlikovanja Republike Slovenije

Na podlagi sedme alineje prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije ter 2. točke 7. člena in 10. člena Zakona o odlikovanjih Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 69/04 – uradno prečiščeno besedilo) izdajam

U K A Z
o podelitvi odlikovanja Republike Slovenije

Za velik strokovni prispevek k razvoju na področju obrambe ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami Republike Slovenije

MIRANU BOGATAJU

podeljujem

ZLATI RED ZA ZASLUGE.

Št. 094-06-12/2012-1
Ljubljana, dne 21. junija 2012

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

1980. Ukaz o podelitvi odlikovanja Republike Slovenije

Na podlagi sedme alineje prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije ter 2. točke 7. člena in 10. člena Zakona o odlikovanjih Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 69/04 – uradno prečiščeno besedilo) izdajam

U K A Z
o podelitvi odlikovanja Republike Slovenije

Za velik prispevek k razvoju slovenske glasbene ustvarjalnosti in poustvarjalnosti ob 140-letnici delovanja

GLASBENI MATICI LJUBLJANA

podeljujem

ZLATI RED ZA ZASLUGE.

Št. 094-06-13/2012-1
Ljubljana, dne 22. junija 2012

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

1981. Ukaz o podelitvi odlikovanja Republike Slovenije

Na podlagi sedme alineje prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije ter 4. točke 7. člena in 10. člena Zakona o odlikovanjih Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 69/04 – uradno prečiščeno besedilo) izdajam

U K A Z
o podelitvi odlikovanja Republike Slovenije

Za pomemben prispevek k razvoju slovenske muzikološke znanosti

PRIMOŽU KURETU

podeljujem

RED ZA ZASLUGE.

Št. 094-06-14/2012-1
Ljubljana, dne 22. junija 2012

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

MINISTRSTVA

1982. Pravilnik o varovanju in hranjenju nacionalnega bogastva in muzejskega gradiva, o vpisu v razvid muzejev in o podelitvi pooblastila za opravljanje državne javne službe muzejev

Na podlagi 52., 87. in 93. člena in za izvrševanje 87. in 95. člena Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08, 123/08, 8/11, 30/11) izdaja minister za izobraževanje, znanost, kulturo in šport

P R A V I L N I K
o varovanju in hranjenju nacionalnega bogastva in muzejskega gradiva, o vpisu v razvid muzejev in o podelitvi pooblastila za opravljanje državne javne službe muzejev

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina pravilnika)

(1) Ta pravilnik podrobneje določa minimalne strokovne, tehnične in prostorske zahteve, ki jih morajo izpolniti lastni-

ki oziroma posestniki nacionalnega bogastva pri njegovem hranjenju in prevozu, ter zahteve in standarde varovanja in hranjenja muzejskega gradiva v državnih muzejih in muzejih s pooblastilom za opravljanje državne javne službe

(2) Ta pravilnik podrobneje določa tudi način vpisa v razvid muzejev in način podelitve pooblastila za opravljanje državne javne službe muzejev (v nadaljnjem besedilu: pooblastilo).

II. NACIONALNO BOGASTVO IN DOLŽNOST NJEGOVEGA HRANJENJA

2. člen

(nacionalno bogastvo)

(1) Nacionalno bogastvo so premičnine, ki izpolnjujejo pogoje iz 10. člena Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08, 123/08, 4/10, 8/11 in 30/11).

(2) V dvomu, ali je premičnina nacionalno bogastvo, odloči minister, pristojen za kulturno dediščino (v nadaljnjem besedilu: minister).

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko lastnik oziroma upravljavec premičnine ali izvajalec javne službe varstva ministru predlaga odločitev o tem, ali je premičnina nacionalno bogastvo.

3. člen

(muzejsko gradivo)

Muzejsko gradivo obsega nacionalno bogastvo ter druge premičnine, ki imajo lastnosti premične kulturne dediščine, ki so del muzejske zbirke in ki jih varuje in hrani muzej, vpisan v razvid muzejev.

4. člen

(odgovornost za zagotavljanje hranjenja premičnega nacionalnega bogastva)

(1) Za zagotavljanje hranjenja in prevoza premičnega nacionalnega bogastva v skladu z zakonom in s tem pravilnikom je odgovoren njegov lastnik oziroma posestnik.

(2) Lastnik oziroma posestnik premičnega nacionalnega bogastva lahko za hranjenje premičnega nacionalnega bogastva pooblasti muzej, vpisan v razvid muzejev, ali, če je nacionalno bogastvo knjižnično ali arhivsko gradivo, izvajalca javne službe na ustreznem področju.

5. člen

(svetovanje v zvezi s hranjenjem in prevozom nacionalnega bogastva)

Državni in muzeji s pooblastilom za opravljanje državne javne službe svetujejo muzejem, vpisanim v razvid, ki ne opravljajo javne službe varstva, in drugim lastnikom in posestnikom nacionalnega bogastva v zvezi z varovanjem nacionalnega bogastva, ki ga ti hranijo.

III. PREVOZ PREMIČNEGA NACIONALNEGA BOGASTVA

6. člen

(prevoz premičnega nacionalnega bogastva)

(1) Prevoz nacionalnega bogastva lahko opravi lastnik ali posestnik, če so med prevozom izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena. Prevozi vozil se izvajajo v skladu s prometnimi predpisi.

(2) Pri prevozu premičnega nacionalnega bogastva je treba upoštevati klimatske standarde iz 3. poglavja priloge 1 tega pravilnika.

(3) Med prevozom je treba premično nacionalno bogastvo zavarovati za primer poškodovanja, uničenja ali kraje.

IV. MINIMALNE ZAHTEVE ZA HRANJENJE NACIONALNEGA BOGASTVA

7. člen

(minimalne zahteve)

Vsakdo, ki hrani premičnine, ki so nacionalno bogastvo, mora:

1. voditi osnovne podatke na identifikacijskem obrazcu predmeta kulturne dediščine,

2. zagotoviti zvrsti dediščine ustrezne prostore hranjenja z minimalnimi klimatskimi standardi, določenimi v poglavju priloge 1 tega pravilnika,

3. imeti v prostorih iz prejšnje točke tehnično opremo za zaščito pred vlomom, nepooblaščenim dostopom, požarom in udarom strele,

4. zavarovati premično nacionalno bogastvo za primer poškodovanja, uničenja in kraje,

5. dopustiti pristojni organizaciji za varstvo dediščine dostop do premičnega nacionalnega bogastva in do podatkov o njem.

V. MINIMALNE ZAHTEVE ZA HRANJENJE MUZEJSKEGA GRADIVA V MUZEJIH, VPISANIH V RAZVID MUZEJEV

8. člen

(zahteve varovanja in hranjenja muzejskega gradiva v muzejih, vpisanih v razvid)

Muzej, ki se vpiše v razvid muzejev, mora izpolnjevati osnovne kadrovske in finančne zahteve ter minimalne strokovne, prostorske in tehnične zahteve za hranjenje in varovanje muzejskega gradiva iz tega poglavja.

9. člen

(strokovne, kadrovske in finančne zahteve)

Muzej iz prejšnjega člena mora izpolnjevati naslednje strokovne, kadrovske in finančne zahteve:

1. ima vodjo s pooblastili, ki omogočajo osnovno kadrovsko in finančno poslovanje muzeja;

2. ima v delovnem razmerju za nedoločen čas vsaj eno osebo s strokovnim nazivom s področja muzejev;

3. ima angažirano osebje z ustreznimi strokovnimi nazivi za zbiranje, akcesijo in inventarizacijo in za varovanje muzejskega gradiva, ki ga hrani, ali pa zagotovi sodelovanje muzeja, ki je že vpisan v razvid in ki takšno osebje ima;

4. ima angažirano osebje, ki je usposobljeno za finančno načrtovanje in vodenje računovodstva v skladu z računovodskimi standardi;

5. nima blokiranega računa v zadnje pol leta in ni v postopkih zaradi insolventnosti.

10. člen

(tehnične zahteve)

Muzej iz 8. člena tega pravilnika mora izpolnjevati naslednje tehnične zahteve:

1. ima načrt fizičnega in tehničnega, predvsem protivlomenega in protipožarnega, varovanja, ki vsebuje specifikacije za ustrezno tehnično opremo za zaščito pred vlomom, nepooblaščenim dostopom, požarom in udarom strele za vse prostore, ki so namenjeni obiskovalcem, in prostore za hrambo dokumentacije, arhiva in muzejskega gradiva;

2. ima zagotovljeno fizično in tehnično varovanje z zaposlenim osebjem, ki ima nacionalno poklicno kvalifikacijo po predpisih s področja zasebnega varovanja, ali z imetnikom licence za varovanje premoženja v skladu z navedenimi predpisi;

3. ima sklenjeno zavarovanje za primer poškodovanja, uničenja ali kraje za muzejsko gradivo, opremo in prostore, kjer se muzejsko gradivo hrani;

4. ima osnovno tehnično in programsko opremo za dokumentiranje in varno hranjenje muzejskega gradiva in dokumentacije;

5. ima zagotovljeno redno vzdrževanje prostorov, tehnične in programske opreme.

11. člen

(prostorske zahteve)

(1) Muzej iz 8. člena tega pravilnika mora izpolnjevati naslednje prostorske zahteve:

1. ima delovni prostor za strokovno osebje, dokumentacijo in arhiv;

2. ima prostor za razstavno dejavnost;

3. ima prostor za hranjenje muzejskega gradiva, ki po velikosti in opremljenosti ustreza zvrsti muzejskega gradiva.

(2) Priporočeno razmerje med prostori iz prejšnjega odstavka je 40 proti 60, in sicer je 40 odstotkov prostorov namenjenih obdelavi, hranjenju zbirk in strokovnemu osebju muzeja, 60 odstotkov pa prostorom za obiskovalce, ki so odprti javnosti na podlagi odpiralnega časa muzeja.

(3) Prostori, v katerih se hrani in razstavlja muzejsko gradivo, morajo ustrezati klimatskim standardom iz prvega poglavja priloge 1 tega pravilnika.

(4) Za izjemno občutljivo muzejsko gradivo se podrobnejši prostorski standardi določijo z načrtom hranjenja in razstavljanja, ki ga pripravi muzej.

VI. HRANJENJE MUZEJSKEGA GRADIVA V DRŽAVNIH MUZEJIH IN MUZEJIH S POOBLASTILOM ZA OPRAVLJANJE DRŽAVNE JAVNE SLUŽBE

12. člen

(standardi hranjenja muzejskega gradiva v državnih muzejih in muzejih s pooblastilom za opravljanje državne javne službe)

(1) Državni muzeji in muzeji s pooblastilom za opravljanje državne javne službe morajo za varovanje in hranjenje muzejskega gradiva izpolnjevati zahteve iz V. poglavja tega pravilnika, poleg tega pa tudi strokovne, tehnične in prostorske standarde, določene v tem poglavju.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko državni muzej ali muzej s pooblastilom za opravljanje državne javne službe, ki ne hrani večje količine občutljivega muzejskega gradiva, izpolnjuje le strokovne standarde iz tega poglavja ter zahteve iz V. poglavja tega pravilnika.

(3) Občutljivo muzejsko gradivo je gradivo, katerega hranjenje zaradi svoje relativne starosti, redkosti, poškodovanosti ali sestavljenosti iz različnih materialov zahteva različne, med seboj izključujoče se klimatske standarde iz priloge 1 tega pravilnika.

(4) O tem, ali mora državni muzej ali muzej s pooblastilom za opravljanje državne javne službe izpolnjevati standarde iz prvega ali drugega odstavka tega člena, se odloči v aktu o ustanovitvi državnega muzeja oziroma v sklepu o podelitvi pooblastila muzeju.

13. člen

(strokovni standardi)

(1) Državni muzeji in muzeji s pooblastilom za opravljanje državne javne službe iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena morajo poleg zahtev iz 9. člena tega pravilnika izpolnjevati naslednje strokovne standarde:

1. odprt je za javnost vsaj tri leta pred začetkom postopka za pridobitev statusa muzeja s pooblastilom za opravljanje državne javne službe;

2. ima nadzorne organe, ki so pooblaščenici za redno spremljanje njegovega poslovanja;

3. zagotavlja izvajanje državne javne službe za izvajanje nalog varstva premične in žive dediščine širšega pomena;

4. ima v delovnem razmerju vsaj tri osebe s strokovnim nazivom iz muzejskega področja;

5. ima vsaj eno osebo z nazivom iz konservatorsko-restavratorskega področja, če muzej hrani večjo količino občutljivega muzejskega gradiva;

6. ima vsaj eno osebo, odgovorno za delovanje dokumentacijskega sistema, hranjenje dokumentacije in arhiva;

7. ima vsaj eno osebo za delovanje strokovne knjižnice;

8. ima vsaj eno osebo, odgovorno za izvajanje pedagoških in andragoških programov;

9. ima vsaj eno osebo, ki nadzira tehnične pogoje hranjenja in varovanja;

(2) Oseba od 4. do 9. točke prejšnjega odstavka lahko opravlja po več nalog iz prejšnjega odstavka, če je tako določeno v ustreznem aktu o notranji organizaciji dela muzeja.

(3) Oseba iz prvega odstavka tega člena, razen tiste iz 4. točke, je lahko v muzeju v delovnem razmerju ali dela na drug način (na podlagi pogodbe z drugim muzejem, dopolnilnega delovnega razmerja, podjemne pogodbe, študentskega, volonterskega dela ipd.), vendar mora pravna podlaga tega razmerja jasno določati njene obveznosti in zadolžitve.

14. člen

(tehnični standard)

Državni muzeji in muzeji s pooblastilom za opravljanje državne javne službe morajo poleg izpolnjevanja tehničnih zahtev iz 10. člena imeti tudi opremo za zagotavljanje klimatskih standardov hranjenja nacionalnega bogastva iz priloge 1 tega pravilnika.

15. člen

(prostorski standard)

Državni muzeji in muzeji s pooblastilom za opravljanje državne javne službe morajo zagotoviti poleg prostorov iz 11. člena tega pravilnika še prostor za sprejem obiskovalcev, pedagoške in andragoške programe in strokovno knjižnico.

VII. RAZVID MUZEJEV

16. člen

(vloga za vpis v razvid)

(1) Muzej, ki se želi vpisati v razvid muzejev, odda izpolnjeno vlogo za vpis ministrstvu, pristojnemu za kulturo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(2) Ministrstvo ugotavlja izpolnjevanje zahtev za vpis v razvid muzejev na podlagi naslednjih dokazil, ki jih muzej priloži vlogi:

1. akt o ustanovitvi ali drug akt, iz katerega je razvidna pravna osebnost, poslanstvo in dejavnost muzeja, organizacijska oblika in način vodenja muzeja,

2. soglasje ustanovitelja, da se strinja z vpisom muzeja v razvid,

3. akt o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest ter katalog zasedenih delovnih mest,

4. shema organizacije muzeja, iz katere je razviden notranji ustroj muzeja, in v primeru, da je muzej del pravne osebe, vpetost v njeno organizacijsko shemo,

5. poslovno in računovodsko poročilo za pretekli dve leti,

6. interni pravilnik o odpiralnem času in vstopnini,

7. druga dokazila o izpolnjevanju minimalnih strokovnih, prostorskih in tehničnih zahtev, ki jih določa ta pravilnik.

17. člen

(način vpisa v razvid)

(1) Ministrstvo vpisuje muzeje v razvid po upravnem postopku na podlagi dokazil in mnenju Službe za premično dediščino in muzeje o izpolnjevanju zahtev za vpis v razvid.

(2) Sklep o vpisu izda minister.

VIII. POOBLASTILO ZA OPRAVLJANJE DRŽAVNE JAVNE
SLUŽBE MUZEJEV

18. člen

(vloga za pridobitev pooblastila)

(1) Muzej, ki se poteguje za pridobitev pooblastila za izvajanje državne službe muzejev, odda izpolnjeno vlogo na razpis ministrstva. Obvezna priloga vloge na razpis je izjava ustanovitelja, da je seznanjen z vložitvijo vloge.

(2) Ministrstvo ugotavlja izpolnjevanje minimalnih strokovnih, tehničnih in prostorskih zahtev ter standardov, potrebnih za pridobitev pooblastila, na podlagi naslednjih dokazil, ki jih muzej priloži vlogi:

1. poročilo o opravljenem delu za pretekli dve leti,
2. akt muzeja, iz katerega je razvidna njegova zbiralna politika;
3. koncept ureditve in razvoja muzeja in njegovih zbirk (na primer strateški načrt ali drug dokument);
4. druga dokazila o izpolnjevanju minimalnih strokovnih, prostorskih in tehničnih zahtev in standardov, ki jih določa ta pravilnik za hranjenje muzejskega gradiva v muzejih s pooblastilom za opravljanje državne javne službe (aktualni inventurni seznam).

19. člen

(obravnava vlog, prispelih na razpis)

(1) Služba za premično dediščino in muzeje poda mnenje v postopku podelitve pooblastila na predlog ministrstva.

(2) Če muzej, ki se poteguje za pridobitev pooblastila ne izpolnjuje vseh zahtev in standardov, vendar je to nujno za varovanje muzejskega gradiva v tem muzeju, lahko Vlada izda začasen sklep o podelitvi pooblastila in določi rok, v katerem mora muzej izpolniti zahteve.

(3) Sklep o podelitvi pooblastila sprejme Vlada Republike Slovenije na predlog ministrstva

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

20. člen

(prenehanje uporabe predpisa)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o varovanju in hranjenju nacionalnega bogastva in muzejskega gradiva, o vpisu v razvid muzejev in o podelitvi pooblastila za opravljanje državne javne službe muzejev (Uradni list RS, št. 110/08 in 32/09).

21. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

št. 0070-45/2012
Ljubljana, dne 8. junija 2012
EVA 2012-3330-0056

dr. Žiga Turk l.r.
Minister
za izobraževanje, znanost, kulturo in šport

Priloga 1: Klimatski standardi hranjenja in prevoza nacionalnega bogastva

Priloga 1: Klimatski standardi hranjenja in prevoza nacionalnega bogastva in muzejskega gradiva

1 Klimatski standardi hranjenja muzejskega gradiva v muzejih, vpisanih v razvid muzejev

1.1 Svetloba (naravna ali umetna)

Glede na svetlobno občutljivost morajo biti za gradivo med hranjenjem, razstavljanjem, prevozom in strokovno obdelavo zagotovljeni naslednji pogoji:

- gradivo z nizko stopnjo občutljivosti: slike z oljem in tempero, freske, nabarvano usnje in les, rogovi, kost, slonovina, lak, nekatere plastične mase, črno-bele fotografije:

priporočena osvetljenost: do 200 lx

dovoljena letna količina sprejete svetlobe: do 84.000 lx·h

= 200 lx · 420 ur (52,5 dneva po 8 ur)

= 100 lx · 840 ur (230 dni po 8 ur);

- gradivo s srednjo stopnjo občutljivosti: oblačila, tekstil, akvareli, pasteli, tapiserije, grafike in risbe, rokopisi, miniaturre, slike z vodenimi mediji, tapete, gvaš, barvano usnje, krzno, perje:

priporočena osvetljenost: do 50 lx

dovoljena letna količina sprejete svetlobe: do 42.000 lx·h

= 50 lx · 840 ur (105 dni po 8 ur)

= 40 lx · 1050 ur (131 dni po 8 ur)

= 30 lx · 1400 ur (175 dni po 8 ur);

- gradivo z visoko stopnjo občutljivosti: svila, časopisni papir, znamke, barvne fotografije in prosojnice, prapori in zastave, dragocen arheološki tekstil, neobstojna barvila - večina rastlinskih in živalskih barvil rumene, oranžne, zelene, škrlatne, rdeče in modre barve:

priporočena osvetljenost: do 50 lx

dovoljena letna količina sprejete svetlobe: do 12.000 lx·h

= 50 lx · 240 ur (30 dni po 8 ur)

= 40 lx · 300 ur (37,5 dneva po 8 ur)

= 30 lx · 400 ur (44,4 dneva po 8 ur);

- svetlobno neobčutljivo gradivo: keramika, kamen in večina mineralov, emajl, kovine in steklo: ni omejitve.

Skupna UV-obsevanost gradiva ne sme presegati:

- pri gradivu z nižjo stopnjo občutljivosti 0,4 mikro W/cm²,
- pri gradivu z višjo stopnjo občutljivosti 0,1 mikro W/cm².

1.2 Relativna vlažnost

Za mešano zbirko mora biti stalna relativna vlažnost 55% oziroma med 45 in 60% relativne vlažnosti z minimalnimi nihanji (+- 5%).

Gradivo, ki zahteva nizko relativno vlažnost 30%: kovina, arheološko steklo, barvni filmi, fotografije.

Standardi hranjenja posebnih predmetov ali zbirk so lahko drugačni ter se določijo v načrtu hranjenja in razstavljanja, ki ga pripravi muzej.

1.3 Temperatura

Temperatura se nadzoruje v povezavi z vlažnostjo in prilagaja človekovemu počutju (razstavišča, delo v depoju). Zaradi gospodarnosti so zimske in poletne ravni lahko različne:

- pozimi: 19 °C +- 1 °C,
- poleti: 24 °C +- 1 °C.

V tem razponu ne sme biti hitrega nihanja temperature. V prostorih, ki so pozimi zaprti za javnost, se lahko dopusti, da temperatura pade na 10 °C, vendar ne sme doseči rosišča.

1.4 Onesnaženost zraka

Veljajo iste vrednosti kot pri varovanju človekovega zdravja.

1.5 Hrup in tresljaji

Veljajo iste vrednosti kot pri varovanju človekovega zdravja.

2 Minimalni klimatski standardi hranjenja nacionalnega bogastva zunaj muzejev, vpisanih v razvid muzejev

Glede svetlobe kot pod 1, z upoštevanjem zahtev za gradivo z nizko stopnjo občutljivosti, glede relativne vlažnosti pa kot za mešano zbirko.

Glede temperature, onesnaženosti, hrupa in tresljajev kot pod 1.

3 Klimatski standardi pri prevozu nacionalnega bogastva in muzejskega gradiva

Klimatski standardi pod 1 se upoštevajo tudi pri prevozu nacionalnega bogastva. Prevoz posebnih in izjemno občutljivih predmetov ali zbirk zahteva posebne ukrepe, ki se določijo v načrtih fizičnega in tehničnega varovanja ob prevozu.

Med prevozom je treba predmete zaščititi tako, da se namestijo v varno embalažo, ki preprečuje škodljive klimatske vplive in fizične poškodbe zaradi premikanja predmetov.

1983. Pravilnik o spremembi Pravilnika o pomorski opremi

Na podlagi 5. člena Zakona o tehničnih zahtevah za proizvode in o ugotavljanju skladnosti (Uradni list RS, št. 17/11) in prvega odstavka 91. člena Pomorskega zakonika (Uradni list RS, št. 120/06 – uradno prečiščeno besedilo, 88/10 in 59/11) izdajata minister za infrastrukturo in prostor ter minister za gospodarski razvoj in tehnologijo

**PRAVILNIK
o spremembi Pravilnika o pomorski opremi**

1. člen

V Pravilniku o pomorski opremi (Uradni list RS, št. 24/07, 23/09, 78/09, 14/11 in 17/11 – ZTZPUS-1) se v 1. členu besedilo »Direktivo Komisije 2010/68/EU z dne 22. oktobra 2010 o spremembi Direktive Sveta 96/98/ES o pomorski opremi (UL L št. 305 z dne 20. 11. 2010, str. 1)« nadomesti z besedilom »Direktivo Komisije 2011/75/EU z dne 2. septembra 2011 o spremembi Direktive Sveta 96/98/ES o pomorski opremi (UL L št. 239 z dne 15. 9. 2011, str. 1)«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

2. člen

Oprema iz Priloge A.1 k Direktivi 96/98/ES, prenesena iz Priloge A.2 k navedeni direktivi, ki je bila izdelana v skladu z veljavnimi homologacijskimi postopki pred 5. oktobrom 2012, se lahko da na trg ali namesti na ladji do 5. oktobra 2014.

3. člen

Ta pravilnik začne veljati 5. oktobra 2012.

Št. 007-119/2012/9
Ljubljana, dne 17. maja 2012
EVA 2012-2430-0085

Zvone Černač l.r.
Minister
za infrastrukturo in prostor

mag. Radovan Žerjav l.r.
Minister
za gospodarski razvoj in tehnologijo

1984. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvrševanju varstvenega nadzorstva

Na podlagi četrtega odstavka 143. člena v zvezi z drugim odstavkom 105. člena in sedmim odstavkom 106. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 40/09 in 9/11 – ZP-1G) in 127. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 91/11) izdaja minister za pravosodje in javno upravo v soglasju z ministrom za delo, družino in socialne zadeve

**PRAVILNIK
o spremembah in dopolnitvah Pravilnika
o izvrševanju varstvenega nadzorstva**

1. člen

V Pravilniku o izvrševanju varstvenega nadzorstva (Uradni list RS, št. 85/09) se v tretjem odstavku 2. člena v prvem stavku beseda »sodišče« nadomesti z besedilom »organ, ki odloča o pogojnem odpustu«.

V drugem stavku se beseda »sodišču« nadomesti z besedilom »organu, ki odloča o pogojnem odpustu«.

2. člen

V prvem odstavku 4. člena se za besedo »sodišča« doda besedilo »oziroma odločbe organa, ki odloča o pogojnem odpustu«.

V drugem odstavku se za besedo »sodišče« doda besedilo »oziroma organ, ki odloča o pogojnem odpustu«.

3. člen

V 7. členu se za besedilom »sodišču,« črtata besedi »in sicer«, za besedo »kazni« pa se doda besedilo »organu, ki odloča o pogojnem odpustu«.

4. člen

V drugem odstavku 8. člena se v tretji alineji za besedo »sodišču« doda besedilo »oziroma organu, ki odloča o pogojnem odpustu«.

5. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-205/2012
Ljubljana, dne 17. maja 2012
EVA 2012-2030-0022

dr. Senko Pličanič l.r.
Minister
za pravosodje in javno upravo

Soglašam!

mag. Andrej Vizjak l.r.
Minister
za delo, družino in socialne zadeve

**DRUGI DRŽAVNI ORGANI
IN ORGANIZACIJE**

1985. Splošni pogoji za dobavo in odjem toplote in hladu iz distribucijskega omrežja za geografsko območje Mestne občine Ljubljana

Na podlagi tretjega odstavka 70. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 27/07 – uradno prečiščeno besedilo, 70/08, 22/10, 37/11 – odl. US in 10/12), 22. člena Akta o določitvi metodologije za določitev splošnih pogojev za dobavo in odjem toplote iz distribucijskega omrežja (Uradni list RS, št. 74/05 in 42/11) in 13. člena Odloka o dejavnosti systemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina in o dobavi zemeljskega plina tarifnim odjemalcem ter o distribuciji toplote (Uradni list RS, št. 14/06), Javno podjetje Energetika Ljubljana d.o.o. kot izvajalec gospodarske javne službe dejavnosti distribucije toplote na geografskem območju Mestne občine Ljubljana, izdaja

**SPLOŠNE POGOJE
za dobavo in odjem toplote in hladu
iz distribucijskega omrežja za geografsko
območje Mestne občine Ljubljana**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S splošnimi pogoji za dobavo in odjem toplote in hladu iz distribucijskega omrežja za geografsko območje Mestne občine

Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: akt) se določa splošne pogoje za priključitev na distribucijsko omrežje za oskrbo s toploto in hladom, splošne pogoje za distribucijo in dobavo toplote in hladu, pravice in obveznosti distributerja in dobavitelja toplote ter odjemalcev na področju oskrbe s toploto in hladom preko distribucijskega omrežja ter ukrepe varstva odjemalcev.

2. člen

(1) Distributer toplote ali hladu po tem aktu je Javno podjetje Energetika Ljubljana, d.o.o. (v nadaljnjem besedilu: distributer toplote), ki opravlja dejavnost izbirne gospodarske javne službe distribucije toplote (daljinskega ogrevanja).

(2) Ta akt se uporablja za distribucijsko omrežje za oskrbo s toploto ali hladom, ki je v upravljanju distributerja toplote ali

hladu in na katerem distributer toplote opravlja izbirno gospodarsko javno službo distribucije toplote (daljinskega ogrevanja).

(3) Ta akt se uporablja tudi za tiste pravne ali fizične osebe, ki načrtujejo, projektirajo, gradijo ter izvajajo vzdrževalna dela na distribucijskem omrežju za oskrbo s toploto in hladom ali na drugih soodvisnih objektih.

II. POJMI IN DEFINICIJE

3. člen

V tem aktu so uporabljeni pojmi, kot so določeni v Energetičnem zakonu in podzakonskih predpisih, poleg njih pa imajo uporabljeni pojmi naslednji pomen:

1. celotni stroški za toploto	so stroški za toploto, dobavljeno iz sistema daljinskega ogrevanja, ki so izkazani z računi oziroma s specifikacijo stroškov za dobavljeno toploto za stavbo. Stroški zajemajo fiksne in variabilne stroške, stroške meritev in podobno. Celotni stroški so sestavljeni iz stroškov za ogrevanje (ogrevanje posameznih in skupnih delov stavbe) in stroškov za pripravo tople vode;
2. daljinsko ogrevanje	je distribucija in dobava toplote ali hladu iz distribucijskega omrežja, ki se uporablja za ogrevanje ali hlajenje prostorov ter za pripravo sanitarne vode, ki se izvaja kot izbirna lokalna gospodarska javna služba;
3. delilnik stroškov toplote (v nadaljevanju: delilnik)	je naprava za indikacijo ali merjenje dejanske porabe toplote, ki omogoča določitev deležev stroškov za ogrevanje in deležev stroškov za pripravo tople vode posameznih delov stavbe. Delilniki po tem aktu so delilniki, ki so nameščeni na grelnih telesih, ter merilniki toplotne energije in vodomeri za toplo vodo v posameznih delih stavbe;
4. distribucija toplote	– je distribucija in dobava toplote ali hladu iz distribucijskega omrežja, ki se uporablja za ogrevanje ali hlajenje prostorov ter za pripravo sanitarne vode, ki se izvaja kot izbirna lokalna gospodarska javna služba – je transport vroče vode, tople vode, pare ali kondenzata pare po distribucijskem omrežju in vključuje dobavo odjemalcem;
5. distribucijsko omrežje	je sistem vodov za transport vroče vode, tople vode, pare, kondenzata pare ali hladu, vključno s črpališči in drugimi napravami, ki so namenjene za distribucijo toplote od prevzemnega mesta na energetskega viru do odjemnega mesta;
6. distributer toplote	je izvajalec dejavnost izbirne gospodarske javne službe daljinskega ogrevanja (distribucije in dobave toplote in hladu);
7. glavni vod	je vod v distribucijskem omrežju, ki s toploto oskrbuje več kot eno stavbo in na katerega so vezani priključni vodi;
8. gospodinjiski odjemalec	je odjemalec, ki kupuje toploto za lastno rabo v gospodinjstvu, kar izključuje opravljanje gospodarske ali poklicne dejavnosti;
9. hlad	je izraz za medij v distribucijskem omrežju v obliki hladne vode namenjene za hlajenje stavb;
10. hišna postaja	je del toplotne postaje, namenjen prenosu toplote od priključne postaje na interne toplotne naprave odjemalca toplote, hišna postaja je direktna ali indirektna izvedbe; indirektna hišna postaja je hišna postaja, pri kateri je ogrevni medij distribucijskega omrežja na primarni strani ločen s prenosnikom toplote od ogrevnega medija na sekundarni strani; direktna hišna postaja je hišna postaja, pri kateri interne toplotne naprave odjemalca in distribucijsko omrežje nista ločena s prenosnikom toplote;
11. interne toplotne naprave	so naprave, ki omogočajo izrabo toplote ogrevnega medija. Priključene so na hišno postajo in se uporabljajo za različne vrste ogrevanja (radiatorsko, konvektorsko in talno ogrevanje, toplozračno ogrevanje in prezračevanje, klimatizacijo prostorov, pripravo tople sanitarne vode ...), tehnološke in druge namene;
12. investitor	je vsaka pravna ali fizična oseba, ki naroči graditev ali sam izvaja graditev distribucijskega omrežja ali toplotno postajo ali stavbo, ki bo oskrbovana s toploto iz distribucijskega omrežja;
13. merilna naprava	– je merilnik toplote, na odjemnem mestu, ki meri dobavljeno toploto neposredno in na kateri se odčita količina, ki je osnova za obračunavanje dobavljenih toplote odjemalcem toplote, – je vodomer na merilnem mestu, ki meri porabo toplote posredno z merjenjem porabe količine vode za sanitarno toplo vodo in na katerem se odčita količina, ki je osnova za obračunavanje dobavljenih toplote za ogrevanje sanitarne tople vode, – je pretočni merilnik za merjenje količine pare z merilno zaslonko in korektorjem tlaka in temperature, ki meri porabo toplote posredno z merjenjem porabe količine pare preračunane na pogodbene parametre, ki je osnova za obračunavanje dobavljenih toplote, – je pretočni merilnik za količino pare z merilno zaslonko, ki meri porabo toplote posredno z merjenjem porabe količine pare, ki je osnova za obračunavanje dobavljenih toplote;

14. merilno mesto	je mesto v priključni postaji, kjer je nameščena merilna naprava; izjemoma so merilne naprave v obstoječih toplotnih postajah lahko nameščene tudi v hišni postaji;
15. obračunska moč	je zakupljena in nastavljena moč na toplotni postaji odjemalca toplote, ki je lahko enaka ali manjša od priključne moči toplotne postaje določene s projektno dokumentacijo. Obračunska moč se potrdi z zapisnikom s strani pooblaščenega osebe distributerja toplote;
16. obračunsko obdobje	je obdobje, za katerega se izvaja obračun stroškov za toploto ali hlad ter traja največ dvanajst mesecev;
17. odčitovalno obdobje	je obdobje, za katero se izvaja odčitavanje merilnikov ter delitev in poračun stroškov za toploto ali hlad ter traja največ dvanajst mesecev;
18. odjemalec	je vsaka pravna ali fizična oseba, ki je lastnik stavbe ali dela stavbe in/ali vsaka pravna ali fizična oseba, kateri distributer toplote praviloma na podlagi pisne pogodbe dobavlja vročo vodo, toplo vodo, paro ali hlad po distribucijskemu omrežju. Odjemalec toplote ali hladu je lahko tudi skupina fizičnih ali pravnih oseb, ki so priključene na skupno merilno napravo;
19. odjemno mesto	je merilno mesto v priključni postaji, kjer so nameščeni merilniki parametrov in količin toplote, kjer distributer toplote pod pogoji za dobavo in odjem omogoča priključitev na distribucijsko omrežje in kjer odjemalec toplote ali hladu prevzema dobavljeno energijo;
20. ogrevana površina posameznega dela stavbe	je neto tlorisna površina posameznega dela stavbe, določena na osnovi standarda SIST ISO 9836, ki je ogrevana;
21. ogrevana prostornina posameznega dela stavbe	je neto prostornina posameznega dela stavbe, ki je ogrevana; uporablja se le v primerih, ko se višina posameznih delov stavbe razlikuje za več kot 20 odstotkov;
22. ogrevni medij	je medij v distribucijskem omrežju, s katerim se prenaša toplota ali hlad;
23. pooblaščenec za sporočanje	je izvajalec delitve stroškov za toploto, ki izvaja delitev celotnih stroškov za toploto stavbe na podlagi pogodbenega razmerja z upravnikom oziroma z lastniki stavbe. Izvajalec delitve je lahko tudi upravnik stavbe oziroma druga fizična ali pravna oseba v skladu s pravilnikom o načinu delitve in obračunu stroškov za toploto v stanovanjskih in drugih stavbah z več posameznimi deli;
24. posamezni del stavbe	je s toploto oskrbovano stanovanje, poslovni prostor ali drug samostojni prostor, za katerega se stroški delijo in obračunavajo ločeno;
25. priključitev	je izvedba fizične povezave priključnega voda na obstoječe distribucijsko omrežje;
26. priključna moč	je nazivna moč internih toplotnih naprav, določena s projektno dokumentacijo, v skladu s sistemskimi obratovalnimi navodili in s tehničnimi zahtevami distributerja toplote o priključitvi stavb na distribucijsko omrežje;
27. priključna postaja	je del toplotne postaje, kjer odjemalec toplote prevzema pogodbeno količino toplote;
28. priključni vod	je vod, ki poteka od glavnega voda do toplotne postaje in praviloma oskrbuje eno stavbo;
29. primerljivo obračunsko obdobje	je obdobje, v katerem so bili pogoji odjema toplote podobni pogojem v obdobju, za katerega z meritvami ni bilo možno ugotoviti dejanske porabe;
30. razdelilnik stroškov dobavljene toplote	je pisni dogovor med odjemalci toplote vključno s preglednico deležev celotnih stroškov za toploto, ki omogoča porazdelitev stroškov toplote, ki je bila dobavljena preko skupne merilne naprave v skupni priključni postaji za več odjemalcev toplote (uporabnikov posameznih delov stavbe) v obračunskem obdobju. Odjemalci toplote z razdelilnikom določijo parametre za delitev in obračun stroškov za toploto dobavljeno na skupno odjemno mesto, vsota deležev mora znašati 100 %. Razdelilnik stroškov je lahko različen za različne vrste stroškov (fiksne stroške, porabo toplote, porabo tople sanitarne vode itd).
31. sanitarna topla voda	je hladna voda iz vodovodnega omrežja, ki je prevzela toploto od ogrevnega medija v prenosniku (izmenjevalniku) toplote;
32. soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja	je soglasje, ki ga izdaja distributer toplote skladno z zakonom o graditvi objektov;
33. soglasje za priključitev	je soglasje za priključitev na distribucijsko omrežje, ki ga izdaja distributer toplote skladno z energetskega zakonom;
34. sprememba odjemalčevih toplotnih naprav	je katerakoli sprememba na teh napravah, ki povzroči obratovalne spremembe delovanja toplotnih naprav ali obračuna toplote;
35. temperaturni primanjkljaj	je vsota dnevni razlik med temperaturo zraka v ogrevanem prostoru (20 °C) in povprečno dnevno zunanjo temperaturo zraka. Pri tem se upoštevajo le dnevi v času ogrevalne sezone, ko je bila povprečna zunanja temperatura zraka nižja od 12 °C, po podatkih organa, ki je zadolžen za izvajanje meteoroloških meritev;
36. toplota	je izraz za energijo v obliki toplote ne glede na ogrevni medij (vroča voda, topla voda, para, kondenzat ipd.), ki jo prenaša;
37. toplotna postaja	je sklop naprav, ki priključni vod povezujejo z internimi toplotnimi napravami odjemalca. Sestavljena je iz priključne in hišne postaje ter s svojim delovanjem uravnava dobavo toplote v interne toplotne naprave odjemalca. Toplotne postaje so glede na ogrevni medij vročevodne, toplovodne in parne postaje;
38. vod	splošni naziv za vročevod ali toplovod ali parovod, kondenzatni vod ali hladovod;
39. zapisnik	zapisnik o nastavitvi toplotne postaje;
40. nadzor	kvalitativni nadzor nad izvajanjem del.

4. člen

V aktu se za distribucijo hladu smiselno uporabljajo vse določbe tako, kot so določene za distribucijo toplote.

III. NAPRAVE DISTRIBUTERJA TOPLOTE

5. člen

(1) Distribucijsko omrežje je sistem vodov za prenos vroče vode, tople vode, pare, kondenzata pare ali hladu, vključno s črpališči in drugimi napravami, ki so namenjene za distribucijo toplote ali hladu od prevzemnega mesta na energetske viru odjemnega mesta.

(2) Distribucijsko omrežje, razen priključnih vodov, je praviloma v lasti distributerja toplote.

IV. TOPLOTNE NAPRAVE ODJEMALCA

6. člen

(1) Kolikor se distributer toplote in odjemalec ne dogovorita drugače, so odjemalčeve toplotne naprave: priključni vod, toplotna postaja, interne toplotne naprave.

(2) Projektiranje, izgradnja in montaža toplotnih naprav odjemalca je obveznost odjemalca.

(3) Distributer toplote ima obvezen nadzor nad projekti in gradnjo ter montažo priključnega voda in toplotne postaje.

7. člen

Odjemalčeve toplotne naprave se lahko postavijo, razširijo, spremenijo in vzdržujejo le skladno z določili tega akta in sistemskimi obratovalnimi navodili.

V. VZDRŽEVANJE TOPLOTNIH NAPRAV

8. člen

(1) Distribucijsko omrežje, razen priključnega voda, ki je praviloma v lasti odjemalca, vzdržuje distributer toplote.

(2) Za vzdrževanje priključnega voda in toplotne postaje s strani usposobljenega izvajalca je dolžan skrbeti na svoje stroške odjemalec.

(3) Stroške za električno energijo potrebno za delovanje toplotne postaje, merilnih naprav in delovanje naprav za daljinski prenos podatkov plača odjemalec dobavitelju električne energije.

(4) Vodo iz vodovodnega omrežja porabljeno za pripravo tople sanitarne vode plača odjemalec dobavitelju vode.

9. člen

Distributer toplote nadzira nad delovanjem priključnega voda in toplotne postaje zaradi zagotovitve minimalnih standardov delovanja distribucijskega omrežja, kot tudi energetske učinkovitosti obratovanja celotnega sistema daljinskega ogrevanja. Nadzor vključuje kontrolo stanja priključnega voda ter vstopnih in izstopnih parametrov ter stanja elementov toplotne postaje z njihovimi nastavitvami skladno s pogodbo o dobavi in odjemu toplote, sistemskimi obratovalnimi navodili, v smislu varnega, zanesljivega ali učinkovitega obratovanja toplotne postaje in priključnega voda.

10. člen

Odjemalec odgovarja za izstopne parametre na odjemnem mestu v toplotni postaji skladno s pogodbo o dobavi in odjemu toplote, sistemskimi obratovalnimi navodili, v smislu učinkovitega obratovanja toplotne postaje in internih instalacij.

11. člen

Distributer toplote kontrolira zanesljivost, varnost in energetske učinkovitosti obratovanja priključnega voda in toplotne postaje. Kolikor oceni, da delovanje priključnega voda ali to-

plotne postaje ni dovolj zanesljivo, varno ali energetske učinkovito, pozove odjemalca, da na svoje stroške izvede ukrepe na priključnem vodu ali toplotni postaji in internih instalacijah za izboljšanje zanesljivosti, varnosti ali učinkovitosti obratovanja. Kolikor odjemalec v roku, ki ga določi distributer toplote, ne izvede ukrepov za izboljšanje zanesljivosti, varnosti ali učinkovitosti delovanja priključnega voda ali toplotne postaje in internih instalacij in bi tako obratovanje povzročalo splošno nevarnost, nevarnost za življenje in premoženje ali povzročalo škodo distributerju, lahko distributer toplote ustavi dobavo toplote skladno sistemskimi obratovalnimi navodili, do izvedbe ukrepov.

12. člen

Distributer toplote odgovarja za vstopne parametre na odjemnem mestu v priključni postaji odjemalca skladno s sistemskimi obratovalnimi navodili in pogodbo o dobavi in odjemu toplote in zapisnikom, pod pogojem, da so odjemalčeve naprave obratovalno sposobne.

13. člen

(1) Odjemalec mora omogočiti distributerju toplote neoviran dostop na zemljišče, do delov stavbe in naprav, na katerih se izvajajo dela, oziroma v prostore, v katerih so nameščene toplotne naprave, ki niso v lasti distributerja toplote, ter mu omogočiti izvajanje vseh potrebnih del, kadar je to potrebno v skladu pristojnostmi distributerja toplote določenih v energetske zakon.

(2) Distributer toplote je dolžan za posege na svojih napravah na nepremičninah in/ali premičninah, ki so v lasti odjemalca, le-temu povrniti s posegom povzročeno dejansko škodo, kolikor vzpostavitev v prvotno stanje s posegom prizadete premičnine ali nepremičnine ni mogoča. Višino odškodnine zaradi posegov pri odjemalcu, določi sodno zapriseženi cenilec ustrezne stroke, ki ga je dolžan najeti na svoje stroške distributer toplote. Tako določena višina odškodnine je dokončna.

14. člen

Dolžnosti odjemalca so, da:

- skrbi za normalno obratovanje in vzdrževanje svojih toplotnih naprav,
- ne spreminja mejnih vrednosti nastavitvev pretoka in temperature ali moči na svojih napravah v priključni postaji,
- brez pisnega soglasja distributerja toplote ne spreminja svojih toplotnih naprav, tako, da bi lahko povzročile obratovalne spremembe na toplotnih napravah distributerja toplote,
- poskrbi, da je toplotna postaja v zaklenjenem prostoru in dostopna delavcem in pooblaščenim predstavnikom distributerja toplote,
- skrbi, da je v prostoru priključne postaje obratovalna dokumentacija s shemami naprav in napeljav,
- vzdržuje prostore in pomožne naprave ter dostope do prostorov, kjer je toplotna postaja tako, da bodo distributerju toplote zagotovljene delovne razmere, ki veljajo za delovne prostore,
- sproti obvešča distributerja toplote o motnjah pri dobavi toplote, ugotovljenih na odjemnem mestu,
- obvesti distributerja toplote o okvari merilne naprave,
- odgovarja za škodo in posledice, ki so nastale zaradi obratovalne nesposobnosti svojih toplotnih naprav,
- z obratovanjem svojih toplotnih naprav ne moti drugih odjemalcev ali distributerja toplote,
- v toplotni postaji omogoči distributerju toplote priključitev naprav za daljinski prenos podatkov obratovalnih stanj in drugih naprav za upravljanje toplotne postaje brez odškodninskega zahtevka za namestitev naprav,
- odgovarja za škodo distributerja toplote, ki je nastala zaradi posegov odjemalca na njegovih toplotnih napravah,
- in da zagotavlja vzdrževanje priključnega voda, toplotne postaje in internih instalacij tako, da je zagotovljeno zanesljivo, varno in energetske učinkovito obratovanje.

VI. IZDAJANJE SOGLASIJ

15. člen

(1) Priključitev odjemalčevih toplotnih naprav na distribucijsko omrežje je potrebno izvesti skladno s predpisi, ki urejajo prostorsko načrtovanje, graditev objektov, Energetskim zakonom, določili v sistemskih obratovalnih navodilih in drugim veljavnimi predpisi.

(2) Soglasja, pogoji, mnenja so pisni dokumenti, ki jih izdaja distributer toplote skladno s predpisi in pravili stroke za priključitev odjemalčevih naprav na distribucijsko omrežje ali na spremembe že priključenih odjemalčevih naprav.

(3) Roki, v katerem mora distributer toplote odločiti o izdaji ali zavrnitvi soglasja so določeni v posameznem predpisu, ki odloča o vrsti dokumenta, ki ga mora izdati distributer toplote.

16. člen

(1) Distributer toplote izda soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja za stavbo in posamezni del stavbe, za katere je po predpisih, ki urejajo graditev objektov potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje.

(2) Pisni vlogi za izdajo soglasja za pridobitev gradbenega dovoljenja je potrebno priložiti projekt idejne zasnove stavbe. Idejna zasnova mora biti izdelana skladno s pravilnikom o projektni in tehnični dokumentaciji in mora vsebovati shemo poteka priključnega voda od mesta priključitve na glavni vod do stavbe in dimenzijo priključnega voda ter potrebno toplotno moč (kapaciteto) stavbe za različne vrste oskrbe s toploto (ogrevanje, klimatizacija, topla sanitarna voda, hlajenje, tehnologija itd.) ter lokacijo toplotne postaje. S soglasjem za pridobitev gradbenega dovoljenja se na podlagi podatkov iz idejne zasnove stavbe potrdi mesto priključitve na distribucijsko omrežje in podajo zahteve, ki jih je potrebno upoštevati pri izdelavi projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja.

(3) Distributer toplote na podlagi vloge in priložene dokumentacije izda oziroma zavrne izdajo soglasja za pridobitev gradbenega dovoljenja z odločbo, zoper katero je dovoljena pritožba na pristojno ministrstvo.

(4) Izdano soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja velja dve leti od datuma izdaje.

17. člen

Za priključitev obstoječih stavb, posameznih delov stavbe, za katere po zakonu o graditvi objektov ni potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje, projektant oziroma investitor gradnje pridobi informacijo o možni priključitvi na distribucijsko omrežje. Pisni vlogi za pridobitev informacije je potrebno navesti situacijo stavbe in opis namena uporabe toplote in podatke o potrebah po toploti.

18. člen

(1) Pred pričetkom gradnje odjemalčevih toplotnih naprav, ki se jih priključuje na distribucijsko omrežje, mora investitor gradnje pridobiti soglasje za priključitev.

(2) Distributer toplote izda soglasje za priključitev na osnovi pisne vloge investitorja.

(3) Pisni vlogi je potrebno priložiti:

- kopijo gradbenega dovoljenja,
- projekt za izvedbo glavnega voda, priključnega voda, toplotne postaje ter internih toplotnih naprav
- in pisno izjavo s predvidenimi roki začetka gradnje glavnega voda in priključnega voda ter roki fizične priključitve teh na obstoječe omrežje.

(4) Za priključitev stavb in posameznih delov stavb, za katere po zakonu, ki ureja graditev objektov ni potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje, je potrebno pisni vlogi iz prejšnjega odstavka namesto kopije gradbenega dovoljenja priložiti dokazilo o lastništvu stavbe ali dela stavbe in ustrezna soglasja lastnikov in solastnikov ali pisno izjavo s katero investitor del izjavlja, da je pridobil vsa soglasja lastnikov zemljišč, stavb, delov stavb in obstoječih toplotnih naprav (priključni vod, toplotna postaja,

interne toplotne naprave), na katere bo predvidena gradnja vplivala oziroma jih prizadela.

(5) Pisni vlogi iz prejšnjega odstavka je za glavni in priključni vod potrebno poleg izjave iz prejšnjega odstavka priložiti dokazilo o lastništvu oziroma soglasju lastnika zemljišča, po katerem bo glavni in priključni vod potekal.

(6) Poleg naštetih dokumentov, lahko distributer toplote zahteva še druge dokumente, ki jih potrebuje za izdajo soglasja.

(7) Investitor ali lastnik stavbe lahko določi pooblaščenca, ki ga zastopa v postopku izdaje soglasja za priključitev. V tem primeru je potrebno pisni vlogi za izdajo soglasja za priključitev priložiti tudi pooblastilo o zastopanju.

19. člen

(1) Na osnovi podane vloge in priložene dokumentacije distributer toplote odloča o izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev. Distributer toplote izda soglasje za priključitev, kolikor investitor ali lastnik stavbe izkaže, da izpolnjuje naslednje pogoje za izdajo soglasja:

- če dokaže, da je lastnik oziroma solastnik stavbe ali dela stavbe ali ima pridobljeno gradbeno dovoljenje za gradnjo,
- če so projekti za izvedbo glavnega voda, priključnega voda, toplotne postaje ter interne toplotne naprave izdelani v skladu s predpisi, sistemskimi obratovalnimi navodili in tehničnimi zahtevami distributerja toplote,
- če je pridobil soglasje solastnikov stavbe oziroma solastnikov obstoječih vodov, toplotne postaje in internih toplotnih naprav na katere se priključuje in o tem podal ustrezno izjavo,
- in če je namesto kopije gradbenega dovoljenja za glavni in priključni vod predložil dokazilo o lastništvu oziroma soglasju lastnika zemljišča po katerem bo glavni in priključni vod potekal, v primerih ko gradbeno dovoljenje ni potrebno.

(2) Projektno dokumentacijo in drugo gradivo priloženo vlogi za izdajo soglasja za priključitev hrani distributer toplote.

20. člen

(1) Investitor ali lastnik stavbe nima pravice do priključitve:

- če investitor ali lastnik stavbe ne izpolnjuje predpisanih pogojev za priključitev,
- če bi zaradi priključitve prišlo do večjih motenj v oskrbi s toploto,
- ali če bi priključitev distributerju toplote povzročila nastanek nesorazmerno visokih stroškov.

V primerih, da investitor ali lastnik stavbe nima pravice do priključitve, distributer zavrne soglasje za priključitev.

(2) V primeru iz tretje alineje prejšnjega odstavka ima lastnik stavbe ali investitor gradnje pravico do priključitve, če se odloči, da bo sam kril nesorazmerno visoke stroške gradnje glavnega voda. Medsebojne pravice in obveznosti v zvezi s tem uredita odjemalec in distributer toplote v pogodbi o priključitvi.

(3) Če se spremenijo osnovni parametri glavnega in priključnega voda, spremeni nazivna moč internih toplotnih naprav, namen uporabe toplote ali drugi pogoji za katere je bilo izdano soglasje za priključitev na distribucijsko omrežje v skladu z energetskim zakonom mora odjemalec, lastnik stavbe ali investitor gradnje zaprositi za novo soglasje za priključitev.

(4) O izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča distributer toplote z odločbo v upravnem postopku najkasneje v roku 30 dni od vložitve vloge za izdajo soglasja.

(5) Izdana odločba o soglasju za priključitev velja dve leti od njene dokončnosti. V tem času je distributer toplote dolžan priključiti odjemalca na distribucijsko omrežje in odjemalec sklene z distributerjem toplote pogodbo o dobavi in odjemu.

(6) O pritožbi zoper izdajo ali zavrnitev soglasja za priključitev odloča župan občine.

21. člen

(1) Če imetnik soglasja umre (fizična oseba) ali preneha (pravna oseba), če gre za spremembo gradbenega dovoljenja iz razloga spremembe investitorja ali odsvojitve stavbe v času med izdajo soglasja in priključitvijo, se soglasje za priključitev

po zakonu o graditvi objektov in soglasje za priključitev lahko prenese na pravnega naslednika, ki je pravna ali fizična oseba, ki dejavnost opravlja z istimi stavbami, napravami ali napeljavami.

(2) Novi odjemalec mora najkasneje v osmih dneh po prejemu sodne odločbe ali sklenitve pogodbe o nastali spremembi iz prejšnjega odstavka o spremembi obvestiti distributerja toplote in o tem predložiti dokazila ter soglasje za priključitev, sicer mora zaprositi za novo soglasje za priključitev.

(3) Prenos soglasja za priključitev na drugo lokacijo ni mogoč.

VII. IZGRADNJA PRIKLJUČNEGA VODA IN TOPLOTNE POSTAJE

22. člen

Vrsto, število in lego in dimenzijo priključnih vodov določi distributer toplote v postopku izdaje soglasij, glede na potrebe stavbe, določila sistemskih obratovalnih navodil za distribucijsko omrežje za oskrbo s toploto in upošteva ekonomičnost načina priključitve.

23. člen

Distributer toplote skladno s sistemskimi obratovalnimi navodili z lastnikom stavbe ali investitorjem sklene pogodbo o nadzoru nad gradnjo distribucijskega omrežja, priključnega voda in toplotnih postaj oziroma izvaja nadzor na osnovi izdane naročilnice.

24. člen

Distributer toplote s priključitvijo naprav lastnika stavbe ali investitorja na svoje distribucijsko omrežje ne prevzema poročstva za pravilno in brezhibno delovanje odjemalčevih naprav in ne odpravlja napak, če naprave ne bi pravilno delovale, čeprav je pregledal projekte in nadziral gradnjo priključnega voda in toplotne postaje.

25. člen

Odjemalec, bo v svojih prostorih omogočil distributerju toplote vgradnjo in obratovanje naprav za daljinski prenos podatkov ter drugih naprav za daljinsko upravljanje toplotne postaje.

26. člen

(1) Lastnik priključnega voda mora v zameno za primerno nadomestilo, ki mu ga je dolžan plačati novi potencialni odjemalec, dovoliti in omogočiti priključitev priključnega voda novega potencialnega odjemalca na svoj priključni vod, kolikor ta priključni vod dovoljuje dodatne obremenitve.

(2) Za primerno nadomestilo se šteje nadomestilo v višini sorazmernega dela stroškov izgradnje priključnega voda glede na število njegovih odjemalcev ali zmogljivosti. Višino nadomestila predlaga distributer toplote.

(3) Novi odjemalec mora priključni vod izvesti tako, da s tem kar najmanj posega v lastnino drugih odjemalcev.

(4) To določilo smiselno velja tudi za priključevanje novih internih toplotnih naprav na obstoječo toplotno postajo.

VIII. PRIKLJUČITEV NA OMREŽJE

27. člen

(1) Fizična priključitev novega glavnega ali priključnega voda na obstoječe distribucijsko omrežje je praviloma možna le izven ogrevalne sezone, to je običajno med 15. majem in 15. septembrom.

(2) Izjemoma je možna priključitev tudi med ogrevalno sezono, če so izpolnjeni pogoji določeni v sistemskih obratovalnih navodilih. Vse stroške, ki nastanejo zaradi nove priključitve (zaustavitev obratovanja vročevodnega omrežja, izguba vode, ne dobava toplote obstoječim odjemalcem, morebitne povišane stroške proizvodnje toplote zaradi vklopa vršnega vira itd.) in

temeljijo na veljavnem ceniku storitev distributerja ter metodologiji izračuna povišanih obratovalnih stroškov zaradi priključitve odjemalca na distribucijsko omrežje v ogrevalni sezoni, nosi bodoči odjemalec oziroma investitor novega voda.

28. člen

(1) Lastnik priključnega voda lahko lastninsko pravico za priključni vod prenese na drugo osebo le s pravnim poslom, s katerim prenese lastninsko pravico na nepremičnini, na kateri je priključek.

(2) Če lastnik priključnega voda prenese na drugo osebo lastninsko pravico le glede dela nepremičnine, na kateri je priključni vod, se priključni vod deloma ali v celoti prenese na drugo osebo le, če se tako dogovorita v pogodbi o prenosu lastninske pravice lastnik in novi lastnik priključnega voda.

29. člen

(1) Priključni vod mora biti zgrajen v skladu s sistemskimi obratovalnimi navodili in tehničnimi zahtevami distributerja, graditelj pa mora distributerja pred priključitvijo obvezno pozvati k izvajanju nadzora nad njegovo izgradnjo, distributer toplote pa mora biti prisoten pri vseh delih, ki jih investitor ali tretja oseba izvaja na priključnem vodu. Investitor ali tretja oseba so dolžni obveščati sistemskega operaterja o morebitni netesnosti, okvarah oziroma poškodbah na priključnem vodu.

(2) Vse morebitne zamenjave, popravila in vzdrževalna dela na priključnem vodu bremenijo lastnika priključnega voda. Nadzor nad deli obvezno izvaja distributer toplote.

30. člen

Če odjemalec ne uporablja priključnega voda deset (10) let brez vmesnih prekinitev, se domneva, da odjemalec ne namerava več ohranjati možnost odjema toplote. Distributer toplote lahko v tem primeru soglasje za priključitev razveljavi in na stroške odjemalca fizično prekine povezavo med priključnim in glavnim vodom.

31. člen

Če želi lastnik stavbo, v katero je napeljan ali priključni vod, odstraniti, mora pred začetkom odstranitve pridobiti od distributerja toplote soglasje. Vlogi za soglasje je potrebno priložiti načrt odstranjevalnih del, v katerem se prikaže način odstranitve glavnega ali priključnega voda, ki bosta zaradi odstranitvenih del prizadeta. Soglasje, ki ga izda distributer toplote vključuje pogoje, ki jih mora odjemalec upoštevati pri odstranjevanju stavbe.

IX. POGODBA O PRIKLJUČITVI

32. člen

Po dokončnosti soglasja za priključitev po energetskem zakonu in pred priključitvijo na distribucijsko omrežje sklene ta investitor (oziroma lastnik stavbe, odjemalec) in distributer pogodbo o priključitvi, s katero uredita vsa medsebojna razmerja v zvezi s priključitvijo stavbe na distribucijsko omrežje, lastništvom glavnega voda in priključnega voda, izvedbo priključnega voda, nadzora nad gradnjo glavnega in priključnega voda, premoženjskimi vprašanji v zvezi s priključnim vodom in njegovim vzdrževanjem ter druga medsebojna razmerja, ki se nanašajo na priključitev na distribucijsko omrežje. Pogodba o priključitvi je pogoj za sklenitev pogodbe o dobavi toplote.

Vsakokratni lastnik stavbe stopi na mesto pravnega prednika kot pravni naslednik v pogodbo o priključitvi.

X. ZAČETEK DOBAVE TOPLOTE

33. člen

(1) Začetek dobave toplote odjemalcu je mogoč potem, ko odjemalec izpolni vse pogoje iz izdanih soglasij in pogodb, ko predloži uporabno dovoljenje za stavbo ali za toplotne na-

prave, če je bilo izdano gradbeno dovoljenje in ko je sklenjena pogodba o dobavi in odjemu toplote.

(2) Odjemalec in distributer toplote z zapisnikom določita dejanski začetek dobave toplote. Zapisnik mora med drugim vsebovati obračunsko moč, začetno stanje merilnih naprav in datum začetka dobave.

(3) Distributer toplote dobavlja odjemalcu toploto praviloma neprekinjeno. Prekinitve so možne v primerih kot so določene s sistemskimi obratovalnimi navodili, tem aktom in skladno z določili pogodbe o dobavi in odjemu toplote.

XI. SKLEPANJE POGODB O DOBAVI IN ODJEMU TOPLOTE

34. člen

(1) Pogodbo o dobavi in odjemu toplote med distributerjem toplote in odjemalcem se sklene v pisni obliki ali tudi v elektronski obliki kolikor obstajajo možnosti pri obeh pogodb enih strankah.

(2) Pogodba o dobavi in odjemu toplote se sklepa z lastnikom stavbe ali dela stavbe.

(3) V primerih, ko distributer toplote nima podatka o lastniku stavbe ali dela stavbe in lastništvo stavbe ali dela stavbe ni razvidno iz javnopravnih evidenc, se pogodba lahko sklene tudi z odjemalcem, ki odjema toploto (npr. najemnik, uporabnik).

(4) Kolikor odjemalec, ki odjema toploto (npr. najemnik, uporabnik), ni hkrati tudi lastnik stavbe oziroma dela stavbe, se pogodbeno razmerje o dobavi in odjemu toplote uredi med lastnikom stavbe oziroma dela stavbe, odjemalcem, ki odjema toploto in distributerjem. Odjemalec, ki ni lastnik stavbe oziroma dela stavbe in lastnik stavbe oziroma dela stavbe sta solidarno odgovorna za nastale obveznosti dobave toplote v skladu z določili tega akta, razen v primeru, da je subsidiarna odgovornost določena z drugim zakonom. Za urejanje teh razmerij se uporabljajo določila 38. člena tega akta.

(5) Pogodbo o dobavi in odjemu toplote lahko sklene v imenu in za račun odjemalcev, ki se oskrbujejo s toploto iz skupnega odjemnega mesta, tudi upravnik stanovanjske in/ali poslovne stavbe, ki je oskrbovana s toploto iz skupnega odjemnega mesta oziroma Skupnost lastnikov iz zakona, ki ureja stanovanjska razmerja. Upravnik stanovanjske ali poslovne stavbe mora za to predložiti distributerju toplote ustrezno pogodbo o upravljanju in pooblastilo.

(6) Če pogodba o dobavi in odjemu toplote ni sklenjena v pisni obliki in odjemalec toploto dejansko odjema, se šteje, da je pogodbeno razmerje med distributerjem toplote in odjemalcem nastalo z dnem dobave toplote oziroma z dnem, ko je odjemalec postal lastnik stavbe ali dela stavbe in se domneva, da je bila pogodba sklenjena.

(7) Distributer toplote ni dolžan dobavljati toplote, če odjemalec noče skleniti pisne pogodbe o dobavi in odjemu toplote.

(8) Kadar zaradi pogojev, ki niso vezani na naprave distributerja toplote ali odjemalčeve toplotne naprave, ni možno skleniti pogodbe iz prvega odstavka tega člena, se na podlagi pisnega naročila investitorja lahko začne z dobavo toplote za preizkus delovanja odjemalčevih naprav zaradi pridobitve uporabnega dovoljenja in ogrevanja za potrebe gradnje stavbe. Investitor mora skupaj z naročilom posredovati pisno izjavo s strani odgovornega vodje del in odgovornega nadzornika s katero zagotovi, da so vse toplotne naprave obratovalne sposobne in ne ogrožajo zdravja in varnosti ljudi in okolja ter premoženja in da prevzema vso odgovornost za škodo, ki bi nastala zaradi obratovanja naprav. Na osnovi naročila se z investitorjem sklene pogodba o dobavi in odjemu toplote za preizkus delovanja odjemalčevih naprav in ogrevanja za potrebe gradnje stavbe.

35. člen

(1) Pogodba o dobavi in odjemu toplote je sklenjena za nedoločen čas, razen če se distributer toplote in odjemalec ne dogovorita drugače.

(2) Odjemalec lahko odpove pogodbo o dobavi in odjemu toplote pisno z 90-dnevnim odpovednim rokom. Po preteku odpovednega roka distributer toplote ustavi dobavo toplote na merilno mesto. Kolikor sovpada datum odpovednega roka na dela prosti dan (praznik, sobota ali nedelja), potem izvede distributer toplote zaustavitev dobave toplote prvi naslednji delovni dan. Distributer toplote ne prevzema nikakršnih obveznosti (npr. pravnih in finančnih) za škodo, ki bi z zaustavitvijo dobave toplote nastala odjemalcu.

(3) Odpoved od pogodbe o dobavi in odjemu toplote ni mogoča v primerih:

– če odpoved pogodbe o dobavi in odjemu toplote zahteva posamezni odjemalec, ki se s toploto oskrbuje iz skupnega odjemnega mesta.

– če odpoved pogodbe o dobavi in odjemu toplote zahteva odjemalec, ki bi se po odpovedi pogodbe o dobavi in odjemu toplote želel oskrbovati z drugim virom energije, kljub dejstvu, da je na določenem območju na podlagi posebnega zavezujočega predpisa obvezen in določen način ogrevanja z daljinskimi ogrevanjem.

(4) Če na enem odjemnem mestu odjema toploto več odjemalcev, velja odpoved le, če jo podajo pisno in istočasno vsi odjemalci tega odjemnega mesta.

(5) Določilo tretjega in četrtega odstavka tega člena smiselno veljata tudi za primer prenehanja veljavnosti pogodbe o dobavi in odjemu toplote, kolikor je bila pogodba o dobavi in odjemu toplote sklenjena za določen čas.

(6) Ne glede na določilo tretjega odstavka in četrtega odstavka tega člena je odpoved od pogodbe o dobavi in odjemu toplote mogoča v primeru odstranitve (rušitve) stavbe in adaptacije stavbe ali dela stavbe.

(7) Če se odjemalec znova odloči za dobavo toplote na istem odjemnem mestu v roku, ki je krajši od 12 mesecev, mora pred pričetkom dobave toplote poravnati vse fiksne stroške dobave, ki bi jih plačeval, če bi toploto prejemal nepretrgoma.

(8) Pogodba o dobavi in odjemu toplote velja in zavezuje distributerja toplote in odjemalca tudi v primeru, če je odjemalec iz kakršnegakoli razloga na strani odjemalca prekinjena dobava na njegovo odjemno mesto in če v tem času na odjemnem mestu odjemalca ni izkazana količina dobavljene toplote, vendar ne za daljše obdobje od 12 mesecev od datuma prekinitve.

36. člen

Na podlagi pisne zahteve se sklene pogodba o dobavi in odjemu toplote, ki mora vsebovati najmanj:

a) podatke o distributerju toplote, odjemalcu oziroma odjemalcih, če je skupno odjemno mesto in lastniku stavbe oziroma lastnikih delov stavbe, če je skupno odjemno mesto:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, kraj, enotno matično številko občana ali davčno številko,

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zastopnik družbe;

b) podatke o distributerju toplote in skupini odjemalcev, če je skupno odjemno mesto: ime in priimek/naziv družbe, naslov odjemalcev/sedež družbe, kraj, enotno matično številko občana ali davčno številko/ID za DDV, naziv skupine odjemalcev, naslov skupine odjemalcev, podatke o zastopniku/pooblaščenцу skupine odjemalcev ali podatke o upravniku skupine, ki skupino odjemalcev zastopa v imenu in za račun;

c) predmet pogodbe;

d) podatke o odjemnem mestu:

– naslov odjemnega mesta (ulica, hišna številka, kraj, identifikacijska številka stavbe ali dela stavbe),

– oznake odjemnega mesta,

– priključno moč odjemnega mesta na osnovi izdanega soglasja,

– uvrstitev v tarifno skupino,

– delež odjemalca na odjemnem mestu;

e) ceno toplote na dan podpisa pogodbe;

f) podatke o obračunu toplote in načinu plačila;

- g) način razdelitve stroškov dobave toplote, če je odjemno mesto skupno;
- h) podatke o načinu spremembe cen toplote, načinu obračuna toplote in načinu plačila;
- i) veljavnost pogodbe in trajanje pogodbe;
- j) podatke v katerih pogodbeni partnerja določita morebitne posebnosti pogodbenega razmerja;
- k) ostale oziroma končne določbe pogodbe.

37. člen

(1) V primeru lastninsko pravnih sprememb, ki vplivajo na obstoječe pogodbeno razmerje med distributerjem toplote in odjemalcem, sta obstoječi ali novi odjemalec dolžna distributerja toplote obvestiti o navedenih spremembah najkasneje v 15 dneh po nastali spremembi ter poskrbeti, da tudi novi odjemalec sklene pogodbo o dobavi in odjemu toplote oziroma vstopi v obstoječo pogodbo o dobavi in odjemu toplote.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka obsega:

- a) podatke o dosedanjem odjemalcu oziroma vseh odjemalcih, če je skupno odjemno mesto in o lastniku stavbe oziroma lastnikih delov stavbe, če je skupno odjemno mesto:
  - za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, enotno matično številko ali davčno številko,
  - za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zakoniti zastopnik družbe;
- b) podatke o novem odjemalcu oziroma vseh odjemalcih, če je skupno odjemno mesto in o lastniku stavbe oziroma lastnikih delov stavbe če je skupno odjemno mesto:
  - za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, enotno matično številko ali davčno številko,
  - za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zakoniti zastopnik družbe;
- c) podatke o odjemnem mestu: številka in naslov merilnega mesta;
- d) priloženo listino kot dokazilo o prenosu lastninske pravice (fotokopijo);
- e) podpisano izjavo novega odjemalca na obrazcu distributerja toplote, da vstopa v že sklenjeno pogodbeno razmerje;
- f) stanje merilne naprave na dan prenosa lastninske pravice.

(3) Po prejemu obvestila, ki vsebuje vse podatke iz prejšnjega odstavka tega člena, preide pogodbeno razmerje med dosedanjim odjemalcem in distributerjem toplote na novega odjemalca. Kolikor odjemalec ni sporočil stanja merilne naprave na dan prenosa lastninske pravice, se šteje, da velja obvestilo o spremembi od prvega naslednjega obračunskega obdobja, ko je distributer toplote prejel obvestilo v svojem vložišču. V primeru nepopolnega obvestila je distributer toplote dolžan odjemalca obvestiti o manjkajočih podatkih oziroma dokumentih ter ga pozvati k dopolnitvi vloge. Do prejema popolnega obvestila je za vse obveznosti iz pogodbe o dobavi in odjemu toplote zavezan dosedanji odjemalec, ne glede na dejansko izkazan prenos lastninske pravice.

(4) Poleg lastninsko pravnih sprememb iz prvega odstavka tega člena je odjemalec dolžan distributerju toplote v 15 dneh javiti tudi vsakršno drugo statusno spremembo, ki bi vplivala na pogodbeno razmerje ali na izvajanje obračuna toplote za odjemalčevo odjemno mesto.

(5) V primeru univerzalnega pravnega nasledstva vstopi univerzalni pravni naslednik v pravice in obveznosti iz pogodbe o dobavi in odjemu toplote, sklenjene med dosedanjim odjemalcem in distributerjem toplote. Univerzalni pravni naslednik odjemalca, je dolžan takoj po nastanku spremembe obvestiti distributerja toplote o nastali spremembi.

38. člen

(1) Odjemalec, lastnik stavbe oziroma dela stavbe, lahko distributerju toplote predlaga, da obveznosti plačevanja dobavljene toplote po pogodbi o dobavi in odjemu toplote, sklenjeni

med odjemalcem in distributerjem toplote za odjemno mesto, preidejo na drugega plačnika oziroma odjemalca toplote, ki ni lastnik stavbe ali dela stavbe (najemnik, uporabnik ipd.).

(2) Predlog odjemalca mora biti podan pisno, vsebovati pa mora:

- a) podatke o dosedanjem odjemalcu:
  - za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, enotno matično številko ali davčno številko,
  - za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zakoniti zastopnik družbe;
- b) podatke o plačniku oziroma odjemalcu toplote, ki ni lastnik stavbe ali dela stavbe:
  - za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, enotno matično številko ali davčno številko,
  - za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zakoniti zastopnik družbe;
- c) podatke o odjemnem mestu: številka in naslov odjemnega mesta;
- d) podpisano izjavo plačnika oziroma odjemalca toplote, ki ni lastnik stavbe ali dela stavbe, da bo plačal vse obveznosti, ki jih po pogodbi o dobavi in odjemu toplote mora plačati odjemalec – lastnik stavbe oziroma dela stavbe.

(3) Spremembo plačnika oziroma odjemalca toplote, ki ni lastnik stavbe ali dela stavbe (najemnik, uporabnik ipd.) na merilnem mestu se izvede s sklenitvijo aneksa k obstoječi pogodbi o dobavi in odjemu toplote, ki jo ima odjemalec sklenjeno z distributerjem toplote. Aneks velja, ko ga podpišejo distributer toplote, odjemalec in plačnik oziroma odjemalec toplote, ki ni lastnik stavbe ali dela stavbe (najemnik, uporabnik ipd.). Distributer toplote ima pravico, da ne privoli v sklenitev aneksa k pogodbi o dobavi toplote na novega plačnika oziroma odjemalca toplote, ki ni lastnik stavbe ali dela stavbe, dokler niso izpolnjene vse finančne in druge obveznosti odjemalca na dan spremembe. Distributer toplote mora o tem dejstvu pisno obvestiti odjemalca ter navesti razlog zavrnitve.

(4) Distributer toplote izvede spremembo plačnika oziroma odjemalca toplote, ki ni lastnik stavbe ali dela stavbe na odjemnem mestu s prvim naslednjim obračunskim obdobjem, ko je prejel podpisan aneks v svoje vložišče. Sprememba plačnika oziroma odjemalca toplote, ki ni lastnik stavbe ali dela stavbe, za nazaj je izjemoma možna le v primeru, da plačnik oziroma odjemalec toplote, ki ni lastnik stavbe ali dela stavbe s pisno izjavo prevzame vse neplačane obveznosti odjemalca v svoje breme in pod pogojem, da s tem soglaša tudi distributer toplote.

(5) Odjemalec in plačnik oziroma odjemalec toplote, ki ni lastnik stavbe ali dela stavbe, sta solidarno odgovorna za plačilo vseh obveznosti po pogodbi o dobavi in odjemu toplote, razen v primeru, da je subsidiarna odgovornost določena z drugim zakonom.

(6) Odjemalec ali plačnik oziroma odjemalec toplote, ki ni lastnik stavbe ali dela stavbe sta dolžna v roku 15 dni pisno obvestiti distributerja toplote o prekinitvi aneksa k obstoječi pogodbi o dobavi in odjemu toplote oziroma o dejstvu, da odjemalec ponovno prevzema vse obveznosti iz pogodbe o dobavi in odjemu toplote.

(7) Distributer toplote ima pravico, da sam odpove aneks k pogodbi o dobavi in odjemu toplote, če ugotovi, da plačnik oziroma odjemalec toplote, ki ni lastnik stavbe ali dela stavbe ne izpolnjuje obveznosti po sklenjenem aneksu in pogodbi o dobavi in odjemu toplote. O odpovedi aneksa k pogodbi o dobavi in odjemu toplote mora distributer toplote obvestiti odjemalca in plačnika oziroma odjemalca toplote, ki ni lastnik stavbe ali dela stavbe.

39. člen

V primeru, da odjemalec zaradi sprememb splošnih pogojev ali tarifnega sistema ne želi več odjemati toplote pod spremenjenimi pogoji lahko, razen v primerih, ko odpoved od pogodbe o dobavi in odjemu toplote v skladu z določili splošnih

pogojev ni mogoč, odpove pogodbo o dobavi in odjemu toplote z odpovednim rokom 45 dni. V tem primeru mora odpovedati pogodbo o dobavi in odjemu toplote v roku 30 dni po javni objavi sprememb splošnih pogojev ali tarifnega sistema, sicer se šteje, da se s spremembami strinja.

40. člen

V primeru pogodb o dobavi in odjemu toplote, ki so sklenjene za določen čas, ima distributer toplote pravico do odškodnine v primeru, če pride do prekinitve pogodbe o dobavi in odjemu toplote pred pretekom veljavnosti pogodbe iz razlogov, ki so na strani odjemalca. Distributer toplote je upravičen zaračunati odjemalcu odškodnino v skladu s splošnimi pravili o odškodninski odgovornosti.

41. člen

Distributer lahko z odjemalcem sklene posebno pogodbo o dobavi in odjemu toplote za ugodnejše obravnavanje takega odjemalca glede pogojev oskrbe, če le ta s količino odjema ali prilagajanjem svojega odjema prispeva k ugodnejši obremenitvi distribucijskega sistema. Kriteriji za ugodnejšo obravnavo takega odjemalca so opredeljeni v Tarifnem sistemu za dobavo in odjem toplote.

XII. POSEBNA RAZMERJA NA SKUPNIH ODJEMNIH MESTIH

42. člen

Skupno odjemno mesto je odjemno mesto v stanovanjski, poslovni ali stanovanjsko-poslovni stavbi, na katerem se meri poraba toplote za več pravnih in/ali fizičnih oseb skupaj. V tem primeru izvršujejo obveznosti in pravice, ki jih imajo po teh pogojih odjemalci, vse te osebe skupaj in se jih obravnava kot enega odjemalca.

43. člen

(1) Stroški oskrbe s toploto so določeni za skupno odjemno mesto, odjemalci na skupnem odjemnem mestu pa so dolžni še pred sklenitvijo pogodbe o dobavi in odjemu toplote distributerju toplote posredovati razdelilnik stroškov dobavljene toplote, s katerim si v odstotkih razdelijo celotno obveznost plačila stroškov oskrbe s toploto in drugih storitev na skupnem merilnem mestu. Vsota vseh deležev na razdelilniku stroškov mora znašati 100 odstotkov. Razdelilnik stroškov je priloga pogodbe o dobavi in odjemu toplote.

(2) Razdelilnik stroškov dobavljene toplote mora biti izdelan v skladu s pravilnikom o načinu delitve in obračunu stroškov za toploto v stanovanjskih in drugih stavb z več posameznimi deli in posredovan v skladu z navodili distributerja toplote.

(3) Razdelilnik stroškov dobavljene toplote se lahko spremeni le na način kot je določen za prvo sprejetje in se upošteva s prvim naslednjim obračunskim obdobjem, ko distributer toplote prejme razdelilnik stroškov v svoje vložišče.

(4) Odjemalci skupnega odjemnega mesta, ki želijo dobiti ločene račune, morajo distributerju toplote pred sklenitvijo pogodbe o dobavi in odjemu toplote predložiti sporazumno izdelan razdelilnik stroškov dobavljene toplote in drugih stroškov in v primerih, ko se razdelilniki stroškov dobavljene toplote mesečno spreminjajo, morajo predložiti tudi način mesečne razdelitve stroškov dobavljene toplote. Razdelilnik stroškov dobavljene toplote in drugih stroškov ter način mesečne razdelitve stroškov dobavljene toplote sta sestavna dela pogodbe o dobavi in odjemu toplote.

44. člen

Kolikor odjemalec, ki je postal lastnik dela stavbe, ki je oskrbovan s toploto iz skupnega odjemnega mesta, iz katerega se oskrbuje še več drugih odjemalcev toplote, ne želi vstopiti v obstoječo pogodbeno razmerje namesto prejšnjega lastnika dela stavbe, se šteje, da je pogodbeno razmerje nastalo z

dnevem, ko je novi lastnik postal lastnik dela stavbe oziroma z dnevem dobave toplote novemu lastniku.

45. člen

(1) Mesečni razdelilniki dobavljene toplote za obračun stroškov dobavljene toplote morajo biti izdelani in posredovani v skladu določili pogodbe o dobavi in odjemu toplote in navodili distributerja. Odjemalci morajo določiti pooblaščenca za sporočanje mesečnega razdelilnika stroškov. Izvajalec delitve mora podpisati z distributerjem toplote aneks k pogodbi o dobavi in odjemu toplote, v katerem se določi način, roki in pogoji sporočanja mesečnih razdelilnikov dobavljene toplote.

(2) Kolikor mesečni razdelilniki dobavljene toplote za obračun toplote niso izdelani in posredovani v roku in na način, kot to določajo pogodbeno določila, ima distributer toplote pravico obračunati stroške toplote po zadnjem prejetem razdelilniku stroškov toplote, ki ga ima na voljo. Reklamacij iz naslova ne sporočenih, napačno sporočenih ali nepravilno sporočenih razdelilnikov stroškov distributer toplote ni dolžan upoštevati.

(3) V primeru dodatni priklopov, sprememb ali odklopov odjemalcev na skupnem odjemno mesto ima distributer toplote, kolikor ne prejme razdelilnika stroškov toplote v skladu s drugim odstavkom tega člena, pravico, da razdeli stroške dobavljene toplote po priključni moči ali po razmerju površin posameznih delov stavbe, ki jih pridobi iz pogodbe o dobavi in odjemu toplote ali iz javnih evidenc.

46. člen

Sprememba posameznega odjemalca na skupnem merilnem mestu se izvaja po določilih 38. člena tega akta. Ob menjavi odjemalca na skupnem merilnem mestu plača dotedanji odjemalec račun do konca obračunskega obdobja, v katerem se je zgodila sprememba. Ne glede na dejstvo, da se je lastninsko pravna ali statusna sprememba dogodila znotraj obračunskega obdobja, je zavezanec za plačilo stroškov oskrbe s toploto dotedanji odjemalec. Če odjemalec izrecno zahteva poračun ter odčitovanje distributerja na dan spremembe odjemalca, se izdelava takega poračuna plača posebej. Strošek izrednih odčitovanj in obračun na zahtevo odjemalca, zaračunava distributer toplote po veljavnem ceniku storitev.

47. člen

Odpoved pogodbe o dobavi in odjemu toplote na skupnem odjemnem mestu velja le, če jo podajo vsi odjemalci tega odjemnega mesta oziroma njihovi zakoniti zastopniki, skupaj, istočasno, v pisni obliki. Odpoved lahko poda tudi upravnik stavbe oziroma skupnost lastnikov iz zakona, ki ureja stanovanjska razmerja, v skladu s pooblastili, ki jih ima pri zastopanju lastnikov delov stavb. Z dnem prejema popolne odpovedi začne teči odpovedni rok po pogodbi o dobavi in odjemu toplote. Pri postopku odpovedi se smiselno uporabljajo določila 35. člena tega akta.

XIII. STORITEV DOBAVE TOPLOTE

48. člen

Distributer toplote dobavlja odjemalcu toploto neprekinjeno vse leto in mu zagotavlja na odjemnem mestu v priključni postaji parametre skladno z določili v sistemskih obratovnih navodilih. Izjemoma so možne prekinitve dobave le skladno z določili v sistemskih obratovnih navodilih ali v tem aktu ali če se distributer toplote in odjemalec ne dogovorita drugače.

49. člen

(1) Če se v skladu z razvojem oskrbe s toploto v Mestni občini Ljubljana pogoji za dobavo toplote toliko spremenijo, da so potrebne tehnično tehnološke spremembe, predelave ali zamenjave na distribucijskem omrežju in ali na odjemalčevih toplotnih napravah, poravnava vse stroške, ki nastanejo na distribucijskem omrežju, distributer toplote, odjemalec pa

praviloma vse stroške na priključnih vodih in vse stroške na svojih napravah.

(2) Če odjemalec ne prevzame stroškov iz prejšnjega odstavka ali če potrebne spremembe niso opravljene pravočasno in niso časovno usklajene z deli na distributerjevih napravah, mu distributer toplote ni dolžan dobavljati toplote, dokler niso izpolnjeni vsi pogoji za varno in pravilno obratovanje.

XIV. UGOTAVLJANJE KOLIČIN DOBAVLJENE TOPLOTE

50. člen

(1) Distributer toplote mora na stroške lastnika merilne naprave zagotoviti na odjemnih mestih meritve količin toplote, ki jo prevzemajo odjemalci.

(2) Merilne naprave, ki merijo odjem toplote, so odvisne od ogrevnega medija in načina meritev in so:

1. Merilniki toplote (toplotni števcji).
2. Vodomeri.
3. Pretočna merila za količino pare z merilno zaslonko.
4. Pretočna merila za količino pare z merilno zaslonko in s korektorjem tlaka in temperature.

(3) Merilne ali delilne naprave, ki so nameščene v hišni postaji ali na internih napravah odjemalca služijo le za interno razdelitev stroškov toplote, ki je izmerjena z merilno napravo na merilnem mestu v priključni postaji.

51. člen

Za merilne naprave in s tem količine predane toplote se za merila, ki niso zajeta v pravilniku o merilnih instrumentih ali v drugem predpisu, se določijo pogoji uporabe merilnika v pogodbi o dobavi in odjemu toplote.

52. člen

(1) Tip, velikost in mesto namestitve merilne naprave določi projektant v skladu s pogoji distributerja toplote. Vse merilne naprave morajo imeti veljavno overitveno oznako v skladu z zakonom o meroslovju. Po namestitvi merilne naprave, se na napravo namesti plomba, ki onemogoča njeno demontažo brez poškodbe.

(2) Merilne naprave pregleduje, vzdržuje in zamenjuje ter izvaja redne menjave distributer toplote na stroške odjemalca.

(3) Tehnični pogoji in način izvajanja meritev so določeni s sistemskimi obratovalnimi navodili distributerja toplote.

53. člen

(1) Distributer toplote zagotavlja merjenje količin toplote v okviru in pod pogoji, kot je določeno v soglasju za priključitev in s pogodbo o dobavi in odjemu toplote. Odjem mora biti znotraj delovnega območja merilne naprave, ki je bil določen na osnovi zahteve k priključitvi.

(2) Kolikor je odjem toplote izven delovnega območja merilne naprave, distributer toplote ne odgovarja za predpisano natančnost merjenja. V tem primeru je odjemalec dolžan plačati odmerjene količine toplote ne glede na možne merske napake.

(3) Kolikor je odjem toplote večkrat zaporedoma izven pogodbenih okvirov, mora odjemalec nemudoma podati vlogo za spremembo soglasja za priključitev.

54. člen

(1) Redne preglede merilnikov toplote in vodomerov in njihovo zamenjavo v zakonitem roku izvaja na stroške lastnika merilne naprave distributer toplote v skladu z zakonodajo.

(2) Redne preglede in kontrole za pretočna merila za količino pare z merilno zaslonko in za pretočna merila za količino pare z merilno zaslonko in s korektorjem tlaka in temperature izvaja na osnovi zahteve distributerja in na stroške lastnika merilne naprave pogodbenik Urada za meroslovje Republike Slovenije v skladu s postavljenimi postopki. Rok rednih pregledov je tri leta.

55. člen

(1) Količine predane toplote se ugotovijo na podlagi odčitka merilne naprave na merilnem mestu. Merilne naprave odčitava pooblaščen oseba distributerja toplote, ali po predhodnem dogovoru z distributerjem toplote, odjemalec sam ali se odčitavajo z napravo, ki omogoča daljinski prenos podatkov.

(2) Redno odčitavalno obdobje je mesečno.

(3) Za obračunsko obdobje za katerega niso bile odčitane merilne naprave distributer toplote zaračuna toploto na osnovi ocenjene porabe v obračunskem obdobju, upoštevajoč preteklo porabo in dejanski temperaturni primanjkljaj v obračunskem obdobju.

(4) Šteje se, da odjemalec prevzame toploto na odjemnem mestu v enaki kakovosti, kot je bila predana, in količini, kot je bila izmerjena na odjemnem mestu.

(5) Kolikor odjemalec ne soglaša s kakovostjo ali količino toplote, prevzete na odjemnem mestu, je dokazno breme na strani odjemalca omrežja.

(6) Distributer toplote zaračunava odjemalcu posredovanje podatkov o izrednih odčitkih merilnih naprav, to je tistih, ki niso zajeti v plačilu dobave toplote.

56. člen

(1) Pri izvajanju aktivnosti iz 50., 52., 53. in 54. člena tega akta mora odjemalec distributerju toplote omogočiti neoviran dostop do vseh merilnih naprav. Odjemalec mora poskrbeti, da so merilne naprave vedno dostopne in lahko čitljive. Odjemalec mora zavarovati merilne naprave pred poškodbami overitvenih oznak merilnih naprav, poškodbo plombe (zalivke), drugimi poškodbami in jih zavarovati pred zmrzaljo.

(2) Odjemalec mora tudi jamčiti, da kolikor je mogoče, odjem toplote ne bo tako nereden, da bi bilo ogroženo pravilno delovanje merilnih naprav.

(3) Če distributer toplote zaradi odsotnosti odjemalca ali zaradi drugih razlogov na strani odjemalca ni mogel odčitati merilne naprave, je odjemalec dolžan na osnovi obvestila distributerja toplote javiti pravičen odčitek v roku in na način, ki ga določi distributer toplote. Če odjemalec ne javi odčitka ali distributerju toplote ne omogoči dostopa do merilnih naprav na odjemnih mestih, mu distributer toplote določi količino predane toplote glede na njegovo dinamiko dobavo toplote v preteklem obdobju, upoštevaje tudi druge možne vplive.

(4) Če se ugotovi, da so zaradi okvare merilne naprave, ki je nastala brez krivde odjemalca, količine predane toplote nepravilno registrirane oziroma nepravilno merjena, se na podlagi dokumentiranih podatkov izmerjene količine toplote sporazumno popravijo za čas, od zadnje kontrole merilne naprave do ugotovitve nepravilnosti, vendar za največ 12 mesecev od dneva, ko so bile nepravilnosti ugotovljene. Pri tem je potrebno upoštevati vse okoliščine, v katerih je odjemalec prejemal toploto v času, ko je merilna naprava nepravilno merila oziroma registrirala količine predane toplote.

(5) Če ne pride do sporazumnega popravka izmerjenih količin, se popravek izvrši tako, da se predane količine toplote za obračunsko obdobje, v katerem merilne naprave niso pravilno merile oziroma registrirale teh količin, določi na osnovi srednjih vrednosti predanih količin, v obdobju pred in po nastanku okvare, z upoštevanjem dinamike dobave toplote.

(6) Če je pri odjemalcu zaradi namestitve ali odstranitve internih toplotnih naprav ali drugih razlogov na strani odjemalca, potrebno zamenjati merilno napravo z novo drugih dimenzij ali karakteristik, nosi stroške nabave in vgradnje nove merilne naprave ter ostale stroške predelave napeljave odjemalec.

(7) Distributer toplote in odjemalec imata poleg rednih pregledov vedno pravico kontrolirati točnost merilne naprave. Če se pri preskusu izkaže, da točnost merilne naprave presega vrednost predpisanega največjega dopustnega merilnega pogoška, plača stroške pregleda distributer toplote, v nasprotnem primeru pa odjemalec oziroma lastnik merilne naprave.

57. člen

(1) Naprave, ki v toplotni postaji omogočajo daljinski prenos podatkov za potrebe obračuna in učinkovito delovanje toplotne postaje namešča, premešča in vzdržuje distributer toplote na stroške odjemalca. Distributer toplote tudi predpiše zahtevane lastnosti naprav s funkcijo daljinskega prenosa podatkov.

(2) Odjemalci, ki imajo nameščene naprave, ki omogočajo daljinski prenos podatkov, morajo distributerju toplote, če je to tehnično možno, brezplačno dati na voljo kabelsko povezavo ali možnost napeljave take povezave do ustreznega komunikacijskega omrežja.

(3) Odjemalci, pri katerih so nameščene merilne naprave in naprave, ki omogočajo daljinski prenos podatkov, ki za svoje delovanje potrebujejo električno energijo, morajo distributerju toplote brezplačno omogočiti priklon na električno omrežje.

58. člen

(1) V primeru okvare, poškodbe ali motnje v delovanju merilne naprave, mora odjemalec o tem takoj obvestiti distributerja toplote. Distributer toplote je dolžan navedene napake odpraviti takoj, ko je glede na naravo napake mogoče.

(2) Če se ugotovi, da je odgovornost za okvaro, poškodbo ali motnjo v delovanju merilne naprave na strani odjemalca, bremenijo stroški popravila ali zamenjave merilne naprave odjemalca, v nasprotnem primeru pa distributerja toplote.

59. člen

(1) Količina toplote za potrebe obračuna se ugotovi neposredno na podlagi odčitka stanja merilne naprave, nameščene na merilnem mestu v priključni postaji, ne glede na nameščene merilne naprave, ki so namenjene za interno razdelitev porabljene toplote.

(2) Količine dobavljene toplote za ogrevanje sanitarne tople vode se merijo neposredno s toplotnim števcem. Pri neposredni meritvi toplote za ogrevanje sanitarne tople vode so količine porabljene toplote za ogrevanje vodovodne vode izražene v MWh.

60. člen

(1) Količine dobavljene toplote za ogrevanje sanitarne tople vode pri posrednem merjenju se ugotavljajo na podlagi odbirkov vodomera, ki je nameščen pred sistemom za ogrevanje sanitarne tople vode.

(2) Pri posredni meritvi so količine izražene v m³. Pri tem velja 1 m³ na 60 °C segrete tople vode 0,10 MWh v skladu s pravilnikom o načinu delitve in obračunu stroškov za toploto v stanovanjskih in drugih stavbah z več odjemalci.

(3) Posredni način ugotavljanja dobavljene toplote za ogrevanje sanitarne tople vode se lahko uporablja v prehodnem obdobju in v primerih, ko je toplotni števec v okvari in so na razpolago odbirki vodomera ali če lastnik toplotne postaje ni zamenjal posredne meritve sanitarne tople vode z vodomeri z neposrednimi meritvami s toplotnimi števci.

61. člen

(1) Za obdobje, ko je merilna naprava pokvarjena, se določi dobavljena količina na podlagi porabe v primerljivem obračunskem obdobju, ko je merilna naprava še pravilno delovala, z upoštevanjem vseh okoliščin, ki vplivajo na odjem toplote.

(2) Primerljivo obračunsko obdobje določi distributer toplote. Za stavbe, za katere ni mogoče določiti primerljivega obračunskega obdobja (nove stavbe), se uporabi podatke iz primerljive druge stavbe.

62. člen

Dobavljena količina toplote, ki je odvisna od zunanje temperature, se za obračunsko obdobje, ko je bila merilna naprava pokvarjena, določa:

$$Q = Q_h \times K \times Y$$

Pri tem pomenijo:

Q	...	dobavljena količina toplote (MWh)
Q _h	...	obračunsko (priključno) moč toplotnih naprav za ogrevanje in klimatizacijo prostorov (MW)
K	...	število ur obratovanja odjemalčevih toplotnih naprav z obračunsko (priključno) močjo v obračunskem obdobju
Y	...	faktor odjema toplote za primerljivo obračunsko obdobje

$$K = \frac{24 \times Z \times (t_n - t_{z\_sr})}{t_{np} - t_{z\_min}}$$

Pri tem pomenijo:

Z	...	število ogrevalnih dni
t _n	...	srednja projektna ali predpisana temperatura prostorov
t _{np}	...	srednja projektna notranja temperatura prostorov
t _{z sr}	...	srednja zunanja temperatura v obračunskem obdobju
t _{z min}	...	-20 °C, računsko minimalna zunanja temperatura

XV. NAČIN PLAČIL IN POSTOPEK OPOMINJANJA

63. člen

(1) Distributer toplote zaračunava toploto za vsako odjemno mesto posebej.

(2) Perioda izstavljanja računov je praviloma mesečna.

(3) Storitve, ki jih distributer toplote zaračunava, vendar v tarifnem sistemu za distribucijo toplote niso zajete, obračuna distributer toplote po ceniku, ki ga objavi na spletni strani.

64. člen

(1) Odjemalec poravna izstavljen račun v roku 15 dni od datuma izstavitve računa, če zakon ali pogodba o dobavi in odjemu toplote ne določa drugače. Računi se poravnajo na običajen način, razen v primerih posebnih predhodnih pisnih dogovorov.

(2) Če računi niso poravnani pravočasno, distributer toplote pozove k izpolnitvi obveznosti s pisnim opominom v katerem določi nov rok plačila, ki za gospodinske odjemalce ne sme biti krajši od 15 dni. Če izstavljeni računi niso poravnani do naknadno določenega roka, sistemski operater lahko odjemalcu, po predhodnem obvestilu, ustavi distribucijo toplote, ob upoštevanju pravil 71. in 73. člena tega akta in prične postopek sodne izterjave. Rok od prejema obvestila o ustavitvi dobave toplote do dejanske ustavitve ne sme biti krajši od 15 dni. Distributer toplote zaračunava zakonske zamudne obresti od zapadlosti računa do dneva plačila.

(3) Distributer toplote lahko zaračuna stroške opomina in ustavitve dobave toplote po ceniku.

65. člen

(1) Distributer toplote lahko določi obliko in način zavarovanja plačil, pri čemer lahko distributer toplote od odjemalca zahteva, da le ta zavaruje najmanj povprečno izračunani znesek dvomesečnega računa za toploto glede na pogodbo o dobavi in odjemu toplote.

(2) Distributer toplote lahko zahteva zavarovanje plačila v obliki bančne garancije ali v obliki drugih finančnih instrumentov zavarovanja ali zahteva predplačilo.

(3) Distributer toplote lahko iz naslova zavarovanja plačila sam poplača račune, ki jim je zapadel rok plačila, če po pisnem opominu odjemalec ne izpolni svojih finančnih obveznosti do distributerja toplote.

(4) V primeru predplačila se računi pokrivajo iz tega naslova do višine plačanega predplačila, razliko pa je odjemalec dolžan poravnati v skladu s 63. in 64. členom tega akta.

XVI. REKLAMACIJE

66. člen

(1) Odjemalec lahko pri distributerju toplote reklamira:

- kakovost dobavljene toplote v priključni postaji,
- obračun dobavljene toplote,
- in druge storitve.

(2) Reklamacijo je potrebno podati distributerju toplote v pisni obliki ali ustno na zapisnik pri distributerju toplote. Ustne reklamacije se upoštevajo le v primeru, če so nujne in zahtevajo takojšnje ukrepanje, morajo pa biti naslednji dan potrjene tudi v pisni obliki.

(3) Reklamacija na obračun toplote je lahko samo pisna in jo mora odjemalec sporočiti v osmih dneh po prejemu računa. Kasnejših reklamacij se ne upošteva. Reklamacija računa, ki se nanaša na obračun toplote, ne odloži plačila za nesporni del.

(4) Na skupnih odjemnih mestih lahko reklamacijo poda le pooblaščenec odjemalcev.

67. člen

(1) Distributer toplote mora odjemalca pisno obvestiti o svojem stališču do prejete reklamacije in njegovih že sprejetih ukrepih in predlogih za ustrezno rešitev reklamacije. Odgovor na reklamacijo mora posredovati najkasneje v roku osmih delovnih dni.

(2) Če je na osnovi reklamacije ugotovljena napaka po krivdi distributerja toplote v zvezi s kakovostjo dobavljene toplote v priključni postaji in se je ne da odpraviti v najkrajšem času (do 24 ur) mora distributer toplote posredovati odjemalcu ali pooblaščenecu odjemalcev pisni odgovor o rešitvi reklamacije v najkrajšem času, najkasneje pa v treh delovnih dneh od prejema reklamacije.

68. člen

Upravičene reklamacije upošteva distributer toplote pri obračunu toplote sorazmerno s časom njihovega trajanja in upošteva okolščine v času motenj pri dobavi toplote. Ne upoštevajo se odbitki na račun nedobavljene toplote za čas, ki je krajši od enega dneva.

XVII. NEUPRAVIČEN ODJEM

69. člen

(1) Šteje se, da je odjem toplote neupravičen:

- če odjemalec odjema toploto brez sklenjene pogodbe o dobavi in odjemu toplote,
- če odjema toploto, ki ni merjena z merilno napravo,
- in/ali, če odjemalec odjema toploto z merilno napravo, ki nima veljavne overitvene oznake.

(2) Če trajanje neupravičenega odjema ni mogoče spoznamno ugotoviti, se neupravičen odjem toplote zaračuna za čas 12 mesecev.

(3) Če ni mogoče ugotoviti količin neupravičeno odvzete toplote, se količina toplote določi v skladu s 61. in 62. členom tega akta, pri čemer se uporabi podatke iz primerljive druge stavbe, z upoštevanjem najvišjega faktorja odjema toplote.

(4) Odjemalec mora distributerju toplote plačati tudi vse stroške in škodo, ki jo povzroči z neupravičenim odjemom toplote.

70. člen

(1) Če odjemalec priključi svoje interne toplotne naprave brez vednosti distributerja toplote na sistem ogrevanja v stavbi, ki je že priključena na distribucijsko mrežo, lahko distributer

toplote sam sestavi zapisnik z datumom, ko je bil tak poseg tehnično mogoč ali dejansko ugotovljen. Če distributer ne razpolaga s podatki o obračunski moči takega odjemalca, le tega predhodno pozove k pridobitvi soglasja za priključitev skladno z 18. členom tega akta.

(2) Distributer toplote v takem primeru odjemalcu obračuna novo obračunsko moč, ostale odjemalce na istem odjemnem mestu pa obvesti preko zakonitega zastopnika o dodatni priključitvi in povečanju obračunske toplotne moči zaradi ureditve razdelilnika stroškov in spremembe pogodbenega razmerja. V primeru, da distributer toplote ne prejme novega razdelilnika ima pravico, da razdeli stroške skladno s kriteriji, ki so veljali za razdelitev stroškov pred povečanjem obračunske moči na račun dodatnega prikljopa.

XVIII. PREKINITEV DOBAVE TOPLOTE

71. člen

Distributer toplote lahko prekine in ustavi odjemalcu toplote distribucijo toplote po predhodnem obvestilu ali brez predhodnega obvestila v skladu z določili energetskega zakona in sistemskih obratovalnih navodil za distribucijsko omrežje za oskrbo s toploto.

72. člen

Vnovična dobava toplote po prekinitvi oziroma ustavitvi se začne potem, ko so odpravljeni razlogi za prekinitev oziroma ustavitve in ko se distributerju toplote poravnajo nastali stroški v zvezi z prekinitvijo oziroma ustavitvijo dobave toplote.

73. člen

(1) Gospodinski odjemalci, ki se jim dobava toplote glede na okolščine (letni čas, temperaturne razmere, bivalne razmere, premoženjsko stanje ipd.) ne sme znižati pod količino, ki je nujno potrebna, da nista ogroženi življenje in zdravje odjemalca oziroma oseb, ki z njim živijo in, ki želijo uveljavljati pravico do dobave toplote, morajo po prejemu obvestila o ustavitvi dobave toplote v štirinajstih dneh vložiti pri distributerju toplote, vlogo za priznanje te pravice in predložiti potrebna dokazila. Šteje se, da odjemalec izpolnjuje pogoj glede slabega premoženjskega stanja, če je prejemnik denarne socialne pomoči.

(2) Distributer toplote odjemalcu iz prejšnjega odstavka, prizna pravico do dobave toplote samo v obdobju od 1. oktobra do 30. aprila, vendar le za čas, za katerega je izkazano slabo premoženjsko stanje.

(3) Distributer toplote o odločitvi glede priznanja in trajanja pravice do dobave toplote iz tega člena odjemalca nemudoma obvesti.

74. člen

Distributer toplote mora gospodinskega odjemalca, ki mu je ustavil dobavo toplote, pa je ta naknadno, v dveh dneh po ustavitvi dobave toplote uveljavil pravico do dobave toplote, distributer pa mu je priznal pravico do dobave toplote skladno s 73. členom tega akta, v zimskih mesecih ponovno priključiti v 24 urah od vložene zahteve. Gospodinski odjemalec mora izkazati, da bi mu zaradi ustavitve dobave toplote lahko nastala nevarnost za življenje ali zdravje in da si iz razlogov, ki niso na njegovi strani, ni mogel zagotoviti drugega načina ogrevanja. Kolikor odjemalec v navedenem roku tega ne izkaže, distributer toplote šteje, da nevarnost ne obstaja.

75. člen

V primeru predvidenih del na distribucijskem omrežju, se šteje, da je distributer toplote obvestil odjemalce pravočasno, če je bilo obvestilo poslano najmanj dva dni pred pričetkom del oziroma ustavitvijo ali v primeru, ko gre za širši krog odjemalcev, preko sredstev javnega obveščanja vsaj 48 ur pred prekinitvijo.

XIX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

76. člen

(1) Odjemalci morajo posredne meritve količine dobavljene toplote za ogrevanje sanitarne tople vode z vodomeri zamenjati z neposrednimi meritvami s toplotnimi števci najkasneje do 1. oktobra 2015.

(2) Od dneva uveljavitve tega akta do 1. oktobra 2015 se poraba toplote za ogrevanje sanitarne tople vode pri posrednih meritvah obračunava po določilih 60. člena tega akta, pri čemer velja 1 m³ na 60 °C segrete tople vode 0,084 MWh.

77. člen

(1) Ta akt zavezuje vse dosedanje odjemalce, ki imajo na podlagi Pogojev za dobavo in odjem toplote iz vročevodnega omrežja Javnega podjetja Energetika Ljubljana, d.o.o., Verovškova 70, Ljubljana (Uradni list RS, št. 76/97), sklenjene pogodbe o dobavi in odjemu toplote z Javnim podjetjem Energetika Ljubljana, d.o.o., ali so bili odjemalci toplote na drugi podlagi.

(2) Soglasja in pogodbe, sklenjene pred uveljavitvijo tega akta, ostanejo v veljavi, dokler jih pogodbene stranke ne odpovedo oziroma do izteka veljavnosti. Za posamezna pogodbeno določila, ki so v nasprotju s tem aktom, se uporabljajo določila tega akta. Do odpovedi pogodbe se šteje, da imajo odjemalci do dne poteka roka, do katerega je bila sklenjena pogodba, na podlagi Pogojev za dobavo in odjem toplote iz vročevodnega omrežja Javnega podjetja Energetika Ljubljana, d.o.o., Verovškova 70, Ljubljana, z Javnim podjetjem Energetika Ljubljana, d.o.o., sklenjeno pogodbo o dobavi in odjemu toplote.

78. člen

Z dnem uveljavitve tega akta prenehajo veljati Pogoji za dobavo in odjem toplote iz vročevodnega omrežja Javnega podjetja Energetika Ljubljana, d.o.o., Verovškova 70, Ljubljana (Uradni list RS, št. 76/97).

79. člen

Ta akt začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. JEP3000120123
Ljubljana, dne 15. maja 2012
EVA 2012-2430-0115

Javno podjetje
Energetika Ljubljana, d.o.o.
Direktor
Hrvoje Drašković l.r.

1986. Poročilo o rasti cen življenjskih potrebščin na območju Slovenije za maj 2012

Na podlagi prvega odstavka 19. člena Zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95 in 9/01) objavlja Statistični urad Republike Slovenije

POROČILO
o rasti cen življenjskih potrebščin na območju Slovenije za maj 2012

Cene življenjskih potrebščin so bile maja 2012 v primerjavi s prejšnjim mesecem višje za 0,6 %.

Št. 9621-141/2012/5
Ljubljana, dne 6. junija 2012
EVA 2012-1522-0016

mag. Irena Križman l.r.
generalna direktorica
Statističnega urada
Republike Slovenije

OBČINE

BOVEC

1987. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Javnega zavoda Posoški razvojni center

Na podlagi 3. in 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96), Odloka o ustanovitvi Javnega zavoda Posoški razvojni center (Uradno glasilo, št. 1/99, Primorske novice, Uradne objave, št. 30/02, Primorske novice, Uradne objave, št. 9/07) in 16. člena Statuta Občine Bovec (Uradni list RS, št. 72/06, 89/10) je Občinski svet Občine Bovec na 16. redni seji dne 14. 6. 2012 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Javnega zavoda Posoški razvojni center

1. člen

(1) V Odloku o ustanovitvi Javnega zavoda Posoški razvojni center (Uradno glasilo, št. 1/1999, Primorske novice, Uradne objave, št. 30/2002, Primorske novice, Uradne objave, št. 9/2007) se v prvem odstavku 2. člena pri navedbi sedeža Občine Tolmin številka »1/b« nadomesti s številko »2«.

(2) Prvi stavek drugega odstavka 2. člena se spremeni tako, da se glasi: »Ime javnega zavoda se glasi: Posoški razvojni center.«

(3) V drugem odstavku 2. člena se doda nov stavek z besedilom »Skrajšano ime javnega zavoda se glasi PRC.«

(4) Drugi in tretji stavek tretjega odstavka 2. člena se črtata.

(5) Četrty odstavek 2. člena se črta.

2. člen

Črta se 4. člen.

3. člen

Spremeni se 7. člen tako, da se glasi:

»Dejavnosti javnega zavoda so:

18.200 Razmnoževanje posnetih nosilcev zapisa;

58.110 Izdajanje knjig;

58.140 Izdajanje revij in druge periodike;

58.190 Drugo založništvo;

59.110 Produkcija filmov, video filmov, televizijskih oddaj;

59.130 Distribucija filmov, video filmov, televizijskih oddaj;

59.200 Snemanje in izdajanje zvočnih zapisov in muzikalij;

63.110 Obdelava podatkov in s tem povezane dejavnosti;

63.120 Obratovanje spletnih portalov;

64.990 Drugje nerazvrščene dejavnosti finančnih storitev, razen zavarovalništva in dejavnosti pokojninskih skladov;

66.190 Druge pomožne dejavnosti za finančne storitve, razen za zavarovalništvo in pokojninske sklade;

68.100 Trgovanje z lastnimi nepremičninami;

68.200 Oddajanje in obratovanje lastnih ali najetih nepremičnin;

68.320 Upravljanje nepremičnin za plačilo ali po pogodbi;

69.200 Računovodske, knjigovodske in revizijske dejavnosti; davčno svetovanje;

70.220 Drugo podjetniško in poslovno svetovanje;

71.111 Arhitekturno projektiranje;

71.112 Krajinsko arhitekturno, urbanistično in drugo projektiranje;

71.129 Druge inženirske dejavnosti in tehnično svetovanje;

73.110 Dejavnost oglaševalskih agencij;

73.200 Raziskovanje trga in javnega mnenja;

74.300 Prevajanje in tolmačenje;

78.100 Dejavnost pri iskanju zaposlitve;

78.200 Posredovanje začasne delovne sile;

78.300 Druga oskrba s človeškimi viri;

82.110 Nudenje celovitih pisarniških storitev;

82.190 Fotokopiranje, priprava dokumentov in druge posamične pisarniške dejavnosti;

82.300 Organiziranje razstav, sejmov, srečanj;

82.990 Drugje nerazvrščene spremljajoče dejavnosti za poslovanje;

85.590 Drugje nerazvrščeno izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje;

85.600 Pomožne dejavnosti za izobraževanje;

90.030 Umetniško ustvarjanje;

90.040 Obratovanje objektov za kulturne prireditve;

91.030 Varstvo kulturne dediščine;

93.190 Druge športne dejavnosti;

93.299 Drugje nerazvrščene dejavnosti za prosti čas.«

4. člen

V prvem odstavku 9. člena se črta tretja alineja.

5. člen

V 11. členu se črtajo tretja, osma in enajsta alineja.

6. člen

V prvem odstavku 13. člena se besedilo »višješolsko izobrazbo in vsaj pet let managerskih izkušenj« nadomesti z besedilom »univerzitetno izobrazbo oziroma magisterij stroke in najmanj pet let izkušenj na primerljivih delovnih mestih.«

7. člen

Črta se 15. člen.

8. člen

Črta se drugi odstavek 16. člena. Dosedanji tretji odstavek postane drugi odstavek.

9. člen

4. členu se doda drugi odstavek, ki se glasi:

»V javni zavod lahko vstopijo novi partnerji, kolikor s tem soglašajo vse tri ustanoviteljice zavoda.«

10. člen

(1) Odlok se sprejme v enakem besedilu v vseh občinah ustanoviteljicah.

(2) Župani občin ustanoviteljic objavijo ta odlok v uradnih glasilih svojih občin v petnajstih dneh po sprejemu na seji občinskega sveta.

(3) Odlok začne veljati petnajsti dan po zadnji objavi.

Št. 007

Bovec, dne 14. junija 2012

Župan
Občine Bovec
Siniša Germovšek i.r.

1988. Pravilnik o dodeljevanju enkratnih denarnih socialnih pomoči v Občini Bovec

Na podlagi 21. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09 in 51/10), 99. člena Zakona o socialnem varstvu

(Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo) in 16. člena Statuta Občine Bovec (Uradni list RS, št. 72/06 in 89/10) je Občinski svet Občine Bovec na 16. seji dne 14. 6. 2012 sprejel

P R A V I L N I K o dodeljevanju enkratnih denarnih socialnih pomoči v Občini Bovec

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Pravilnik o dodeljevanju enkratnih denarnih socialnih pomoči v Občini Bovec določa upravičenost do enkratne denarne socialne pomoči iz proračuna Občine Bovec upravičence/upravičenke, kriterije, namen in postopek za določitev višine enkratne denarne socialne pomoči.

2. člen

Enkratno denarno socialno pomoč iz proračuna Občine Bovec, se upravičencem lahko dodeli največ dvakrat letno, le izjemoma večkrat, kot pomoč pri razrešitvi trenutne materialne stiske prosilca.

Občina Bovec vsako leto zagotavlja sredstva v proračunu občine.

3. člen

Za vodenje postopkov in odločanje na prvi stopnji Občina Bovec pooblasti Center za socialno delo Tolmin (v nadaljevanju: CSD Tolmin).

II. UPRAVIČENCI, KRITERIJI, VIŠINA IN NAMEN ENKRATNE DENARNE SOCIALNE POMOČI

4. člen

Do enkratne denarne socialne pomoči so upravičeni državljani RS, ki imajo stalno bivališče na območju Občine Bovec ter tujci, ki imajo dovoljenje za stalno prebivanje v Sloveniji, in imajo stalno bivališče na območju občine in tam tudi dejansko prebivajo.

5. člen

Enkratna denarna socialna pomoč se lahko samski osebi oziroma družini dodeli, če se ugotovi, da se je samska oseba oziroma družina iz razlogov, na katere ne more vplivati znašla v položaju materialne ogroženosti. Pri tem lastni dohodek samske osebe oziroma družine ne sme presegati za več kot 100 % minimalnega dohodka za samsko osebo oziroma družino določenega po Zakonu o socialno varstvenih prejemkih (Uradni list RS, št. 61/10 in 40/11) – v nadaljevanju: ZSVarPre, prejetega v zadnjih treh mesecih pred vložitvijo vloge.

6. člen

Višina enkratne denarne socialne pomoči za samsko osebo oziroma družino, se določi v višini minimalnega dohodka, ki bi samski osebi oziroma družini pripadal po ZSVarPre.

Pri določitvi višine enkratne denarne socialne pomoči se upoštevajo tudi prihranki in premoženje vlagatelja in družinskih članov ter druge socialne okoliščine vlagatelja oziroma družine.

7. člen

Višina minimalnega dohodka za posameznega družinskega člana se v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka določi po merilih ZSVarPre in vsakokratni usklajeni višini osnovnega zneska minimalnega dohodka, ki ga določi minister, pristojen za socialno varstvo in je objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije.

8. člen

S tem pravilnikom se opredeli tudi možnosti uveljavitve enkratne denarne socialne pomoči v primeru elementarne nesreče (požar, poplava, potres). V navedenih primerih se ne upoštevajo kriteriji določeni v 5. členu tega pravilnika in se lahko dodeli višja enkratna denarna socialna pomoč.

Izjemoma je mogoče dodeliti enkratno denarno socialno pomoč tudi takrat, ko lastni dohodek samske osebe oziroma družine za več kot 100 % presega minimalni dohodek določen za samsko osebo oziroma družino, če gre za težjo bolezen ali smrt v družini, in drugih primer, ko CSD Tolmin oceni, da gre za težje socialne razmere.

9. člen

Enkratna denarna socialna pomoč je namenjena:

- nakupu šolskih potrebščin,
- plačilu letovanja in šole v naravi,
- plačilu položnic namenjenih za zagotavljanje osnovnih in nujnih življenjskih potreb (elektrika, komunalna, zdravstveno zavarovanje in drugo),
- nakupu hrane, oblačil in obutve,
- nakupu ozimnice, kurjave,
- plačilo dijaškega doma,
- drugim nujnim življenjskim stroškom, ko CSD Tolmin upravičenost presodi glede na trenutne materialne, socialne ali družinske razmere vlagatelja.

10. člen

Enkratna denarna socialna pomoč se izplača vlagatelju neposredno, lahko pa tudi v funkcionalni obliki, ko vlagatelj ne more zagotoviti namenske porabe. V funkcionalni obliki se enkratna denarna socialna pomoč izplača tudi v primeru, ko CSD Tolmin oceni, da bo le na tak način zagotovljen namen porabe dodeljene enkratne denarne socialne pomoči.

III. POSTOPEK UVELJAVLJANJA ENKRATNE DENARNE SOCIALNE POMOČI

11. člen

Pravico do enkratne denarne socialne pomoči vlagatelj uveljavlja na predpisanem obrazcu vloge, ki je enak obrazcu vloge za izredno denarno socialno pomoč iz državnih sredstev.

Vlogo vlagatelj vloži na CSD Tolmin, ki vodi postopke ugotavljanja upravičenosti do enkratne denarne socialne pomoči, in odloča v skladu z Zakonom o splošnem upravnem postopku. Podatki o vlagatelju in njegovih družinskih članih se zbirajo neposredno od vlagatelja ter iz drugih uradnih evidenc.

12. člen

Zoper odločbo CSD Tolmin je dovoljena pritožba, o kateri odloča župan občine.

13. člen

Pri odločanju o dodelitvi enkratne denarne socialne pomoči se poleg določb tega pravilnika smiselno uporabljajo tudi tiste določbe ZSVarPre, ki urejajo področje denarnih socialnih pomoči.

14. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-01/2012
Bovec, dne 14. junija 2012

Župan
Občine Bovec
Siniša Germovšek i.r.

KUZMA**1989. Odlok o urejanju javne razsvetljave v Občini Kuzma**

Na podlagi 3. in 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO in 127/06 – ZJZP), 5. in 8. člena Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Kuzma (Uradni list RS, št. 50/96) in na podlagi 15. člena Statuta Občine Kuzma (Uradni list RS, št. 33/07 in 52/10) je Občinski svet Občine Kuzma na 12. seji dne 13. 6. 2012 sprejel

ODLOK**o urejanju javne razsvetljave v Občini Kuzma****I. UVODNA DOLOČBA****1. člen**

Ta odlok ureja na območju Občine Kuzma (v nadaljnjem besedilu: občina) način opravljanja gospodarske javne službe urejanje javne razsvetljave – vzdrževanje javne razsvetljave in druge prometne signalizacije v naseljih (v nadaljnjem besedilu: javna služba) tako, da določa:

- organizacijsko in prostorsko zasnovo opravljanja javne službe,
- vrsto in obseg storitev javne službe in njihovo prostorsko razporeditev,
- pogoje za zagotavljanje in uporabo javnih dobrin,
- pravice in obveznosti uporabnikov,
- vire financiranja javne službe in način njihovega zagotavljanja,
- vrsto in obseg objektov in naprav, potrebnih za izvajanje javne službe.

II. ORGANIZACIJSKA IN PROSTORSKA ZASNOVA OPRAVLJANJA JAVNE SLUŽBE**2. člen**

Javno službo zagotavlja Občina v obliki režijskega obrata (v nadaljevanju: izvajalec) v obsegu in pod pogoji, določenimi s tem odlokom. Režijski obrat lahko javno službo pogodbeno prenese v pristojnost usposobljenemu zunanjemu izvajalcu.

Javna služba se opravlja na celotnem območju občine.

III. VRSTE IN OBSEG STORITEV JAVNE SLUŽBE IN NJIHOVA PROSTORSKA RAZPOREDITEV**3. člen**

Javna služba obsega naslednje storitve:

- osvetlitev občinskih cest,
- osvetlitev javnih zelenih površin,
- ambientalna osvetlitev javnih površin,
- okrasna osvetlitev javnih površin.

4. člen

Obseg storitev javne službe iz 3. člena tega odloka se določi v vsakoletnem izvedbenem programu.

Osvetlitev občinskih cest in javnih zelenih površin je vsakodnevna in je odvisna od dolžine dneva. Osvetlitev se začne oziroma konča pri naravni svetlobi okrog 25 luxov.

Ambientalna osvetlitev (vodomet in podobno) je odvisna od obsega osvetlitve in časa trajanja osvetlitve.

Okrasna osvetlitev v času novoletnega in drugega praznovanja je odvisna od obsega osvetlitve in časa trajanja osvetlitve.

IV. POGOJI ZA ZAGOTAVLJANJE IN UPORABO JAVNIH DOBRIN – STORITEV**5. člen**

Pogoji za zagotavljanje in uporabo javnih dobrin – storitev urejanja javne razsvetljave so:

- svetilke javne razsvetljave, ki so sestavljene iz droga in svetlobne glave, omrežje z razvodi in napeljavo javne razsvetljave, objekti in naprave za upravljanje sistema javne razsvetljave – prižigališča, nadzorni center in podobno ter
- izpolnjevanje obveznosti izvajalca.

6. člen

Izvajalec mora opravljati javno službo skladno s programom izvajanja javne službe, ki ga pripravi do konca junija tekočega leta za naslednje leto. Program izvajanja javne službe je osnova za pripravo proračuna za naslednje leto.

Program izvajanja javne službe mora vsebovati:

- obseg storitev,
- cene storitev,
- program varčevanja z energijo,
- višino sredstev za vzdrževanje,
- predlog izgradnje novih objektov komunalne infrastrukture javne službe in višino potrebnih sredstev.

Izvajalec mora vsako leto, najkasneje do konca marca pripraviti poročilo o izvedbi programa izvajanja javne službe za preteklo leto.

7. člen

Izvajalec mora voditi evidenco – kataster o objektih gospodarske infrastrukture javne službe, in sicer o:

- vrsti objekta,
- lokaciji,
- tehničnih lastnostih,
- številu,
- lastništvu.

Kataster se vodi atributno in grafično v obliki računalniškega zapisa.

8. člen

V zvezi z izvajanjem javne službe je izvajalec dolžan:

- upravljati sistem javne razsvetljave,
- redno vzdrževati drogove svetilk javne razsvetljave, ki obsega zamenjavo pregorelih žarnic, popravilo svetlobnih glav, pleskanje drogov, popravilo drogov ter čiščenje svetilk,
- redno vzdrževati prižigališča, nadzorne in krmilne naprave, napeljavo in razvode javne razsvetljave ter naprave v nadzornem centru,
- investicijsko vzdrževati javno razsvetljavo,
- izvajati vzdrževalna dela v javno korist,
- nabavljati žarnice in drugi potrebni material,
- zamenjavati dotrajane drogove in svetlobne glave,
- nabavljati in vzdrževati vozila za opravljanje storitev,
- opravljati nadzor nad stanjem drogov svetilk, svetlobnih glav in žarnic na terenu,
- vpisovati spremembe v evidenco – kataster,
- obešati zastave in drugo opremo na drogove svetilk (obešank, transparentov, novoletne okrasitve in podobno),
- pripravljati razvojne programe za javno službo,
- pridobivati investicijsko in projektno dokumentacijo ter upravna dovoljenja,
- izvajati kontrolne meritve,
- izvajati druge obveznosti iz tega odloka,
- izdajati strokovna mnenja in dokumentacijo za izdajo upravnega dovoljenja,
- izdajati smernice za načrtovanje predvidene prostorske ureditve, mnenja k dopolnjenim predlogom prostorskega akta, projektne pogoje in soglasja projektnim rešitvam na podlagi predložene dokumentacije.

V. PRAVICE IN OBVEZNOSTI UPORABNIKOV JAVNIH DOBRIN – STORITEV

9. člen

Uporabniki storitev javne službe so občani.

S storitvami iz 3. člena tega odloka se zagotavlja splošna in prometna varnost ter varnejše gibanje uporabnikov v nočnem času. Storitve so namenjene tudi lepšemu videzu kraja osvetlitve.

10. člen

Prepovedano je:

- poškodovati drogove svetilk,
- razbijati žarnice in glave svetilk,
- posegati v napeljave javne razsvetljave in
- lepiti plakate na drogove javne razsvetljave,
- sajenje drevja in grmičevja v neposredni bližini drogove javne razsvetljave,
- onemogočati dostop do drogove javne razsvetljave,
- delovanje novoletne osvetlitve izven obdobja od 1. decembra tekočega leta do 10. januarja naslednjega leta.

11. člen

Kakršnokoli poseganje v objekte in naprave javne službe je, razen izvajalca, dovoljeno samo s soglasjem pristojnega organa občine.

12. člen

Uporabnik je dolžan nastalo škodo, ki jo je povzročil z dejanjem iz prejšnjega člena tega odloka, poravnati na podlagi ocene izvajalca.

VI. VIRI FINANCIRANJA JAVNE SLUŽBE IN NAČIN NJIHOVEGA OBLIKOVANJA

13. člen

Javna služba se financira:

- iz proračuna občine in
- iz drugih virov.

Občina zagotovi izvajalca za opravljeno storitev javne službe sredstva iz proračuna ob upoštevanju standardov in normativov iz tega odloka in programa izvajanja javne službe.

VII. VRSTA IN OBSEG OBJEKTOV IN NAPRAV, POTREBNIH ZA IZVAJANJE JAVNE SLUŽBE

14. člen

Objekti gospodarske infrastrukture javne službe so:

- omrežje z razvodi in napeljavo javne razsvetljave,
- objekti in naprave za upravljanje sistema javne razsvetljave – prižigališča, nadzorni center in podobno,
- svetilke.

Objekti gospodarske infrastrukture iz prejšnjega odstavka tega člena so v lasti občine.

VIII. NADZOR NAD IZVAJANJEM JAVNE SLUŽBE

15. člen

Nadzor nad izvajanjem tistih določb tega odloka, za katere je v primeru njihove kršitve po tem odloku predpisana kazenska sankcija, opravlja organ občine, pristojen za nadzor.

IX. KAZENSKÉ DOLOČBE

16. člen

Z globo 2.000,00 EUR se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, če:

- ravna v nasprotju z 10. členom,
- ravna v nasprotju z 11. členom.

Z globo 200,00 EUR se kaznuje za prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena odgovorna oseba pravne osebe.

17. člen

Z globo 400,00 EUR se kaznuje za prekršek posameznik, če:

- ravna v nasprotju z 10. členom,
- ravna v nasprotju z 11. členom.

X. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

18. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 900-0004/2012-1

Kuzma, dne 13. junija 2012

Župan
Občine Kuzma
Jožef Škalič l.r.

MEDVODE

1990. Sklep o začetku priprave sprememb in dopolnitev prostorskih ureditvenih pogojev za plansko celoto 9 Medvode

Na podlagi 57. člena Zakona o prostorskem načrtovanju – ZPNačrt (Uradni list RS, št. 33/07) in 101. člena Statuta Občine Medvode (Uradni list RS, št. 29/06 – uradno prečiščeno besedilo) je župan Občine Medvode sprejel

SKLEP

o začetku priprave sprememb in dopolnitev prostorskih ureditvenih pogojev za plansko celoto 9 Medvode

1. člen

(ocena stanja in razlogi za spremembo in dopolnitev občinskega prostorskega akta)

Veljavni občinski odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto 9 Medvode v splošnih določbah, ki veljajo za vse planske celote dovoljuje v morfoloških enotah 4A maksimalno 40 % pozidanost gradbene parcele.

Investitor Brinox d.o.o. ima v območju urejanja MP 9/5 Sora, morfološka enota 4B/1, na zemljiščih parc. št. 10/6, 10/7, 10/8, 10/9, 10/16, 10/17 in 10/18, vsa k.o. Sora že zgrajeno upravno stavbo in proizvodne objekte. Investitor želi širiti proizvodno dejavnost na zemljiščih parc. št. 10/10 in parc. št. 10/11, k.o. Sora, ki se nahajata v območju urejanja MP 9/5 Sora, morfološka enota 4A/1. Pri načrtovanju novega proizvodnega objekta jih omejuje faktor maksimalne pozidanosti zemljišča za morfološko enoto 4A/1, ki je 40 % in ne 60 % kot to velja za morfološko enoto 4B/1, kjer se nahajajo objekti podjetja Brinox d.o.o.

S spremembo posebnih določil veljavnega prostorskega akta bo možno speljati načrtovano novogradnjo proizvodnih objektov.

2. člen

(območje sprememb in dopolnitev občinskega prostorskega akta)

Sprememba in dopolnitev prostorskih ureditvenih pogojev se nanaša na naslednjo plansko in morfološko enoto:

- planska celota 9 Medvode, območje urejanja MP 9/5 Sora, morfološka enota 4A/1.

3. člen

(predmet in izhodišča sprememb in dopolnitev občinskega prostorskega akta)

Sprememba in dopolnitev posebnih določb prostorskih ureditvenih pogojev za plansko celoto 9 Medvode se nanaša na pogoj glede pozidanosti gradbene parcele oziroma zemljišča, namenjenega za gradnjo. Osnovna in podrobnejša namenska raba se ne spreminja.

4. člen

(roki za pripravo sprememb in dopolnitev občinskega prostorskega akta)

Potek priprave spremembe in dopolnitve PUP 9 Medvode bo potekal po skrajšanem postopku.

Po sprejemu sklepa o začetku postopka za pripravo spremembe in dopolnitve PUP za plansko celoto 9 Medvode, občina pripravi osnutek sprememb in dopolnitev odloka.

Osnutek odloka se po obravnavi na občinskem svetu Občine Medvode in po sprejemu sklepa o javni razgrnitvi javno razgrne za 15 dni. V času javne razgrnitve se izvede javna obravnavna osnutka PUP.

Na podlagi stališč župana do podanih pripomb v času javne razgrnitve, se pripravi predlog sprememb in dopolnitev odloka o PUP in se ga posreduje v sprejem Občinskemu svetu Občine Medvode.

5. člen

(nosilci urejanja prostora, ki podajo smernice in mnenja)

Za predlagano spremembo in dopolnitev PUP ni potrebno zaprositi za smernice in mnenja pristojnih nosilcev urejanja prostora.

Kolikor se v postopku priprave ugotovi, da je vseeno potrebno pridobiti smernice in mnenja od nosilcev urejanja prostora, se le-te pridobi v postopku.

6. člen

(obveznosti v zvezi s sprejemom in financiranjem)

Občina Medvode pripravi in krije stroške v zvezi s pripravo sprememb in dopolnitev prostorskih ureditvenih pogojev za plansko celoto 9 Medvode, spremembo in dopolnitev pa sprejme Občinski svet Občine Medvode.

7. člen

(začetek veljavnosti sklepa)

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-1024/2004-103
Medvode, dne 6. junija 2012

Župan
Občine Medvode
Stanislav Žagar l.r.

MIRNA PEČ

1991. Odlok o programu opremljanja stavbnih zemljišč in merilih za odmero komunalnega prispevka za območje »Občinskega podrobnega prostorskega načrta Industrijska cona Dolenja vas«

Na podlagi tretjega odstavka 74. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt, Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP (106/10 – popr.), 43/11 – ZKZ-C), 17. člena Uredbe o vsebini programa opremljanja stavbnih zemljišč (Uradni list RS, št. 80/07), Pravilnika o merilih

za odmero komunalnega prispevka (Uradni list RS, št. 95/07) in 16. člena Statuta Občine Mirna Peč (Uradni list RS, št. 59/07, 14/08 in 40/10) je Občinski svet Občine Mirna Peč na 14. redni seji dne 12. 6. 2012 sprejel

O D L O K

o programu opremljanja stavbnih zemljišč in merilih za odmero komunalnega prispevka za območje »Občinskega podrobnega prostorskega načrta Industrijska cona Dolenja vas«

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

(Predmet odloka)

S tem odlokom se sprejme program opremljanja stavbnih zemljišč in merila za odmero komunalnega prispevka za območje »Občinskega podrobnega prostorskega načrta Industrijska cona Dolenja vas« (v nadaljevanju: program opremljanja).

2. člen

(Razlogi za sprejem programa opremljanja)

Program opremljanja je podlaga za odmero komunalnega prispevka za novo komunalno opremo (ceste, vodovod, metorno in fekalno kanalizacijo ter površine za ravnanje z odpadki) ter za sklenitev pogodbe o opremljanju med Občino Mirna Peč in investitorji.

3. člen

(Sestavni deli programa opremljanja)

Sestavni deli programa opremljanja so:

- splošni del programa opremljanja,
- opis komunalne opreme,
- prikaz obračunskih območij,
- prikaz skupnih in obračunskih stroškov,
- terminski plan izgradnje,
- podlage za odmero komunalnega prispevka,
- grafične priloge.

4. člen

(Kratka razlaga pojmov)

V tem odloku uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

Komunalna oprema so:

- objekti in omrežja infrastrukture za izvajanje izbirnih lokalnih gospodarskih javnih služb varstva okolja po predpisih, ki urejajo varstvo okolja,
- objekti in omrežja infrastrukture za izvajanje izbirnih lokalnih gospodarskih javnih služb po predpisih, ki urejajo energetiko, na območjih, kjer je priključitev obvezna,
- objekti grajenega javnega dobra, in sicer: občinske ceste, javna parkirišča in druge javne površine.

Komunalni prispevek je plačilo dela stroškov gradnje komunalne opreme, ki ga zavezanca ali zavezanec (v nadaljnjem besedilu: zavezanec) plača občini.

Obračunsko območje posamezne vrste komunalne opreme je območje, na katerem se zagotavlja priključevanje na določeno vrsto komunalne opreme oziroma tudi območje njene uporabe.

Skupni stroški obsegajo vse stroške, ki so povezani s projektiranjem in gradnjo posamezne vrste komunalne opreme na obračunskem območju.

Obračunski stroški so tisti del skupnih stroškov, ki se financirajo iz sredstev, zbranih s plačili komunalnih prispevkov in bodo bremenili določljive zavezanca.

Za parcelo se šteje zemljiška parcela ali njen del, na kateri je možno graditi objekt ali je objekt že zgrajen in za katerega

mora zavezanec plačati komunalni prispevek. Za parcelo se šteje tudi gradbena parcela iz veljavnih prostorskih aktov.

Neto tlorisna površina je seštevek vseh tlorisnih površin objekta in se izračuna po standardu SIST ISO 9836.

II. KOMUNALNA OPREMA

5. člen

(Obstoječa komunalna oprema)

Na območju opremljanja ni obstoječe komunalne opreme.

Ob severovzhodnem robu tega območja poteka priključna cesta (deviacija 1-11) naselja Mirna Peč na avtocesto A2, na katero se priključujejo tudi občinske ceste. Nanjo se bo priključilo tudi novo cestno omrežje industrijske cone.

V sklopu izgradnje avtoceste in pripadajočih deviacij je bila zgrajena tudi meteorna kanalizacija. Nanjo se bo na več mestih priključila kanalizacija industrijske cone.

Obstoječe vodovodno omrežje poteka vzhodno od območja urejanja v priključni cesti (deviacija 1-11). Nanj se bo priključil vodovod industrijske cone.

6. člen

(Nova komunalna oprema)

Na območju opremljanja bo zgrajena komunalna oprema, ki ima status gospodarske javne infrastrukture, in sicer: cestno omrežje, vključno z javno razsvetljavo, vodovodno omrežje, meteorna in fekalna kanalizacija in površine za ravnanje z odpadki.

Izgradnja elektro kableske kanalizacije ter transformatorskih postaj, telekomunikacijskega in plinskega omrežja ni stvar programa opremljanja. Občina za njih ne sme odmerjati komunalnega prispevka.

III. OBRAČUNSKO OBMOČJE

7. člen

(Obračunsko območje)

Obračunsko območje investicije obsega celotno območje občinskega podrobnega prostorskega načrta Industrijska cona Dolenja vas.

Obračunsko območje je eno in je enako za vse vrste komunalne opreme.

Obračunsko območje je na vpogled v grafični prilogi k programu opremljanja.

IV. SKUPNI IN OBRAČUNSKI STROŠKI NOVE KOMUNALNE OPREME

8. člen

(Skupni in obračunski stroški nove komunalne infrastrukture)

Skupni stroški nove komunalne infrastrukture znašajo 4.920.417,85 EUR, po cenah 1. maj 2012. Obračunski stroški nove komunalne infrastrukture znašajo 4.900.084,93 EUR in so glede na skupne stroške znižani za delež stroškov za infrastrukturo, ki ni namenjena samo uporabnikom znotraj območja programa opremljanja, temveč tudi načrtovani stanovanjski pozidavi »Nad postajo«.

Tabela 1: Skupni in obračunski nove komunalne infrastrukture

	Skupni stroški v EUR	Obračunski stroški v EUR
cesta	2.640.635,29	2.629.691,32
fekalna kanalizacija	531.873,89	529.754,95
meteorna kanalizacija	1.271.401,37	1.266.236,90
vodovod	458.749,26	456.643,73
površine za ravnanje z odpadki	17.758,04	17.758,04
Obračunsko območje I.	4.920.417,85	4.900.084,93

V. TERMINSKI PLAN

9. člen

(Terminski plan izgradnje)

Gradnja še nezgrajene komunalne infrastrukture bo predvidoma zaključena do konca leta 2012.

VI. PODLAGE ZA ODMERO KOMUNALNEGA PRISPEVKA

10. člen

(Preračunani obračunski stroški nove komunalne infrastrukture na enoto mere)

Obračunski stroški nove komunalne opreme, preračunani na površino parcel oziroma neto tlorisno površino objektov za posamezno vrsto komunalne infrastrukture na obračunskem območju so prikazani v spodnji tabeli.

Tabela 2: Obračunski stroški na enoto za novo komunalno opremo

Postavka	Obračunski stroški v EUR	Površina parcel v m ²	Neto tlorisna površina v m ²	Cp ij EUR/m ²	Ct ij EUR/m ²
ceste	2.629.691,32	182.701,00	131.544,72	14,39	19,99
meteorna kanalizacija	1.266.236,90			6,93	9,63
fekalna kanalizacija	529.754,95			2,90	4,03
vodovod	456.643,73			2,50	3,47
površine za ravnanje z odpadki	17.758,04			0,10	0,13
skupaj:	4.900.084,93			26,82	37,25

Navedeni stroški veljajo na datum 1. maj 2012 in se jih ob izdaji odločbe ustrezno revalorizira za obdobje od uveljavitve tega odloka do dne izdaje odločbe.

11. člen

(Preračunani obračunski stroški obstoječe infrastrukture na enoto mere)

Pri določanju obračunskih stroškov obstoječe komunalne infrastrukture na enoto mere se uporabi vse parametre obračuna komunalnega prispevka za obstoječo komunalno opremo iz splošnega programa opremljanja za območje Občine Mirna Peč. Tudi te stroške se ob izdaji odločbe ustrezno revalorizira.

12. člen

(Razmerje med merilom parcele in merilom NTP)

Razmerje med merilom parcele in merilom neto tlorisne površine pri izračunu komunalnega prispevka je $Dp_i:Dt_i = 0,7:0,3$.

13. člen

(Faktor dejavnosti)

Za industrijske stavbe in skladišča (oznaka 125 v CC-SI) se uporabi faktor dejavnosti 1,3.

14. člen

(Indeksiranje stroškov opremljanja)

Za indeksiranje stroškov iz 10. člena se uporabi povprečni letni indeks cen za posamezno leto, ki ga objavlja Združenje za gradbeništvo v okviru Gospodarske zbornice Slovenije, pod »Gradbena dela – ostala nizka gradnja.

Izhodiščni datum za indeksiranje je datum uveljavitve programa opremljanja.

15. člen

(Odmera komunalnega prispevka)

Komunalni prispevek se obračuna po formuli:

$$KP_{ij} = (A_{\text{parcela}} * Cp_{ij} * Dp) + (K_{\text{dejavnosti}} * A_{\text{tlorisna}} * Ct_{ij} * Dt)$$

pri čemer zgornje oznake pomenijo:

KP_{ij} =	znesek dela komunalnega prispevka, ki pripada posamezni vrsti gospodarske javne infrastrukture na posameznem obračunskem območju
A_{parcela} =	površina parcele
Cp_{ij} =	obračunski stroški, preračunani na m ² parcele na obračunskem območju za posamezno vrsto gospodarske javne infrastrukture
Dp =	delež parcele pri izračunu komunalnega prispevka
Ct_{ij} =	obračunski stroški, preračunani na m ² neto tlorisne površine objekta na obračunskem območju za posamezno vrsto gospodarske javne infrastrukture
A_{tlorisna} =	neto tlorisna površina
Dt =	delež neto tlorisne površine objekta pri izračunu komunalnega prispevka
$K_{\text{dejavnosti}}$ =	faktor dejavnosti
i =	posamezna vrsta gospodarske javne infrastrukture
j =	posamezno obračunsko območje.

Komunalni prispevek je vsota izračunanih komunalnih prispevkov za posamezno vrsto komunalne infrastrukture.

16. člen

(Oprostitev)

Plačilo komunalnega prispevka se lahko delno ali v celoti oprosti za gradnjo vseh ali posameznih vrst ne-stanovanjskih stavb po predpisih o uvedbi in uporabi enotne klasifikacije vrst objektov, če tako na predlog župana odloči občinski svet.

V tem primeru mora občina oproščena sredstva v enaki višini nadomestiti iz nenamenskih prihodkov občinskega proračuna.

VII. IZVEDBA PREDVIDENE INVESTICIJE

17. člen

(Izvedba predvidene investicije)

Celotno še nezgrajeno komunalno opremo na območju opremljanja bodo zgradili investitorji na območju občinskega podrobnega prostorskega načrta Industrijska cona Dolenja vas, za kar bo v skladu z 78. členom ZPNačrt (Uradni list RS, št. 33/07) sklenjena pogodba o opremljanju, ki bo podrobneje opredeljevala izgradnjo komunalne opreme in financiranje ter plačilo komunalnega prispevka.

VIII. KONČNE DOLOČBE

18. člen

(Dostop do podatkov)

Program opremljanja, vključno s prilogami, je na vpogled na sedežu Občine Mirna Peč.

19. člen

(Veljavnost)

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 354-28/2012-1

Mirna Peč, dne 12. junija 2012

Župan

Občine Mirna Peč

Andrej Kastelic l.r.

1992. Odlok o programu opremljanja stavbnih zemljišč in merilih za odmero komunalnega prispevka za območje Občine Mirna Peč

Na podlagi tretjega odstavka 74. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt, Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP (106/10 – popr.), 43/11 – ZKZ-C), 17. člena Uredbe o vsebini programa opremljanja stavbnih zemljišč (Uradni list RS, št. 80/07), Pravilnika o merilih za odmero komunalnega prispevka (Uradni list RS, št. 95/07) in 16. člena Statuta Občine Mirna Peč (Uradni list RS, št. 59/07, 14/08 in 40/10) je Občinski svet Občine Mirna Peč na 14. redni seji dne 12. 6. 2012 sprejel

ODLOK

o programu opremljanja stavbnih zemljišč in merilih za odmero komunalnega prispevka za območje Občine Mirna Peč

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se sprejme Program opremljanja stavbnih zemljišč in merila za odmero komunalnega prispevka za območje Občine Mirna Peč (v nadaljevanju: Program opremljanja).

2. člen

Program opremljanja je podlaga za odmero komunalnega prispevka za obstoječo in načrtovano komunalno opremo.

3. člen

Program opremljanja vsebuje:

- uvodno pojasnilo;
- prikaz obstoječe komunalne opreme na območju Občine Mirna Peč;

- opredelitev obračunskih območij;
- skupne in obračunske stroške obstoječe in predvidene komunalne opreme;
- prikaz površin parcel in neto tlorisnih površin objektov;
- preračun obračunskih stroškov opremljanja na parcelo oziroma na neto tlorisno površino objekta po posameznih vrstah komunalne opreme in obračunskih območjih;
- podlage za odmero komunalnega prispevka;
- grafične priloge.

4. člen

(1) Komunalna oprema so:

- objekti in omrežja infrastrukture za izvajanje obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb varstva okolja po predpisih, ki urejajo varstvo okolja,
- objekti in omrežja infrastrukture za izvajanje izbirnih lokalnih gospodarskih javnih služb po predpisih, ki urejajo energetiko, na območjih, kjer je priključitev obvezna,
- objekti grajenega javnega dobra, in sicer: občinske ceste, javna parkirišča in druge javne površine.

(2) Komunalni prispevek je plačilo dela stroškov gradnje komunalne opreme, ki ga zavezanca ali zavezanec plača občini.

(3) Obračunsko območje posamezne vrste komunalne opreme je območje, na katerem se zagotavlja priključevanje na to vrsto komunalne opreme, oziroma območje njene uporabe.

(4) Skupni stroški obsegajo vse stroške, ki so povezani s projektiranjem in gradnjo posamezne vrste komunalne opreme na obračunskem območju.

(5) Obračunski stroški komunalne opreme so tisti del skupnih stroškov komunalne opreme, ki se financirajo iz sredstev zbranih s plačili komunalnih prispevkov in bodo bremenili določljive zavezance.

(6) Parcela je zemljiška parcela ali njen del, na katerem je možno graditi objekt ali je objekt že zgrajen, in za katerega mora zavezanec plačati komunalni prispevek. Za parcelo se šteje tudi gradbena parcela iz veljavnih prostorskih aktov.

(7) Neto tlorisna površina je seštevek vseh tlorisnih površin objekta in se izračuna po standardu SIST ISO 9836.

II. PRIKAZ KOMUNALNE OPREME

5. člen

Program opremljanja obravnava naslednjo komunalno opremo v Občini Mirna Peč:

- ceste,
- vodovodno omrežje,
- kanalizacijo,
- površine za ravnanje z odpadki,
- javne odprte in zelene površine.

6. člen

Podrobnejši pregled komunalne opreme v Občini Mirna Peč je razviden v programu opremljanja.

III. OBRAČUNSKA OBMOČJA POSAMEZNIH VRST KOMUNALNE OPREME

7. člen

(1) Obračunska območja za posamezno komunalno opremo so:

- vodovod: VO – dve obračunski območji VO1 in VO2;
- kanalizacija: KA – dve obračunski območji KA1 in KA2;

- ceste: CE – dve obračunski območji CE1 in CE2;
- javne odprte in zelene površine: JZ – eno obračunsko območje;
- površine za ravnanje z odpadki: RO – eno obračunsko območje.

(2) Območje vodovodnega omrežja je razdeljeno na 2 obračunski območji; VO1 – vodovod – delno opremljeno območje in VO2 – vodovod – opremljeno območje.

VO1 – vodovod – delno opremljeno območje predstavlja območja, kjer je za njegovo nemoteno delovanje potrebna dograditev javnega vodovodnega omrežja.

VO2 – vodovod – opremljeno območje predstavlja območja, ki so v celoti opremljena in dograditev javnega vodovodnega omrežja ni potrebna.

(3) Območje kanalizacijskega omrežja je razdeljeno na 2 obračunski območji; KA1 – kanalizacija – delno opremljeno območje in KA2 – kanalizacija – opremljeno območje.

KA1 – kanalizacija – delno opremljeno območje predstavlja območja, kjer je za njegovo nemoteno delovanje potrebna dograditev javnega kanalizacijskega omrežja.

KA2 – kanalizacija – opremljeno območje predstavlja območja, ki so v celoti opremljena in dograditev javnega kanalizacijskega omrežja ni potrebna.

(4) Za cestno omrežje smo določili dve obračunski območji CE1, ceste – delno opremljeno območje in CE2, ceste – opremljeno območje.

CE1, ceste – delno opremljeno območje predstavlja območja, kjer je sicer prometno omrežje deloma že vzpostavljeno, vendar je za njegovo nemoteno delovanje potrebna dograditev javnega prometnega omrežja.

CE2, ceste – opremljeno območje predstavlja območja, ki so v celoti opremljena s cestnim omrežjem, tako da ni potrebna dograditev javnega prometnega omrežja.

(5) RO – ravnanje z odpadki – predstavlja območje celotne občine na območjih stavbnih zemljišč, ki so ali se bodo v prihodnosti priključila na obstoječe omrežje in tudi parcelah, ki v občinskem prostorskem načrtu niso določena kot stavbna zemljišča, vendar na njih stoji ali bodo stali objekti, za katere se lahko odmeri komunalni prispevek. Območje RO zajema tudi območje neizvedenih izvedbenih prostorskih aktov.

(6) JZ – javne odprte in zelene površine – predstavlja območje celotne občine na območjih stavbnih zemljišč in tudi parcelah, ki v občinskem prostorskem načrtu niso določena kot stavbna zemljišča, vendar na njih stoji ali bodo stali objekti, za katere se lahko odmeri komunalni prispevek ter na območjih neizvedenih prostorskih aktov.

8. člen

Obračunska območja za posamezno komunalno opremo so na vpogled v programu opremljanja.

IV. SKUPNI IN OBRAČUNSKI STROŠKI OPREMLJANJA PO POSAMEZNIH VRSTAH KOMUNALNE OPREME IN OBRAČUNSKIH OBMOČJIH

9. člen

Skupni stroški predstavljajo stroške izgradnje določene komunalne opreme, obračunski stroški pa predstavljajo delež skupnih stroškov, ki zapadejo v odmero komunalnega prispevka.

Tabela 1: Skupni in obračunski stroški obstoječe in predvidene komunalne opreme

	Skupni stroški v EUR			Obračunski stroški v EUR		
	Primarno omrežje	Sekundarno omrežje	Skupaj	Primarno omrežje	Sekundarno omrežje	Skupaj
Vodovod	7.770.510,17	2.972.455,18	10.742.965,35	3.425.242,05	2.102.692,96	5.527.935,01
Kanalizacija	1.676.239,25	1.658.371,08	3.334.610,33	1.225.236,65	1.187.905,50	2.413.142,15

	Skupni stroški v EUR			Obračunski stroški v EUR		
	Primarno omrežje	Sekundarno omrežje	Skupaj	Primarno omrežje	Sekundarno omrežje	Skupaj
Ceste	19.158.459,58	10.504.398,40	29.662.857,98	9.686.162,78	5.252.199,20	14.938.361,98
Javne površine		220.000,00	220.000,00		220.000,00	220.000,00
Ravnanje z odpadki		48.400,00	48.400,00		48.400,00	48.400,00

V. PRERAČUN OBRAČUNSKIH STROŠKOV OPREMLJANJA NA PARCELO OZIROMA IN NETO TLORISNO POVRŠINO OBJEKTA PO POSAMEZNIH VRSTAH KOMUNALNE OPREME

10. člen

(1) Obračunski stroški opremljanja m² parcele [C_{p(ij)}] in m² neto tlorisne površine objekta [C_{t(ij)}] za določeno komunalno infrastrukturo na posameznem obračunskem območju so prikazani spodaj.

Tabela 2: Vrednost C_{p(ij)} in C_{t(ij)} za določeno komunalno opremo na posameznem obračunskem območju (v EUR/m²)

Komunalna oprema	Obračunsko območje	C _{p(ij)}	C _{t(ij)}
ceste	CE1 – ceste – delno opremljeno območje	3,70	13,22
	CE2 – ceste – opremljeno območje	5,95	28,62
vodovod	VO1 – vodovod – delno opremljeno območje	1,35	4,73
	VO2 – vodovod – opremljeno območje	2,34	11,62
kanalizacija	KA1 – kanalizacija – delno opremljeno območje	1,09	2,42
	KA2 – kanalizacija – opremljeno območje	2,51	12,74
ravnanje z odpadki	RO – ravnanje z odpadki	0,02	0,07
javne odprte in zelene površine	JZ – javne odprte in zelene površine	0,23	0,45

VI. PODLAGE ZA ODMERO KOMUNALNEGA PRISPEVKA

11. člen

(1) Zavezanec za plačilo komunalnega prispevka je investitor oziroma lastnik objekta, ki se na novo priključuje na komunalno opremo, ali ki povečuje neto tlorisno površino objekta ali spreminja njegovo namembnost.

(2) Komunalni prispevek se odmeri:

– za objekte, za katere je potrebno gradbeno dovoljenje, na zahtevo zavezanca pred izdajo gradbenega dovoljenja,
– za objekte, za katere ni potrebno pridobiti gradbenega dovoljenja, na zahtevo zavezanca ali po uradni dolžnosti ob priključitvi.

(3) Za objekte, za katerih priključitev je potrebno dograditi komunalno opremo, se lahko izdela poseben program opremljanja, v katerem se lahko opredeli tudi delež obračunskih stroškov za komunalno opremo po tem odloku.

12. člen

(1) Stroški opremljanja na enoto mere (C_{p(ij)} in C_{t(ij)}) se pri odmeri komunalnega prispevka indeksirajo ob uporabi povprečnega letnega indeksa cen za posamezno leto, ki ga objavlja Združenje za gradbeništvo v okviru Gospodarske zbornice Slovenije, pod »Gradbena dela – ostala nizka gradnja«.

(2) Kot izhodiščni datum za indeksiranje se uporablja datum uveljavitve programa opremljanja.

13. člen

(1) Za vsako posamezno komunalno opremo se določi znesek dela komunalnega prispevka, ki pripada posamezni vrsti komunalne opreme na posameznem obračunskem območju.

(2) Seštevek zneskov iz prejšnjega odstavka je komunalni prispevek, ki se ga odmeri zavezancu.

(3) Komunalni prispevek za določeno vrsto komunalne opreme se izračuna po naslednji enačbi:

$$KP_{ij} = (A_{\text{parcels}} \cdot C_{p(ij)} \cdot D_p) + (K_{\text{dejavnost}} \cdot A_{\text{tlorisna}} \cdot C_{t(ij)} \cdot D_t),$$

pri čemer je:

KP_{ij} komunalni prispevek za določeno vrsto komunalne opreme na posameznem obračunskem območju;
A_{parcels} zemljišče, sestavljeno iz ene ali več zemljiških parcel, na katerem stoji oziroma na katerem je predviden objekt in na katerem so urejene površine, ki služijo takšnemu objektu oziroma je predvidena ureditev površin, ki bodo služile takšnemu objektu;
C_{p(ij)} obračunski strošek opremljanja kvadratnega metra parcele objekta z določeno vrsto komunalne opreme na posameznem obračunskem območju;
D_p delež parcele pri izračunu komunalnega prispevka;
K_{dejavnost} faktor dejavnosti;
C_{t(ij)} je obračunski strošek opremljanja kvadratnega metra neto tlorisne površine objekta z določeno vrsto komunalne opreme na posameznem obračunskem območju;
A_{tlorisna} neto tlorisna površina objekta, določena s standardom SIST ISO 9836, katera se pridobi iz projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja;
D_t delež neto tlorisne površine objekta pri izračunu komunalnega prispevka.

Celotni komunalni prispevek se izračuna na naslednji način:

$$KP = \sum KP_{ij}.$$

Zgornja oznaka pomeni:

KP celotni izračunani komunalni prispevek.

14. člen

(1) Zavezancu, ki spreminja neto tlorisno površino objekta ali spreminja njegovo namembnost, se komunalni prispevek odmeri tako, da se izračunata višina komunalnega prispevka po spremembi neto tlorisne površine oziroma namembnosti objekta in višina komunalnega prispevka pred spremembo neto tlorisne površine oziroma namembnosti objekta. Komunalni prispevek, ki se odmeri zavezancu, predstavlja pozitivno razliko med komunalnim prispevkom po spremembi in komunalnim prispevkom pred spremembo neto tlorisne površine oziroma namembnosti objekta. Če je razlika negativna, se komunalni prispevek ne plača.

Pri odmeri komunalnega prispevka obstoječim objektom po uradni dolžnosti se površina parcele določi tako, da se upošteva stavbišče * 1,5. Podatki o stavbišču in neto tlorisni površini objekta se pridobijo iz uradnih evidenc ali podatkih zavezanca.

(2) Obstoječim objektom se ob priključitvi na posamezno komunalno opremo lahko odmeri komunalni prispevek za to komunalno opremo po uradni dolžnosti na podlagi stroškov iz 10. člena tega odloka.

15. člen

Razmerje med merilom parcele (Dp) in merilom neto tlorisne površine obstoječega ali predvidenega objekta (Dt) je za vsa obračunska območja in za vso komunalno opremo Dp:Dt = 0,3:0,7.

16. člen

Faktor dejavnosti je 1, razen za naslednje vrste objektov, določene po Uredbi o uvedbi in uporabi enotne klasifikacije vrst objektov in o določitvi objektov državnega pomena:

Tabela 3: Vrsta objektov s šiframi, pri katerih je faktor dejavnosti različen od 1

Šifra (CC-SI)	Vrsta objekta	Faktor dejavnosti
11	Stanovanjske stavbe	0,9
1271	Nestanovanjske kmetijske stavbe, razen stavbe za spravilo pridelka – zidanice – CC-SI: 12713	0,7
12711	Stavbe za rastlinsko pridelavo	0,7
12712	Stavbe za rejo živali	0,7
125	Industrijske stavbe in skladišča	1,3
12714	Druge nestanovanjske kmetijske stavbe	0,7
121	Gostinske stavbe	1,3
122	Upravne in pisarniške stavbe	1,3

17. člen

(1) Komunalni prispevek se ne plača za gradnjo gospodarske javne infrastrukture in vseh vrst stavb, katerih investitor je občina.

(2) Komunalnega prispevka niso dolžni plačati investitorji naslednjih gradenj:

- pri gradnji socialnih in neprofitnih stanovanj ter objektov,
- pri gradnji objektov za izobraževanje, znanstveno raziskovalno delo in zdravstvo po predpisih o uvedbi in uporabi enotne klasifikacije objektov.

(3) Stavbam za rastlinsko pridelavo (12711), stavbam za rejo živali (12712) in drugim nestanovanjskim kmetijskim stavbam (12714) se komunalni prispevek zniža za 60 %. V tem primeru mora občina oproščena sredstva v enaki višini nadomestiti iz nenamenskih prihodkov občinskega proračuna.

(4) Občina lahko oprosti ali zniža plačilo komunalnega prispevka za nestanovanjsko gradnjo, če tako na predlog župana odloči občinski svet. V tem primeru mora občina oproščena sredstva v enaki višini nadomestiti iz nenamenskih prihodkov občinskega proračuna.

(5) V primeru odločb po uradni dolžnosti je možno obročno odplačevanje komunalnega prispevka, in sicer največ v 6-mesečnih obrokih brez obresti.

18. člen

Občina lahko z namenom pospešitve pozidave na posameznih območjih, dopusti možnost, da s posameznim investitorjem oziroma s skupino investitorjev sklene pogodbo o opremljanju dela ali celotne predvidene komunalne opreme za zemljišče, na katerem nameravajo graditi. Pogodba o opremljanju

nju mora biti pripravljena v skladu z določili 78. člena Zakona o prostorskem načrtovanju.

VII. ODMERA KOMUNALNEGA PRISPEVKA

19. člen

Komunalni prispevek se odmeri z odmerno odločbo na zahtevo zavezanca ali po uradni dolžnosti.

20. člen

Program opremljanja je na vpogled na Občini Mirna Peč. Rok za izdajo odločbe je 15 dni po vloženih popolni vlogi, o izdani odločbi na zahtevo zavezanca pa občina obvesti tudi upravno enoto.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

21. člen

Na območjih, kjer je potrebna zgraditev nove komunalne opreme, rekonstrukcija ali povečanje zmogljivosti obstoječe komunalne opreme, se komunalni prispevek izračuna na podlagi tega ali novega programa opremljanja. V novem programu opremljanja se lahko skupni stroški obstoječe komunalne opreme prevzamejo po stroških opredeljenih v 10. členu tega odloka. V novem programu opremljanja se ponovno opredelijo tudi merila za odmero komunalnega prispevka.

22. člen

Odmerna komunalnega prispevka se v nedokončanih postopkih, v katerih do začetka veljave tega odloka še niso bile izdane odločbe o odmeri komunalnega prispevka, dokonča po dosedanjih predpisih.

23. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati Odlok o programu opremljanja in merilih za odmero komunalnega prispevka za območje Občine Mirna Peč (Uradni list RS, št. 16/09, 14/10, 34/10 in 14/11).

24. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 354-29/2012-1

Mirna Peč, dne 12. junija 2012

Župan
Občine Mirna Peč
Andrej Kastelic l.r.

1993. Poročilo o izidu nadomestnih volitev za člana Občinskega sveta Občine Mirna Peč v 3. volilni enoti

P O R O Č I L O

o izidu nadomestnih volitev za člana Občinskega sveta Občine Mirna Peč v 3. volilni enoti

Občinska volilna komisija Občine Mirna Peč je na seji dne 17. 6. 2012, na podlagi prvega odstavka 90. člena Zakona o lokalnih volitev (Uradni list RS, št. 94/07, ZLV-UPB3 in 45/08) in zapisnikov o delu volilnih odborov in zapisnikov volilnih odborov pri ugotavljanju izida glasovanja za člana občinskega sveta, na nadomestnih volitvah za člana Občinskega sveta Občine Mirna Peč dne 17. junija 2012,

u g o t o v i l a

1.

1. Na nadomestnih volitvah 17. junija 2012 je imelo pravico glasovati skupaj 367 volivcev, od tega:

- a) 367 volivcev, vpisanih v volilne imenike
- b) volivcev, ki bi glasovali s potrdili, ni bilo.

2. Glasovalo je skupaj 150 volivcev ali 40,87% od vseh volivcev, ki so imeli pravico voliti, od tega je:

- a) 150 volivcev glasovalo na voliščih po volilnem imeniku.

2.

Za volitve člana občinskega sveta je bilo oddanih 150 glasovnic.

Neveljavnih glasovnic ni bilo.

Veljavnih glasovnic je bilo 150.

Posamezni kandidati so v 3. volilni enoti: Mirna Peč – Šranga, Jablan, Goriška vas, Vrhovo pri Mirni Peči in Mali Vrh dobili naslednje število glasov:

1. DAMJAN ZUPANČIČ	46 glasov	30,67%
2. FRANC KOS	49 glasov	32,67%
3. ANTON KLEMENČIČ	55 glasov	36,66%

V volilni enoti so volili enega nadomestnega kandidata za člana občinskega sveta. Glede na to in glede na navedeno število glasov, ki so jih dobili posamezni kandidati, je bil v Občinski svet Občine Mirna Peč, ki šteje 10 članov, izvoljen kandidat:

Anton KLEMENČIČ, rojen 10. 12. 1962, Goriška vas 15, 8216 Mirna Peč,

predlagatelj: ANTON KLEMENČIČ in skupina volivcev.

Poročilo o izidu volitev se pošlje županu občine, Državni volilni komisiji ter predstavnikom kandidatur oziroma list kandidatov.

Št. 040-05/2012-55

Mirna Peč, dne 17. junija 2012

**Občinska volilna komisija
Mirna Peč, Trg 2**

Predsednica
Zofija Redek l.r.

MOKRONOG - TREBELNO

**1994. Pravilnik o tarifnem sistemu ravnanja
s komunalnimi odpadki v Občini Mokronog -
Trebelno**

Na podlagi 65. člena Odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Mokronog - Trebelno (Uradni list RS, št. 44/09 in 49/10), Pravilnika o metodologiji oblikovanja cen obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 63/09) in 19. člena Statuta Občine Mokronog - Trebelno (Uradni list RS, št. 60/10 – UPB) je Občinski svet Občine Mokronog - Trebelno na 11. redni seji dne 13. junija 2012 sprejel

P R A V I L N I K

**o tarifnem sistemu ravnanja s komunalnimi
odpadki v Občini Mokronog - Trebelno**

I. PREDMET PRAVILNIKA

1. člen

S Pravilnikom o tarifnem sistemu ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Mokronog - Trebelno (v nadaljevanju: Pravilnik) se določi način obračunavanja storitve ravnanja

z odpadki v Občini Mokronog - Trebelno. V tem pravilniku imajo uporabljeni izrazi enak pomen kot v Odloku o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Mokronog - Trebelno (v nadaljevanju: Odlok).

2. člen

Pravilnik o tarifnem sistemu ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Mokronog - Trebelno določa način oblikovanja postavk tarifnega sistema in način obračunavanja storitev za:

- 1. zbiranje in prevoz komunalnih odpadkov,
- 2. predelavo komunalnih odpadkov in odlaganje ostankov komunalnih odpadkov po predelavi ali odstranjevanju,

ob uporabi posod prostornine od 120 l do 1.100 l in izjemoma tudi posod večjega volumna.

3. člen

Pravilnik velja skladno z določili Odloka za uporabnike storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki, to so gospodinjstva oziroma občani in javne ustanove.

4. člen

(1) Cene storitev zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov ter predelave komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov komunalnih odpadkov po predelavi ali odstranjevanju se oblikujejo za:

- 1. zbiranje in prevoz odpadkov, ki obsega:
  - zbiranje in prevoz komunalnih (mešanih in ločeno zbranih frakcij) odpadkov iz gospodinjstev,
  - zbiranje in prevoz bioloških odpadkov,
  - obdelavo komunalnih odpadkov v zbirnem centru in v mali kompostarni.

2. odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov, ki obsega:

- obdelavo mešanih komunalnih odpadkov (mehansko-biološka stabilizacija),
- transport odpadkov,
- odlaganje obdelanih komunalnih odpadkov,
- okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov,
- finančno jamstvo za zaprtje odlagališča in izvajanje ukrepov po zaprtju odlagališča,
- stroške upravičenih bonitet ali odškodnin do 10% cene odlaganja, če to določa zakon ali drug predpis.

(2) Cena storitev mora pokrivati vse stroške ravnanja z odpadki. Lastna cena predstavlja pokrivanje stroškov, nastalih z izvajanjem dejavnosti, vključno z amortizacijo. Vsi navedeni elementi cene se v kalkulacije cene in na računu prikazujejo ločeno.

(3) Višina cene storitev se oblikuje v skladu z veljavnimi predpisi na področju oblikovanja cen.

II. OBSEG RAVNANJA S KOMUNALNIMI ODPADKI

5. člen

(1) Zbiranje in prevoz odpadkov (v nadaljevanju: prevoz) obsega:

- zbiranje in prevoz mešanih komunalnih odpadkov iz gospodinjstev,
- zbiranje in prevoz ločeno zbranih frakcij iz gospodinjstev in z ekoloških otokov,

- zbiranje in prevoz bioloških odpadkov,
- zbiranje in prevoz kosovnih odpadkov,
- zbiranje in prevoz nevarnih odpadkov,
- delovanje zbirnega centra,

– obdelavo mešanih komunalnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja naloge, ki se izvajajo v okviru obveznih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov,

– obdelavo bioloških odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z biološkimi odpadki,

- obdelavo drugih frakcij komunalnih odpadkov, če obdelava posamezne frakcije ni določena z drugimi predpisi,
  - prevoz preostankov po obdelavi komunalnih odpadkov na regijsko odlagališče,
  - prevoz ločenih frakcij v predelavo,
  - razstavljanje kosovnih odpadkov in njihova obdelava,
  - začasno skladiščenje ločenih frakcij ter kosovnih in nevarnih odpadkov pred oddajo v predelavo ali odstranjevanje,
  - pretovarjanje vseh frakcij odpadkov,
  - sledljivost volumna preostanka odpadkov s sodobnim računalniškim sistemom,
  - analitično obdelavo podatkov,
  - nabavo in vzdrževanje opreme za zbiranje,
  - obveščanje in osveščanje uporabnikov.
- (2) V obseg ravnanja z odpadki sodi tudi strošek odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov z vključeno okoljsko dajatvijo.

III. OBRAČUN STORITEV RAVNANJA S KOMUNALNIMI ODPADKI ZA GOSPODINJSTVA

6. člen

(1) Ravnanje z odpadki se gospodinjstvom obračunava mesečno na osebo. Enota količine storitev je masa (kg) komunalnih odpadkov, ki jih uporabniki storitev prepustijo izvajalcu javne službe. Sodilo za razdelitev količine storitev na posameznega uporabnika je velikost zabojnika in število odvozov, pri čemer se kot najmanjša količina prepuščenih komunalnih odpadkov obračuna za 40 litrov na osebo mesečno, kot določa Odlok o ravnanju z odpadki in glede na sestavo preostanka komunalnih odpadkov, ustreza 20 kg.

(2) Izvajalec ima pravico vpogleda v razpoložljive evidencе o številu prebivalcev na posameznem naslovu kot je centralni register prebivalstva. Izvajalec po potrebi obnavlja podatke o številu prebivalcev na posameznem naslovu.

(3) Izvajalec javne službe do 15. 4. tekočega leta pripravi letno poročilo o zbranih komunalnih odpadkih z izračunom mase preostanka in bioloških odpadkov na osebo.

(4) V primeru večjih količin preostankov odpadkov se storitev zaračuna po dejanski masi oziroma dejanskem volumnu. Pooblaščen delavec izvajalca lahko kontrolira dejanski volumen odloženega preostanka komunalnih odpadkov in v primeru ponavljajočih se povečanih količin odredi povečanje razpoložljivega volumna zabojnika za preostanek odpadkov.

(5) Cena ravnanja z odpadki za posamezno osebo (Cos) na mesec je produkt povzročene količine odpadkov ene osebe $Q = \text{kg}/(\text{os}/\text{m})$ in cene (C) ravnanja z odpadki:

$$\text{Cos} = Q \times C$$

Mesečni obračun storitev ravnanja s komunalnimi odpadki za gospodinjstva se izvede po naslednji formuli:

$$\text{Zo} = \text{Cos} \times \text{Šos}$$

- Zo – znesek za ravnanje z odpadki, ki ga gospodinjstvo plača v EUR na mesec
- Cos – mesečna cena na osebo, izražena v EUR na kg ali m^3 v Občini Mokronog - Trebelno
- Šos – število oseb v gospodinjstvu

(6) Cena ravnanja z odpadki je na računu razčlenjena v skladu s 4. členom tega pravilnika oziroma z veljavnimi republiški predpisi.

7. člen

Za posamezno počitniško hišo, vikend oziroma drug objekt, kjer ni stalno prijavljenih prebivalcev in za katero ni podatka o velikosti zabojnika, se za zaračunavanje stroškov, ki nastajajo ne glede na količino prepuščenih odpadkov, upošteva ena tretjina najmanjše velikosti zabojnika in najmanjša frekven-

ca odvoza, ki je določena v občinskem predpisu, kar je 20 kg komunalnih odpadkov mesečno.

8. člen

(1) V primeru občasni povečanih količin ostanka komunalnih odpadkov, mora uporabnik pri izvajalcu nabaviti dodatne namenske vreče z logotipom izvajalca, ki jo odda na odjemno mesto za preostanek odpadkov.

(2) Cena vreče za ostanek komunalnih odpadkov vsebuje stroške prevoza, obdelave in odlaganja preostanka odpadkov.

9. člen

Finančno jamstvo za zaprtje odlagališča in izvajanje ukrepov po zaprtju odlagališča bo vključeno v ceno storitve po prejeti odločbi o IPPC odlagališča in se bo naknadno dodalo ceni, o čemer se bo pristojno ministrstvo obvestilo najkasneje v 15 dneh.

IV. OBRAČUN STORITEV RAVNANJA Z BIOLOŠKIMI ODPADKI

10. člen

(1) Obračun storitve zbiranja in prevoza bioloških odpadkov za gospodinjstva, izražen v EUR/ m^3 , se opravi na podlagi naslednjih postavk:

- minimalne količine komunalnih odpadkov na osebo na mesec, ki znaša na podlagi tega pravilnika 20 kg/osebo/mesec, kar je ekvivalentno volumnu 40 l.

- minimalne količine biorazgradljivih odpadkov na osebo na mesec, ki znaša na podlagi tega pravilnika povprečno 5 kg/osebo/mesec, kar je ekvivalentno volumnu 10 l, ko uporabnik nima možnosti kompostiranja na lastnem vrtu.

(2) Naveden način obračuna vključuje dva odvoza preostanka mešanih komunalnih odpadkov na mesec, dva odvoza rumenih zabojnikov na mesec, dva odvoza ekoloških otkov na mesec, en odvoz kosovnih odpadkov na leto, en odvoz nevarnih odpadkov na leto in štiri odvoze bioloških odpadkov na mesec.

V. OBRAČUN STORITEV RAVNANJA S KOMUNALNIMI ODPADKI ZA PRAVNE OSEBE

11. člen

(1) Storitve ravnanja s komunalnimi odpadki, ki ne nastajajo v gospodinjstvih, se izvaja na podlagi medsebojne pogodbe med izvajalcem in povzročiteljem.

(2) Obračun storitve zbiranja in prevoza odpadkov za pravne osebe, izražen v EUR/kg, se opravi na podlagi naslednjih postavk:

- glede na dejansko maso zabojnika oziroma najmanj za 100 kg preostanka odpadkov,

- v primeru, da nastaja pri pravni osebi večja količina komunalnih odpadkov, se storitev obračuna po dejanski masi odpadkov.

(3) Cena za posodo se določi na podlagi volumna posode in cene za storitev ravnanja z odpadki, izražene v EUR/kg.

(4) Cena odvoza odpadkov na mesec (Cod) je produkt cene odvoza za posodo (Cp), števila posod (Šp) in števila odvozov (K):

$$\text{Cod} = \text{Cp} \times \text{Šp} \times \text{K}$$

- Cod – cena za odvoz odpadkov na mesec
- Cp – cena odvoza za posodo
- Šp – število posod
- K – število odvozov.

12. člen

(1) Če več povzročiteljev odlaga odpadke v skupno posodo, se sorazmerno oziroma po dogovoru volumen razdeli med

posamezne povzročitelje, vendar je v tem primeru najmanjša velikost posode, ki se povzročitelju obračuna 100 kg.

(2) Za počitniške kapacitete, ki se oddajajo v najem, se obračunava storitev ravnanja z odpadki za 50 kg oziroma ustrezno maso mesečno na posamezno počitniško enoto (stanovanje, počitniška hiša, apartma ipd.) oziroma po dejanskem volumnu.

13. člen

Odvoz komunalne embalaže (papirna, votla steklena in ostala) in papirja se ne obračunava posebej, če se zagotavlja odvoz v enakem standardu, kot je določen za gospodinjstva za individualno gradnjo. V nasprotnem primeru se lahko zagotovi odvoz ob dodatnem plačilu storitve, ki lahko znaša četrtno vrednosti, ki bi veljala za odvoz ostanka komunalnih odpadkov.

VI. NADZOR

14. člen

(1) Nadzor nad izvajanjem določil tega Pravilnika opravljajo pristojni nadzorni organi.

(2) Sankcije za kršitelje pravilnika so navedene v Odloku o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Mokronog - Trebelno.

VII. PREHODNE DOLOČBE

15. člen

(1) Obračun po tem pravilniku se mora pričeti izvajati najkasneje v 3 mesecih po uveljavitvi pravilnika.

(2) Za storitve, ki se na dan uveljavitve tega pravilnika še ne izvajajo, se prične izvajati obračun z izvajanjem storitve.

16. člen

Do pričetka uporabe cen, oblikovanih na podlagi tega Pravilnika, se za obračun storitve ravnanja z odpadki kot obračunska osnova uporablja volumen odpadka na osebo, pri čemer je določena najmanjša količina za obračun brez odvoza bioloških odpadkov 0,25 m³/osebo/mesec. Povzročiteljem, ki biološke odpadke prepuščajo izvajalcu v rjavih zabojnikih, se dodatno obračuna odvoz in zbiranje bioloških odpadkov v višini 0,125 m³/osebo/mesec.

VIII. KONČNE DOLOČBE

17. člen

(1) Ta Pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, cene oblikovane na podlagi tega Pravilnika se začnejo uporabljati po pridobitvi predhodnega soglasja občinskega sveta in pristojnega organa, v skladu z republiškim predpisom oblikovanja cen komunalnih storitev.

(2) Z dnem uveljavitve tega Pravilnika preneha veljati Pravilnik o tarifnem sistemu ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Trebnje (Uradni list RS, št. 30/01) in Sklep o tarifnih postavkah ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Trebnje (Uradni list RS, št. 30/01).

Št. 007-0005/2012

Mokronog, dne 13. junija 2012

Župan
Občine Mokronog - Trebelno
Anton Maver l.r.

1995. Pravilnik o subvencioniranju izgradnje malih čistilnih naprav na območju Občine Mokronog - Trebelno

Na podlagi 19. člena Statuta Občine Mokronog - Trebelno (Uradni list RS, št. 66/10 – UPB), Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav (Uradni list RS, št. 98/07 in 30/10) in Operativnega programa odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode za obdobje 2005–2017 je občinski svet na 11. redni seji z dne 13. 6. 2012 sprejel

PRAVILNIK o subvencioniranju izgradnje malih čistilnih naprav na območju Občine Mokronog - Trebelno

I. SPLOŠNO

1. člen

Predmet pravilnika je subvencioniranje dela stroškov izgradnje male komunalne čistilne naprave (v nadaljevanju: MKČN) za čiščenje komunalne odpadne vode iz enostanovanjskih ali večstanovanjskih stavb.

II. VIŠINA SREDSTEV

2. člen

(1) Višina sredstev je določena vsakokrat v proračunu za tekoče leto. Sredstva se dodelijo upravičencem po vrstnem redu prispelih popolnih vlog. Sredstva se dodeljujejo do porabe proračunskih sredstev tekočega leta za ta namen. Upravičenec je upravičen do subvencije samo enkrat.

(2) Višina subvencije za vsako MKČN je 800,00 € za posamezno stanovanjsko oziroma več stanovanjsko stavbo. V primeru čiščenja odpadnih voda iz več stanovanjskih stavb z eno MKČN je do sredstev upravičena vsaka posamezna stavba, vendar ne več kot do nabavne vrednosti MKČN brez DDV.

III. UPRAVIČENCI

3. člen

(1) Do subvencije so upravičene fizične osebe, ki so lastnice stanovanjske ali večstanovanjske stavbe izven aglomeracij, stojijo na območju Občine Mokronog - Trebelno in imajo stalno prebivališče v Občini Mokronog - Trebelno.

(2) Do sredstev niso upravičene fizične osebe, ki so lastniki stanovanjske ali večstanovanjske stavbe v območju aglomeracij, za katere mora Občina Mokronog - Trebelno zagotoviti odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih vod z javno kanalizacijo in javno čistilno napravo. Do sredstev tudi niso upravičene pravne osebe.

(3) Seznam aglomeracij na območju Občine Mokronog - Trebelno je sestavni del tega pravilnika.

(4) Upravičenci, kateri so podali popolno vlogo v tekočem letu in zaradi porabe sredstev niso prejeli subvencije, imajo ob ponovni prijavi na razpis prednost v vrstnem redu.

IV. POGOJI ZA PRIDOBITEV SUBVENCIJE

4. člen

(1) Pogoji za dodelitev subvencije so naslednji:

- da objekt enostanovanjske ali večstanovanjske stavbe leži izven območja aglomeracij;
- da je v objektu prijavljeno stalno prebivališče;
- pridobljeno veljavno gradbeno dovoljenje po zakonu o graditvi objektov;

– od izvajalca javne službe izdano pozitivno oceno obratovanja;

– MKČN, kot gradbeni proizvod za čiščenje komunalne odpadne vode, morajo ustrezati standardom in veljavni zakonodaji v Republiki Sloveniji.

(2) Vlagatelji morajo predložiti:

– izpolnjeno in podpisano vlogo;

– dokazilo, da je vpisana v registru MKČN, ki ga vodi javna komunalna služba;

– dokazila o nakupu in plačilu MKČN na ime vlagatelja, iz katerega mora biti razvidna cena, vrsta in tip naprave;

– potrdilo in strokovno oceno o obratovanju MKČN, ki ju na stroške uporabnika izdelata izvajalec javne službe.

V. ROK IN NAČIN PRIJAVE

5. člen

(1) Občina za vsako leto objavi javni razpis. Vlogo se predloži v zaprti kuverti s pripisom: »subvencije za čiščenje odpadne vode«. Vlogo se odda na naslov: Občina Mokronog - Trebelno, Pod Gradom 2, 8230 Mokronog ali izroči osebno v sprejemni pisarni Občine Mokronog - Trebelno.

(2) Vlagatelji lahko vlogo oddajo kadarkoli v tekočem letu, vendar ne pred objavo javnega razpisa.

(3) Seznam aglomeracij, kjer mora Občina Mokronog - Trebelno zagotoviti odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih vod z javno kanalizacijo in javno čistilno napravo, in iz katerih ni možno pridobiti subvencije, in seznam upravičencev so na vpogled na Občini Mokronog - Trebelno oziroma na spletni strani Občine Mokronog - Trebelno: www.mokronog-trebelno.si.

VI. NADZOR IN SANKCIJE

6. člen

V primeru, da se ugotovi, da sredstva niso bila porabljena za namen, za katerega so bila dodeljena ali da so bila dodeljena na podlagi neresničnih podatkov oziroma je prejemnik prekršil druga določila pogodbe, je občina upravičena zahtevati vračilo dodeljenih sredstev v enkratnem znesku. Prejemnik bo moral vrniti sredstva s pripadajočimi zamudnimi obrestmi za obdobje od dneva nakazila dalje.

7. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-0004/2012

Mokronog, dne 13. junija 2012

Župan
Občine Mokronog - Trebelno
Anton Maver l.r.

NOVO MESTO

1996. Odlok o oglaševanju na območju Mestne občine Novo mesto

Na podlagi 9. člena Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06, 101/07 – odl. US, 57/08 in 36/11), 8. člena Zakona o volilni in referendumski kampanji (Uradni list RS, št. 41/07, 103/07 – ZPoIS-D, 105/08 Odl. US: U-I-295/07-8, 11/11, 28/11 Odl. US: U-I-67/09-27, Up-316/09-19), Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10) in 16. člena Statuta Mestne

občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 96/08 – UPB-2) je Občinski svet Mestne občine Novo mesto na 15. seji dne 31. 5. 2012 sprejel

O D L O K

o oglaševanju na območju Mestne občine Novo mesto

I UVODNE DOLOČBE

1. člen

(1) Ta odlok določa pogoje in način za oglaševanje na javnih mestih, takso za oglaševanje in plakatiranje za potrebe volilne ter referendumске kampanje na območju Mestne občine Novo mesto ter prepovedi v zvezi z oglaševanjem.

(2) Sam najem nepremičnin v lasti Mestne občine Novo mesto za namen oglaševanja se izvaja skladno z veljavno zakonodajo, ki ureja najemanje nepremičnin v lasti samoupravnih lokalnih skupnosti.

2. člen

(1) Javna mesta so:

– javne površine, ki so površine, katerih raba je pod enakimi pogoji namenjena vsem, kot so javna cesta, ulica, trg, tržnica, igrišče, parkirišče, pokopališče, park, zelenica, rekreacijska površina in podobna površina oziroma so površine, ki so opredeljene z zakonodajo s področja graditve objektov in predpisi s področja urejanja prostora,

– objekti v javni rabi s pripadajočimi zemljišči, v skladu z veljavno zakonodajo, ki ureja področje graditve objektov in prostorskega urejanja,

– javne površine v varovalnem pasu linijskih objektov, ki jih ureja veljavna zakonodaja s področja cest in železnic.

(2) Objekti za oglaševanje so objekti, na katerih oziroma s katerimi je možno oglaševati.

3. člen

(1) Lokacije za postavitve objektov za oglaševanje in število le-teh se določijo na podlagi Pravilnika o merilih za postavitve in obliko objektov za oglaševanje (v nadaljevanju: pravilnik), ki ga sprejme župan v treh mesecih po uveljavitvi tega odloka in skladu s prostorskimi akti Mestne občine Novo mesto.

(2) S pravilnikom se določijo tudi splošna in posebna merila za postavitve objektov za oglaševanje.

4. člen

(1) Na območju Mestne občine Novo mesto je dovoljeno postaviti na javnih mestih naslednje objekte za oglaševanje:

- a. velike in male samostoječe ali stenske table,
- b. velike in male samostoječe ali stenske svetlobne vitrine,
- c. vrtljive lamelne samostoječe ali stenske table,
- d. plakatne stebre: okrogle in tristrane,
- e. obešanke na drogovi javne razsvetljave,
- f. samostoječe ali stenske svetlobne prikazovalnike (displeje),

g. objekte s platni na slepih fasadah stavb,

h. objekte s slikovno ali pisno obdelanimi stenami stavb.

Za postavitve vseh zgoraj navedenih objektov za oglaševanje je potrebno pridobiti soglasje s strani Mestne občine Novo mesto, skladno z veljavno zakonodajo s področja cest in veljavno zakonodajo s področja graditve objektov in predpisi s področja urejanja prostora.

(2) Na območju Mestne občine Novo mesto je potrebno podati vlogo na Mestno občino Novo mesto za pridobitev dovoljenja za oglaševanje z:

- a. objekti za obešanje transparentov,
- b. velikimi in malimi stenski tablami na gradbiščnih ograjah,

- c. objekti s poslikavami na platnih gradbenih odrov,
  - d. prenosnimi uličnimi panoji tipa A.
- Dovoljenje se izda za obdobje največ 6 mesecev.

5. člen

Oglaševanje kot gospodarsko dejavnost na javnih mestih lahko izvajajo:

- pravne osebe, ki so registrirane za dejavnost oglaševanja skladno z veljavno zakonodajo,
- samostojni podjetniki posamezniki, ki so registrirani za dejavnost oglaševanja skladno z veljavno zakonodajo,
- posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost in so registrirani za dejavnost oglaševanja skladno z veljavno zakonodajo.

II POGOJI ZA OGLAŠEVANJE NA JAVNIH MESTIH

6. člen

Na javnih mestih je dovoljeno oglaševati skladno z določili tega odloka, veljavno zakonodajo s področja cest in železnic, veljavno zakonodajo s področja graditve objektov in predpisi s področja urejanja prostora ter pravilnikom.

7. člen

(1) Postavljanje objektov za obveščanje in oglaševanje je v območju lokalnih cest zunaj naselja brez soglasja Mestne občine Novo mesto prepovedano.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko Mestna občina Novo mesto izda soglasje za postavitve objektov za obveščanje in oglaševanje, ki so opredeljeni kot enostavni objekti:

- če so obvestila namenjena izboljšanju prometne varnosti,
- če se oglašuje gospodarski subjekt, ki dejavnost izvaja v stavbi, zgrajeni v varovalnem pasu lokalne ceste,
- če se objekt za obveščanje in oglaševanje postavlja na servisne prometne površine lokalne ceste ali druge površine, ki so v lasti fizičnih ali pravnih oseb pod pogojem, da vsebina obvestila oziroma oglasa ni vidna z lokalne ceste.

(3) Objekti za obveščanje in oglaševanje se ob lokalnih cestah v naselju lahko postavljajo le izven preglednega polja, pregledne berme, preglednostnega prostora in območja vzdolž vozišča ceste, predpisanega za postavitve prometne signalizacije.

(4) Postavljanje elektronskih prikazovalnikov ob lokalnih cestah je prepovedano. Svetlobne vitrine se lahko ob lokalnih cestah v naselju postavljajo zunaj vozišča lokalne ceste.

(5) Soglasje za postavitve objektov iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, katerih gradnja je predvidena v območju lokalnih cest, izda Mestna občina Novo mesto na podlagi pravilnika in tega odloka, razen v primeru obvestila, namenjenega izboljšanju prometne varnosti, katerega postavitve se odredi z delovnim nalogom Mestne občine Novo mesto.

8. člen

Oglaševanje na območju Mestne občine Novo mesto se mora izvajati skladno s tem odlokom in s pravilnikom.

9. člen

(1) Zavezanec za plačilo takse po tem odloku je lastnik nepremičnine, na kateri stoji objekt za oglaševanje. Če je nepremičnina v lasti države Republike Slovenije ali Mestne občine Novo mesto, je zavezanec za plačilo takse najemnik te nepremičnine.

(2) Če lastnik nepremičnine oddaja ali da v uporabo na svoji nepremičnini objekt za oglaševanje drugim uporabnikom ali najemnikom, je zavezanec za plačilo takse najemnik

ali uporabnik objekta za oglaševanje. Če pa ta ni znan, je zavezanec za plačilo takse lastnik nepremičnine.

(3) Zavezanec za plačilo takse je dolžan:

- upoštevati število oglaševalskih mest in lokacije, ki so določene v pravilniku,
- izvajati oglaševanje v skladu s pravilnikom in tem odlokom,
- redno vzdrževati objekte za oglaševanje,
- poškodovana oglasna sporočila in objekte za oglaševanje odstraniti v najkrajšem možnem času, najkasneje pa v roku dveh dni, ko je izvedel za poškodbo,
- vzdrževati čistočo v neposredni okolici objekta za oglaševanje,
- skrbeti, da je vsebina oglaševanja v skladu s področno zakonodajo,
- uporabljati lokacije za oglaševanje z zvočnimi objekti in napravami v skladu s predpisi, ki določajo mejne vrednosti ravni hrupa za posamezna naravna in življenjska okolja,
- objekt za oglaševanje postaviti skladno s pravilnikom tako, da ne ovirajo prometa, namembnosti prostora in ne kazijo videza okolja,
- objekte za oglaševanje jasno označiti s firmo,
- plačevati taksne obveznosti po tem odloku,
- zagotoviti Mestni občini Novo mesto brezplačna plakata mesta za potrebe volilne in referendumске kampanje,
- plačevati električno energijo za osvetlitev svetlobnih objektov za oglaševanje,
- oglaševati skladno z veljavnimi predpisi s področja graditve objektov in predpisi s področja urejanja prostora.

III PREPOVEDI

10. člen

Prepovedano je:

- ravnati v nasprotju z določili tega odloka,
- oglaševati brez dovoljenja ali soglasja za oglaševanje iz tega odloka ali v nasprotju z njim,
- poškodovati objekte za oglaševanje,
- trositi ali razdeljevati reklamni material ali ga zatikati ali lepiti na avtomobile,
- lepiti male ali velike plakate na zunanje površine izločb, sten, oken, vrat, zidov, ograj, gradbiščnih ograj, elektro in telefonskih omaric, avtobusnih postajališč in podobno,
- oglaševati na vozilih ali prikolicah z majhnimi ali velikimi plakati ali drugimi podobnimi načini oglaševanja (svetlobni, vrtljivi),
- oglaševati na nepremičninah v lasti Mestne občine Novo mesto brez najemne pogodbe za namene oglaševanja,
- nenamensko uporabljati in poškodovati objekte ali naprave za oglaševanje ter poškodovati in zakrivati vsebine oglaševanja.

IV TAKSA

11. člen

(1) Zavezanec je dolžan podati vlogo za odmero takse na Mestno občino Novo mesto 30 dni pred pričetkom oglaševanja.

(2) Če zavezanec ne poda vloge v zgoraj navedenem roku, izda Mestna občina Novo mesto odločbo o odmeri takse po uradni dolžnosti.

12. člen

(1) Za potrebe odmere takse se šteje kot pričetek oglaševanja dan postavitve objekta za oglaševanje. Če zavezanec ne poda vloge za odmero takse in se taksa odmeri po uradni dolžnosti, velja za pričetek oglaševanja dan, ko Mestna občina Novo mesto ugotovi, da tak oglaševalski objekt obstaja.

(2) Taksa se plača za 3 mesece vnaprej od pričetka nastanka taksne obveznosti.

(3) Taksna obveznost preneha z dnem odstranitve objekta za oglaševanje.

(4) Takso je potrebno plačati v roku, ki je določen v odločbi za odmero takse.

(5) Taksa se plačuje v vrednostih, ki so določene v tarifi, ki je opredeljena v prilogi k odloku – Tarifa taks. Vrednost takse se s 1. januarjem tekočega leta revalorizira z indeksom rasti cen življenjskih potrebščin, ki ga ugotovi Statistični urad Republike Slovenije za obdobje enega leta pred letom, za katero se ugotovi vrednost takse. Ugotovitveni sklep o revalorizaciji vrednosti točke izda župan in se objavi v Uradnem listu RS.

(6) Višina takse se izračuna tako, da se taksa pomnoži z velikostjo m² objekta za oglaševanje. Površina, ki se uporabi za potrebe odmere takse pa je natančno definirana v pravilniku.

(7) Taksa se ne plača za kulturno, humanitarno, socialno in okoljevarstveno vsebino oglaševanja in za vsebine, ki se jih oglašuje za Mestno občino Novo mesto ali pa jih Mestna občina Novo mesto podpira. Za oprostitev plačila takse mora zavezanec predložiti pristojnemu organu 30 dni pred pričetkom oglaševanja vlogo, iz katere je razviden čas oglaševanja in vrsta objekta, na katerem se oglašuje s kulturno, humanitarno, socialno in okoljevarstveno vsebino. V primeru, da je taksa za oglaševanje že plačana, se oprostitev upošteva pri naslednji izdaji odločbe za odmero takse.

V OGLAŠEVANJE ZA POTREBE VOLILNE IN REFERENDUMSKE KAMPANJE

13. člen

(1) Mestna občina Novo mesto določi oglaševalska mesta za namen volilne in referendumske kampanje s pravilnikom.

(2) Oglaševanje za potrebe volilne in referendumske kampanje je brezplačno in brez plačila takse. Mestna občina Novo mesto zagotavlja enakopravnost pri lepljenju in nameščanju plakatov na oglaševalska mesta vsem organizatorjem volilne in referendumske kampanje.

(3) Organizatorji pridobijo oglaševalska mesta na podlagi javnega razpisa, ki je določen v zakonodaji s področja volilne in referendumske kampanje. Oglaševalska mesta se razdelijo med organizatorje z žrebanjem lokacij za oglaševanje.

14. člen

V primeru, da organizator volilne kampanje ne začne uporabljati vseh dodeljenih oglaševalskih mest v roku treh dni od prejema obvestila o izbiri, mora o tem v štiriindvajsetih urah pisno obvestiti pristojni oddelek Mestne občine Novo mesto. Komisija teh oglaševalskih mest ne sme dodeliti ostalim organizatorjem volilne kampanje.

15. člen

(1) Stranke, ki imajo v najemu nepremičnine, katere so last Mestne občine Novo mesto in ki so bile dane v najem za oglaševalski namen ter so v pravilniku določene kot mesta, namenjena oglaševanju volilne in referendumske kampanje, morajo za potrebe volilne in referendumske kampanje odstopiti ta oglaševalska mesta.

(2) Stranke morajo zagotoviti za prvi krog volilne kampanje oglaševalska mesta za sedem dni, za drugi krog volilne kampanje pa še za sedem dni, za referendumsko kampanjo pa le za sedem dni.

16. člen

Organizatorji, ki so pridobili oglaševalska mesta, so dolžni odstraniti plakate in obvestila v roku 15 dni po končani volilni oziroma referendumski kampanji.

VI NADZOR

17. člen

Nadzor nad izvajanjem določb tega odloka, za katere je predpisana globa, opravlja Inšpektorat Mestne občine Novo mesto.

VII KAZENSKE DOLOČBE

18. člen

(1) Pravne in fizične osebe, ki že imajo nameščene objekte za oglaševanje, pa zanje nimajo dovoljenja ali veljavno sklenjene najemne pogodbe z Mestno občino Novo mesto, morajo v roku treh mesecev po uveljavitvi pravilnika urediti oglaševanje skladno s pravilnikom, sicer uradna oseba Inšpektorata Mestne občine Novo mesto odredi odstranitev objekta za oglaševanje ter izreče globo v višini 1.000 EUR na objekt za oglaševanje.

(2) Z globo 5.000 EUR se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju s 7. členom, od 1. do 8. točke tretjega odstavka 9. člena, 10. členom ali 16. členom tega odloka.

(3) Z globo 1.000 EUR se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe, ki ravna v nasprotju s 7. členom, od 1. do 8. točke tretjega odstavka 9. člena, 10. členom ali 16. členom tega odloka.

(4) Z globo 5.000 EUR se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s 7. členom, od 1. do 8. točke tretjega odstavka 9. člena, 10. členom ali 16. členom tega odloka.

(5) Z globo 600 EUR se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s 7. členom, od 1. do 8. točke tretjega odstavka 9. člena, 10. členom ali 16. členom tega odloka.

VIII PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

19. člen

(1) Vsa obstoječa razmerja, pogodbe ter vsi upravni akti, ki so bili sklenjeni ali izdani za namen izvajanja dejavnosti plakatiranja in obveščanja oziroma oglaševanja na območju Mestne občine Novo mesto, prenehajo veljati s potekom časa, za katerega so bila sklenjena oziroma izdana.

(2) Vseh zgoraj navedenih razmerij, pogodb in drugih upravnih aktov za izvajanje dejavnosti plakatiranja in obveščanja oziroma oglaševanja na območju Mestne občine Novo mesto ni dopustno podaljševati v nobenem primeru.

20. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka prenehata veljati Odlok o plakatiranju in obveščanju na območju Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 3/10 – UPB).

21. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0070-3/2012

Novo mesto, dne 31. maja 2012

Župan
Mestne občine Novo mesto
Alojzij Muhič l.r.

TARIFA TAKS
k Odloku o oglaševanju na območju Mestne občine Novo mesto,
sprejeta na 15. seji Občinskega sveta Mestne občine
Novo mesto dne 31. 5. 2012

V tarifi je predpisana višina takse za posamezno oglaševanje

Tarifa 1

Objekt	Višina takse EUR / m²/ leto
Velike in male samostoječe ali stenske table	70,00
Velike in male samostoječe ali stenske svetlobne vitrine	130,00
Vrtljive lamelne samostoječe ali stenske table	130,00
Plakatni stebri: okrogli in tristrani	70,00
Obešanke na drogovih javne razsvetljave	70,00
Samostoječi ali stenski svetlobni prikazovalniki (displeji)	130,00
Objekti s platni na slepih fasadah stavb	40,00
Objekti s slikovno ali pisno obdelanimi stenami stavb	40,00

Tarifa 2

Objekt	Višina takse EUR / m²/ leto
Objekti za obešanje transparentov	130,00
Velike in male stenske table na gradbiščnih ograjah	70,00
Objekti s poslikavami na platnih gradbenih odrov	70,00
Prenosni ulični panoji tipa A	70,00

ŠKOCJAN

1997. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Škocjan za leto 2012 – št. I

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 27/08 Odl. US: Up-2925/07-15, U-I-21/07-18, 76/08, 100/08 Odl. US: U-I-427/06-9, 79/09, 14/10 Odl. US: U-I-267/09-19, 51/10, 84/10 Odl. US: U-I-176/08-10, 40/12 – ZUJF), 40. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – UPB4, 110/11 – ZDIU12) ter 15. člena Statuta Občine Škocjan (Uradni list RS, št. 101/06 – uradno prečiščeno besedilo) je Občinski svet Občine Škocjan na 15. seji dne 12. 6. 2012 sprejel

O D L O K
o spremembi Odloka o proračunu Občine Škocjan za leto 2012 – št. I

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Škocjan za leto 2012 (Uradni list RS, št. 106/11) se 2. člen spremeni tako, da glasi:

»Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v EUR
Konto	Naziv konta	Rebalans št. I za leto 2012
1	2	3
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+74)	5.017.492
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	2.950.878
70	DAVČNI PRIHODKI (700+703+704+706)	2.488.978
700	Davki na dohodek in dobiček	2.274.708
703	Davki na premoženje	137.250
704	Domači davki na blago in storitve	77.520
706	Drugi davki	-500
71	NEDAVČNI PRIHODKI (710+711+712+713+714)	461.900
710	Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	152.800
711	Takse in pristojbine	1.800
712	Globe in druge denarne kazni	4.000
713	Prihodki od prodaje blaga in storitev	300
714	Drugi nedavčni prihodki	303.000
72	KAPITALSKI PRIHODKI (720+721+722)	860.656
722	Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	860.656
73	PREJETE DONACIJE	6.000
730	Prejete donacije iz domačih virov	6.000
74	TRANSFERNI PRIHODKI	1.199.958
740	Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	544.338
741	Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev EU	655.620
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	5.909.521
40	TEKOČI ODHODKI (400+401+402+403+409)	1.173.910

400	Plače in drugi izdatki zaposlenim	333.460
401	Prispevki delodajalcev za socialno varnost	52.555
402	Izdatki za blago in storitve	763.395
403	Plačila domačih obresti	9.500
409	Rezerve	15.000
41	TEKOČI TRANSFERI (410+411+412+413)	1.280.983
410	Subvencije	173.000
411	Transferi posameznikom in gospodinjstvom	819.400
412	Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	78.800
413	Drugi domači transferi	209.783
42	INVESTICIJSKI ODHODKI (420)	3.404.906
420	Nakup in gradnja osnovnih sredstev	3.404.906
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI (430+432)	49.722
431	Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	21.098
432	Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	28.624
III.	PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ (I. – II.)	-892.029
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
750	Prejeta vračila danih posojil	0
751	Prodaja kapitalskih deležev	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441)	0
440	Dana posojila	0
441	Povečanje kapitalskih deležev	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV. – V.)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	360.000
500	Domače zadolževanje	360.000
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	50.600
550	Odplačila domačega dolga	50.600
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-582.629
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	309.400
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX)	892.029
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31. 12. PRETEKLEGA LETA	582.629

«

2. člen

Ostali členi Odloka o proračunu Občine Škocjan za leto 2012 ostanejo nespremenjeni.

3. člen

Posebni del proračuna in načrt razvojnih programov za leto 2012 sta sestavni del tega odloka.

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-0018/2011

Škocjan, dne 12. junija 2012

Župan
Občine Škocjan
Jože Kapler l.r.

1998. Pravilnik o postopkih in merilih za vrednotenje programov varstva naravne in kulturne dediščine v Občini Škocjan

Na podlagi Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo 2, 27/08 Odl. US: Up-2925/07-15, U-I-21/07-18, 76/08, 100/08 Odl. US: U-I-427/06-9, 79/09, 14/10 Odl. US: U-I-267/09-19, 51/10, 84/10 Odl. US: U-I-176/08-10, 40/12 – ZUJF), Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 77/07 – uradno prečiščeno besedilo, 56/08, 97/09 Odl. US: U-I-278/07-17, 4/10, 20/11, 100/11 Odl. US: U-I-210/10-10), Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08 – ZVKD-1), Zakona o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo 2, 61/06 – ZDru-1, 63/07 Odl. US: Up-395/06-24, U-I-64/07-13, 117/07 Odl. US: U-I-76/07-9, 32/08 Odl. US: U-I-386/06-32, 8/10 – ZSKZ-B) in 15. člena Statuta Občine Škocjan (Uradni list RS, št. 101/06 – uradno prečiščeno besedilo) je Občinski svet Občine Škocjan na 15. seji dne 12. 6. 2012 sprejel

PRAVILNIK

o postopkih in merilih za vrednotenje programov varstva naravne in kulturne dediščine v Občini Škocjan

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. Namen

1. člen

Ta pravilnik določa pogoje, postopke, merila in kriterije za izvajanje, vrednotenje in razdelitev proračunskih sredstev, namenjenih za sofinanciranje programov varstva naravne in kulturne dediščine v Občini Škocjan (v nadaljevanju: občina), ki so v lokalnem javnem interesu.

Sredstva za sofinanciranje programov se zagotovijo v proračunu občine.

2. člen

Izvajalci za izvedbo programov varstva naravne in kulturne dediščine v občini (v nadaljevanju: izvajalci) po tem pravilniku so lahko:

- društva, zveze, ustanove, skladi, zavodi, klubi, gospodarske družbe in druge organizacije, če so njihovi programi v javnem interesu Občine Škocjan,
- posamezniki, ki so vpisani v razvid samozaposlenih v kulturi pri ministrstvu za kulturo,
- lastniki ali upravljavci nepremične naravne ali kulturne dediščine, ki se nahaja na območju Občine Škocjan in ima status lokalnega (naravnega oziroma kulturnega) spomenika.

3. člen

Izvajalci morajo izpolnjevati naslednje splošne pogoje:

- da se prijavijo na javni razpis na predpisanih obrazcih in v določenih rokih,

- da izkažejo na predpisanih obrazcih zaprto finančno konstrukcijo za prijavljen javni program varstva naravne in kulturne dediščine,

- da imajo sedež oziroma stalno prebivališče v Občini Škocjan,

- za posameznike, ki so vpisani v razvid samozaposlenih v kulturi pri ministrstvu za kulturo je pogoj, da imajo stalno prebivališče v Občini Škocjan,

- aktivno delujejo vsaj eno leto pred objavo javnega razpisa,

- da imajo zagotovljene materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje za izvedbo javnega programa varstva naravne in kulturne dediščine,

- da so v preteklih letih redno izpolnjevali pogodbene obveznosti, če so prejeli sredstva iz proračuna Občine Škocjan,

- da izkažejo nepridobitni značaj javnega programa varstva naravne in kulturne dediščine, s katerim kandidirajo za sofinanciranje iz javnih sredstev.

Glede na vsebino razpisanih sredstev se natančneje določijo pogoji za sofinanciranje javnih programov varstva naravne in kulturne dediščine v razpisni dokumentaciji.

4. člen

Opredeleitev pojmov po tem pravilniku:

- Naravna dediščina je vse tisto bogastvo žive in nežive narave, v katero je bil rojen človek. Prejel jo je kot dediščino dedov in predal jo bo kot svojo zapuščino vsem tistim rodovom, ki bodo lahko živeli samo toliko časa, dokler jim bo življenje s svojim obstojem omogočala – narava.

- Nepremična kulturna dediščina so nepremičnine vpisane v register nepremične kulturne dediščine, ki ga vodi ministrstvo za kulturo.

- Javna kulturna infrastruktura so nepremičnine in oprema za izvajanje kulturne dejavnosti, razglašeni za javno kulturno infrastrukturo s sklepom občinskega sveta.

II. VSEBINSKE DOLOČBE

2. Programi sofinanciranja

5. člen

Po tem pravilniku občina sofinancira v skladu s proračunskimi možnostmi in ob upoštevanju načela, da so proračunska sredstva dostopna vsem izvajalcem varstva naravne in kulturne dediščine naslednje programe:

A) Investicijsko vzdrževanje objektov, ki so označeni kot javna infrastruktura na področju kulture ter objektov, ki se pretežno uporabljajo za kulturne dejavnosti.

B) Varstvo in obnova naravne in kulturne dediščine (varovanje in ohranjanje naravne dediščine ter varovanje in ohranjanje kulturnih spomenikov državnega in lokalnega pomena, ki so povezani z umetniško ustvarjalnostjo ali zgodovinsko in kulturno dediščino kraja).

C) Programi za razvijanje oziroma dvigovanje zavesti o varstvu in ohranjanju naravne in kulturne dediščine.

Programi in investicije, ki se financirajo ali sofinancirajo iz katerekoli druge postavke občinskega proračuna niso predmet tega pravilnika.

3. Način in postopek za vrednotenje in razdelitev sredstev

6. člen

Občina Škocjan vsako leto po sprejemu proračuna za tekoče leto, v katerem se določi skupni obseg sofinanciranja in letnega programa kulture objavi javni razpis za zbiranje prijav za sofinanciranje programov varstva naravne in kulturne dediščine, ki se financirajo iz občinskega proračuna.

Javni razpis se objavi v občinskem glasilu, na spletni strani občine ali na drug krajevno običajen način.

7. člen

Javni razpis vsebuje elemente, ki jih določa zakon, med njimi pa mora vsebovati predvsem:

- predmet javnega razpisa,
- pogoje, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci, njihovi javni programi varstva naravne in kulturne dediščine (pogoji iz 3. člena),
- okvirno vrednost razpoložljivih sredstev, ki so predmet javnega razpisa,
- navedbo meril za ocenjevanje prispelih vlog, s pomočjo katerih se med prijavljenimi izvajalci, ki izpolnjujejo razpisne pogoje, izberejo prejemniki proračunskih sredstev,
- obdobje, v katerem morajo biti dodeljena sredstva porabljena,
- rok, do katerega morajo biti predložene vloge, in način njihove dostave,
- datum odpiranja vlog,
- rok, v katerem bodo izvajalci obveščeni o izidu javnega razpisa,
- kraj, čas in uradno osebo, pri kateri lahko zainteresirani dvignejo razpisno dokumentacijo in za posredovanje informacij v zvezi z javnim razpisom.

Razpisni rok ne sme biti krajši od enega meseca in ne daljši od dveh mesecev.

8. člen

Komisijo za izvedbo razpisa programov varstva naravne in kulturne dediščine (v nadaljevanju: komisija) imenuje župan in je sestavljena iz šestih članov, in sicer člani Odbora za kulturo in javni uslužbenec občinske uprave, ki dela na področju družbenih dejavnosti.

Če so člani komisije iz vrst izvajalcev, se morajo pri odločanju o prijavljenem programu izključiti iz glasovanja oziroma komisije.

Na podlagi prijav na javni razpis komisija izbere programe varstva naravne in kulturne dediščine v občini, ki se sofinancirajo iz proračunskih sredstev.

Komisija pripravlja tudi predloge, mnenja in pobude za spremembe meril za vrednotenje programov varstva naravne in kulturne dediščine.

9. člen

V postopku dodelitve sredstev za sofinanciranje programov varstva naravne in kulturne dediščine so predvidena naslednja dejanja:

- a) župan sprejme sklep o začetku postopka javnega razpisa,
- b) občinska uprava pripravi razpisno dokumentacijo in besedilo javnega razpisa,
- c) javni uslužbenec, ki je član komisije, v navzočnosti enega izmed članov komisije, pregleda prispеле vloge in ugotovi, ali je posamezna vloga pravočasna, ali jo je vložila upravičena oseba in ali je popolna,
- d) občinska uprava izvajalce, ki so v roku oddali nepopolne vloge, pozove, da jo v roku osmih dni ustrezno dopolni,
- e) župan s sklepom zavrne nepravočasno oddane vloge izvajalcev na javni razpis in vloge, ki v pozivnem roku niso bile dopolnjene,
- f) vse popolne in pravočasne vloge komisija obravnava in pripravi predlog izbire programov in predlog delitve razpoložljivih sredstev za programe varstva naravne in kulturne dediščine,
- g) odločbo o izbiri programov in delitvi razpoložljivih proračunskih sredstev sprejme direktor občinske uprave ali s strani direktorja pooblaščen oseba na podlagi predlogov komisije, najpozneje v roku 30 dni od sprejete odločitve komisije,
- h) zoper odločbo ima izvajalec pravico pritožbe. Pritožba se vložijo v 15-ih dneh od vročitve odločbe na organ, ki je odločbo izdal. O pritožbi odloči župan, brž ko je to mogoče, najpozneje pa v dveh mesecih od prejema popolne pritožbe.
- i) župan sklene z izbranimi izvajalci pogodbe o sofinanciranju,
- j) občinska uprava spremlja izvajanje ter realizacijo javnih programov varstva naravne in kulturne dediščine, dogovorjenih s pogodbami.

Izvajalec ima pravico vpogleda v tiste dele strokovnega mnenja, zapisnikov ali poročil, ki se nanašajo na obravnavo njegove vloge in odločbe o izbiri.

10. člen

Z izbranimi izvajalci župan sklene letne pogodbe o sofinanciranju izbranih programov. V pogodbi se opredeli:

- vsebino in obseg izbranega programa (namen),
- čas realizacije programa,
- višino dodeljenih sredstev in rok za zagotovitev finančnih sredstev,
- način nadzora nad namensko porabo proračunskih sredstev,
- poročilo o izvedbi in spisek dokazil, ki jih mora prejemnik oziroma izvajalec predložiti občini za nakazilo sredstev,
- rok, v katerem morajo izvajalci predložiti dokazila o opravljenih nalogah in doseženih rezultatih,
- določilo, da mora prejemnik ob nenamenski porabi sredstev sredstva vrniti v proračun skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi,
- dolžnost občine za preverjanje realizacije dodeljenih sredstev in način nadzora nad namensko porabo proračunskih sredstev ter druge medsebojne pravice in obveznosti.

11. člen

Sofinanciranje se praviloma izvede po realizaciji programa varstva naravne in kulturne dediščine.

Izvajalci morajo po izvedbi dejavnosti, za katero so jim bila dodeljena finančna sredstva, predložiti pristojnemu organu občinske uprave dokazila o realizaciji pogodbenih obveznosti na predpisanih obrazcih in v predpisanih rokih.

12. člen

Uporabniki proračunskih sredstev, namenjenih za programe varstva naravne in kulturne dediščine, so dolžni izvajati dogovorjene programe v skladu z določili tega pravilnika in sklenjeno pogodbo.

V primeru, da izvajalci ne izvajajo odobrenih programov v skladu z določili tega pravilnika in sklenjeno pogodbo, se financiranje na predlog osebe, ki jo župan pooblasti, da izvaja nadzor nad izvajanjem pogodbe, takoj ukine, izvajalci pa so dolžni povrniti prejeta sredstva, skupaj z zakonitimi obrestmi.

4. Merila

13. člen

Osnova za obseg sofinanciranja programov varstva naravne in kulturne dediščine so merila v obliki točkovnega sistema. Dejanski obseg sofinanciranja se določi po sprejetju proračuna občine in letnega programa kulture. Izvajalec je upravičen pridobiti točke le za namen znotraj vsebine programa, za katerega v javnem razpisu izkaže dejansko nastajanje stroškov in ta pravilnik zanj predvideva sofinanciranje. Merila in kriteriji za financiranje in sofinanciranje programov varstva naravne in kulturne dediščine so sestavni del pravilnika.

14. člen

Vrednost točke se določi vsako proračunsko leto posebej in je odvisna od višine sredstev, namenjenih za sofinanciranje programov varstva naravne in kulturne dediščine za to proračunsko obdobje in skupne točkovne vrednosti ponujenih programov.

A) Investicijsko vzdrževanje objektov, ki so označeni kot javna infrastruktura na področju kulture ter objektov, ki se pretežno uporabljajo za kulturne dejavnosti

15. člen

Izvajalec je lahko lastnik ali upravljavec objekta z ustreznim uradnim dokazilom. Projekti se morajo nanašati na objekte, ki so označeni kot javna infrastruktura na področju kulture ali na objekte, ki se uporabljajo pretežno za izvajanje kulturnih dejavnosti.

V primeru solastništva na objektu mora predlagatelj projekta pridobiti pisno soglasje vseh lastnikov in izjave lastnikov o sofinanciranju, če gre za dela na skupnih delih in napravah na objektu.

16. člen

Pri vrednotenju programov se bodo upoštevala naslednja merila:

- a) Pomembnost projekta za vlogo v javnem dogajanju na področju kulture v občini:
  - projekt je manj pomemben (1 točka),
  - projekt je pomemben (3 točke),
  - projekt je ključen (5 točk).
- b) Razlogi za investicijo:
  - objekt se obnavlja zaradi izboljšanja funkcionalne, tehnične ali ekonomske lastnosti (3 točke),
  - objekt je nujno potreben obnove zaradi ogroženosti za izvajanje kulturnih dejavnosti (10 točk).
- c) Zagotovljena lastna finančna sredstva:
  - izvajalec ima zagotovljenih do 40 % sredstev za izvedbo projekta (1 točka),
  - izvajalec ima zagotovljenih nad 40 do 70 % sredstev za izvedbo projekta (3 točke),
  - izvajalec ima zagotovljenih nad 70 % sredstev za izvedbo projekta (5 točk).

17. člen

Znotraj vsake skupine je posamezen projekt razvrščen samo v eno kategorijo. Najvišje možno število zbranih točk za posamezni projekt je 20. Na javnem razpisu bodo izbrani tisti, ki bodo v postopku izbire ocenjeni oziroma ovrednoteni višje. Projekti, ki se nanašajo na objekte, ki so označeni kot javna infrastruktura na področju kulture se obravnavajo prioritarno.

Kot upravičeni stroški bodo upoštevani:

- stroški gradbeno-obrtniških posegov v objekt (stroški sanacije temeljev, stroški sanacije sten – zidov, stroški sanacije stropov, stroški sanacije stopnišč, stroški sanacije strešnih konstrukcij in streh – kritin, stroški sanacije stavbnega pohištva – okna, vrata, stroški sanacije stavbno-kleparških del, stroški sanacije tlakov) in investicijsko vzdrževalna dela,
- davek na dodano vrednost.

Lastno delo oziroma lastni material brez računov niso upravičeni stroški.

Iz vloge izvajalca mora biti razvidno, da vodi investicijo v skladu s področno zakonodajo.

V primeru, da se izvajalec s svojim projektom uvrsti v izbor za dodelitev sredstev in ta odpove v obdobju po zaključenem javnem razpisu, se sredstva namenijo prvemu naslednjemu projektu iz vrstnega reda, ki sredstev še ni prejel.

B) Varstvo in obnova naravne in kulturne dediščine

18. člen

Izvajalec projekta je lahko le lastnik ali upravljavec naravne oziroma kulturne dediščine. V primeru solastništva na objektu mora izvajalec projekta pridobiti pisno soglasje vseh lastnikov in izjave lastnikov o sofinanciranju, če gre za dela na skupnih delih in napravah na objektu.

19. člen

Pri vrednotenju projektov se bodo upoštevala naslednja merila:

- a) Ovrednotenje dediščine:
  - dediščina ni razglašena za spomenik (0 točk),
  - dediščina je razglašena za spomenik lokalnega pomena (5 točk),
  - dediščina je razglašena za spomenik državnega pomena (10 točk).
- b) Stopnja ogroženosti dediščine zaradi človekovih ali drugih zunanjih vplivov:
  - dediščina ima manjše poškodbe (2 točki),
  - dediščina ima poškodbe, ki ogrožajo posamezne varovane lastnosti (3 točke),

- dediščini zaradi poškodb grozi uničenje (5 točk).
- c) Izdelana izvedbena dokumentacija:
  - projektna dokumentacija je v izdelavi oziroma konservatorsko-restavratorski program/projekt ni izdelan (2 točki),
  - projektna dokumentacija oziroma konservatorsko-restavratorski program/projekt je v celoti izdelan (4 točke).
- d) Pomembnost projekta za vlogo v javnem dogajanju:
  - projekt je manj pomemben (1 točka),
  - projekt je pomemben (3 točke),
  - projekt je ključen (5 točk).
- e) Zagotovljena lastna finančna sredstva:
  - izvajalec ima zagotovljenih do 40 % sredstev za izvedbo projekta (1 točka),
  - izvajalec ima zagotovljenih nad 40 do 70 % sredstev za izvedbo projekta (3 točke),
  - izvajalec ima zagotovljenih nad 70 % sredstev za izvedbo projekta (5 točk).

20. člen

Znotraj vsake točke iz prejšnjega člena je posamezen projekt razvrščen samo v eno kategorijo. Najvišje možno število zbranih točk za posamezni projekt je 29. Na javnem razpisu bodo izbrani tisti, ki bodo v postopku izbire ocenjeni oziroma ovrednoteni višje.

Kot upravičeni stroški bodo upoštevani:

- stroški izdelave arhivske dokumentacije in morebitnih raziskav,
- stroški konservatorsko-restavratorskih posegov,
- stroški gradbeno-obrtniških posegov, kakor jih zahtevajo kulturnovarstveni pogoji (stroški sanacije temeljev, stroški sanacije sten – zidov, stroški sanacije stropov, stroški sanacije stopnišč, stroški sanacije strešnih konstrukcij in streh – kritin, stroški sanacije stavbnega pohištva – okna, vrata, stroški sanacije stavbno-kleparških del, stroški sanacije tlakov),
- davek na dodano vrednost.

Lastno delo oziroma lastni material brez računov niso upravičeni stroški.

Iz vloge izvajalca mora biti razvidno, da vodi investicijo v skladu s področno zakonodajo.

V primeru, da se izvajalec s svojim projektom uvrsti v izbor za dodelitev sredstev in ta odpove v obdobju po zaključenem javnem razpisu, se sredstva namenijo prvemu naslednjemu programu iz vrstnega reda, ki sredstev še ni prejel.

C) Programi za razvijanje oziroma dvigovanje zavesti o varstvu in ohranjanju naravne in kulturne dediščine

21. člen

Program je namenjen širši javnosti in ima dolgoročen značaj varstva in ohranjanja naravne in kulturne dediščine.

Pri vrednotenju projektov se bodo upoštevala naslednja merila:

- a) Strokovne podlage za izdelavo programa:
  - program nima predvidenih strokovnih podlag (1 točka),
  - program bo izveden na podlagi strokovne podlage (5 točk).
- b) Obveščanje javnosti:
  - izdelava projektne naloge (5 točk),
  - izdaja letakov in brošur (10 točk),
  - izdelava informativnih (interpretacijskih) tabel ali razstavnih panojev (15 točk).
- c) Pomembnost projekta za vlogo v javnem dogajanju:
  - projekt je manj pomemben (1 točka),
  - projekt je pomemben (3 točke),
  - projekt je ključen (5 točk).
- d) Zagotovljena lastna finančna sredstva:
  - izvajalec ima zagotovljenih do 40 % sredstev za izvedbo projekta (1 točka),
  - izvajalec ima zagotovljenih nad 40 do 70 % sredstev za izvedbo projekta (3 točke),
  - izvajalec ima zagotovljenih nad 70 % sredstev za izvedbo projekta (5 točk).

22. člen

Znotraj vsake točke iz prejšnjega člena je posamezen program razvrščen samo v eno kategorijo. Najvišje možno število zbranih točk za posamezni projekt je 30. Na javnem razpisu bodo izbrani tisti, ki bodo v postopku izbire ocenjeni oziroma ovrednoteni višje.

Kot upravičeni stroški bodo upoštevani:

- stroški zbiranja gradiva (potni stroški, kopiranje, fotografiranje ...),
  - stroški priprave vsebin (avtorski honorarji ...),
  - stroški lektoriranja,
  - stroški priprave interpretacijskega materiala (oblikovanje),
  - stroški izdelave interpretacijskega materiala.
- Lastno delo oziroma lastni material brez računov niso upravičeni stroški.

Iz vloge izvajalca mora biti razvidno, da vodi investicijo v skladu s področno zakonodajo.

V primeru, da se izvajalec s svojim projektom uvrsti v izbor za dodelitev sredstev in ta odpove v obdobju po zaključnem javnem razpisu, se sredstva namenijo prvemu naslednjemu programu iz vrstnega reda, ki sredstev še ni prejel.

5. Končne določbe

23. člen

Spremembe in dopolnitve tega pravilnika se uveljavljajo po enakem postopku, kot velja za njegov sprejem.

24. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 610-0006/2012

Škocjan, dne 12. junija 2012

Župan
Občine Škocjan
Jože Kapler i.r.

1999. Sklep o delnem preključu tehničnega popravka

Skladno z določili 99.a člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Škocjan (Uradni list RS, št. 89/07 – UPB), ter 15. in 112. člena Statuta Občine Škocjan (Uradni list RS, št. 101/06) je občinski svet na 15. redni seji dne 12. 6. 2012 sprejel

SKLEP

o delnem preključu tehničnega popravka

Občinski svet Občine Škocjan na 15. redni seji dne 12. 6. 2012 odpravlja in preklicuje 3. člen Tehničnega popravka Odloka o spremembah in dopolnitvah dolgoročnih planov občin Novo mesto in Sevnica za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in družbenih planov občin Novo mesto in Sevnica za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Občine Škocjan (Uradni list RS, št. 49/10 z dne 18. 6. 2010) v skladu s sistemskim mnenjem številka 2/2012 Komisije za preprečevanje korupcije. Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505-0002/2012

Škocjan, dne 12. junija 2012

Župan
Občine Škocjan
Jože Kapler i.r.

ŠKOFJA LOKA

2000. Odlok o Aleji zaslužnih Ločanov in postavitvi drugih umetniških del

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo 2, s spremembami) in 16. člena Statuta Občine Škofja Loka (Uradni list RS, št. 33/10) je Občinski svet Občine Škofja Loka na 15. redni seji dne 7. junija 2012 sprejel

ODLOK

o Aleji zaslužnih Ločanov in postavitvi drugih umetniških del

1. člen

Odlok ureja Alejo zaslužnih Ločanov, v katero se postavijo spominska obeležja osebam, ki so bile rojene ali so živele na škofjeloškem, in so prispevale v zakladnico dosežkov na različnih področjih.

S tem odlokom se uredi tudi postavitve drugih umetniških del na območju Občine Škofja Loka, vključno s tistimi, ki so povezana ali posvečena Občini Škofja Loka.

2. člen

Za postavitev spominskega obeležja je pomembna historična distanca, zato spominskega obeležja ni mogoče postaviti še živeči osebi.

3. člen

Spominsko obeležje v Aleji zaslužnih Ločanov je mogoče postaviti:

- osebam, rojenim na območju Občine Škofja Loka, ki so s svojim znanjem, delom in stvaritvami pomembno prispevale v zakladnico dosežkov na različnih področjih ustvarjanja, življenja in dela v lokalnem, slovenskem ali širšem prostoru;
- osebam, ki so del svojega življenja živele in ustvarjale na območju Občine Škofja Loka in so s svojim znanjem, delom in stvaritvami pomembno vplivale na življenje na škofjeloškem območju oziroma so njihova dela vezana na škofjeloško območje.

Na območju Občine Škofja Loka se lahko postavi druga umetniška dela, ki:

- simbolizirajo dogodke, ki so se zgodili na območju Občine Škofja Loka ali imajo pomen za Škofjo Loko;
- predstavljajo določeno idejo, pojem, simbol (na primer: mir, napredek, cehi, slepi, smučanje ...), ki so vsebinsko povezani z mestom postavitve.

4. člen

Aleja zaslužnih Ločanov se nahaja v Škofji Loki na Šolski ulici.

Druga umetniška dela se postavijo na drugih primernih lokacijah, ki jih določi Občinski svet Občine Škofja Loka.

5. člen

Postopek in merila za izbor oseb, katerim bo postavljeno spominsko obeležje, in način njihove postavitve se uredijo v pravilniku.

Postopek in merila za izbor postavitve drugih umetniških del ter mesto in način njihove postavitve se uredijo v pravilniku, ki se nanaša na druga umetniška dela.

6. člen

Zbiranje predlogov za postavitev posameznega spominskega obeležja v Aleji zaslužnih Ločanov se izvede na podlagi javnega razpisa na pet let.

Predloge za postavitev drugih umetniških del poda Odbor za družbene dejavnosti ali župan.

7. člen

Predlog iz prejšnjega člena mora vsebovati najmanj:

- vsebinsko utemeljitev predloga,
- vrsto predlaganega obeležja oziroma drugega umetniškega dela,
- lokacijo,
- čas postavitve,
- soglasje lastnika zemljišča ali objekta,
- finančni načrt,
- soglasje živečih potomcev zaslužne Ločanke oziroma Ločana (v nadaljevanju besedila zaslužni Ločan), njegovih posvojencev in njihovih potomcev, njegovih prednikov in posvojiteljev, njegovih sorodnikov v sranski vrsti do vštete drugega kolena in njegovega zakonca.

8. člen

O predlogu iz 6. člena tega odloka odloči občinski svet.

9. člen

Sredstva za postavitve spominskih obeležij in drugih umetniških del in njihovo vzdrževanje so zagotovljena v proračunu Občine Škofja Loka.

Postavitve spominskih obeležij in drugih umetniških del in njihovo vzdrževanje lahko financirajo ali sofinancirajo tudi drugi (donacije, sponzorstvo ipd.).

10. člen

Pravilnika iz 5. člena tega odloka predlaga upravičeni predlagatelj občinskemu svetu v roku šestih mesecev od uveljavitve tega odloka.

Pravilnik o postavitvi spominskih obeležij v Aleji znamenitih Ločanov in o postavitvi drugih umetniških del na območju Občine Škofja Loka (Uradni list RS, št. 61/02) je veljaven do sprejetja pravilnikov iz 5. člena tega odloka.

11. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati Odlok o Aleji znamenitih Ločanov (Uradni list RS, št. 111/01).

12. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 61700-2/2001

Škofja Loka, dne 7. junija 2012

Župan
Občine Škofja Loka
mag. Miha Ješe l.r.

2001. Odlok o spremembah Odloka o ureditvi cestnega prometa

Na podlagi določb 100. člena Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10), 6. in 15. člena Zakona o pravilih cestnega prometa (Uradni list RS, št. 109/10), 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09, 51/10 in 84/10 – Odl. US), 3. in 17. člena Zakona o prekrških ZP-1-UPB8 (Uradni list RS, št. 29/11), ter na podlagi 16. člena Statuta Občine Škofja Loka (Uradni list RS, št. 33/10) je Občinski svet Občine Škofja Loka na 15. redni seji dne 7. junija 2012 sprejel

ODLOK**o spremembah Odloka o ureditvi cestnega prometa**

1. člen

V 19. členu se tretji odstavek nadomesti z novim tretjim odstavkom, ki se glasi:

»(3) Dovolilnico iz drugega odstavka tega člena izda pristojni organ na podlagi vloge za tekoče koledarsko leto. Dovolilnico lahko za lastno vozilo dobi prosilec, ki ima stalno bivališče na območju za pešce in ne poseduje lastnega parkirnega prostora ali garaže. Izda se lahko le ena parkirna dovolilnica na prosilca.«

2. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 371-0007/2009

Škofja Loka, dne 7. junija 2012

Župan
Občine Škofja Loka
mag. Miha Ješe l.r.

ŠKOFLJICA**2002. Odlok o porabi koncesijske dajatve za trajnostno gospodarjenje z divjadjo v Občini Škofljica**

Na podlagi šestega odstavka 29. člena Zakona o divjadi in lovstvu (Uradni list RS, št. 16/04, 120/06 – odl. US in 17/08), 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 27/08 Odl. US: Up-2925/07-15, U-I-21/07-18, 76/08, 100/08 Odl. US: U-I-427/06-9, 79/09, 14/10 Odl. US: U-I-267/09-19), 16. člena Statuta Občine Škofljica (Uradni list RS, št. 1/10 in 101/10) je Občinski svet Občine Škofljica na 14. redni seji dne 31. 5. 2012 sprejel

ODLOK**o porabi koncesijske dajatve za trajnostno gospodarjenje z divjadjo v Občini Škofljica**

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

Ta odlok določa porabo denarnih sredstev, ki jih je občina prejela na podlagi petega odstavka 29. člena Zakona o divjadi in lovstvu (Uradni list RS, št. 16/04, 120/06 – odl. US in 17/08).

II. NAMENSKA PORABA SREDSTEV

2. člen

Sredstva se namensko porabijo za trajnostno gospodarjenje z divjadjo, in sicer za ukrepe:

- varstvo divjadi in biomeliorativne ukrepe,
- vzdrževanje območij, ki so pomembna za ohranitev prostoživečih živali in rastlin,
- vzdrževanje vodnih habitatov,
- čistilne akcije,
- čiščenje divjih odlagališč,
- izobraževanje in obveščanje lastnikov in obiskovalce gozdov.

3. člen

Nadzor nad namensko porabo sredstev sproti spremlja in preverja organ, pristojen za kmetijstvo v občinski upravi Občine Škofljica.

4. člen

Sredstva za naloge iz 2. člena tega odloka se dodelijo najbolj usposobljenemu izvajalcu, na podlagi določil Zakona o javnem naročanju.

III. KONČNA DOLOČBA

5. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 007-09/2012

Škofljica, dne 12. junija 2012

Župan
Občine Škofljica
Ivan Jordan l.r.

ŽELEZNIKI**2003. Odlok o razglasitvi domačije Zgornja Sorica 50 za kulturni spomenik lokalnega pomena**

Na podlagi 13. člena Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08, 123/08, 8/11 in 30/11 odl. US) 16. člena Statuta Občine Železniki (Uradni list RS, št. 46/09, 47/10) ter predloga Zavoda za varstvo kulturne dediščine z dne 29. 5. 2012 je Občinski svet Občine Železniki na 13. redni seji dne 14. 6. 2012 sprejel

ODLOK**o razglasitvi domačije Zgornja Sorica 50 za kulturni spomenik lokalnega pomena**

1. člen

Za kulturni spomenik lokalnega pomena se razglasi enota dediščine: Zgornja Sorica – Domačija Zgornja Sorica 50, EŠD 29224 (v nadaljnjem besedilu: spomenik).

2. člen

(1) Vrednote, ki utemeljujejo razglasitev za spomenik, so: Martinova domačija stoji na samotni senožeti sredi gozdov v Heblarjih, zahodno nad Sorico v Zgornji Selški dolini. Leta 1869 je bila postavljena lesena hiša, letu 1884 pozidana v današnji obliki. Ob hiši stojita lesen kozolec toplar s skrilsto streho z letnico 1907 in zidan hlev s senikom. Na dvorišču so tri lipe, posajene okoli leta 1870. Na tej domačiji je svojo mladost preživel impresionistični slikar Ivan Grohar, rojen v Spodnji Sorici v starem župnišču. Stavbe na domačiji predstavljajo za loško hribovje značilno in avtentično ohranjeno samotno gručasto domačijo loško cerkljanskega arhitekturnega tipa. Domačija je v lasti družine slikarjevega pranečaka in del ponudbe društva Sorica.

(2) Spomenik se razglasi z namenom, da se zagotovita njegov nadaljnji obstoj in celovitost ter ohranijo naslednje varovane sestavine:

- stanovanjska hiša,
- kozolec toplar,
- hlev s senikom,
- vodnjak,
- tri lipe.

3. člen

Spomenik obsega nepremičnine: parcele št.: *103 (stavba št. 87,312) in 148/3 (severni del, stavba št. 311), k. o. Sorica.

Meje spomenika so določene na digitalnem katastrskem načrtu in vrisane na temeljnem topografskem načrtu v merilu 1: 5000.

Izvirnike načrtov iz prejšnjega odstavka hranita Občina Železniki (v nadaljnjem besedilu: občina) in Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zavod).

4. člen

Za spomenik velja varstveni režim, ki določa:

- varovanje vseh zunanjih značilnosti, kot so gabariti, zasnove pročelij, značilni naravni materiali ter konstrukcijske značilnosti;

– izvajanje rednih vzdrževalnih del, ki pomenijo popravila in dela na zunanosti in notranosti stavb kot npr. pleskanje, popravilo vrat, oken, zamenjava podov, kritine, zamenjava stavbnega pohištva, kar se načeloma izvede z enakimi materiali in oblikami;

– izvedbo takšnih obnovitvenih ali investicijsko vzdrževalnih del, ki pomenijo izvedbo popravil, gradbenih, inštalacijskih in obrtniških del, s katerimi se ne posega v konstrukcijo objekta in tudi ne spreminja njegove celovitosti ter značaja stavbnega sestava, gradiv, predvsem glede stavbne zmogljivosti, velikosti, namembnosti in zunanjega videza, kakor tudi ne v neposredno okolico spomenika;

– uporaba naj bo uresničena s stanovanjsko namembnostjo.

5. člen

Lastnik, posestnik in upravljavec spomenika morajo v sorazmerju s svojimi zmoglostmi javnosti omogočiti dostopnost spomenika in njegovo predstavljanje. Javni dostop ne sme ogroziti spomenika in posameznih spomeniških vrednot, zlasti ne njegove osnovne namembnosti.

6. člen

Za vse posege v spomenik, razen če zakon ne določa drugače, je treba predhodno pridobiti kulturnovarstvene pogoje in kulturnovarstveno soglasje zavoda.

7. člen

Nadzor nad izvajanjem odloka opravlja inšpektorat, pristojen za področje kulturne dediščine.

8. člen

Pristojno sodišče po uradni dolžnosti zaznamuje v zemljiški knjigi status kulturnega spomenika na parcelah, navedenih v prvem odstavku 3. člena tega odloka.

9. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 015-5/2012-011

Železniki, dne 14. junija 2012

Župan
Občine Železniki
mag. Anton Luznar l.r.

2004. Odlok o spremembah Odloka o proračunu Občine Železniki za leto 2012

Na podlagi Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 78/08, 51/10), Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – UPB4) in 106. člena Statuta Občine Železniki (Uradni list RS, št. 46/09, 47/10) je Občinski svet Občine Železniki na 13. redni seji dne 14. 6. 2012 sprejel

ODLOK**o spremembah Odloka o proračunu Občine Železniki za leto 2012**

1. člen

Odlok o proračunu Občine Železniki za leto 2012 (Uradni list RS, št. 8/12) se v 2. členu spremeni tako, da se glasi:

»Proračun Občine Železniki za leto 2012 obsega:

Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

		v EUR
A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	Proračun leta 2012
	Skupina/Podskupina kontov/Konto	
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	10.478.401
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	5.739.995
70	DAVČNI PRIHODKI	5.239.039
	700 Davki na dohodek in dobiček	4.702.809
	703 Davki na premoženje	379.000
	704 Domači davki na blago in storitve	157.230
	706 Drugi davki	
71	NEDAVČNI PRIHODKI	500.956
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	156.646
	711 Takse in pristojbine	2.000
	712 Denarne kazni	0
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	155.916
	714 Drugi nedavčni prihodki	186.394
72	KAPITALSKI PRIHODKI	966.905
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	842.500
	721 Prihodki od prodaje zalog	
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	124.405
73	PREJETE DONACIJE	0
	730 Prejete donacije iz domačih virov	0
	731 Prejete donacije iz tujine	
74	TRANSFERNI PRIHODKI	3.771.501
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	1.803.330
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	1.968.171
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	11.441.152
40	TEKOČI ODHODKI	1.722.198
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	342.769
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	57.590
	402 Izdatki za blago in storitve	1.125.248
	403 Plačila domačih obresti	72.650
	409 Rezerve	123.941
41	TEKOČI TRANSFERI	2.497.170
	410 Subvencije	115.681
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	1.638.006
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	213.099
	413 Drugi tekoči domači transferi	530.384
	414 Tekoči transferi v tujino	
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	6.991.361
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	6.991.361
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	230.423
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	69.167
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	161.256

III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I.-II.) (PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ)	-962.751
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	440 Dana posojila	0
	441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	0
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	
	443 Povečanje namenskega premoženja v javnih skladih in drugih osebah javnega prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	0
50	ZADOLŽEVANJE	0
	500 Domače zadolževanje	0
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	276.708
55	ODPLAČILA DOLGA	276.708
	550 Odplačila domačega dolga	276.708
IX.	POVEČANJE (ZMANJSANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.) - ali 0 ali +	-1.239.459
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-276.708
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)	962.751
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. PRETEKLEGA LETA	1.239.459
	9009 Splošni sklad za drugo - ali 0 ali +	1.239.459

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na področja proračunske porabe. Področja proračunske porabe so razdeljena na programe in podprograme ter proračunske postavke, te pa na podskupine kontov in konte, določene s predpisanim kontnim načrtom.

Posebni del proračuna na ravni podskupin kontov in načrt razvojnih programov sta priloga k temu odloku in se objavita na spletni strani Občine Železniki.»

2. člen

Ta odlok začne veljati na dan objave v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2012 dalje.

Št. 015-5/2012-012

Železniki, dne 14. junija 2012

Župan
Občine Železniki
mag. Anton Luznar l.r.

CANKOVA**2005. Odlok o spremembah in dopolnitvah lokacijskega načrta za gradnjo kanalizacije in čistilne naprave v naselju Cankova**

Na podlagi 61. in 97. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP (106/10 popr.) in 43/11 – ZKZ-C) (v nadaljnjem besedilu: ZPNačrt) in 16. člena Statuta Občine Cankova (Uradni list RS, št. 32/07) je Občinski svet Občine Cankova na 5. izredni seji dne 18. junija 2012 sprejel

ODLOK**o spremembah in dopolnitvah lokacijskega načrta za gradnjo kanalizacije in čistilne naprave v naselju Cankova****1. člen**

S tem odlokom se sprejmejo spremembe in dopolnitve lokacijskega načrta za gradnjo kanalizacije in čistilne naprave v naselju Cankova (v nadaljnjem besedilu: spremembe in dopolnitve lokacijskega načrta), ki je bil sprejet z Odlokom o sprejetju lokacijskega načrta za gradnjo kanalizacije in čistilne naprave v naselju Cankova (Uradne objave pomurskih občin, št. 14/92).

2. člen

Spremembe in dopolnitve lokacijskega načrta se nanašajo na rekonstrukcijo in nadgradnjo obstoječe čistilne naprave na zemljišču s parcelnimi številkami 1289/2, 1270/2 in 1273 vse k.o. Cankova in na prenehanje veljavnosti lokacijskega načrta v delu, ki se nanaša na kanalizacijo, katera je že v celoti izvedena.

3. člen

Spremembe in dopolnitve lokacijskega načrta vsebujejo:

A) TEKSTUALNI DEL

– Odlok

B) GRAFIČNI DEL

1 Izsek iz kartografskega dela prostorskih sestavin planskih aktov za območje Občine Cankova M 1:5000

2 Izsek iz grafičnega dela lokacijskega načrta za gradnjo kanalizacije in čistilne naprave v naselju Cankova M 1:1000

3 Ureditvena situacija s prikazom poteka omrežij in priključevanja objektov na gospodarsko javno infrastrukturo ter grajeno javno M 1:250

C) PRILOGE

– Smernice in mnenja nosilcev urejanja prostora

– Obrazložitev in utemeljitev

– Odlok o sprejetju lokacijskega načrta za gradnjo kanalizacije in čistilne naprave v naselju Cankova

D) IZJAVA ODGOVORNEGA PROSTORSKEGA NAČRTOVALCA

4. člen

V Odloku o sprejetju lokacijskega načrta za gradnjo kanalizacije in čistilne naprave v naselju Cankova (Uradne objave pomurskih občin, št. 14/92) se naslov poglavja »II. POTEK TRASE KANALIZACIJE IN SISTEMA ODVAJANJA« nadomesti z naslovom »II. OBSTOJEČA ČISTILNA NAPRAVA«.

5. člen

3. člen se spremeni tako, da se glasi:

»3. člen

Obstoječa čistilna naprava Cankova je locirana na zemljišču s parcelnimi številkami 1289/2, 1270/2 in 1273 vse k.o. Cankova, med potokom Kučnica, melioracijskim jarkom, poljsko potjo in regionalno cesto Cankova – mejni prehod. Na obstoječi čistilni napravi s kapaciteto 800 PE se čistijo komu-

nalne odpadne vode naselja Cankova, ki dotekajo do čistilne naprave po mešanem kanalizacijskem omrežju.

Obstoječa čistilna naprava obsega naslednje objekte:

- črpališče in deževno prelivni bazen,
- peskolov in maščobolovilec,
- biološki reaktor,
- zalogovnik blata,
- komandni prostor,
- sanitarno močvirje.

Tehnologija čiščenja odpadnih vod je mehansko biološka in je zasnovana tako, da se odpadne vode preko zadrževalnega bazena in peskolova črpajo v čistilni blok s primarnim usedalnikom z gniliščem, od koder se izstopno blato transportira v silos in odvaža naprej na njivske površine, ter naprej v sekundarni usedalnik (potopnik tipa hidrodisk) s funkcijo biološkega čiščenja od koder potekajo tako prečiščene vode v sanitarno močvirje s funkcijo terciarnega čiščenja ter naprej preko izlivnega objekta v vodotok Kučnico.

Območje čistilne naprave je ograjeno z ograjo.«.

6. člen

4. člen se črta.

7. člen

Naslov poglavja »III. LOKACIJA ČISTILNE NAPRAVE, OBJEKTI ČISTILNE NAPRAVE, DIMENZIONIRANJE, PROSTORSKI POGOJI TER TEHNOLOGIJA ČISTILNE NAPRAVE« se nadomesti z naslovom »III. REKONSTRUKCIJA IN NADGRADNJA ČISTILNE NAPRAVE«.

8. člen

5. člen se spremeni tako, da se glasi:

»5. člen

Obstoječa čistilna naprava se rekonstruira oziroma nadgradi na kapaciteto do 1980 PE. Na rekonstruirano čistilno napravo se po izgradnji kanalizacijskega sistema poleg Cankove še priključijo druga naselja.

Rekonstruirana čistilna naprava bo obsegala naslednje objekte:

- rekonstruirano črpališče in deževno prelivni bazen,
- rekonstruirani peskolov in maščobolovilec,
- rekonstruirani biološki reaktor,
- rekonstruirani zalogovnik blata,
- obstoječi komandni prostor,
- mehansko predčiščenje,
- MBBR reaktor, črpališče recikla in zalogovnik blata,
- naknadni usedalnik,
- komandno servisni prostor in strojnico.

Na rekonstruirani čistilni napravi se bodo vršile naslednje stopnje čiščenja odpadne vode:

- predčiščenje – mehansko, peskolov, maščobolovilec,
- sekundarno čiščenje – izločanje ogljikovih spojin,
- terciarno čiščenje – denitrifikacija, defosfatizacija,
- aerobna stabilizacija blata.«.

9. člen

6. in 7. člen se črtata.

10. člen

Naslov poglavja »IV. PRIPRAVA ZEMLJIŠČA« se nadomesti z naslovom »IV. VAROVANJE OKOLJA, NARAVNIH VIROV IN OHRANJANJE NARAVE TER VARSTVO PRED NARAVNIMI NESREČAMI IN DRUGIMI NESREČAMI, VKLJUČNO Z VARSTVOM PRED POŽAROM«.

11. člen

8. člen se spremeni tako, da se glasi:

»8. člen

Spremembe in dopolnitve lokacijskega načrta se nahajajo na varavovanem in ekološko pomembnem območju Krajinski park Goričko.

Z izvedbo rekonstrukcije čistilne naprave se ekološke razmere habitatov varovanih vrst ne bodo poslabšale.«.

12. člen

9. člen se spremeni tako, da se glasi:

»9. člen

Kanalizacijski sistem in vsi objekti čistilne naprave morajo biti zgrajeni v neprepustni izvedbi.

Vsak poseg v prostor, ki bi lahko trajno ali začasno vplival na vode in vodni režim ali stanje voda, se lahko izvede samo na podlagi vodnega soglasja, ki ga v sklopu postopka za pridobitev gradbenega dovoljenja izda Ministrstvo za kmetijstvo in okolje, Agencija RS za okolje. Projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja mora vsebovati opise, izračune in risbe iz katerih bo razvidno, da so pri načrtovanju bili upoštevani izdani projektni pogoji iz smernic k spremembam in dopolnitvam lokacijskega načrta.«.

13. člen

Za 9. členom se doda nov 9.a člen, ki se glasi:

»9.a člen

Nevarnosti poplav, visoke podtalnice in erozivnosti ter plazovitosti terena ni.

Pri načrtovanju objektov se upošteva projektni pospešek tal 0.100 [g].

Površine, na katerih se bodo zbirale, skladiščile, prečrpavale, pretakale in mešale okolju škodljive snovi, se izvedejo tako, da bo preprečeno neposredno izpiranje ali odtekanje škodljivih snovi v površinske vode ali tla (neprepustnost, robniki, padci proti požiralnikom, kanalizacija ...).

Zagotoviti je treba odmik od parcelnih mej in med objekti ali potrebne protipožarne ločitve.

Za zagotavljanje požarne varnosti in varnosti pred drugimi nesrečami je treba upoštevati vso veljavno zakonodajo.«.

14. člen

Naslov poglavja »V. POGOJI ZA URBANISTIČNO OBLIKOVANJE IN KOMUNALNO UREJANJE ZEMLJIŠČ TER OBVEZNOSTI INVESTITORJA IN IZVAJALCEV« se nadomesti z naslovom »V. POGOJI GLEDE PRIKLJUČEVANJA OBJEKTOV NA GOSPODARSKO JAVNO INFRASTRUKTURO IN GRAJENO JAVNO DOBRO«.

15. člen

10. člen se spremeni tako, da se glasi:

»10. člen

Dotok neočiščene odpadne vode po obstoječi mešani kanalizaciji do čistilne naprave se ohrani.

Obstoječa iztočna kanalizacija čistilne naprave vključno z mestom izpusta in betonsko iztočno glavo v vodotok Kučnica se v celoti ohrani. Na izpustnem delu iztoka se namesti naprava za stalno merjenje ključnih parametrov (temperatura, hranila, fosfati in nitrati) ter ugotavljanja kvalitete vode.

Za potrebe delovanja rekonstruirane čistilne naprave se izvede interna tehnološka kanalizacija iz PVC cevi.«.

16. člen

11. člen se spremeni tako, da se glasi:

»11. člen

Obstoječi vodovodni priključek do čistilne naprave se ohrani.«.

17. člen

12. člen se spremeni tako, da se glasi:

»12. člen

Zaradi povečave kapacitete in posledično večje inštalirne moči porabnikov na rekonstruirani čistilni napravi je potrebna

rekonstrukcija obstoječega nizkonapetostnega elektroenergetskega priključka do čistilne naprave. Glede na predvideno največjo porabljeno konično moč je potrebna povečava preseka dovodnega nizkonapetostnega kabla.

Pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja si je treba pridobiti ustrezno projektno dokumentacijo za spremembo priključka in od Elektra Maribor d.d. pridobiti izjavo o ustreznosti projektne rešitve.«.

18. člen

Za 12. členom se dodata nova 12.a in 12.b člena, ki se glasita:

»12.a člen

Telekomunikacijski priključek do rekonstruirane čistilne naprave ni načrtovan.

12.b člen

Območje sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta se nahaja v varovalnem pasu državne ceste R3-717/1297.

Za vse posege v cestnem svetu državne ceste ali njenem varovalnem pasu je treba pridobiti soglasje upravljalca ceste.«.

19. člen

Naslov poglavja »VI. FAZNOST IZVAJANJA« se nadomesti z naslovom »VI. DOPUSTNA ODPUSTANJA OD FUNKCIONALNIH, OBLIKOVANJSKIH IN TEHNIČNIH REŠITEV«.

20. člen

13. člen se spremeni tako, da se glasi:

»13. člen

Dopustna so odstopanja od postopka čiščenja odpadne vode na čistilni napravi in obsega objektov čistilne naprave ter komunalnih vodov, če so potrebna zaradi tehnoloških zahtev dejavnosti ali prilagoditve novi zakonodaji.«.

21. člen

Spremembe in dopolnitve lokacijskega načrta so stalno na vpogled pri pristojnem občinskem organu za urejanje prostora Občine Cankova.

22. člen

Spremembe in dopolnitve lokacijskega načrta se po ZPNačrt šteje za občinski podrobni prostorski načrt.

23. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 3505-07/2012

Cankova, dne 19. junija 2012

Župan

Občine Cankova

Drago Vogrinčič l.r.

2006. Odlok o spremembah in dopolnitvah občinskega podrobnega prostorskega načrta za »Sončne terme« Korovci

Na podlagi 61. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP (106/10 popr.) in 43/11 – ZKZ-C) in 16. člena Statuta Občine Cankova (Uradni list RS, št. 32/07) je Občinski svet Občine Cankova na 5. izredni seji dne 18. junija 2012 sprejel

O D L O K**o spremembah in dopolnitvah občinskega
podrobnega prostorskega načrta za »Sončne
terme« Korovci****1. člen**

S tem odlokom se sprejmejo spremembe in dopolnitve občinskega podrobnega prostorskega načrta za »Sončne terme« Korovci (v nadaljnjem besedilu: spremembe in dopolnitve občinskega podrobnega prostorskega načrta), ki je bil sprejet z Odlokom o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za »Sončne terme« Korovci (Uradni list RS, št. 101/08).

2. člen

Spremembe in dopolnitve občinskega podrobnega prostorskega načrta vsebujejo:

A) TEKSTUALNI DEL

– Odlok

B) GRAFIČNI DEL

1 Izsek iz kartografskega dela prostorskih sestavin planskih aktov za območje Občine Cankova M 1:5000

2 Izsek iz grafičnega dela občinskega podrobnega prostorskega načrta za »Sončne terme« Korovci M 1:1000

3 Prikaz ureditev glede poteka omrežij in priključevanja objektov na okoljsko infrastrukturo M 1:1000

C) PRILOGE

– Smernice in mnenja nosilcev urejanja prostora

– Obrazložitev in utemeljitev

– Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za »Sončne terme« Korovci

D) IZJAVA ODGOVORNEGA PROSTORSKEGA NAČRTOVALCA.

3. člen

Na koncu četrtega odstavka 8. člena se doda nov stavek, ki se glasi: »Na strehah je dovoljena namestitve zbiralnikov sončne energije.«.

4. člen

Za naslovom poglavja »VI. POGOJI ZA IZVEDBO PROMETNEGA, KOMUNALNEGA IN ENERGETSKEGA OMREŽJA« se dodata manjkajoča navedba člena »9.a člen« in naslov člena »(splošni pogoji)«.

Dodata se nova četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Pri gradnji objektov se spodbuja uporabo okolju prijazne in učinkovite rabe energije ter uporabo obnovljivih virov energije. Obnovljivi viri energije so viri energije, ki se v naravi ohranjajo in v celoti ali pretežno obnovljajo, zlasti pa energija vodotokov, vetra in biomase ter geotermalna in neakumulirana sončna energija. Učinkovito rabo energije se zagotavlja s priključevanjem objektov in naprav na ekološko čiste vire energije, z racionalno rabo energije in z zmanjševanjem porabe.

(5) Pri gradnji novih stavb, katerih uporabna tlorisna površina presega 1000 m², in pri rekonstrukciji stavb, katerih uporabna tlorisna površina presega 1000 m² in se zamenjuje sistem oskrbe z energijo, se ta načrtuje na podlagi in ob upoštevanju študije izvedljivosti alternativnih sistemov za oskrbo stavb z energijo, pri kateri se upošteva tehnična, funkcionalna, okoljska in ekonomska izvedljivost alternativnih sistemov za oskrbo z energijo. Kot alternativni sistemi se štejejo decentralizirani sistemi na podlagi obnovljivih virov energije, soproizvodnja, daljinsko ali skupinsko ogrevanje ali hlajenje (če je na voljo) in toplotne črpalke. Študija izvedljivosti je obvezna sestavina projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja v skladu s predpisi o graditvi objektov.«.

5. člen

Za podnaslovom 14. člena »Komunalna kanalizacija« se doda nov prvi odstavek, ki se glasi:

»(1) Komunalne odpadne vode se odvaja v javno kanalizacijsko omrežje, če je to zgrajeno.«.

Dosedanji prvi odstavek, ki postane drugi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Komunalne odpadne vode iz objektov se po vodotesnem kanalizacijskem sistemu speljejo v potok Kučnica oziroma preko površinskega vodnega zbiralnika – lagune v ponikanje v skladu s predpisi o varstvu okolja. Komunalne odpadne vode se pred izpustom v vodotok oziroma v površinski vodni zbiralnik – laguno ustrezno očistijo na čistilni napravi.«.

6. člen

Za podnaslovom 14. člena »Bazenska kanalizacija« se doda nov prvi odstavek, ki se glasi:

»(1) Ustrezno očiščene in ohlajene bazenske vode se odvaja v javno kanalizacijsko omrežje, če je to zgrajeno in če to dopušča tehnologija na komunalni čistilni napravi.«.

Dosedanji prvi odstavek, ki postane drugi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Bazenske vode se po ločenem kanalizacijskem sistemu spelje proti potoku in se za čistilno napravo priključi na kanalizacijo iz čistilne naprave. Pred izpustom iz objekta se bazenske vode v zbiralniku ustrezno predčisti in ohladi na način, ki bo zagotavljal ustrezno varstvo in uporabo (čezmejnih) vodotokov, skladno z veljavno zakonodajo. Če iztok očiščenih in ohlajenih bazenskih voda v vodotok Kučnico ni dopusten, se jih lahko odvaja preko površinskega vodnega zbiralnika – lagune v ponikanje.«.

Dosedanja drugi in tretji odstavek postaneta tretji in četrti odstavek.

7. člen

Na koncu prvega odstavka 16. člena se doda nov stavek, ki se glasi: »Za ogrevanje in drugo uporabo je možno tudi izkoriščanje alternativnih ali obnovljivih virov energije.«.

8. člen

V 20. členu se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Na območju obalnih in priobalnih zemljišč je dovoljena gradnja objektov namenjenih obrambi države, zaščiti in reševanju ljudi, živali in premoženja ter izvajanju nalog policije.«.

9. člen

Naslov 23. člena »(varovanje tal, varstvo pred hrupom)« se nadomesti z naslovom »(varstvo tal, varstvo pred hrupom in varstvo pred svetlobnim onesnaženjem)«.

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Za osvetlitev zunanosti se naj uporabljajo svetila brez UV svetlobe, ki osvetljuje samo talne površine, ne pa tudi okolice. Svetila se naj uporabljajo le v prvem delu noči do 24. ure, v preostalem delu noči pa se naj uporabljajo senzorska svetila.«.

10. člen

Spremembe in dopolnitve občinskega podrobnega prostorskega načrta so stalno na vpogled pri pristojnem občinskem organu za urejanje prostora Občine Cankova.

11. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 3505-08/2012

Cankova, dne 19. junija 2012

Župan
Občine Cankova
Drago Vogrinčič l.r.

ŠENTRUPERT**2007. Obvezna razlaga Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za naselje Šentrupert**

Na podlagi 19. člena Statuta Občine Šentrupert (Uradni list RS, št. 12/07) ter 96. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Šentrupert (Uradni list RS, št. 23/07) je Občinski svet Občine Šentrupert na 15. redni seji dne 21. 6. 2012 sprejel

OBVEZNO RAZLAGO**Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za naselje Šentrupert**

I.

Obvezna razlaga se podaja k 53. členu Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za naselje Šentrupert /v nadaljevanju: Odlok/ (Uradni list RS, št. 68/05).

II.

(1) Določba prve alineje, točke A, 53. člena Odloka, ki se nanaša na vrste posegov v prostor v območjih P in R in določa, da so dovoljene novogradnje, rekonstrukcije, adaptacije, dozidave, nadomestne gradnje stanovanjskih, obrtnih, obrtno-stanovanjskih in gospodarskih objektov za potrebe kmetovalcev, se razlaga sledeče:

V okviru dovoljenjih novogradenj, rekonstrukcij, adaptacij, dozidav, nadomestnih gradenj obrtnih objektov, se navedeni dovoljeni posegi nanašajo tudi na umestitve novogradenj, rekonstrukcij, adaptacij, dozidav, nadomestnih gradenj objektov za oskrbno-storitvene dejavnosti, katerih spremembe namembnosti so že definirane v drugi alineji, točke A, 53. člena.

Določba zadnjega dela stavka, ki govori o objektih za potrebe kmetovalcev, pa se nanaša zgolj na gospodarske objekte in se interpretira tako, da gre za objekte za potrebe kmetijstva.

(2) Določba druge alineje, točke A, 53. člena Odloka, ki se nanaša na vrste posegov v prostor v območjih P in R in določa dopustne spremembe namembnosti objektov, se v delu, ki se nanaša na dopustnost spremembe namembnosti objektov za oskrbno-storitvene dejavnosti, razlaga sledeče:

Pod dopustne spremembe namembnosti objektov za potrebe oskrbno-storitvene dejavnosti spadajo tudi objekti, ki po Uredbi o klasifikaciji vrst objektov in objektih državnega pomena (Uradni list RS, št. 109/11) in Enotni klasifikaciji vrst objektov (CC-SI) 2012 s pojasnili, spadajo pod poslovne in upravne stavbe – druge poslovne stavbe (CC-SI-12203).

III.

Obvezna razlaga se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Šentrupert, dne 21. junija 2012

Župan
Občine Šentrupert
Rupert Gole l.r.

POPRAVKI**2008. Popravek Uredbe o poslovnem času in uradnih urah v Mestni upravi Mestne občine Ljubljana**

Na podlagi četrtega odstavka 11. člena Zakona o Uradnem listu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo, 102/07, 109/09, 38/10 – ZUKN) uredništvo Uradnega lista RS objavlja

P O P R A V E K**Uredbe o poslovnem času in uradnih urah v Mestni upravi Mestne občine Ljubljana**

Pri pripravi vsebinskega kazala je v Uradnem listu RS, št. 43/12, z dne 8. 6. 2012 prišlo do napake pri naslovu akta 1809, ki se pravilno glasi: »Odredba o poslovnem času in uradnih urah v Mestni upravi Mestne občine Ljubljana«, kot je to tudi razvidno iz same objave akta.

Popravek je izveden v spletni podatkovni bazi HTML.

Št. 6/2012

Ljubljana, dne 20. junija 2012

Uredništvo

2009. Popravek Odloka o spremembi Odloka o proračunu Občine Žiri za leto 2012

Na podlagi drugega odstavka 11. člena Zakona o Uradnem listu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 112/05 – UPB1, 102/07, 109/09, 38/10 – ZUKN) objavljam

P O P R A V E K**Odloka o spremembi Odloka o proračunu Občine Žiri za leto 2012**

V Odloku o spremembi Odloka o proračunu Občine Žiri za leto 2012 (Uradni list RS, št. 32/12) se 10. člen dopolni z naslednjim besedilom:

»Zaradi kritja presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačila dolgov v računu financiranja se občina za proračun leta 2012 lahko zadolži do višine 364.650,00 EUR.«

Št. 007-6/2012-3

Žiri, dne 18. junija 2012

Župan
Občine Žiri
mag. Janez Žakelj l.r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

1958.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu (ZDT-1A)	4811
1959.	Zakon o spremembah Zakona o hipotekarni in komunalni obveznici (ZHKO-1A)	4812
1960.	Zakon o spremembah Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka (ZUKD-1A)	4813
1961.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o digitalni radiodifuziji (ZDRad-B)	4813
1962.	Zakon o spremembi Zakona o medijih (ZMed-B)	4814
1963.	Resolucija o Nacionalnem programu varstva potrošnikov 2012–2017 (ReNPVP12-17)	4815
1964.	Odlok o upravljanju s kapitalsko naložbo Republike Slovenije v NLB, d.d. (OdUKNNLB)	4848
1965.	Odlok o upravljanju s kapitalsko naložbo Republike Slovenije v NKBM, d.d. (OdUKNNKBM)	4848
1966.	Sklep o izvolitvi članov Sodnega sveta, ki jih voli Državni zbor	4849
1967.	Sklep o izvolitvi v sodniško funkcijo	4849
1968.	Sklep o izvolitvi v sodniško funkcijo	4850
1969.	Sklep o izvolitvi v sodniško funkcijo	4850
1970.	Sklep o izvolitvi v sodniško funkcijo	4850
1971.	Sklep o razrešitvi člana in imenovanju članice Sveta za sistem plač v javnem sektorju	4850
1972.	Sklep o razrešitvi predsednice Državne revizijske komisije	4850
1973.	Sklep o spremembi Sklepa o višini sredstev, ki pripadajo posamezni politični stranki iz sredstev državnega proračuna v letu 2012	4851

PRESEDNIK REPUBLIKE

1974.	Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Estoniji	4852
1975.	Ukaz o odpoklicu izredne in pooblaščenega veleposlanice Republike Slovenije na Irskem	4852
1976.	Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Finski	4852
1977.	Ukaz o odpoklicu izredne in pooblaščenega veleposlanice Republike Slovenije v Kraljevini Maroko	4852
1978.	Ukaz o odpoklicu izredne in pooblaščenega veleposlanice Republike Slovenije v Portugalski republiki	4852
1979.	Ukaz o podelitvi odlikovanja Republike Slovenije	4853
1980.	Ukaz o podelitvi odlikovanja Republike Slovenije	4853
1981.	Ukaz o podelitvi odlikovanja Republike Slovenije	4853

MINISTRSTVA

1982.	Pravilnik o varovanju in hranjenju nacionalnega bogastva in muzejskega gradiva, o vpisu v razvid muzejev in o podelitvi pooblastila za opravljanje državne javne službe muzejev	4853
1983.	Pravilnik o spremembi Pravilnika o pomorski opremi	4860
1984.	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvrševanju varstvenega nadzorstva	4860

**DRUGI DRŽAVNI ORGANI
IN ORGANIZACIJE**

1985.	Splošni pogoji za dobavo in odjem toplote in hlada iz distribucijskega omrežja za geografsko območje Mestne občine Ljubljana	4860
1986.	Poročilo o rasti cen življenjskih potrebščin na območju Slovenije za maj 2012	4872

OBČINE**BOVEC**

1987.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Javnega zavoda Posoški razvojni center	4873
-------	---	------

1988.	Pravilnik o dodeljevanju enkratnih denarnih socialnih pomoči v Občini Bovec	4873
-------	---	------

CANKOVA

2005.	Odlok o spremembah in dopolnitvah lokacijskega načrta za gradnjo kanalizacije in čistilne naprave v naselju Cankova	4898
-------	---	------

2006.	Odlok o spremembah in dopolnitvah občinskega podrobnega prostorskega načrta za »Sončne terme« Korovci	4899
-------	---	------

KUZMA

1989.	Odlok o urejanju javne razsvetljave v Občini Kuzma	4875
-------	--	------

MEDVODE

1990.	Sklep o začetku priprave sprememb in dopolnitev prostorskih ureditvenih pogojev za plansko celoto 9 Medvode	4876
-------	---	------

MIRNA PEČ

1991.	Odlok o programu opremljanja stavbnih zemljišč in merilih za odmero komunalnega prispevka za območje »Občinskega podrobnega prostorskega načrta Industrijska cona Dolenja vas«	4877
-------	--	------

1992.	Odlok o programu opremljanja stavbnih zemljišč in merilih za odmero komunalnega prispevka za območje Občine Mirna Peč	4879
-------	---	------

1993.	Poročilo o izidu nadomestnih volitev za člana Občinskega sveta Občine Mirna Peč v 3. volilni enoti	4882
-------	--	------

MOKRONOG - TREBELNO

1994.	Pravilnik o tarifnem sistemu ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Mokronog - Trebelno	4883
-------	--	------

1995.	Pravilnik o subvencioniranju izgradnje malih čistilnih naprav na območju Občine Mokronog - Trebelno	4885
-------	---	------

NOVO MESTO

1996.	Odlok o oglaševanju na območju Mestne občine Novo mesto	4886
-------	---	------

ŠENTRUPERT

2007.	Obvezna razlaga Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za naselje Šentrupert	4901
-------	---	------

ŠKOCJAN

1997.	Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Škocjan za leto 2012 – št. I	4890
-------	--	------

1998.	Pravilnik o postopkih in merilih za vrednotenje programov varstva naravne in kulturne dediščine v Občini Škocjan	4891
-------	--	------

1999.	Sklep o delnem preklicu tehničnega popravka	4894
-------	---	------

ŠKOFJA LOKA

2000.	Odlok o Aleji zaslužnih Ločanov in postavitvi drugih umetniških del	4894
-------	---	------

2001.	Odlok o spremembah Odloka o ureditvi cestnega prometa	4895
-------	---	------

ŠKOFLJICA

2002.	Odlok o porabi koncesijske dajatve za trajnostno gospodarjenje z divjadjo v Občini Škofljica	4895
-------	--	------

ŽELEZNIKI

2003.	Odlok o razglasitvi domačije Zgornja Sorica 50 za kulturni spomenik lokalnega pomena	4896
-------	--	------

2004.	Odlok o spremembah Odloka o proračunu Občine Železniki za leto 2012	4896
-------	---	------

POPRAVKI

2008.	Popravek Uredbe o poslovnem času in uradnih urah v Mestni upravi Mestne občine Ljubljana	4902
-------	--	------

2009.	Popravek Odloka o spremembi Odloka o proračunu Občine Žiri za leto 2012	4902
-------	---	------

Uradni list RS – Razglasni del

Razglasni del je objavljen v elektronski izdaji št. 47/12
na spletnem naslovu: www.uradni-list.si

VSEBINA

Javni razpisi	1385
Javne dražbe	1437
Razpisi delovnih mest	1442
Druge objave	1443
Objave po Zakonu o političnih strankah	1452
Evidence sindikatov	1453
Objave po Zakonu o medijih	1454
Objave gospodarskih družb	1455
Sklepi o povečanju in zmanjšanju kapitala	1455
Sklici skupščin	1456
Razširitve dnevnih redov	1466
Nasprotni predlogi	1470
Zavarovanja terjatev	1471
Objave sodišč	1472
Oklici o začasnih zastopnikih in skrbnikih	1472
Oklici dedičem	1472
Oklici pogrešanih	1473
Preklici	1474
Zavarovalne police preklicujejo	1474
Spričevala preklicujejo	1474
Drugo preklicujejo	1475

ISSN 1318-0576

9 771318 057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – direktorica Ksenija Mihovar Globokar • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – direktorica mag. Špela Munih Stanič • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Naročnina za obdobje 1. 1. do 31. 12. 2012 je 364 EUR (brez DDV), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 8,5% DDV. • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Dunajska cesta 167 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo (01) 425 14 19, računovodstvo (01) 200 18 22, naročnine (01) 425 23 57, telefaks (01) 200 18 25, prodaja (01) 200 18 38, preklici (01) 200 18 42, telefaks (01) 425 01 99, uredništvo (01) 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) (01) 200 18 32, uredništvo – telefaks (01) 425 01 99 • Internet: www.uradni-list.si – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767